

HCMUTE

TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH THƯ VIỆN

KINH NGHIỆM ĐỌC SÁCH VÀ TỰ HỌC HIỆU QUẢ (Tuyển chọn 69 bài viết hay)

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

**BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH**

HCMUTE

KINH NGHIỆM ĐỌC SÁCH VÀ TỰ HỌC HIỆU QUẢ

(Tuyển chọn 69 bài viết hay)

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

THƯ NGỎ

V/v Mời tài trợ thực hiện kỷ yếu hội thảo sinh viên:

“Hội thảo: Kinh nghiệm tự học trong sinh viên

và trao giải cuộc thi viết cảm nhận sách

Chủ đề: “Sách: Người thầy giỏi – Người bạn tốt”

(Dự kiến tổ chức vào lúc 14h00 ngày 28/05/2015 tại Phòng Đọc Thư viện)

Kính gửi : Quý Khoa, Trung tâm & Quý Thầy Cô

Lời đầu tiên, thư viện xin gửi lời chúc sức khỏe và thành đạt tới Quý Thầy/Cô.

Thưa Quý Thầy/Cô,

Thực hiện Công văn số 222/BGDĐT- CSVCTBTH ngày 16/01/2015 của Bộ Giáo dục và Đào tạo về việc tổ chức “Ngày Sách Việt Nam lần thứ 2” trong các đơn vị thuộc hệ thống Giáo dục Việt Nam. Nhà trường tổ chức cuộc thi viết cảm nhận về sách theo chủ đề “Sách: Người thầy giỏi – Người bạn tốt”.

Nhằm xây dựng và phát triển phong trào đọc sách đối với cán bộ viên chức, giảng viên và học sinh, sinh viên trong nhà trường, nâng cao nhận thức của cán bộ viên chức, giảng viên, và học sinh, sinh viên về ý nghĩa to lớn và tầm quan trọng của việc đọc sách đối với việc nâng cao kiến thức kỹ năng, phát triển tư duy, giáo dục rèn luyện nhân cách con người, hướng tới xây dựng một xã hội học tập.

Kính thưa Quý Thầy/Cô,

Để thực hiện in 1.000 cuốn kỷ yếu giấy phát cho cán bộ viên chức, giảng viên và học sinh, sinh viên trong toàn trường trong buổi hội thảo. Thư viện kêu gọi sự hỗ trợ về kinh phí để in kỷ yếu phục vụ hội thảo dự kiến **20.000 đồng/1cuốn**. Và sự đóng góp của Quý Thầy/Cô sẽ

giúp nâng cao trách nhiệm của cán bộ viên chức, giảng viên, học sinh, sinh viên, các tổ chức chính trị - xã hội trong toàn trường đối với việc xây dựng và phát triển văn hóa đọc, hướng tới xây dựng một xã hội học tập.

Quyền lợi của nhà tài trợ

- + Đối với cá nhân: Được công bố trên Website thuvien.hcmute.edu.vn
- + Đối với Khoa, Trung Tâm tài trợ 5 triệu đồng trở lên được Ban tổ chức thiết kế in lên trang bìa 4 của cuốn kỷ yếu với nội dung giới thiệu sản phẩm và dịch vụ của Quý Khoa, Trung Tâm tới sinh viên toàn trường.

Thư viện kêu gọi sự chung tay, góp sức của mọi thành viên trong đại gia đình HCMUTE cùng xây dựng và tạo lập một môi trường học tập và hữu ích cho sinh viên.

Trân trọng!

Mọi thông tin liên lạc xin gửi về: **Cô Đoàn Bích Ngọc**

Thư viện trường Đại Học Sư Phạm Kỹ Thuật TP.HCM

Số 1 - 3 Võ Văn Ngân, Phường Linh Chiểu, Quận Thủ Đức, TP. Hồ Chí Minh

ĐT: (+84 8) 3721223 (nội bộ 4 8222)

Email: thuvienspkt@hcmute.edu.vn

Website: <http://lib.hcmute.edu.vn>

CHƯƠNG TRÌNH HỘI THẢO: KINH NGHIỆM TỰ HỌC TRONG SINH VIÊN & TRAO GIẢI THƯỞNG CUỘC THI VIẾT CẢM NHẬN VỀ SÁCH

Thời gian tổ chức: 13.30 đến 16.30, ngày 28/05/2015

Địa điểm: Phòng Đọc, Thư viện trường

Quy mô tổ chức: khoảng 200 SV, (*SV tham dự được tính điểm rèn luyện như tham gia 1 hoạt động hội thảo, báo cáo chuyên đề, tọa đàm, huấn luyện kỹ năng, sinh hoạt, giao lưu, trao đổi về học tập, nghiên cứu khoa học*).

Thành phần tham dự:

- Đại diện BGH
- Đại diện BCH Công Đoàn Trường
- Đại diện BCH Đoàn Trường

- Toàn thể CBVC Thư viện
- ThS. Hoàng Anh, Giảng viên Tâm lý học sư phạm, Viện SPKT
- Sinh viên các khoa trong trường
- Các cá nhân đoạt giải trong cuộc thi viết cảm nhận về sách theo Quyết định số 1093/QĐ-ĐHSPKT, ngày 18 tháng 05 năm 2015.
- Các cá nhân có quan tâm.

Chương trình hội thảo:

13.45 - 14.00	Tuyên bố lý do, giới thiệu đại biểu
14.00 - 14.15	Phát biểu khai mạc của BGH
14.15 - 14.30	Tự học trong môi trường đại học (Phát biểu đề dẫn) - ThS. Hoàng Anh, Viện SPKT
	Các bài báo cáo:
14.30 - 14.45	Đề thành công ở trường đại học - Trần Văn Trung Sinh viên: Khoa Cơ khí Chế tạo máy.
14.45 - 15.00	Tối đa hóa năng lực bản thân - Cánh cửa và chiếc chìa khóa. - Lý Đoàn Duy Hoàn, Sinh viên Khoa Đào tạo Chất lượng cao
15.00 - 15.15	Vai trò của sách đối với thanh niên - Diệp Phương Chi, Viện SPKT
15.15 - 15.30	“Bài giảng cuối cùng” của Randy Pausch - Phạm Thị Hằng, Khoa Ngoại Ngữ
15.30 - 15.45	Cảm nhận về sách - Nguyễn Hữu Quý, Sinh viên Khoa điện – Điện tử
15.45 - 16.00	Đúc kết và chia sẻ kinh nghiệm tự học trong sinh viên - ThS. Hoàng Anh, Viện SPKT
16.00 – 16.15	Trao giải cuộc thi viết cảm nhận sách
16.15	Bế mạc

LỜI NÓI ĐẦU

Trong giai đoạn xã hội phát triển với tốc độ nhanh như hiện nay thì tri thức con người là tiền đề vô cùng quan trọng. Ngoài việc học ở trường lớp thì thực tế, sách là người bạn không thể thiếu, giúp chúng ta nâng cao trí thức lẫn nhân cách.

Sách đưa ta đến với những vật vĩ mô như cả vũ trụ rộng lớn, hay cho ta biết rằng cả một thế giới nhỏ bé đang ở trong lòng bàn tay mình. Sách mang lại những điều kỳ thú từ toán học, hay đưa ta đến biết bao vùng đất mới mẻ trên khắp thế gian và sách giúp ta chìm trong thế giới tưởng tượng và sáng tạo... Chính nhờ có sách mà con người ta khám phá ra sức mạnh của bản thân, tìm ra chân lý thiết thực cho con đường đời của chính mình, mở rộng thêm tầm hiểu biết về thế giới xung quanh.

Hiện nay, với sự bùng nổ của các trang mạng xã hội và các phương tiện truyền thông đại chúng, việc tìm kiếm thông tin ngày càng trở nên dễ dàng hơn. Nhưng không thể vì thế mà nói rằng sách không còn cần thiết cho chúng ta nữa. Sách là một tài sản vô giá của con người, là nơi hội tụ tinh hoa tri thức của nhân loại cho bây giờ và mãi mãi. Sách đem lại cho ta vô vàn tri thức. Đó chính là một trong những điều quan trọng nhất của việc đọc sách. Khi đọc sách, đó cũng là lúc giúp khơi dậy và phát triển các năng lực tư duy, năng lực giao tiếp, năng lực trình bày vấn đề... Trong thực tế, tác dụng của việc đọc sách không chỉ dừng lại ở chỗ tiếp thu kiến thức mà đọc sách còn là một biện pháp để hoàn thiện mọi mặt của con người. Một cuốn sách tốt mở ra thì gọi niềm hy vọng, khép lại thì đem lại điều hữu ích. Bên cạnh đó, chúng ta cũng cần đưa những kiến thức trong sách vở ứng dụng vào thực tiễn của cuộc sống.

Nằm trong chuỗi hoạt động chào mừng ngày Sách Việt Nam lần thứ 2, năm 2015. Thư viện Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã tổ chức cuộc thi viết cảm nhận về sách với chủ đề: “**Sách: Người thầy giỏi - Người bạn tốt**” nhằm mở ra một hoạt động mới cho các bạn học sinh, sinh viên, các cán bộ viên chức, giảng viên của Nhà trường với mục đích:

- Xây dựng và phát triển phong trào đọc sách đối với cán bộ viên chức, giảng viên và học sinh, sinh viên trong nhà trường, nâng cao nhận thức của cán bộ viên chức, giảng viên, và học sinh, sinh viên về ý nghĩa to lớn và tầm quan trọng của việc đọc sách đối với việc nâng cao kiến thức kỹ năng, phát triển tư duy, giáo dục rèn luyện nhân cách con người, hướng tới xây dựng một xã hội học tập.

- Khẳng định vị trí, vai trò, tầm quan trọng của sách; tôn vinh giá trị của sách; xây dựng văn hóa đọc, đồng thời tôn vinh những cá nhân và tập thể tham gia vào quá trình sưu tầm, nghiên cứu, sáng tác, xuất bản, phát hành, lưu giữ và quảng bá sách.

- Nâng cao trách nhiệm của cán bộ viên chức, giảng viên, học sinh, sinh viên, các tổ chức chính trị - xã hội trong toàn trường đối với việc xây dựng và phát triển văn hóa đọc.

Cuộc thi đã diễn ra thành công tốt đẹp với sự hưởng ứng nhiệt tình của các bạn sinh viên, cán bộ và giảng viên trong trường.

Xin trân trọng giới thiệu đến quý bạn đọc những bài viết hay, đạt giải cao được chọn lọc trong cuộc thi này.

Mọi ý kiến góp ý xin gửi về địa chỉ email:

thuvienspkt@hcmute.edu.vn; thuvien@hcmute.edu.vn

TM. BAN TỔ CHỨC HỘI THI

MỤC LỤC

Lời nói đầu.....	3
Mục lục	5
1.VAI TRÒ CỦA SÁCH ĐỐI VỚI THANH NIÊN	9
2. NHẬT KÝ ĐẶNG THÙY TRÂM - NHỮNG TRANG VIẾT CÓ LỬA.....	18
3. BÀI GIẢNG CUỐI CÙNG CỦA RANDY PAUSCH	21
4. SÁCH SỬ - NGƯỜI THẦY, NGƯỜI BẠN CÙNG TA ĐỔI NHÂN XỬ THẾ	24
5. NÓI SAO CHO TRẺ NGHE LỜI	28
6. THÉP ĐÃ TÔI THẾ ĐÂY	31
7. SÁCH LÀ GÌ ?	35
8. CHUYỆN NHỎ SÀI GÒN - MỘT NIỀM TIN LỚN.....	38
9. CUỐN SÁCH ĐÔI ĐỜI	40
10. LY TRÀ BẤT TẬN.....	43
11. TÌM LẠI VIÊN NGỌC TUỔI THƠ.....	50
12. SÁCH VÀ TÔI	56
13. NGHỆ THUẬT NÓI CHUYỆN TRƯỚC CÔNG CHÚNG.....	59
14. CÁCH SỐNG TỪ BÌNH THƯỜNG TRỞ NÊN PHI THƯỜNG	64
15. NHỮNG CUỐN SÁCH GIÁ TRỊ THEO THỜI GIAN	68
16. SÁCH MỞ RA TRƯỚC MẮT TÔI NHỮNG CHÂN TRỜI MỚI.....	70
17. BIÊN CỦA MỖI NGƯỜI.....	73
18. SÁCH VĂN HỌC VÀ SỰ GIÀU CÓ CỦA TÂM HỒN	77
19. ĐỂ THÀNH CÔNG Ở TRƯỜNG ĐẠI HỌC	79
20. TÔI ĐA HÓA NĂNG LỰC BẢN THÂN - CÁNH CỬA VÀ CHIẾC CHÌA KHÓA	85

21. CẢM NHẬN VỀ SÁCH.....	90
22. TÔI ĐANG HỌC VÌ CÁI GÌ?.....	95
23. CUỐN SÁCH LÀM THAY ĐỔI BẢN THÂN TÔI "ĐỂ THÀNH CÔNG Ở TRƯỜNG ĐẠI HỌC"	99
24. SÁCH - NGUỒN SỐNG BẤT TẬN.....	104
25. LỢI ÍCH CỦA VIỆC ĐỌC SÁCH.....	109
26. SÁCH - NGƯỜI BẠN CẦN ĐƯỢC BẢO VỆ VÀ YÊU THƯƠNG	113
27. Ồ! ĐÂY LÀ THỨ TÔI CẦN.....	119
28. SÁCH LÀ MỘT NGƯỜI THẦY GIỎI, MỘT NGƯỜI BẠN HIỀN.....	124
29. NGƯỜI BẠN BIẾN ĐỔI ĐỜI TÔI.....	129
30. SÁCH - HỌC TỪ THẦY, CHƠI CÙNG BẠN.....	134
31. 75 LỜI KHUYÊN ĐỂ THÀNH CÔNG - CẨM NANG HỌC ĐẠI HỌC.....	138
32. ĐỪNG LÃNG QUÊN NHỮNG LỢI ÍCH ĐỌC SÁCH MANG LẠI.....	145
33. SÁCH - BẠN CỦA TÂM HỒN	149
34. NHỮNG ĐIỀU TÔI THẤY	152
35. SÁCH VÀ NHỮNG ẢN TƯỢNG TRONG TÔI DƯỚI MÁI TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH....	156
36. SÁCH VÀ THÓI QUEN ĐỌC SÁCH CỦA GIỚI TRẺ.....	162
37. ĐỌC SÁCH TỪ THƯ VIỆN TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH	166
38. MÙA TÔM	168
39. SÁCH – PHÁT MINH VĨ ĐẠI CỦA LOÀI NGƯỜI.....	171
40. THẦY TÔI - BẠN TÔI.....	174
41. CẢM NHẬN VỀ MỘT QUYỀN SÁCH CŨ MUA TRƯỚC TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH....	177
42. SÁCH – QUÀ TẶNG VÔ GIÁ	180

43. SÁCH – HẠT MÀM KỲ DIỆU CỦA NHỮNG TÂM HỒN DIỆU KỲ	185
44. HÃY YÊU QUÝ SÁCH	190
45. SÁCH – ĐIỀU KỲ DIỆU CỦA CUỘC SỐNG	194
46. SÁCH TRONG TÔI	196
47. CÙNG ĐỌC SÁCH- CÙNG HƯỚNG TỚI KHO TÀNG TRI THỨC CỦA NHÂN LOẠI.....	199
48. SÁCH - NGƯỜI ĐỐI THOẠI VỚI ĐAM MÊ	205
49. RỪNG NA UY VÀ NHỮNG BẢN NGÃ CỦA TÔI.....	211
50. SÁCH - HỌA SỸ CHO TÂM HỒN.....	217
51. SÁCH TRONG TÔI	220
52. SÀI GÒN YÊN VÀ YÊU	223
53. TRONG TÔI, SÁCH LÀ ĐỘC NHẤT	226
54. LÝ DO TA CHỌN NGÀY SÁCH VIỆT NAM.....	229
55. TÔI CHỌN SÁCH.....	232
56. CHUYỆN CON MÈO DẠY HẢI ÂU BAY	236
57. SÁCH - NGUỒN TÀI NGUYÊN VÔ TẬN	239
58. SÁCH – MỘT CHÂN TRỜI RỘNG MỞ	241
59. SÁCH CHO TÔI NHỮNG ƯỚC MƠ.....	243
60. HÃY CHĂM SÓC MẸ.....	246
61. SÁCH – MÓN ĂN TINH THẦN KHÔNG THỂ THAY THẾ.....	248
62. VAI TRÒ TO LỚN CỦA SÁCH TRONG ĐỜI SỐNG.....	250
63. SÁCH - NGUỒN TRI THỨC QUÝ GIÁ.....	252
64. SÁCH - LỢI ÍCH VÀ ĐAM MÊ.....	255
65. VAI TRÒ CỦA SÁCH	258
66. SÁCH – SẢN PHẨM CỦA TRÍ TUỆ	260
67. LỢI ÍCH CỦA VIỆC ĐỌC SÁCH.....	262
68. SÁCH BẠN CỦA MỌI NHÀ	264
69. SÁCH - NGƯỜI THẦY GIỎI, NGƯỜI BẠN TỐT	266

VAI TRÒ CỦA SÁCH ĐỐI VỚI THANH NIÊN

Th.S. Diệp Phương Chi

0904931963

chidp@hcmute.edu.vn

Viện Sư phạm Kỹ thuật

Người Do Thái - một dân tộc được xem là thông minh, trí tuệ nhất thế giới với chỉ hơn 13 triệu dân nhưng chiếm gần 40% giải Nobel trên thế giới - rất yêu sách. Họ có truyền thống đặt tủ sách ngay ở đầu giường để có thể thường xuyên đọc được nhiều sách. Theo truyền thuyết, trên phần mộ của những người Do Thái thường được đặt một quyển sách với niềm tin rằng người đã khuất cũng sẽ hiện về xem sách trong đêm khuya. Người Do Thái không bao giờ đốt sách, cho dù đó là cuốn sách đã kích họ. Và một trong những điều dạy con đầu tiên của một người mẹ Do Thái đó chính là đọc sách, những đứa trẻ Do Thái ngay từ nhỏ đã luôn được dạy rằng những trang sách là những điều hết sức ngọt ngào. Như vậy, một dân tộc của những tên tuổi lớn của thế giới như nhà khoa học vĩ đại Albert Einstein, nhà phân tâm học Sigmund Freud, họa sĩ theo trường phái lập thể Picasso, người sáng tạo ra chủ nghĩa Cộng sản Karl Marx hay những người thành đạt, giàu có nhất thế giới như Bill Gates, Warren Buffett, Micheal Dell... đã biết giá trị của sách đối với sự phát triển của một con người - đặc biệt là từ khi người ấy còn rất nhỏ. Mỗi con người đều là một phần của xã hội, và thế hệ thanh niên sẽ là ngày mai của một đất nước. Thế hệ thanh niên có trưởng thành và phát triển lành mạnh thì một đất nước mới có thể đứng dậy và tỏa sáng. Vậy sách có vai trò như thế nào trong quá trình phát triển và trưởng thành đó của thanh niên?

Khi bàn về vai trò của sách đối với thanh niên, nhất là đối với thanh niên Việt Nam trong thời đại mới, thời kỳ kinh tế thị trường, gia nhập WTO và khi cả đất nước đang phải nỗ lực để tránh khỏi sự tụt hậu, kém phát triển so với các nước khác trên thế giới, có thể nhận thấy sách có những giá trị vô cùng to lớn sau:

Thứ nhất, sách giúp thanh niên Việt Nam bồi dưỡng tâm hồn, định hướng lý tưởng và các giá trị sống chân chính.

Những cuốn sách văn học sẽ bồi dưỡng cho người trẻ một tâm hồn giàu cảm xúc, biết rung động trước cuộc sống, biết hướng đến những giá trị *chân - thiện - mỹ*, biết yêu thương đồng loại, yêu thương đồng bào, yêu thiên nhiên và yêu tổ quốc, biết phân biệt ranh giới giữa cái đúng và cái sai, cái thiện và cái ác, và giữa những xu hướng rối rắm, những tác động lệch chuẩn từ phía xã hội thì biết tự chọn cho mình được một lý tưởng sống phù hợp, tích cực, lành mạnh và chân chính. Trong những thời kỳ chuyển giao, môi trường xã hội đôi khi có những điều lệch chuẩn tác động xấu đến tâm lý của thanh niên, khiến người trẻ hoang mang, mất định hướng, mất niềm tin, không xác định được mình nên sống ra sao, nên sống như thế nào cho hợp lý để vừa có ích cho bản thân mình, cho gia đình và cho xã hội mà không bị thiệt thòi, không phải trả giá. Thật ra, đó là câu hỏi không bao giờ là đơn giản đối với tất cả mọi người, không phải chỉ riêng đối với những người trẻ cũng như không phải chỉ trong một thế hệ, như lời một bài hát từng trầm trồ: *“Ai cũng chọn việc nhẹ nhàng, gian khổ sẽ dành phần ai? Ai cũng một thời trẻ trai, cũng từng nghĩ về đời mình...”* (Một rừng cây, một đời người - Trần Long Ẩn). Cần phải sống như thế nào, đó là một câu hỏi không dễ trả lời, và có lẽ cũng không thể có một lời giải đáp hoàn mỹ, vừa nhân văn lại vừa thực tế cho câu hỏi ấy. Thế nhưng các bạn trẻ hãy đọc sách đi, hãy đọc thật nhiều sách văn học, để rồi mỗi người sẽ tự rút ra cho mình một câu trả lời riêng, hợp lý. Sách văn học đích thực bao giờ cũng giúp con người hướng đến những điều chân chính, những giá trị sống tốt đẹp, giúp con người biết rung cảm sâu xa trước cuộc sống, để rồi biết yêu thương những mảnh đời đau khổ hơn mình của đồng bào xung quanh, biết đồng cảm với những mất mát, bất hạnh của người khác, biết khinh thường những cái xấu xa và yêu mến, tôn trọng những điều thiện lương, tốt đẹp, từ đó biết tự lựa chọn cho mình một cách sống lành mạnh, trong sáng và hữu ích hơn. Những thanh niên không biết cảm động trước một cảnh một người già một mình run rẩy sang đường, không chìa tay giúp đỡ một người tàn tật khi cần thiết, nhìn những người dân của quê hương mình còn quá lam lũ, khổ cực mà không thấy xót xa... thì sẽ tạo nên một xã hội của những con người chỉ biết ích kỷ lo hưởng thụ cho bản thân, ngồi vô bổ bình luận, “ném đá” chỉ trích những “người ảo” xa lạ trên mạng, không nói những điều nhân văn, làm những điều nhân văn và lao động chăm chỉ để góp tay xây dựng tổ quốc mình. Nếu thanh niên mà không phân biệt được chuyện nào đúng và chuyện nào sai, không thấy được thói tham lam, dối trá, lừa biếng và đố kỵ là thói xấu, nhìn những chuyện tiêu cực lệch chuẩn mà hùa theo, không có chính kiến của mình, lại còn cho rằng đó là cách sống “khôn ngoan” để học hỏi và thích nghi theo... thì sẽ tạo nên một xã hội của những người chỉ biết vơ vét cho bản thân, bất chấp lợi ích cộng đồng, méo mó lệch chuẩn và chắc chắn chỉ có con

đường tụt hậu, bởi không có một xã hội nào có thể phát triển dựa trên sự mảnh lói, khôn lỏi, đồ kỵ và giả dối, chỉ có một xã hội với những người dân chăm chỉ lao động chân chính, nâng đỡ lẫn nhau, khuyến khích lẫn nhau thì mới có thể phát triển nhanh và xa. Nếu một thanh niên mà chỉ mãi mê xem giá trị vật chất là giá trị cốt lõi, chạy theo những hào nhoáng của mảnh áo, manh quần, xe cộ phù phiếm... mà không quan tâm đến việc bảo vệ thiên nhiên, không lo học hành làm giàu kiến thức và lao động để đóng góp cho xã hội, không biết rung động trước vẻ đẹp của cuộc sống thì với một tâm hồn nghèo nàn, trống rỗng, người ấy lãng phí cuộc đời mình và sống không có ý nghĩa với xã hội cũng như đất nước. Sách văn học giúp cho thanh niên có tâm hồn trong sáng hơn, hướng thiện hơn, biết quý sự trung thực, biết hướng tới cái đẹp, định hướng lối sống lành mạnh và biết xem thường, tẩy chay cái xấu xa.

Đã có một thời, thế hệ cha anh ở tuổi thanh niên đã mãi mê đọc “Thép đã tôi thế đấy”, “Ti-mua và đồng đội”, “Ruồi trâu”, “Đội du kích thiếu niên Đình Bảng”, “Những tấm lòng cao cả”,... thế nên đã có một thế hệ sống trong sáng, cao thượng, hồn nhiên, dám hy sinh tất cả cho người khác và cho đất nước như “Mãi mãi tuổi 20” của Nguyễn Văn Thạc, “Nhật ký Đặng Thùy Trâm”. Đã có một thời, trẻ con và thanh niên ai ai cũng đọc “Ông già Khó-ta-bít”, “Gu-li-vơ du kí”, “Không gia đình”, “Mít đặc và các bạn”, “Cuộc phiêu lưu của Varik và Valia”, “Cánh buồm đỏ thắm”, “Những người khốn khổ”, “Chiến tranh và hòa bình”, “Những người thích đùa”, “Hai vạn dặm dưới đáy biển”, “Giamilia-truyện núi đồi và thảo nguyên”, “Bông hồng vàng và bình minh mưa”, “Anna Karenina”, “Tội ác và trừng phạt”, “Miếng da lừa”, “Tình yêu cuộc sống”, “Ông già và biển cả”, “Bà ấy xuống xe ở Bom-bay”, “Miếng bít-tết”, “Đi-tê con của người đời”, “Quê nội”, “Đế mèn phiêu lưu kí”, “Tắt đèn”,... Trong đó, mọi vấn đề về cuộc sống, xã hội và tình yêu, mọi giá trị nhân bản, nhân văn được đề cập, bồi đắp cho con người thẩm mỹ nhìn nhận, trí tưởng tượng, lòng nhân ái, nghị lực, sự phấn nộ trước bất công xã hội, sự đau đớn đồng cảm với nỗi đau con người. Người ta biết đằng sau nụ cười châm biếm hài hước của Azit Nê-xin trong “Những người thích đùa” là nước mắt, là sự đau khổ của nhà văn trước thực trạng nhiều nhương, giả dối, sự đảo lộn mọi giá trị của đất nước Thổ Nhĩ Kỳ quê hương ông, là tình yêu quê hương tha thiết của ông, từ đó người ta biết cười vào những cái xấu, đứng trên những cái xấu để mà cao hơn nó, để mà góp tay tiêu diệt nó. Người ta biết đằng sau thuyền trưởng Nê-rô (Hai vạn dặm dưới đáy biển - Jules Verne) là trí tưởng tượng vô tận của con người về thế giới thiên nhiên, về đại dương sâu thẳm, về khao khát tự do, công bằng và về lòng nhân ái, đằng sau “Cuộc phiêu lưu của Karik và Valia” là lòng yêu thiên nhiên đến từng ngọn cây gốc cỏ, từng loài côn trùng, sự nâng

niêu trân trọng từng sự sống trong tự nhiên. Ai đã từng đọc những cuốn sách như vậy, chắc không thể nào ra tay tàn phá thiên nhiên, giết hại cây xanh hoặc thiếu trách nhiệm trong vấn đề bảo vệ môi trường, bảo vệ cây xanh...

Đồng thời, qua những cuốn sách về văn học dân gian, những người trẻ Việt Nam sẽ hiểu thêm và trân trọng thêm những giá trị truyền thống của văn hóa ông cha, để biết yêu và bảo tồn văn hóa truyền thống Việt Nam trong quá trình hội nhập quốc tế ngày càng rộng mở hơn. Đọc những cuốn sách về kho tàng tục ngữ, ca dao dân ca Việt Nam, truyện cổ tích Việt Nam, câu đố, truyện cười, về... lại càng thêm yêu mến tâm hồn ông cha, gắn bó với truyền thống dân tộc hơn. Hoặc qua những bài thơ, những cuốn sách hay ca ngợi quê hương đất nước, thanh niên càng thêm tự hào và yêu tha thiết những vẻ đẹp thiên nhiên, những vẻ đẹp văn hóa của dân tộc:

*“Ai về bên kia sông Đuống
Cho ta gửi tám the đen
Mấy trăm năm tháp thoáng mộng bình yên
Những hội hè đình đám
Trên núi Thiên Thai
Trong chùa Bút Tháp
Giữa huyện Lang Tài
Gửi về may áo cho ai
Chuông chùa vắng vắng nay người ở đâu?”*

(Bên kia sông Đuống – Hoàng Cầm)

Mỗi cuốn sách văn học đều chứa đựng trong nó một giá trị định hướng nhân văn vô cùng to lớn, giúp thanh lọc hồn người, và thật nhiều thanh niên đọc sách văn học sẽ góp phần tạo ra một ngày mai tươi sáng hơn của đất nước. Bởi tất cả mọi vấn đề về kỹ thuật hay về kinh tế, suy cho cùng đầu tiên cũng phải để phục vụ con người, vì con người, cho con người, hướng tới con người, và cao hơn cả là hướng tới tổ quốc, cũng như tổ quốc có phát triển được hay không, có tiến lên được hay không, suy cho cùng cũng là do yếu tố con người, như Tố Hữu đã từng viết từ năm 1971 nhưng giá trị cho đến nay thật ra không hề thay đổi:

*Ta sẽ khai những mỏ dầu mỏ sắt
Đóng những con tàu đi khắp đại dương
Nhưng phải luyện những con người đẹp nhất
Biết căm thù và biết yêu thương*

(Tố Hữu – Bài ca xuân 71)

Sách văn học sẽ giúp bồi dưỡng hồn người, định hướng lý tưởng sống và định hướng được giá trị chân - thiện - mỹ cho thanh niên trong mọi hoàn cảnh xã hội khác nhau.

Thứ hai, sách là nguồn kinh nghiệm sống vô tận từ ông cha và từ nhân loại đối với thanh niên.

Có câu nói rằng: “Tất cả những gì con người đã làm, nghĩ hoặc trở thành: được bảo tồn một cách kỳ diệu trên những trang sách” - (*All that mankind has done, thought or been: it is lying as in magic preservation in the pages of books* - Thomas Carlyle). Đối với những thanh niên đang nỗ lực trưởng thành, còn thiếu rất nhiều kinh nghiệm trong cuộc sống, thì sách là một người thầy vĩ đại, cung cấp một nguồn kinh nghiệm sống vô tận từ ông cha và từ nhân loại đến cho thanh niên.

Chẳng hạn, khi đọc kho tàng ca dao, tục ngữ của ông cha, có thể tham khảo rất nhiều kinh nghiệm ứng xử, kinh nghiệm sống mà nhiều thế hệ cha ông đã rút ra qua hàng ngàn năm:

“Lời nói chẳng mất tiền mua

Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”

“Chớ thấy sóng cả mà lo

Sóng thì mặc sóng, chèo cho có chừng”

“Thói thường gần mực thì đen

Anh em bạn hữu phải nên chọn người”

“Ăn quả nhớ kẻ trồng cây

Ăn khoai nhớ kẻ cho dây mà trồng”

.....

Sách có thể truyền cho đại chúng rất nhiều kinh nghiệm sống giá trị. Thanh niên có thể học hỏi từ cách “Đời thay đổi khi ta thay đổi”, “Quảng gánh lo đi và vui sống” hay “Đắc nhân tâm”, cho đến những bí quyết làm giàu của người Do Thái, của những người nổi tiếng, thành đạt trên thế giới. Thanh niên có thể đọc cả những kinh nghiệm về nuôi dạy con, về quan niệm sắp xếp đời sống hằng ngày qua sách vở để có thể tự quản lý tốt cuộc sống trong hiện tại và tương lai của mình, có thể tiếp xúc với tư duy của những người ở những miền đất khác nhau, đã viết sách để truyền lại kinh nghiệm của mình cho những người khác, cho những thế hệ khác. Có thể tìm thấy mọi chủ đề kinh nghiệm và tri thức ở mọi lĩnh vực khác nhau trong sách từ cổ chí kim.

Sách chứa đựng mọi tri thức của nhân loại, là suối nguồn tri thức nhân loại, do đó, tiếp cận với sách là con đường ngắn nhất để thanh niên có thể tiếp thu nhiều kinh nghiệm nhân loại, tiếp kiệm được biết bao nhiêu thời gian, hạn chế bớt những sai lầm, trả giá. Các thành quả phát hiện tri thức của cha ông, các kinh nghiệm của tiền nhân qua hàng nghìn năm đã được ghi chép, lưu truyền trong sách. Mọi kinh nghiệm về khoa học, mọi tri thức khoa học cũng đều có *tính kế thừa*, đó là nhờ được lưu trữ, bảo tồn trong sách. Nhân loại muốn tiến lên về khoa học, về học thuật, thì phải kế thừa các thành quả về khoa học, học thuật từ quá khứ, từ thế hệ đi trước.

Cũng cần chú ý, người Do Thái có câu rằng: “*Đừng làm con lừa thờ sách*”, hoặc người Đức có câu châm ngôn: “*Biết cách sử dụng một quyển bách khoa toàn thư thì tốt hơn trở thành một quyển bách khoa toàn thư*”, có ý muốn khuyên rằng đọc phải đi đôi với ứng dụng, chớ nên chỉ đọc lý thuyết suông, tiếp nhận kinh nghiệm và trí thức suông rồi để đó mà không áp dụng vào thực tế. Có như thế mới phát huy được hết vai trò truyền kinh nghiệm của sách.

Như vậy, sách là nguồn tri thức và kinh nghiệm phong phú vô tận của loài người về tất cả mọi mặt của cuộc sống: từ chuyên môn cho tới kinh nghiệm kiến thức phổ thông, từ vấn đề triết học lớn lao, vấn đề kinh tế vi mô vĩ mô, vấn đề khoa học, kỹ thuật phức tạp cho tới vấn đề nấu ăn, dinh dưỡng hằng ngày, vấn đề văn hóa ứng xử... Người trẻ nên cố gắng mở rộng đọc nhiều các thể loại sách khác nhau trong các lĩnh vực khác nhau. Có xu hướng cho rằng ai học chuyên môn nào thì chỉ cần đọc sách trong chuyên môn đó thôi, như thế là được rồi vì chỉ cần kinh nghiệm của chuyên môn đó. Thật ra, mọi tri thức trên đời đều có mối liên hệ với nhau, bởi mọi thứ trên đời đều có sự liên hệ lẫn nhau không thể cô lập, tách rời. Ví dụ một người nghiên cứu khoa học giáo dục, thì cũng phải đọc cả về tâm lý, triết học, xã hội học, văn hóa, nghệ thuật, văn học, thậm chí cả về âm nhạc, hội họa... bởi khoa học giáo dục có liên quan mật thiết đến mọi vấn đề về con người, về cảm xúc, về thẩm mỹ, một nhà giáo dục ở góc độ nào đó cũng là một nhà nghệ thuật; Tương tự, một người nghiên cứu chính trị học thì phải đọc cả sách lịch sử, kinh tế, pháp luật, triết học, quân sự, tâm lý học, ngoại giao... bởi vấn đề chính trị có liên quan đến mọi khía cạnh trên; Một người học về kỹ thuật cơ khí, thì cũng phải đọc cả sách về điện, về đồ họa, về công nghệ thông tin, về kinh tế, về quản lý... bởi việc hành nghề thực tế có thể đòi hỏi tất cả mọi kiến thức liên quan trên, nhất là khi ngày nay, yếu tố *liên chuyên ngành* đóng một vai trò ngày một quan trọng và cấp thiết hơn. Hơn nữa, kiến thức thì có nhiều loại, bao gồm từ những kiến thức phổ thông mà con người dù là ai cũng cần phải biết cho đến những kiến thức chuyên môn sâu.

Và dù là người học ở chuyên ngành nào, cũng vẫn phải nên đọc sách văn học, vì sách văn học giúp bồi dưỡng tâm hồn, bồi dưỡng đạo đức nói chung. Một người với tâm hồn nghèo nàn, đơn điệu, thì dù làm việc gì cũng dễ gặp khó khăn hoặc khó phát triển cao, ví dụ như có học kinh tế mà tâm hồn nghèo nàn, suy nghĩ đơn điệu, thì trao đổi cùng đối tác cũng không thuận lợi, khó thu hút được khách hàng, hay một người học kỹ thuật mà thiếu trí tưởng tượng, thiếu tính nhân văn, không có một lý tưởng sống đẹp hoặc một hoài bão trong cuộc sống thì cũng khó đạt đến sự thành đạt lớn, thiếu động lực nỗ lực và tiến xa.

Thứ ba, sách cung cấp và bồi dưỡng tri thức chuyên môn cho thanh niên.

Như đã nói ở khía cạnh đầu, sách có giá trị giáo dục, góp phần bồi dưỡng tâm hồn và định hướng lý tưởng cho thanh niên. Nhưng thanh niên chúng ta cũng hay gặp cảnh “năng lực chưa đủ để phục vụ lý tưởng”. Để bồi dưỡng năng lực, chúng ta đi học ở nhà trường, học ở thầy, ở bạn. Thế nhưng kiến thức ở nhà trường, ở thầy, ở bạn cũng không thể đủ để bồi dưỡng năng lực cho chúng ta, và “*Chúng ta sẽ trở thành gì phụ thuộc vào điều chúng ta đọc sau khi tất cả các thầy cô giáo đã xong việc với chúng ta. Trường học vĩ đại nhất chính là sách vở*” – *What we become depends on what we read after all of the professors have finished with us. The greatest university of all is a collection of books* (Thomas Carlyle).

Tri thức chuyên môn ngày càng nhiều, chương trình trong nhà trường không thể cung cấp đủ mọi kiến thức cho thanh niên để đáp ứng được hết yêu cầu của nghề nghiệp trong thực tế, chưa kể một số vấn đề về lạc hậu tri thức mà nhà trường do một số lí do nào đó mà chưa thể cập nhật được. Do đó, người trẻ ngoài đọc sách giáo trình trong nhà trường còn nên tự tìm thêm nhiều sách chuyên môn bên ngoài để tự bồi dưỡng năng lực chuyên môn, năng lực nghề nghiệp cho mình.

Cuối cùng, bàn về cách đọc sách, thanh niên chúng ta nên đọc sách như thế nào cho có hiệu quả và đỡ lãng phí thời gian? Ở đây, người viết xin chia sẻ một số suy nghĩ riêng từ kinh nghiệm riêng như sau:

Về vấn đề lựa chọn sách:

Chọn sách văn học: như đã nói, dù bạn đang học ngành gì, đang nghiên cứu chuyên môn gì, bạn cũng vẫn cần đọc các thể loại sách văn học để bồi dưỡng tâm hồn, bồi dưỡng tư duy nói chung. Nên lựa chọn ưu tiên đọc ít nhất được một số những quyển sách văn học kinh điển, nổi tiếng thế giới vì nó chứa rất nhiều giá trị nhân văn tinh túy của nhân loại, nếu có điều kiện thì sau đó sẽ đọc nhiều hơn. Sau đó là những tác phẩm

văn học Việt Nam tiêu biểu qua các thời kì, từ truyện Kiều - Nguyễn Du cho đến một số văn học thiếu nhi, văn học hiện thực phê phán 30-45, văn học hiện đại tiêu biểu được nhiều người nhắc tới trong điều kiện thời gian cho phép.

Chọn các thể loại sách khác: Chọn các sách có liên quan gần hoặc xa tới chuyên môn của mình; chọn đa dạng các loại sách khác nhau để có thêm kinh nghiệm phong phú nhiều mảng;

Chọn sách chuyên môn: Ưu tiên những quyển có giá trị của những tác giả có tên tuổi hoặc những quyển sách mà giáo viên hoặc người nào am hiểu hơn chúng ta đề nghị, giới thiệu cho chúng ta.

Tuy nhiên, vì thời gian của chúng ta có hạn, lại có quá nhiều mối quan tâm khác nhau trong cuộc sống, thời gian đọc sách trên thực tế là không thể có nhiều, thế nên không cần ưu tiên đọc nhiều mà cần ưu tiên *chọn đúng sách và đọc cho kỹ*. Đọc ít mà hiểu kỹ, thấm sâu thì tốt hơn là cái gì cũng đọc nhưng không lưu lại được gì.

Về kỹ thuật đọc sách: Đầu tiên đọc thật kỹ *tên sách*, bởi tên sách thường là sự cô đọng “tinh cất” chủ đề của quyển sách.

Tiếp theo nên đọc kỹ phần *mục lục* để có sự hình dung cấu trúc nội dung quyển sách.

Sau đó, tùy theo *mục đích* và nhu cầu nắm bắt thông tin mà có thể lựa chọn hoặc phối hợp *đọc lướt, đọc sâu, đọc toàn bộ* hay chỉ cần *đọc một phần* nội dung cần thiết.

Cần tập trung chú ý khi đọc thì mới nắm bắt được nội dung.

Khi cần thiết, có thể vừa đọc vừa *ghi chép*, ghi chú ra giấy hoặc ra sổ tay bên ngoài những từ khóa hoặc những ý chính; Trường hợp nội dung quá phức tạp, có thể sử dụng sơ đồ tư duy (mind map) để khái quát hóa, tổng hợp nội dung.

Nên đọc lại nhiều lần nội dung quan trọng để hiểu rõ, hiểu kỹ và nhớ được.

Như vậy có thể thấy, sách đối với thanh niên vừa là một người thầy giỏi, vừa như một người bạn tốt. Thanh niên cần xác định được vai trò quan trọng và tích cực của sách đối với sự phát triển và trưởng thành của bản thân mình, sự hỗ trợ rất to lớn của sách đối với tinh thần thanh niên, chống lại những hoang mang, mất định hướng trong cuộc sống, đồng thời tích lũy dần dà kiến thức, bồi dưỡng năng lực để góp phần xây dựng đất nước theo khả năng của mình. Sách cũng kích thích nhiều ước mơ của thanh niên, khơi dậy mong muốn sống có ý nghĩa và sống tốt đẹp, tiếp

tục trải nghiệm mọi vẻ đẹp của cuộc sống: “*Bạn càng đọc nhiều, bạn càng biết nhiều. Bạn càng học nhiều, bạn càng đi nhiều*” - *The more that you read, the more things you will know. The more that you learn, the more places you'll go* (Dr. Seuss).

NHẬT KÝ ĐẶNG THÙY TRÂM - NHỮNG TRANG VIẾT CÓ LỬA

Bùi Thị Lan

0984608808

lanbt@hcmute.edu.vn

Thư viện HCMUTE

“So với lớp thanh niên ngày nay, người thanh niên của bốn chục năm trước có một cách sống khác không lẫn chiều cạnh phong phú, không tự do nhiều về, nhưng lại trong sáng thánh thiện đến kỳ lạ. Sự tận tụy làm người của Thùy Trâm là nhân tố khiến cho những người lính Mỹ khác hẳn về lý tưởng cũng phải kính trọng... Trong sự muôn màu muôn vẻ của thực tại, con người vẫn là mẫu số chung làm nên những giá trị vĩnh cửu. Nhật ký Đặng Thùy Trâm có cái nhân tố nhân văn đầy bí mật đó” - Vương Trí Nhàn.

Nhật ký Đặng Thùy Trâm là một quyển Nhật ký của người phụ nữ sống trong bom đạn của chiến tranh đã dành cho mình một chút riêng tư để ghi lại những kỷ niệm và lưu giữ lại cuộc sống tinh thần của tuổi thanh xuân. Khi tôi đọc xong quyển nhật ký tôi cảm nhận quyển sách giống như một người thầy - một người bạn tốt của tôi. Tôi là một người phụ nữ may mắn được sinh ra và lớn lên trong hòa bình không bom đạn, không tiếng súng, chưa nếm trải trận mạc, máu và nước mắt. Sự tàn khốc, ác liệt của chiến tranh mà tôi biết chỉ thông qua sách vở, phim ảnh...Nhật ký Đặng Thùy Trâm đã cho tôi hiểu thêm cuộc sống của những người lính đã hy sinh tuổi trẻ của mình cho quê hương, đất nước.

Bằng những ngôn từ bình dị, không trau chuốt quyển Nhật ký như một cuốn băng tua lại dòng ký ức của một người lính, một người con gái tuổi hai mươi ra chiến trận, khi ta đọc ta cảm nhận nỗi khắc khoải về tình yêu nỗi nhớ cháy bỏng khôn nguôi về gia đình, về những ngõ phố của một Hà Nội yên ả, cả những cơn đau xé ruột khi mỗi ngày trôi qua một đồng đội thân thương của chị ngã xuống: *“...Cảnh hòa bình ấy quá xa vời rồi Th. ơi ! bao giờ cho miền Nam được hưởng những mùa hoa tươi thắm ấy? Ở đây bom đạn đau thương tang tóc còn nặng trĩu trên cuộc sống của mỗi người. Mới hôm qua đó một thanh niên hai mươi mốt*

tuổi thương tích đầy mình. Anh ta gọi tên mình mong được cứu chữa, nhưng mình cũng đành rơi nước mắt nhìn anh chết trong đôi tay bất lực...". Những trang nhật ký thể hiện một lý tưởng sống thật cao đẹp. Năm 1966, sau khi tốt nghiệp trường Đại học Y Hà Nội như bao thanh niên cùng thế hệ, chị đã chọn cho mình một lý tưởng sống, chiến đấu vì tổ quốc. Đặng Thùy Trâm xung phong công tác ở chiến trường B và chị được phân công phụ trách bệnh viện huyện Đức Phổ - Quảng Ngãi. Chị đã lăn xả cứu chữa thương binh, chăm sóc bệnh binh một cách tận tụy, chu đáo... giữa vùng đất hằn sâu dấu tích của bom đạn chị vẫn kiên cường bám trụ nhiều năm thực hiện nhiệm vụ của đơn vị, đó là cứu chữa cho các anh thương binh. Khi người lính ngụy làm thông dịch viên nói với người lính tình báo Mỹ đừng đốt quyển nhật ký bởi cuốn nhật ký đã có lửa, ngọn lửa ấy thấp sáng tâm hồn trong treo, nghị lực phi thường cùng với lòng dũng cảm của người con gái - chủ nhân của quyển nhật ký này.

Có một ngọn lửa khác không bùng rực cháy mà lại âm ập vô cùng đó là tình người, tình người được thể hiện rõ nét qua từng câu chữ. Cứ tưởng con người ta khi đối diện với khung cảnh chiến tranh ác liệt, bom đạn đầy trời, cái chết cận kề thì con người ta sẽ trở nên khô khan, ích kỷ, sống cho bản thân nhưng đối với Đặng Thùy Trâm thì ngược lại ta thấy ở chị một tâm hồn cao đẹp, rộng lượng, vị tha. Tình người ở đây thể hiện trước hết đó là tình cảm gia đình, tình cảm ấy tưởng như quá đời bình thường và dung dị nhưng đối với chị tình cảm ấy lại mang một màu sắc riêng, rời ghế nhà trường mặc dù vô cùng yêu thương và gắn bó với gia đình nhưng chị vẫn tình nguyện ra chiến trường vì một tình yêu lớn lao hơn đó là tình yêu đất nước. Trong những trang nhật ký chị ghi lại trong chiến trường, nhiều lần chị nhắc đến những người thân yêu của chị với nỗi nhớ da diết: *"...Nhớ Hà Nội, nhớ ba má và các em vô kể, vừa chớp mắt giữa trưa mình đã thấy mình gặp má và các em trong ngôi nhà ở trường Cán bộ Y tế..."*. Nỗi nhớ thương gia đình đã ám ảnh vào giấc mơ của chị, nhưng không vì thế mà chị bỏ chiến trường, chị vẫn bám trụ vùng đất khốc liệt ấy cho đến khi chị mãi mãi nằm xuống nơi đây khi mới tròn 27 tuổi. Một tình cảm khác được Đặng Thùy Trâm nhắc đến trong những trang viết của chị đó là Tình yêu, chị cũng có một mối tình kéo dài trong thời chiến nhưng mối tình ấy đã không thành và để lại cho chị nhiều đau khổ, chị và anh yêu nhau nhưng không hiểu vì sao anh chị đã không đến được với nhau, chị đã nhiều lần nhắc đến anh với những lời trách móc giận hờn: *"...Không! M. ơi, hãy đi đi, đừng gieo buồn lên con tim róm máu của Th. nữa. Giữa chúng ta không thể nào có một hạnh phúc vĩnh viễn dù cả hai chúng ta còn sống sau cuộc chiến tranh này..."* nhưng chưa một lần chị thể hiện thái độ thù hận đối với anh, đôi

khi chị viết về anh với những lời quan tâm, chia sẻ sâu sắc. Trái tim chị thật bao dung và nhân hậu biết bao. Trái tim ấy đã rỉ máu vì tình yêu nhưng không vì thế mà nó yếu mềm, chị không bị đau khổ trong tình yêu làm chị gục ngã mà chị vẫn vững vàng ở vị trí công tác của mình.

Mạch cảm xúc dâng tràn trên trang nhật ký của chị nữa đó là tình đồng đội, đồng chí. Tình đồng đội, đồng chí được chị ghi lại với những ngôn từ hết sức bình dị, ẩn sâu trong những câu nói của chị là tình yêu thương đồng đội, đồng chí sâu sắc và không một chút so đo, tính toán.

Gấp lại trang nhật ký yêu thương - Nhật ký Đặng Thùy Trâm. Tôi có một cảm giác lâng lâng khó tả, không thể diễn tả hết bằng lời. Vì quyển nhật ký ấy giống như một người thầy giáo dạy cho tôi hiểu và trân trọng cuộc sống của mình. Làm cho tôi hiểu thêm về quá khứ hào hùng của dân tộc, với thế hệ thanh niên anh dũng sống hết mình cho những lý tưởng cao đẹp. Bên cạnh đó, tôi cũng có cảm giác quyển nhật ký là một người bạn thân thiết vì mỗi khi tôi bức tức hay buồn phiền thì những dòng nhật ký của chị lại làm cho tôi nhẹ lòng và lạc quan hơn. Tôi thầm cảm ơn chị, cảm ơn những người lính đã chiến đấu và hy sinh để cho tôi và những thế hệ sau có một cuộc sống hòa bình, yên ấm.

“BÀI GIẢNG CUỐI CÙNG” CỦA RANDY PAUSCH

Phạm Thị Hằng

01686441685

hangpt@hcmute.edu.vn

Khoa Ngoại Ngữ

Cha chồng tôi đã mất vì chứng đột quỵ. Khi tìm lại những giấy tờ Cha cất giữ trong tủ đồ cá nhân, tôi mới biết Cha đã bình thản chấp nhận số mệnh, thu xếp mọi công việc còn dở dang bởi Cha biết trước mình có thể sắp phải đi xa...

Mẹ tôi cũng đã mất vì căn bệnh ung thư. Những ngày cuối cùng của cuộc đời, Mẹ không than phiền hay hoảng sợ khi bị những cơn đau hành hạ, gương mặt của Mẹ khi ra đi thật thanh thản, nhẹ nhàng như người vừa mới lánh xa cõi tạm mà thôi...

Nhưng trước hai sự mất mát lớn lao đó, tôi thật sự hoảng loạn, tuyệt vọng bởi sự vô thường của cuộc sống, sự ngắn ngủi của đời người! Và lúc này tôi mới nhận ra hết giá trị của một người Thầy vừa sâu lắng vừa gần gũi - một người Bạn thủy chung và tận tụy, người luôn ở bên ta, lắng nghe và vỗ về ta, giúp ta khai tâm, sáng trí. Đó chính là sách! Tôi thường xuyên bị ám ảnh bởi suy nghĩ: “nếu một mai ta không còn trên cõi đời này nữa ?...”. Những câu hỏi về ý nghĩa của cuộc sống, về sự ngắn ngủi của kiếp người và giá trị để lại cứ luôn đeo đuổi tôi, bủa vây lấy mọi luồng ý thức, khiến tôi cảm thấy kiệt sức và bất lực! May mắn thay, tôi đã tìm thấy câu trả lời từ cuốn sách “Bài giảng cuối cùng” của Randy Pausch. Những thông điệp sâu sắc mà giản dị từ di sản cuối cùng của giáo sư Randy Pausch đã giúp tôi tìm lại niềm tin, nghị lực và ánh sáng soi rọi con đường phía trước của đời mình!

Ngày 18 tháng 9 năm 2007, giáo sư Randy Pausch, Đại học Carnegie Mellon, đã thuyết trình bài giảng nhan đề “Thật sự đạt được những ước mơ tuổi thơ” trước cử tọa hơn 400 người. Với ảnh chụp cắt lớp chiếu lên tường, giáo sư đã cho cử tọa biết căn bệnh ung thư giai đoạn cuối đang tàn phá và sẽ cướp đi mạng sống của ông trong vài tháng

tới. Trên bục giảng ngày hôm đó, Randy trông đầy sức sống, phấn khởi và tươi vui “như một nhà vô địch”. Trong cơ hội cuối cùng được thuyết giảng trước cử tọa, trước hàng triệu sinh viên sẽ theo dõi bài giảng của ông và nhất là với ba đứa con khi lớn lên sẽ lưu giữ về lời dạy của cha, ông đã không nói về cái chết, về sự bất hạnh, về niềm hối tiếc những ước mơ còn dang dở, mà nhấn mạnh giá trị của sự sống, một sự sống với đầy ắp những mơ ước, niềm tin đối với những đam mê và khuyến khích mọi người hãy luôn nỗ lực phấn đấu vì những ước mơ.

Cuốn sách “Bài giảng cuối cùng” dựa trên ý tưởng bài giảng đó của giáo sư Randy Pausch đã trở thành một cảm nang sống soi đường chỉ lối, một hiện tượng truyền cảm hứng cho tôi, cho hàng triệu sinh viên, các bạn trẻ và nhiều thế hệ mai sau.

Tôi đã tìm thấy mục đích của cuộc đời mình từ những trải nghiệm thật sâu lắng mà dung dị của Randy Pausch: “Tất cả những gì tôi đạt được, những gì tôi yêu quý, đều bắt nguồn từ những ước mơ và những mục đích mà tôi đã có khi còn là một đứa trẻ thơ... Và trên đường đời, tôi đã đạt được hầu như tất cả những ước mơ và mục đích đó. Cái độc đáo của tôi, tôi thấy, đã tới từ sự đặc biệt của tất cả các ước mơ - từ cực kỳ có ý nghĩa tới khá kỳ quặc - nó đã xác định bốn mươi sáu năm của đời tôi. Ngồi đó, tôi biết mặc dù bị ung thư, tôi vẫn là người may mắn bởi đã được sống qua những ước mơ. Và tôi đạt được những ước mơ, phần lớn, là nhờ những gì tôi được dạy dỗ bởi những con người thật đặc biệt. Nếu tôi có thể kể câu chuyện của mình với cảm xúc mạnh mẽ, bài giảng của tôi sẽ giúp những người khác cũng tìm được con đường để hoàn thành những ước mơ của họ”.

Là một người Thầy, giáo sư Randy Pausch không chỉ đã “Thật sự đạt được những ước mơ tuổi thơ” của mình, mà ông còn tận tâm giúp cho ước mơ của sinh viên trở thành hiện thực, sống một cuộc đời đầy say mê và ý nghĩa! Những “bài giảng” của ông không hướng dẫn làm thế nào để đạt được những ước mơ nhưng nó chuyển tải thông điệp làm thế nào để dẫn dắt cuộc đời bạn. Nếu bạn có hướng đi đúng đắn, cái nghiệp sẽ tự thành, các ước mơ sẽ đến. Cuộc sống có trăm nghìn lối đi riêng của nó, mỗi người có hoàn cảnh, mơ ước không giống nhau, nhưng để đến đích, ông khuyên chúng ta “đừng than vãn, hãy làm việc tích cực hơn” và “không bao giờ bỏ cuộc”.

Tôi đã nhận được từ “Bài giảng cuối cùng” của giáo sư Randy Pausch những bài học quý giá được đúc kết bởi một người Thầy. Đó là bài học về việc tận dụng mọi khoảnh khắc thời gian, bởi “thời gian là tất cả những gì bạn có... và một ngày nào đó bạn sẽ thấy bạn có ít hơn là bạn tưởng”; bài học về lòng dũng cảm và tình yêu cuộc sống: “Hãy là

con chim cánh cụt đầu tiên”; bài học về cách đối diện với hiện thực: “Chúng ta không đổi được những quân bài đã chia, chỉ có thể đổi cách chơi những quân bài đó”; và bài học về giá trị thực sự của tình yêu thương: “không cần phải sống mới có thể yêu thương”... Tuy nhiên, những thông điệp, bài học đắt giá đó lại được chuyển tải một cách dung dị, đầy xúc động qua 53 câu chuyện về một cuộc đời mà trong đó, Randy Pausch là nhân vật chính, cũng là người dẫn chuyện, gần gũi với độc giả như tâm sự của một người Bạn tâm giao, tri kỷ.

Cổ nhân có câu: “Không thầy đố mày làm nên”, lại có câu: “Học thầy không tày học bạn”. Từ đó suy ra rằng thật tuyệt vời nếu kết hợp được sự thông thái của một người Thầy với sự gần gũi của một người Bạn và mỗi cuốn sách tốt chính là hiện thân của sự kết hợp hoàn hảo đó. “Bài giảng cuối cùng” của giáo sư Randy Pausch chính là một cuốn sách như vậy! Tôi đã không còn bi quan, tuyệt vọng khi đối diện với hiện thực, từ những thông điệp quý giá trong sách đem lại, tôi tự nhủ phải cháy hết mình với những đam mê và mơ ước để mỗi ngày đứng trên bục giảng luôn mang tinh thần của một “Bài giảng cuối cùng”!

SÁCH SỬ - NGƯỜI THẦY, NGƯỜI BẠN CÙNG TA ĐỐI NHÂN XỬ THẾ

Phạm Đức Thọ

01225596728

thopd@hcmute.edu.vn

Phòng Công tác Học sinh - Sinh viên

Người thầy trong sử sách, người bạn trong hiện tại, người đồng đội trong tương lai và đời người không khỏi nuối tiếc khi rời xa. Đây luôn là suy nghĩ khi khám phá kiến thức trong từng trang sách sử. Sách là người thầy dạy kỹ năng mềm, kỹ năng ứng xử và xử lý tình huống vĩ đại nhất bởi cuộc sống hiện đại là sự nâng cấp xã hội cổ đại, trung đại theo chuyển biến tư tưởng xã hội và phát minh khoa học, đi kèm sự thay đổi văn hóa, kinh tế. Sách cũng là người bạn bên dòng đời luôn đổi thay giúp ta nhận thức về xã hội và kiểm nghiệm chân lý cùng bạn. Vì là thầy, là bạn nên sách không bao giờ phản bội ta, sách luôn trung thành và đi theo ta, bỏ mặc biến thiên cuộc sống, bất chấp kẻ giàu người nghèo.

Đời vua Lê Hy Tông (1680 - 1705) trong sách *Sứ giao ngâm* hoàn đã viết về những nhân tài trong đường lối đối ngoại thời phong kiến Việt Nam với nhà nước Trung Hoa như sau: “Nhân tài Việt Nam lý học giỏi nhất là Trình Toàn (Nguyễn Bình Khiêm) văn học có Nguyễn Đăng Cảo, Hồ Sĩ Dương, còn tài kinh tế không ai bằng Mạc Đĩnh Chi, Nguyễn Trung Ngạn, Nguyễn Trãi...”. Sách trước hết là trí tuệ người xưa và những bài học mà người xưa - Thầy học của thế giới hiện đại truyền đến ngày nay. Với xã hội Việt Nam, những người thầy giỏi trong thời đại trước đã đặt phần quan trọng trong việc xây dựng nền móng xã hội Việt Nam. Họ đã truyền đạt lại việc làm vĩ đại ấy - hành động mang tính sư phạm được thể hiện qua vô số tác phẩm để lại cho đời sau. Nguyễn Bình Khiêm, Mạc Đĩnh Chi, Nguyễn Trung Ngạn, Nguyễn Trãi... Họ đã dạy đời sau phải xử lý tình huống như thế nào ? Trước họa xâm lăng, khủng hoảng kinh tế thể hiện qua: Nạn đói kém, dịch bệnh, chiến tranh, lụt bão ...

Trong *Vũ trung tùy bút* do tác giả Phạm Đình Hổ (1770 -1840) có ghi chép rõ ràng: “Đời Lê hề có sứ Trung Quốc sang phong Vương thì

phạm sự gì tất cũng phải họp triều nghị, kén các quan bạn tòng, các hậu mạng đón tiếp, tiếp sứ Trung Hoa tại cửa Nam Quan”. Ngày nay, mỗi khi tiếp đón khách quý, người Việt ta thường chuẩn bị chu đáo, họp bàn kỹ lưỡng về nhiều mặt. Ví dụ: Đón tiếp bộ trưởng về thăm Trường là cả việc quan trọng phải chuẩn bị cả tháng, tiếp thượng khách tại phòng họp sang trọng nhất. Trên quy mô quốc gia là nhà Khánh Tiết, Đại Lễ Đường... Với nghi thức cấp Nhà Nước, Quốc thư và hội đàm cao cấp.

Nhân hưởng về kỷ niệm 125 ngày sinh Chủ tịch Hồ Chí Minh (19/5/1890 - 19/5/2015) nói về đại cuộc Nước Nhà sau năm 1945 với nguy cơ lưỡng đầu đối địch giữa 1,5 vạn quân viễn chinh Pháp và 20 vạn quân Tưởng Giới Thạch. Chủ tịch Hồ Chí Minh bằng chiến lược ngoại giao mềm dẻo, đứng dẫn trong nghi lễ cấp Nhà Nước giản dị xuất hiện trên pháo hạm 7 tầng của Pháp vốn luôn sẵn sàng chiến đấu do thống soái lục quân Pháp Đô đốc Dacgianglio chỉ huy. Chỉ với giáo sư Trần Hữu Tước hộ tống, Bác tiếp tục tiến hành hội đàm cao cấp nhằm gạt 20 quân Tưởng ra khỏi miền Bắc, tạo thời cơ giành thắng lợi trong 9 năm trường kỳ kháng chiến (1945 - 1954) với thực dân Pháp.

Người Việt Nam ta đến và đi như vậy đó. Tiếp kẻ thù như khách quý, tiếp bằng hữu còn hơn cả tình thân. Sử sách thay người xưa trở thành người thầy và người bạn mãi ngàn năm. Theo đó, thế hệ ngày nay, học thêm phần nào cách đối nhân xử thế.

Trong “*Việt Hoa thông sứ sử lược*” có chép: “Đời vua Tự Đức (1847 - 1883) sứ thần phương Bắc vào tận kinh thành Huế để tuyên phong... Suốt dọc đường sứ bộ đi qua ở địa đầu các phủ, huyện tổng làng, chỗ nào cũng dán hai chữ: cung nghênh, viết trên mộ tờ giấy đỏ”. Trước đó, khi sứ đoàn Trung Hoa đến ải Nam Quan, các quan chức huyện Lạng Sơn và Hậu mạng sứ đã sắp sẵn Long Đình để sắc phong và nhận đồ tặng hảo Bắc triều ban cho Vua ta. Trong lịch sử phong kiến, phải đổi mặt với 25 lần quân đội phong kiến Trung Hoa tiến công xâm lược, nhưng dù đầy đuổi thành công chúng ta vẫn cầu hòa và chấp nhận triều cống. Như vậy, Lễ nghi quốc gia vốn đã luôn trang trọng và đậm tình hữu hảo ngàn năm qua. Hiếu khách, trang trọng cũng là tính cách tốt mà người thầy và người bạn của chúng ta luôn ghi chép rõ ràng lắm.

Theo một số thống kê, từ thời cổ đại, Nước Nhà đã 9 lần chia cắt và thống nhất. Tư tưởng truyền thống của xã hội Việt Nam vốn không chấp nhận sự chia cắt. Các học thuyết kinh tế cổ đại: Xenophon, Platon, Aristoteles, Khổng Tử, thuyết Quân Trọng, Mạnh Tử... kết hợp cùng tư tưởng về sự hình thành Nhà Nước: Khế ước, gia trưởng, thừa kế, K. Marx ... vốn đã diễn biến đầy đủ trên lãnh thổ Việt Nam. Trong *Đại Việt*

sử ký toàn thư đã chép rõ truyền thuyết lập quốc từ kỷ Hồng Bàng thị. Đây cũng là bài học mà người thầy lịch sử truyền đạt mãi mãi đến đời sau. Người bạn trong đời sẽ đem đến cho ta kiến thức và cùng ta truy tìm nguồn gốc chính mình. Sách - Người thầy và người bạn đã đem đến tri thức giúp những anh hùng dân tộc: Ngô Quyền, Thái tổ Lý Công Uẩn, Lý Thường Kiệt, Trần Thủ Độ... Đánh bại quân xâm lược, thống nhất quốc gia, vực dậy Nước Nhà, làm nên thời đại mới, theo đó luật pháp, lễ nghi được định hình và duy trì các giá trị tốt đẹp đến ngày nay. Nước Nhà thống nhất, quan hệ trong nước và cách đối nhân xử thế, đường lối đối nội, đối ngoại sẽ khác đi, thân thiện, rộng mở hơn. Tất cả được viết rõ trong sách sử - người thầy và người bạn của chúng ta.

Người xưa với sách nhất mực tôn trọng, số phận của những kẻ “đốt sách, chôn nho” đều là thảm bại. Sứ thần, đại diện ngoại giao nước ta khi bang giao với nước ngoài vẫn luôn nhận lấy những nghi lễ tương xứng với các quốc gia khác. Cách đối nhân xử thế theo nguyên tắc: Tương xứng các bên và đặc biệt trong những dịp quan trọng. Ví dụ điển hình nhất: Trước 3 lần quân Nguyên Mông xâm lược (1258 - 1285 - 1288). Trước đó các phái đoàn ngoại giao của ta đều có những lần đón tiếp sứ thần nhà Nguyên và sang sứ để lại ấn tượng mãi mãi trong lịch sử: Tháng 01/1285, Thoát Hoan sau khi chiếm Gia Lâm, Vũ Ninh, Đông Ngạc, đồng thời cánh quân do Toa Đô chỉ huy cũng tiến đánh mạn Thanh Hóa, Nghệ An. Tình thế hiểm nghèo, buộc vua Trần Nhân Tông phải dùng kế hoãn binh, tung đồn thăm dò tình hình địch quân, sai sứ Đỗ Khắc Chung đi thương thuyết thành công với soái địch Ô Mã Nhi. Sứ thần Đỗ Khắc Chung đã hóa giải tình thế nguy ngập khi buộc phải giải thích về 2 chữ “sát thát” và lý do không nghênh tiếp quân Nguyên Thế Tổ từ xa đến vốn định mượn đường tiến công Chiêm Thành với kế: “Mượn đường diệt nước Quắc”. Theo đó và tình hình hiện tại, Ô Mã Nhi không mưu tính tiếp được vì biết Đại Việt có nhân tài. Nhiều chuyện vẫn còn chép rõ trong “*Việt Hoa thông sứ sử lược*”.

Giao tiếp trong nhiều trường hợp có thể dẫn đến nguy cơ về tính mạng theo đó cần điều chỉnh thái độ tương xứng, ứng xử khôn khéo và giữ vững tinh thần trước những “đòn cân não”, chiến thuật tâm lý, sách lược ngoại giao. Cũng phải chỉ rõ: Những cuộc đàm phán cao cấp không chỉ quyết định vận mệnh Quốc Gia về nhiều mặt mà cũng là đỉnh cao trong hành động giao tiếp, đối nhân xử thế. Sách - Người thầy, người bạn luôn giúp tăng cường hiểu biết và rèn luyện tinh thần, ý chí sẵn sàng “đón tiếp” khó khăn.

Trong xã hội hiện đại, nghi lễ trở nên cần thiết trước sự đổi thay nhận thức, sự đa chiều văn hóa và ảnh hưởng kinh tế. Trong lần đón tiếp

cựu tổng thống Mỹ B.Clinton tháng 11/2000 – vị tổng thống Hoa Kỳ đầu tiên thăm Việt Nam, những nghi lễ trang trọng nhất đã được sử dụng nhằm chào đón vị tổng thống đầy hiếu khách này. Tổng thống B.Clinton đã vui vẻ bắt tay những dân thường Việt Nam qua ban công Văn Miếu Quốc Tử Giám, kêu gọi giới trẻ Việt Nam trao đổi nhiều hơn về HIV/AIDS trong niềm vui và sự chào đón nhiệt thành của người dân cả nước. Ngoài ra, người dân từ phố Tràng Tiền ra bờ Hồ Hoàn Kiếm vô cùng vui mừng bắt tay, thăm hỏi và ngạc nhiên trước ngẫu hứng đi bộ của tổng thống B.Clinton khi ấy. Nghi lễ cấp Nhà Nước và lòng nhiệt thành của nhân dân khi tiếp đón khách quý vốn đã có từ ngàn xưa, sách sử còn lưu. Qua đó, có thể thấy: Sách - Người thầy và người bạn luôn hướng dẫn chúng ta đến với niềm vui và lòng hiếu khách, lễ nghi là sự thể hiện rõ ràng nhất.

Sách sử là kho tàng trong nhiều trường hợp khác nhau giúp ta có thêm kinh nghiệm, ý chí giúp vượt qua “phong ba, bão tố” cả thời bình lẫn chiến loạn. Sách - Người thầy giỏi - Người bạn tốt đem đến không chỉ đem đến kiến thức mà còn là kỹ năng mềm, cách đối nhân xử thế. Người thầy giỏi không cần nói nhiều, người bạn tốt chỉ cần lắng lẽ ở bên - đó là sách. Sách dạy ta nhiều điều, cách tiết kiệm kinh phí sinh hoạt và học tập hiệu quả nhất chính là đọc sách. Sách sẽ khiến vui bớt thời gian nhàn rỗi, tăng cường kiến thức, xa rời nguy cơ về tệ nạn xã hội. Người thầy giỏi, người bạn tốt cũng là vì vậy. Sách để lại chân lý từ ngàn xưa, thử hỏi có ai thành công mà chưa hề đọc sách bao giờ ? Có Thánh nhân nào lại không phải người học rộng, biết nhiều ?

NÓI SAO CHO TRẺ NGHE LỜI

Phùng Phương Thu Thủy

0988273855

thuypppt@hcmute.edu.vn

Thư viện HCMUTE

Với bạn điều gì là quan trọng nhất trong cuộc sống của mình ? Theo tôi, tùy theo những bước ngoặt trong cuộc đời mà mỗi người sẽ có những điều họ theo đuổi và mong ước thực hiện thật tốt. Đối với những bậc cha mẹ, không gì quan trọng hơn việc con cái họ ngoan ngoãn và biết nghe lời. Muốn thực hiện được điều mong mỏi đó, nhiều người tốn không ít thời gian, công sức và tiền bạc để tìm ra các phương tiện, phương pháp khác nhau hỗ trợ việc bồi dưỡng, nuôi dạy những chồi non của mình. Mỗi đứa trẻ, một tính cách, một phương pháp giáo dục khác nhau. Làm sao để chúng nghe lời bạn ? Bản thân tôi cũng đã trải nghiệm nhiều tình huống dở khóc dở cười với con trai mình, và tôi cũng tìm hiểu nhiều phương pháp giáo dục khác nhau từ sách, báo, trang mạng xã hội,... Chỉ đến khi đọc được cuốn sách “Nói sao cho trẻ nghe lời” của tác giả Hoa Dương, tôi mới vỡ ra nhiều điều chưa thỏa đáng trong cách dạy con của mình. Cuốn sách thực sự là một “Người bạn tốt” mà tôi đang cần.

Toàn bộ nội dung cuốn sách, tác giả đề cập tới phương pháp đặc biệt trong giáo dục - đó là “Ám thị”. “Ám thị là sự ảnh hưởng đến hành vi hoặc tâm lý của con người bằng hình thức gián tiếp, hàm ý trong điều kiện không đối kháng, từ đó khiến cho con người hành động hoặc chấp nhận một ý kiến nhất định theo phương pháp của người khác đặt ra, khiến cho hành vi, tư tưởng của đối tượng được ám thị phù hợp với tiêu chí của người đưa ra ám thị... Nếu có thể sử dụng phương pháp ám thị một cách thích hợp để giáo dục trẻ thì hiệu quả sẽ cao hơn nhiều”. Tôi thực sự rất tâm phục khi đọc những dòng này. Trong các gia đình hiện nay, con trẻ đều trở thành các hoàng tử, công chúa, rất ngang ngược và chỉ thích làm theo ý của mình khiến cho nhiều bậc cha mẹ phải đau đầu. Nhưng càng la mắng, chúng lại càng ngỗ ngược và khó bảo hơn, đôi khi ảnh hưởng đến tình cảm giữa cha mẹ và con cái. Cuốn sách đưa ra những phương pháp rất độc đáo, thay vì bạn la mắng hay chỉ trích con mình khi

chúng mắc lỗi thì ở đây hoàn toàn ngược lại. Tác giả cho những đứa trẻ cơ hội tự kiểm điểm và tự hoàn thiện bản thân theo cách riêng của chúng. Cha mẹ chỉ đóng vai trò là người khơi gợi và hỗ trợ thêm cho con trẻ thực hiện theo tiềm năng vốn có của chúng.

Cuốn sách gồm 7 chương, mỗi chương là những câu chuyện điển hình của phương pháp giáo dục “ám thị”. Trong mỗi tình huống khác nhau, những bậc cha mẹ đã rất khéo léo tìm cách thuyết phục, hỗ trợ cho con mình tự nhận ra những điều chưa đúng và tự điều chỉnh. Chương đầu tiên, giúp chúng ta chấp thêm đôi cách tự tin cho trẻ. Đến chương thứ hai, tác giả không quên nhắc nhở các bậc cha mẹ dù tình yêu dành cho con nhiều tới mức nào thì vẫn phải coi trọng việc bồi dưỡng tinh thần trách nhiệm cho trẻ. Bên cạnh đó, cha mẹ không được quá nuông chiều con mà phải để trẻ trở nên tự lực tự cường theo cách tác giả nêu ra trong chương ba. Đối với trẻ con, làm sao để chúng yêu học tập, chương bốn sẽ là cứu cánh cho chúng ta. Nhu cầu giao lưu với bạn bè của trẻ cũng rất thiết yếu nên cha mẹ cần hướng dẫn cho trẻ kết bạn và làm bạn theo chương năm nhé. Ai cũng biết “Gieo suy nghĩ, gặt hành động; Gieo hành động, gặt thói quen; Gieo thói quen, gặt tính cách; Gieo tính cách, gặt số phận”. Do đó, cha mẹ hãy tham khảo chương sáu và luôn phải bồi dưỡng thói quen tốt cho trẻ để tạo nền tảng vững chắc cho tương lai của con mình. Chương cuối cùng đề cao sự nỗ lực nâng cao tư chất bản thân của những bậc làm cha mẹ, nêu gương tốt cho con trẻ noi theo vì giáo dục gia đình đóng vai trò cực kỳ quan trọng đối với sự trưởng thành của một đứa trẻ. Tích tiểu thành đại, những nỗ lực lớn lao từ hai phía sẽ cho những kết quả tốt đẹp, những cây non sẽ trưởng thành theo hướng tích cực hơn khi được uốn nắn.

Sau khi đọc cuốn sách này, tôi đã hiểu ra: “*Giáo dục theo phương pháp ám thị không có tính ép buộc hay ra lệnh, mà là thông qua ám thị tâm lý hình tượng trực quan sinh động, tránh được sự mâu thuẫn giữa lý tính và cảm tính, sự mất cân bằng của ý thức và không có ý thức của người giáo dục, khiến cho hai bên trở nên hài hòa và thống nhất. Còn người được giáo dục sẽ từ từ chấp nhận hình thức giáo dục này theo kiểu “mưa dầm thấm lâu”.*”

Bảy chương của cuốn sách như bảy cánh cửa thần kỳ khác nhau đối với tôi. Nhưng tôi vẫn tâm đắc nhất là cánh cửa đầu tiên: “Chấp thêm đôi cách tự tin cho trẻ”. Là cha mẹ, ai chẳng mong con mình trưởng thành, nhưng chúng ta đừng nên tạo áp lực cho trẻ, cũng đừng mang chúng ra so sánh với những đứa trẻ khác. Điều này có thể làm cho trẻ ngày càng thêm tự ti, nhút nhát và có những suy nghĩ tiêu cực.

Thông thường chúng ta hay nói: “Bộ dạng con thế này thì ai thích chứ”, “Con thật là vô dụng”, “Đồ nhát gan”... Ở đây, tác giả lại khuyên chúng ta tìm cách nói khác đi: “Mẹ tin rằng con sẽ là một đứa trẻ dũng cảm”, “Sau này con sẽ rất tài ba”... Tác giả lồng vào câu chuyện về cậu bé tên là Thông - một đứa trẻ có tính cách hướng ngoại, thích gì làm nấy, không chịu sự ràng buộc của bất kỳ ai. Ngay cả ở trường lớp, cậu cũng khiến thầy cô không hài lòng vì tính ngang ngạnh không nghe lời của mình. Cho đến khi cô giáo Thông mời phụ huynh vào gặp thì mọi chuyện bỗng trở nên khác hẳn. Cha của Thông không hề la mắng con mà lại còn làm cậu bé ngạc nhiên khi nói rằng: “Con chúng ta thật là giỏi!”... “Con chúng ta trên lớp phát biểu rất to. Nhưng nếu có thể suy nghĩ kỹ trước khi phát biểu thì càng tốt hơn nữa! Hơn nữa vào lớp nó cũng rất tích cực phát biểu ý kiến, nhưng nếu biết giơ tay trước khi phát biểu thì tốt quá!”. Mẹ của Thông nghe xong liền nói: “Đúng đấy! Theo như anh nói thì con chúng ta đúng là giỏi thật! Chỉ cần khắc phục được một vài nhược điểm là thành học sinh ưu tú rồi!”. Nghe cha mẹ nói chuyện xong, Thông liền rút cổ lại. lúc này cậu mới ý thức được rằng những hành vi bừa bãi của mình là không đúng. Kể từ đó về sau, Thông tiến bộ rất nhanh và còn được bầu làm lớp trưởng nữa. Tôi hoàn toàn bất ngờ trước kết quả của Thông. Qua câu chuyện trên, tôi cảm thấy bản thân mình trước giờ cũng chưa đúng trong việc hành xử với con trẻ. Tác giả khiến tôi nhận ra rằng cha mẹ phải thể hiện sự tin tưởng và kỳ vọng với con cái, đồng thời có những lời động viên tích cực sẽ giúp con phân biệt được đúng sai và có thêm động lực phấn đấu và ngày càng tự tin thể hiện những bản chất tốt đẹp vốn có. Tôi hy vọng rằng các bậc cha mẹ cũng sẽ áp dụng được phương pháp “ám thị” này cho con mình một cách hiệu quả giống như cha mẹ của Thông đã làm.

Trẻ con đôi khi thích làm trái ngược với lời nói của cha mẹ, điều đó chưa hẳn là biểu hiện của một đứa trẻ hư. Thực ra, không có đứa trẻ nào không thể dạy dỗ, chỉ là chúng muốn thể hiện bản thân theo cách riêng của mình. Những điều chúng ta nói với con trẻ theo suy nghĩ của người lớn thì chúng sẽ cảm thấy khó hiểu. Do vậy, tôi muốn giới thiệu với mọi người “Người bạn tốt” của tôi trong việc giáo dục con trẻ - “Nói sao cho trẻ nghe lời”. Cuốn sách này nhấn mạnh phương pháp “ám thị”, khuyến khích các bậc cha mẹ tự thay đổi và nói chuyện với con trẻ theo cách khác đi, gần gũi hơn với cách hiểu của chúng, và bạn sẽ thấy kết quả còn hơn cả sự mong đợi. Chúng ta đều đã, đang và sẽ trở thành những bậc cha mẹ. Thay vì làm cho mối quan hệ gia đình phức tạp hơn thì chúng ta hãy tìm cách trở thành người bạn của con bằng phương pháp giáo dục tích cực và bằng tình yêu chân thành của cha mẹ đối với con trẻ, tạo nên những chồi non tươi đẹp cho cuộc đời và cho chính gia đình nhỏ của mỗi người.

THÉP ĐÃ TÔI THÉ ĐẦY

Phạm Thị Ngọc Anh

0906098884

anhptn@hcmute.edu.vn

Thư viện HCMUTE

Chắc hẳn những ai yêu văn học Nga đều biết đến tác phẩm nổi tiếng “Thép đã tôi thế đấy” của Nikolai Ostrovski. Một tác phẩm tuyệt vời nói về chàng thanh niên Pavel Korchagin, cũng chính là hóa thân của tác giả. Là một chiến sĩ cách mạng, ông đã sống một cách nồng cháy và nóng bỏng nhất như nhân vật Pavel của ông. Tác giả đã sống qua những cảnh đời của cuốn tiểu thuyết rồi mới viết nó, ông viết nó trong những điều kiện vô cùng gian khổ: bị bại liệt và mù, bệnh tật tàn phá cơ thể. Hẳn là tác giả phải có một sức mạnh tinh thần rất to lớn, đó là sức mạnh của người chiến sĩ cách mạng không chịu khuất phục trước khó khăn thử thách của cuộc đời. Cho dù bị tàn phế, đau đớn thân thể đến cùng cực, ông vẫn vươn lên phấn đấu để viết nên cuốn tiểu thuyết này. Ông đúng là một con người, một chiến sĩ vĩ đại.

“Thép đã tôi thế đấy” đã một thời được coi là cuốn sách gối đầu giường của bao thế hệ thanh niên Việt Nam. Nhân vật Pavel là một hình ảnh điển hình sâu sắc và là sự thể hiện trong sáng bằng nghệ thuật lịch sử của người thanh niên Xô Viết, sự thể hiện những phẩm chất chính trị, tinh thần cao quý, lòng trung thành sâu sắc của người thanh niên Xô Viết đối với Đảng, Tổ quốc, nhân dân. Sức mạnh và tính hấp dẫn của hình ảnh Pavel chính là ở chỗ trong con người Pavel đã tổng hợp được những phẩm chất tốt đẹp nhất và điển hình nhất của thanh niên Xô Viết thời ấy. Pavel là một thanh niên, được tôi luyện, được nung rèn trong lò lửa của cách mạng và đã vượt qua được nhiều khó khăn, cực khổ. Tác phẩm lột tả được niềm tự hào đã vượt qua những thử thách cam go, sức mạnh của niềm tin và khát khao được sống, được cống hiến, được bùng cháy trọn vẹn ngọn lửa đời mình cho tổ quốc, cho cách mạng. Tác phẩm đã truyền lại được cho những độc giả là thanh niên ngọn lửa và chất thép hào hùng, một thứ rất cần thiết trong hành trang vào đời các bạn trẻ để họ có thể sống một cuộc sống có ý nghĩa. Đây là tác phẩm được coi là đặt nền móng cho văn học hiện thực xã hội chủ nghĩa.

“Thép đã tôi thế đấy” là cuốn tiểu thuyết do Nicolai Ostrovsky (1904 - 1936) viết trong thời kỳ Stalin. Pavel Korchagin là nhân vật chính của tác phẩm. Ostrovsky đã xây dựng thành công nhân vật này (chính là hóa thân của tác giả), khiến cho độc giả nhiều nơi trên thế giới yêu quý nhân vật Pavel và phương châm sống của Pavel cũng đã trở thành phương châm sống của nhiều thanh niên thế hệ Pavel: “Cái quý nhất của con người ta là sự sống. Đời người chỉ sống có một lần. Phải sống sao cho khỏi xót xa, ân hận vì những năm tháng đã sống hoài, sống phí, cho khỏi hổ thẹn vì dĩ vãng ti tiện và hèn đớn của mình, để khi nhắm mắt xuôi tay có thể nói rằng: tất cả đời ta, tất cả sức ta, ta đã hiến dâng cho sự nghiệp cao đẹp nhất trên đời, sự nghiệp đấu tranh giải phóng loài người...”. Ngày nay, khi đọc tác phẩm theo quan điểm mới, rộng rãi hơn, nhiều người cho rằng, cuộc đấu tranh giải phóng nhân loại chính là cuộc đấu tranh với đói nghèo và bệnh tật, với dốt nát và vô chính phủ, với chuyên quyền và độc tài... Cuốn tiểu thuyết đã được dịch ra hơn 70 thứ tiếng và in ra ở hơn 80 nước, trong đó có Việt Nam.

Năm 1954, lần đầu tiên ở Việt Nam, tác phẩm nổi tiếng của nhà văn Xô Viết Nicôlai Ôxtrovsxki “Thép đã tôi thế đấy” được dịch sang tiếng Việt. Thời gian ấy, trong các chiến hào Điện Biên Phủ mù mịt đạn bom, khói lửa, các chiến sĩ của chúng ta đã chuyển tay nhau bản dịch tóm lược tác phẩm này với cái tên “Luyện thành gang thép”. Và trong suốt 50 năm qua, tác phẩm này đã trở thành cuốn sách gối đầu của nhiều thế hệ thanh niên Việt Nam.

Pavel Korchagin (thường được gọi là Pavolusa) là một thanh niên lớn lên trong khi điều kiện đất nước đang gặp nhiều khó khăn. Cũng như bao thanh niên Liên Xô khác, anh cũng có người bạn gái chơi thân, cô tên là Tônhia và sau này trở thành người yêu. Tônhia là một cô gái xinh xắn, yêu Pavel với tất cả tình cảm ban đầu trong trắng ngây thơ của một thiếu nữ mới lớn. Tình cảm của hai người có lẽ sẽ rất đẹp và trọn vẹn nếu như không có chuyện Pavel đi theo tiếng gọi của lý tưởng giai cấp lúc đó, lý tưởng muốn cống hiến sức trẻ của mình phục vụ cho Tổ quốc, cho cách mạng, theo tiếng gọi của Đảng Cộng Sản. Anh trai Pavel cũng theo con đường này. Tônhia rất yêu Pavel nhưng không thể đợi anh và theo anh, không dám yêu một lý tưởng. Nhà Tônhia lại thuộc giai cấp tư sản. Pavel nói: “Anh trước hết là người của Đảng - sau đó mới là người của em và những người thân khác. Em có gan yêu một công nhân, nhưng lại không có gan yêu một lý tưởng”...

Pavel đã chia tay Tônhia mà theo lý tưởng mình đã xác định. Anh hăng hái, hồ hởi cống hiến sức trẻ thanh niên của mình cho nhưng công việc phục vụ cho nhân dân, cho Tổ quốc. Trong thời gian xây dựng con đường

sắt nhỏ nổi khu rừng với thành phố, tình cờ Pavel đã gặp lại Tônia. Công việc ở đây rất cực nhọc, ngày đêm chịu đói rét, gian khổ để gấp rút hoàn thành cho kỳ được con đường sắt cho kịp trước khi mùa đông tới. Nếu không kịp thì tất cả mọi người trong thành phố này sẽ chết đói vì không đủ gỗ để sưởi ấm. Do vậy, Tônia đã suýt không nhận ra anh vì trông anh đã hoàn toàn khác, rách rưới, tím tái vì giá lạnh, gầy gò như một người ăn xin và đang xúc tuyết, tuy có đôi mắt thì vẫn là Pavolusa ngày nào. Tuy nhiên, cô đã không dám bắt tay anh khi anh đưa tay ra và anh hiểu rằng, tình cảm cũ giữa hai người vĩnh viễn không còn nữa. Cô giờ đây đã có chồng và “sặc mùi băng phiến”...

Sau này, trong quá trình lao động và sinh hoạt trong tổ chức Đảng, Pavel đã gặp Rita và được cô quý mến. Nhưng tình cảm giữa hai người chỉ giữ ở tình đồng chí... Về sau, có lúc Pavel bị bệnh sốt thương hàn và bị bại liệt, vô hóa cột sống, phải ngồi xe lăn, có một y tá chăm sóc và động viên, dồn hết tình thương cho anh. Anh cảm thấy mình không được quyền lùi bước trước khó khăn, tin tưởng vào tình yêu mới và chuyển sang viết sách vẫn với ngọn lửa và chất thép đã được tôi luyện ngày nào.

Đọc “Thép đã tôi thế đấy” trước hết truyền cho chúng ta lòng ham sống và ham chiến đấu. Đây là bản chất giai cấp của Pavel. Đây là bản chất thanh niên của Pavel. Đây là phẩm chất cách mạng mà Đảng và đấu tranh thực tế đã xây dựng cho anh. Không phải ngọn lửa rom sôc nổi hay cái ngang tàng rởm của chủ nghĩa anh hùng cá nhân. Một tinh thần ham sống và ham chiến đấu có nghĩa lý nhất, có cơ sở nhất. Không gì mạnh bằng lòng tin tưởng của Pavel ở những mục đích chiến đấu của mình. Pavel say mê đem toàn tâm, toàn ý phục vụ nhân dân, hy sinh cá nhân của mình một cách nồng nhiệt lãng mạn, không bao giờ do dự, không hề tính toán, tất cả vì sự nghiệp giai cấp, vì hạnh phúc nhân loại. Không hiểu mục đích đấu tranh của Pavel, đảng tính đấu tranh của Pavel thì chỉ cảm thấy đời Pavel đau khổ. Không, Pavel không cảm thấy đau khổ, Pavel chỉ nghĩ đến khắc phục thống khổ. Pavel luôn luôn vui sướng vì anh luôn luôn đấu tranh và luôn luôn thắng lợi. Đó là chủ nghĩa lạc quan của Pavel. Đó là sức mạnh, đó là hạnh phúc của Pavel.

“Thép đã tôi thế đấy” là một khúc ca tươi đẹp của đời sống. Mỗi trang sách như cuốn thêm máu chảy trong người đọc, nâng cao thêm nhiệt tình cách mạng, thúc giục chiến đấu, thúc giục công tác.

“Thép đã tôi thế đấy” giải quyết cho chúng ta nhiều vấn đề nhân sinh quan mới, dạy chúng ta biết yêu biết ghét một cách chính xác và sâu mạnh, khơi lên ở chúng ta những tình cảm lớn, xây dựng cho chúng ta một quan niệm về tình yêu trong sáng. Thép đã tôi thế đấy còn là một kho báu kinh nghiệm công tác cách mạng rất thực tế để nhìn cho sáng

hơn nhiều vấn đề mới mà cuộc sống đề ra cho mỗi tập thể và mỗi con người, để thực hiện “nhiệm vụ nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng”...

SÁCH LÀ GÌ ?

Trần Ngọc Chung

0919690491

chungtn@hcmute.edu.vn

Khoa Lý luận chính trị

Đã từ rất lâu rồi sách đã trở thành một phần tất yếu, một sự tồn tại có tính quy luật trong xã hội loài người. Sự hiện diện của sách và sự cần thiết của sách đã trở thành một lẽ tự nhiên trong đời sống xã hội. Cùng với sự phát triển của xã hội, sách cũng đã được trình bày bằng nhiều hình thức khác nhau. Kể từ những “trang sách” đầu tiên được đánh dấu trên xương, trên đất hay được viết lên tre, trúc,... cho đến những trang sách được in lên giấy và đến tận ngày nay là những trang sách được hiển thị bằng công nghệ điện tử - những điều này đã cho thấy một sự phát triển không ngừng của sách. Sách đã và sẽ luôn đi cùng với những bước tiến của nhân loại. Nhưng cũng bởi hình thức muôn vẻ đó của sách, cho nên để có thể thực sự hiểu được sách là gì cũng là điều không hề đơn giản. Điều này đòi hỏi chúng ta cần phải tiếp cận sách trên nhiều phương diện, trong đó, phương diện giá trị, tinh thần - là một trong những phương diện cơ bản - sẽ bộc lộ đúng bản chất của sách.

Trước hết, sách chính là là kho tàng, là cái “túi khôn” vô tận chứa đựng các hiểu biết của con người về thế giới, về bản thân mình và những mối quan hệ mật thiết giữa con người và cái thế giới xung quanh mình. Trái qua vô vàn thế hệ, những kinh nghiệm, khám phá, suy tư, khát vọng, ước mơ... của nhân loại đã được chọn lọc, tổng hợp và chuyển tải vào những trang sách và từ những trang sách đó mang lại những bài học cho những thế hệ mai sau. Nếu xét đến con người với tư cách là một động vật bậc cao, một giống loài duy nhất có khả năng sáng tạo và tư duy thì sách là minh chứng rõ ràng bậc nhất cho cái tính ưu việt đó.

Những thông điệp mà sách chuyển tải có sự tồn tại xuyên thời gian và vượt qua mọi giới hạn về không gian. Thời gian và không gian là những giới hạn vật lý vô tận của thế giới, chúng nhấn chìm mỗi cá nhân, cộng đồng trong sự vận động vĩnh cửu của nó. Nhưng với sách, con người chúng ta đã tìm ra một cách thức để sự tồn tại hữu hạn của mình có

thể trở thành vô hạn. Ngày nay, chúng ta vẫn đang còn không ngừng bàn tán, hình dung, trò chuyện, suy tư, trăn trở với những con người cách chúng ta nhiều thế kỷ. Hoặc, nhân loại trên khắp năm châu, họ cách xa nhau nhiều vạn dặm, cũng vẫn đang trò chuyện cùng nhau. Chúng ta có thể làm được những điều đó là nhờ đâu. Chính là sách vở đã mang lại cho con người một năng lực mạnh mẽ như vậy.

Sách không chỉ giúp con người phá vỡ những rào cản của tự nhiên, mà cả chính những rào cản về xã hội, sách cũng có thể vượt qua. Khi chúng ta đọc sách, chúng ta có thể dễ dàng trò chuyện với những con người khác với chúng ta về màu da, sắc tộc, tôn giáo, quan điểm chính trị, địa vị xã hội... Với sách, chúng ta dễ dàng tiếp cận với một thế giới đại đồng, nhân văn như thế đó.

Đó chính là sức mạnh của sách.

Nhưng cũng chính bởi sách có sức mạnh như vậy, nên khi đến với sách, con người và nhân loại cũng hãy biết sử dụng khôn khéo sức mạnh đó. Sức mạnh của sách nằm trong những nội dung tri thức mà nó chuyển tải. Một quyển sách có thể mang đến những điều hay và cũng có thể mang lại cho nhân loại vô vàn những điều rắc rối.

Thế nào là một quyển sách tốt, thật khó để nói một cách thật chính xác, nhưng xin mượn hai câu thơ của nhà thơ Giang Nam để nói đến khía cạnh này của sách:

Thuở còn thơ ngày hai buổi đến trường

Yêu quê hương qua từng trang sách nhỏ

(Giang Nam – *Quê hương*)

Ở đây, hai câu thơ nhỏ đã nói lên khái quát được tầm quan trọng của sách, đặc biệt là một cuốn sách hay. Sách hay chính là dòng suối tưới mát tâm hồn mỗi người, vun đắp cho tình yêu giữa người với người, giữa đồng loại với đồng loại được nở hoa. Sách hay nâng con người lên, đưa con người vượt qua những ích kỷ, nhỏ nhen, thấp kém của tâm hồn để nghĩ tới và luôn khát khao vươn tới những điều tốt đẹp hơn, lớn lao hơn. Một cách triết lý, một quyển sách tốt thì nó phải phản ánh được những nội dung tri thức khách quan, đúng đắn về thế giới, giúp con người có được sự định hướng trong hành động, nhận thức trong cuộc sống.

Và ở chiều ngược lại, một quyển sách không tốt chính là những cuốn sách phản ánh phiến diện về thế giới, xuyên tạc sự thật, nuôi dưỡng những mầm bệnh của sự nhỏ nhen, ích kỷ, tham lam. Đọc những cuốn sách như thế, người đọc không những không tăng thêm hiểu biết mà còn trở nên ngu muội, tâm hồn người đọc không những không hề được làm

cho giàu có mà ngược lại chỉ thêm khô cằn. Và nhân loại vẫn đang mỗi ngày cố gắng loại trừ những thang thuốc độc này ra khỏi đời sống tinh thần của xã hội. Cho dù có sự hạn chế của nó, thì sách vẫn sẽ còn tồn tại với đời sống nhân loại. Và trên tất cả, nói đến sách, tức là chúng ta đang nói đến những điều tích cực, tốt đẹp.

Trong cuộc đời chúng ta, mỗi người hãy biết tìm đến sách, quý sách và yêu sách. Nếu trong cuộc sống, mỗi người chúng ta cần phải rất may mắn thì mới tìm được cho mình một người bạn thân, một người thầy tốt. Và càng khó hơn khi hai người đó lại là một người. Nhưng với sách, mỗi người chúng ta có thể tìm thấy cho mình không chỉ một mà thậm chí rất nhiều người bạn thân, nhiều người người thầy tốt, và cùng với đó ta sẽ luôn tìm thấy ở sách giá trị của cả thầy lẫn bạn.

Chẳng có ai như sách sẽ luôn luôn ở bên bạn, lắng nghe và chia sẻ những suy tư thầm kín, riêng tư nhất của bạn. Người bạn này không nói thêm cũng chẳng nói bớt với những ai đến với nó. Nó công bằng, trung thực với tất cả mọi người. Sách không hề nói hai lời, những điều nó đã nói sẽ mãi mãi là như thế, có thay đổi chẳng chính là qua thời gian cùng những trải nghiệm bạn sẽ hiểu hơn và yêu hơn những điều đó mà thôi. Sách không chỉ làm bạn, sách còn có thể dẫn đường cho bạn, hướng dẫn bạn, đưa bạn đến những chân trời mới của tri thức, của nhận thức, của sáng tạo. Sách là thầy của ta, người thầy tận tâm, nhiệt huyết, một người thầy mà sức ảnh hưởng của nó đến cuộc đời ta có thể là mãi mãi. Với một chức năng hai trong một như thế, sách vừa là bạn, vừa là thầy, sách sẽ là người đồng hành đáng yêu, đáng tin cậy cho mỗi chúng ta trong mỗi bước đi trong cuộc sống.

Sách sẽ là thế và mãi mãi là thế, công nghệ đang làm biến đổi cách chúng ta đọc sách nhưng công nghệ sẽ không bao giờ có thể làm phai nhạt cái giá trị đích thực của sách. Cái hạnh phúc đích thực mà sách đã, đang và sẽ còn mang lại với mỗi người khi tìm đến sách, đó là giá trị vững bền của sách. Những cái mới xuất hiện chỉ càng làm rõ hơn cho niềm tin: sách đang được đổi thay cho những điều chưa bao giờ thay đổi.

CHUYỆN NHỎ SÀI GÒN - MỘT NIỀM TIN LỚN

Thái Thị Thùy Trang

0938953084

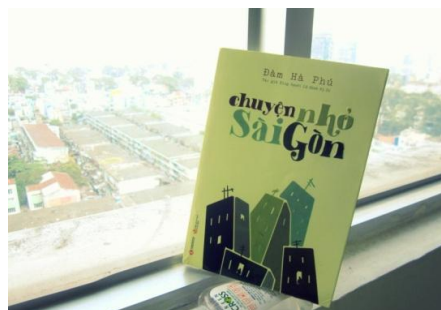
trangttt@hcmute.edu.vn

Phòng Kế hoạch - Tài chính

Từ lâu, việc lên mạng đọc các tin tức scandal đã là thói quen khó từ bỏ của nhiều bạn trẻ. Trong một thời đại mà hằng ngày những chuyện cướp của, giết người, lừa đảo bủa vây khắp các trang báo thì câu chuyện của một bạn sinh viên trả lại sổ tiết kiệm 1.3 tỷ đồng, điện thoại Iphone và tiền mặt thu hút sự quan tâm của nhiều người hẳn nhiên là một ngọn lửa ấm áp, thắp lên lòng tin về sự tử tế và thành tâm của con người. Nhưng thật sự không phải như thế, thay vì cảm phục về lòng tốt của chàng trai thì các cư dân mạng lại buông ra những lời bình luận rất chua chát và đầy nghi kỵ: “Ôi, hóa ra là sổ tiết kiệm, có rút tiền ra được đâu mà chẳng trả lại”... Vì đâu mà niềm tin trong con người lại đi xuống? Họ hoài nghi cái gọi là lòng tốt và sự lương thiện. Văn hóa đọc dần trở nên xa xỉ, họ chỉ đọc và bình luận để thỏa sự tò mò và đố kỵ. Trong một thời đại hoài nghi như thế, đã bao giờ bạn thử sống chậm lại, suy nghĩ khác hơn một chút và cảm nhận thế giới xung quanh mình, đặc biệt là về Sài Gòn, nơi bạn đang sống.

Sài Gòn đón nhận những người con từ khắp nơi của đất nước về đây học tập, làm việc và sinh sống. Sự ồn ào, tấp nập, phồn hoa ở nơi đây khiến những người mới đến cảm thấy ngọt ngào và choáng ngợp. Nhưng, vẫn có một Sài Gòn khác, tuy không yên tĩnh nhưng tận sâu trong đó là sự yên bình, tuy đầy những lo toan khắc nghiệt nhưng vẫn ấm áp lạ thường.

Đọc “Chuyện nhỏ Sài Gòn” của Đàm Hà Phú, bạn sẽ có một cái nhìn khác hơn về mảnh đất này. Sài Gòn hiện ra không phải là một nơi phồn hoa đô hội mà chỉ là một góc nhỏ của những người dân lao động. Ngang dọc khắp nơi, tác giả đã tỉ mỉ

kể lại những câu chuyện về cuộc sống. Đó là những chuyện có thể bạn đã gặp đâu đó nhưng không đủ thời gian để thấu hiểu và cảm nhận. Giữa phố phường Sài Gòn tấp nập, đôi lúc bạn sẽ bắt gặp được những thùng trà đá miễn phí, tấm bảng chỉ đường hay những thông báo sửa giày vá xe miễn phí cho người nghèo. Và chúng ta cũng không khó nhận ra chủ nhân của những tấm bảng này cũng chẳng giàu có gì, có chăng là họ giàu về tình thương và sự bao dung. Những giúp đỡ này tuy nhỏ nhoi nhưng rất thực tế và ân sâu trong đó là câu chuyện của tình người.

Người Sài Gòn, cụm từ này giờ đây có thể được định nghĩa là những người sinh sống ở Sài Gòn. “Tất cả mọi người có thể nhận mình là người Sài Gòn hoặc không nhận cũng không sao, Sài Gòn không so đo xuất xứ của bạn, cơ hội và rủi ro chia đều cho mỗi người”. Người Sài Gòn hòa đồng, vui vẻ và đầy hóm hỉnh. Họ luôn giúp đỡ người khác, kể cả là những người không quen biết nhưng không đòi hỏi lời cảm ơn hay sự đền đáp nào cả. Bạn có tin vào điều này ? Có thể bạn đã từng nhận được sự giúp đỡ nhỏ nhoi nào đó mà chưa kịp nhận ra vì vốn dĩ người Sài Gòn luôn thế, không tính toán và hoài nghi.

Sài Gòn với hai mùa mưa nắng, những cơn mưa bất chợt, vội đến rồi vội đi, làm dịu đi những lo toan, muộn phiền, mang đến chút thi vị rồi cũng mau tạnh để tất cả quay lại nhịp sống hối hả. “Không ai biết chính xác ngày nào sẽ mưa, ngày nào có nắng, Sài Gòn chỉ có một quy luật, luật để sống ở Sài Gòn là cái tình”.

Sài Gòn cũng là nơi hội tụ tinh hoa ẩm thực của mọi vùng miền. Sài Gòn không có đặc sản nhưng đây là nơi chốn của bạn bè và cho bạn bè. Mọi người thỉnh thoảng nhậu với nhau “làm vài chai”, đôi khi chẳng nói chuyện gì và cũng chẳng cần phải nói gì, cùng nhâm nhi ly bia, lặng lẽ ngắm phố xá Sài Gòn trong đêm.

“Chuyện nhỏ Sài Gòn” đúng thật là những mẫu chuyện nhỏ về Sài Gòn, bình dị, đơn sơ, là một mảng màu trong bức tranh đầy màu sắc về Sài Gòn. Nó đem lại cho ta cảm giác bình yên và niềm tin trong cuộc sống. Đôi khi, hạnh phúc đến từ những điều giản dị nhất, không triết lý sâu xa nhưng tạo được niềm tin mạnh mẽ, giúp ta thay đổi thái độ sống và tin vào những điều tử tế của cuộc đời. “Sài Gòn chưa từng phụ ai. Bạn chỉ cần biết sống và chịu sống, biết làm và chịu làm, biết chơi và chịu chơi, theo cách của Sài Gòn”. Vì đối với Sài Gòn, mọi thứ là chuyện nhỏ.

CUỐN SÁCH ĐỒI ĐỜI

Nguyễn Tuấn Anh

0909275479

anhnt@hcmute.edu.vn

Khoa Công nghệ Máy và Thời Trang

Thế hệ của chúng tôi được sinh ra ngay khi đất nước hoàn toàn thống nhất với chồng chất khó khăn, thiếu thốn đủ mặt, từ hạt gạo để ăn đến quyển sách để đọc. Những vết tích do chiến tranh để lại vẫn còn hằn sâu trong nhiều thế hệ người Việt Nam, chưa thể hàn gắn một sớm một chiều. Vào khoảng giữa thập niên 80, nhiều gia đình từ đồng bằng sông Hồng và duyên hải miền Trung rong rã đưa nhau đến vùng kinh tế mới ở Tây Nguyên. Tôi cũng theo gia đình định cư ở Cát Tiên* - một huyện cực nam của tỉnh Lâm Đồng. Cát Tiên được mệnh danh là rốn lũ, bởi dòng nước con sông Đồng Nai khi đi qua huyện bắt đầu cuộn mình dữ dội rồi dồn dập đổ về phía đồng bằng trù phú Đông Nam Bộ. Những buổi đầu khai hoang vùng đất này, người dân lo cái ăn đã thấy khó, để có một đời sống tinh thần cao còn khó hơn. Những làn sóng di cư mỗi ngày một ồ ạt, chẳng mấy chốc giữa cái thung lũng hoang vu xưa kia hình thành lên một thị trấn nhộn nhịp, được bao bọc bởi con sông Đồng Nai và những ngọn đồi thấp.

Tôi nhớ như in cái cảm giác thích thú khi lần đầu bước chân vào thư viện thị trấn, thực ra đó chỉ là một căn phòng rộng vài chục mét vuông với ba cái kệ chứa vài chục quyển sách đã cũ mèm, sờn gáy. Số lượng đầu sách ít đến nỗi đám học sinh hay vào thư viện như chúng tôi có thể thuộc từng tựa sách và nội dung của chúng. Trong những quyển sách xưa cũ đó, tôi nhớ và ấn tượng nhất với một truyện thiếu nhi có phần hư cấu của Liên Xô có tên “Những cuộc phiêu lưu kỳ lạ của Karik và Valia”, tác giả Yan Leopoldovich Larri nói về cuộc hành trình thú vị của hai anh em thiếu niên, do không may uống nhầm thuốc thu nhỏ của giáo sư Enotov mà phải lưu lạc vào một thế giới vô cùng nhỏ bé, thế giới của những con côn trùng.

Cuốn sách có sức thu hút đến kỳ lạ, tôi ngẫu nhiên đọc không kể ngày đêm, không bỏ sót một chi tiết nhỏ nào. Qua lối hành văn đầy lôi

cuốn, những điều vốn dĩ rất bình thường trong cuộc sống như những loài cây, những con vật bỗng trở lên vô cùng sống động. Trí tưởng tượng của tôi hồi ấy còn tô vẽ thêm cho câu chuyện vô vàn điều thần kỳ. Tôi đã từng mơ ước có một ngày đó được chu du trong thế giới muôn loài, khám phá ra những điều mới lạ từ những thảm cỏ xanh mướt và trong những khu vườn rậm rạp. Câu chuyện phiêu lưu của Karik và Valia không chỉ làm thay đổi cái nhìn của tôi về thế giới hiện thực mà nó còn thôi thúc tôi tìm đến với chân trời nghiên cứu khoa học sau này.

Một điều thú vị nữa đó là dù không được hóa thân vào nhân vật, tôi vẫn có dịp trải nghiệm một phần câu chuyện, qua những quan sát chân thực thảm thực vật và động vật ở vùng Cát Tiên. Những điều giả tưởng trong câu chuyện dường như được hiện thực hóa rất thuyết phục. Kể từ đó tôi thích thú tìm hiểu thiên nhiên và học được từ đó rất nhiều bài học, ví dụ như bài học về sự chăm chỉ, tính tổ chức và khả năng sinh tồn của loài kiến. Sau này, khi đã trở thành một nhà nghiên cứu thực thụ, dù làm các đề tài không liên quan đến những con côn trùng, tôi vẫn xem tác phẩm này như một người thầy, người đã mở cánh cửa thần kỳ để tôi bước vào thế giới khoa học. Con đường khoa học để tìm ra cái mới không dễ dàng, để có được thành công người ta phải ném trải qua rất nhiều lần thất bại, để theo đuổi một đam mê người ta phải có đủ quyết tâm và đủ niềm tin. Một cuốn sách hay hoàn toàn có thể cổ vũ để mỗi con người vững tin hơn vào cuộc sống và vào mỗi bước chân của mình. “Những cuộc phiêu lưu kỳ lạ của Karik và Valia” không phải là một câu chuyện hoang đường, mà nó mang một ý nghĩa khoa học sâu sắc. Sự hiểu biết của tác giả được kết hợp trong một cốt truyện đầy kịch tính đã tạo ra một sự cuốn hút lớn với các bạn nhỏ.

Trở về với cuộc sống thường nhật, đất nước ta đang tiến trình công nghiệp hóa, hiện đại hóa mạnh mẽ để thoát nghèo, dân nghèo ai cũng có cơ hội để đổi đời bởi dân có giàu thì nước mới mạnh. Người dân phải tường tận hơn về khoa học kỹ thuật, họ phải biết giải quyết triệt để các vấn đề của đời sống nâng cao chất lượng cuộc sống. Do vậy, chúng ta đang cần rất nhiều những người Việt Nam ham đọc sách, bởi sách không chỉ mở mang đầu óc, làm giàu cho bản thân và xã hội, mà người đọc sách còn nhận được sự kính trọng. Một quyển sách hay có thể làm thay đổi suy nghĩ của rất nhiều người, khiến cuộc đời họ đó mở ra một trang mới. Nếu để chọn ra một quyển sách có ảnh hưởng lớn nhất trong cuộc đời mình - một cuốn sách đổi đời - tôi sẽ chọn “Những cuộc phiêu lưu kỳ lạ của Karik và Valia”.

* Cát Tiên là một huyện của tỉnh Lâm Đồng, sát với vườn quốc gia Nam Cát Tiên thuộc tỉnh Đồng Nai, ranh giới giữa hai tỉnh là con sông Đồng Nai qua đoạn ngoằn ngoèo nhất.

TP. Hồ Chí Minh, ngày 6 tháng 5 năm 2015

LY TRÀ BẤT TẬN

(Truyện ngắn)

Hoàng Huyền Anh

0983708259

anh.hoang@hcmute.edu.vn

Tập thể Phòng Quản lý khoa học

& Quan hệ Quốc tế

Giới thiệu:

Amrita Pritam sinh năm 1919 ở Punjab. Lúc còn trẻ bà đã được đánh giá là người phụ nữ uyên bác. Năm 16 tuổi bà đã là nhà thơ nổi tiếng. Thơ văn của bà có ảnh hưởng lớn nhất vào giữa thập kỷ 40 khi miền Bắc Ấn Độ rơi vào thảm cảnh xung đột tôn giáo và chia rẽ đất nước. Nhiều tác phẩm của bà được xem như lời kêu gọi thống nhất về tinh thần yêu nước và hòa hợp dân tộc.

Bà viết nhiều thể loại bằng tiếng Punjabí gồm tiểu thuyết, truyện ngắn, thơ. Tác phẩm chính: “Bốn mươi chín ngày” (tiểu thuyết), Sannhuro (thơ). Bài thơ “Hồ Chí Minh” (1958) được coi là một trong những bài thơ nước ngoài hay nhất ca ngợi Bác Hồ.

Bà là người phụ nữ đầu tiên được nhận giải thưởng của Viện Hàn lâm Văn học Ấn Độ.

Sau đây xin giới thiệu truyện ngắn “Ly trà bất tận” của bà.

LY TRÀ BẤT TẬN

(Truyện ngắn)

Tôi viết mẫu chuyện này về họa sỹ nổi tiếng Xumes Nanda từ năm ngoái khi cuộc triển lãm của ông đang mở ở Đêli suốt một tuần liền, báo chí liên tiếp đăng những bài về sáng tác của ông do những chuyên gia sành sỏi, các nhà nghiên cứu nghệ thuật viết. Tôi không thể tự liệt mình vào hàng những người am hiểu nghệ thuật, vì tôi thường thức hội họa chỉ ở cái mức có thể đạt được đối với một người tương đối tinh tế, nhạy cảm với nghệ thuật nhưng không sành sỏi.

Tôi bước chậm chậm trong gian hàng triển lãm xem kỹ từng bức tranh, nhiều lúc tôi rất thích, nhưng đặc biệt là có hai bức gây cho tôi ấn tượng mạnh mẽ. Một bức có ghi chú: “Ngon khóm trà”, còn bức kia là: “Ly trà bất tận”.

Bức thứ nhất vẽ một đám thôn nữ đang hái chè trên đồng cao trên núi. Bản thân tác giả giải thích bức tranh như sau:

- Trên ngon khóm trà là những búp mảnh dẻ, mềm mại nhất, lá chè ở bên dưới to và thô hơn, ta thường uống trà chế biến từ loại lá này, còn từ những búp trà nhỏ bên trên, người ta chế biến ra thứ trà quý nhất, giá những sáu mươi rupi một pao. Điều đó không đáng ngạc nhiên. Quý vị thử tính xem, cả một cánh đồng chè như thế có thể cho ta bao nhiêu búp ? Khuôn mặt cô gái hái chè trên tiền sảnh chỉ thấy được một nửa, nhưng nhìn nghiêng cũng có thể thấy cô đẹp như thế nào. Tự nhiên trong óc tôi nảy ra ý so sánh với khóm chè. Người con gái đó hiền dịu như những lá chè. Nhưng tôi không nói gì với họa sỹ về ý nghĩ chợt nảy ra trong đầu.

Bạn có bao giờ nghe thấy người ta nói về “Bức tranh biết nói” ? Vậy thì, phải nhìn thấy cô gái miền núi trong bức tranh thứ hai của Xumes Nanda để thấy được sự chí lý của câu nói ấy. Trong đó tôi chưa bao giờ được thấy một cái gì tuyệt mỹ hơn. Họa sỹ không giải thích một lời nào về bức tranh này. Còn tôi, tôi chỉ nhận xét:

- “Ly trà” của ông tuyệt diệu đến mức một đời người không đủ thưởng thức nó cho thỏa.

Họa sỹ chăm chú nhìn tôi. Ông ta đã gần sáu mươi tuổi, tôi không biết vì sao, nhưng mặt ông bỗng ánh lên những tia trẻ trung:

- Lần đầu tiên tôi được nghe một ý kiến như vậy. Chính đó là ý mà tôi muốn thể hiện khi vẽ bức tranh này. Cả đến bạn bè tôi cũng không

hiều điều đó và thường trêu đùa tôi, à, Xumes đang định làm một hơi cạn cả ly trà, anh khát quá mà... Vâng, bà nói đúng, quả thực, một cuộc đời với tôi là không đủ để thưởng thức sắc đẹp này.

Trong bức tranh có cái gì lôi cuốn đến mức tôi chỉ nghĩ rằng có thể ví tất cả các cô hái chè khác với những búp chè mềm mại trên ngọn khóm. Mắt người họa sỹ già lại ánh lên tia sáng.

- Bây giờ tôi hiểu - ông nói - rằng bà đáng để tôi kể lại tỉ mỉ câu chuyện về những bức tranh này. Bà là người đầu tiên tôi san sẻ điều bí mật của mình...

Tôi gọi người con gái ấy là Tuni, theo tiếng địa phương có nghĩa là “nàng tiên”. Tên thật của cô thì tôi không biết và cũng không tìm biết. Chính cô đã giải thích cho chúng tôi búp chè khác lá chè như thế nào, tôi nhớ lúc đó tôi đã nói: “Em cũng khác hẳn những bạn gái của em. Em là búp nhỏ trên ngọn khóm trà, mảnh dẻ và mềm dịu. Biết ai sẽ được hưởng ly trà thần tiên ấy”.

Hồi đó trong mùa nước lũ. Nước trong nương dâng trào hai bờ, ngập cả những con đường nối liền bản ấy với những làng bản lân cận. Ba ngày sau nước rút đi. Tôi đứng bên này nương, Tuni đứng bên kia.

- Nước rút rồi! - Tôi kêu với sang - Thế mà tôi nghĩ nước chẳng bao giờ rút nữa!

Bà có biết Tuni nói gì không?

- Thưa ông, cô nói - chỉ có nước mắt con người là không bao giờ cạn.

Tôi sững sờ nhìn cô không chớp. Khuôn mặt cô đẹp tuyệt vời! Chẳng lẽ đó là lời cô nói? Tôi không tin ở tai mình nữa. Tôi đã đọc điều gì tương tự như vậy trong một cuốn tiểu thuyết Bănggan. Chắc là nỗi đau ở đâu cũng chỉ cùng một tiếng nói.

Tôi đến nhà Tuni, làm quen với cha mẹ, hai anh trai và chị dâu của cô. Thời gian tiếp theo, tôi đến thăm họ thường xuyên. Tôi thiết tha muốn biết vì đâu trong lòng cô có một nỗi cay đắng ấy... Và tôi đã được biết.

Người đã cho cha cô vay một ngàn rupi đòi cưới cô. Nhưng cô gái căm ghét chồng chưa cưới của mình và thường nói về hắn: “Đồ quỷ dữ, cả trong mơ em cũng sợ hắn”.

Có một lần, khi chỉ có hai người, tôi hỏi:

- Em có muốn tôi cứu em ra khỏi tay hắn không?

- Bằng cách nào kia, thưa ông?

- Tôi sẽ tặng em một ngàn rưỡi rupi, em hãy nói với cha em để ông ta từ chối hẳn, và trả lại tiền cho hẳn.

Người khác ở địa vị cô sẽ quỳ xuống chân tôi vì biết ơn. Nhưng Tuni chỉ hỏi:

- Thế ông sẽ lấy em làm vợ ư ?

Nghe những lời ấy, tim tôi như thắt lại.

Đã có lần tôi nói với cô: “Em giống như búp nhỏ trên ngọn khóm trà, mảnh dẻ và mềm mại. Biết ai sẽ là người hưởng ly trà kỳ diệu ấy?”. Và hóa ra con người hạnh phúc ấy có thể là tôi! Thế mà tôi không nghĩ ra. Tôi cố thuyết phục Tuni rằng tôi biểu cô tiền một cách vô tư, không chút vụ lợi, nhưng cô ngắt lời tôi.

- Thưa ông - cô buồn bã nói - làm sao em có thể hy vọng ở số phận?

Xin thú thật với bà cuộc đời không chiều chuộng tôi là bao, và khó có thể gọi tôi là con người hạnh phúc. Tôi đã biết mấy người đàn bà, nhưng con đường tôi và họ gặp nhau chẳng được là bao nhiêu, tôi cắt đứt với họ và lại cô đơn. Tôi đã mất đi cái hy vọng một khi nào đó gặp được người đàn bà sẽ cùng tôi đi qua suốt cả cuộc đời.

- Với tôi, đời em sẽ gặp nhiều gian khổ, Tuni. Tôi như nước sôi làm bỏng miệng tất cả những người uống nó.

Và tôi dịu dàng chạm đầu ngón tay lên môi cô.

- Không, không, thưa ông, em sẽ cố để không bị bỏng - Tôi nghe thấy giọng cô và khi nhìn vào mắt cô, tôi chợt hiểu, chính đây là nàng tiên sẽ đem lại hạnh phúc cho đời tôi. Nhưng tôi chỉ bảo:

- Em còn chưa biết, trong đời tôi đã gặp nhiều người con gái, mỗi người tôi đã ví với một chén đầy tràn rượu quý. Và mỗi lần tôi đều say sưa uống thứ rượu ấy.

Tuni cười:

- Thế mà ông chưa thỏa cơn khát của mình ư?

Tôi im lặng, và Tuni lại nói:

- Thưa ông, ông hãy hứa với em không rời môi khỏi ly rượu của trái tim em chừng nào nó còn chưa cạn, khi đó ông hãy tìm ly rượu khác...

Khi nghe những lời này, tôi hiểu rằng tất cả những người con gái khác chỉ quyến rũ tôi bởi sắc đẹp bên ngoài, chưa ai cởi mở trái tim mình

cho tôi thấy. Còn Tuni... chào ôi, giá như có thể!... Tôi chắc sẽ không bao giờ nâng ly khác, vì rượu trong chiếc ly Tuni trao cho tôi sẽ không bao giờ cạn.

Tôi thỏa thuận với cha mẹ cô, họ bằng lòng và tôi lên đường về thành phố để thu xếp chuyện tiền nong...

Xumes Nanda bắt đầu câu chuyện lúc tám giờ nên khách khứa thưa dần. Không ai quấy rầy chúng tôi. Chợt họa sỹ ngừng nói, tôi nhìn ông ta và qua nét mặt ông, tôi hiểu tiếp tục câu chuyện với ông thật là nặng nề, đau đớn.

Người gác cổng xuất hiện trên ngưỡng cửa - anh ta muốn khóa cửa phòng tranh. Tôi đưa tay ra hiệu cho anh ta lặng im và nóng lòng chờ đợi ông ta nói tiếp.

Cặp mắt Xumes Nanda nhăm nhiền. Hai giọt lệ lớn từ từ lăn trên má ông. Cuối cùng ông nói:

- Khi tôi lấy được đủ tiền và quay về bản, số phận đã giằng ly hạnh phúc khỏi tay tôi...

- Cha Tuni gả ép cô cho người khác? - Tôi hỏi, cả người run lên.

- Một điều khủng khiếp hơn đã xảy ra, kẻ mà Tuni gọi là con quỷ dữ, một gã cho vay nặng lãi đáng kinh tởm, khi nghe được chuyện âm mưu của hắn không thành, hắn đã sai người hầu đến nhà Tuni, và tên nọ đã bỏ thuốc độc vào thức ăn của cô. Than trên đồng lửa thiêu xác cô còn nóng rực, tôi cầm lấy một viên vẫn âm ỉ cháy và đi một vòng quanh đồng lửa như để làm nghi thức lễ cưới.

Ông lặng im. Tôi đứng cạnh ông cúi đầu. Một môi, hé môi ông nói tiếp:

- Ngày ấy Tuni bảo tôi... Ông hãy hứa không rời môi khỏi ly rượu của trái tim em chừng nào nó còn chưa cạn, khi đó ông có thể ghé môi tới ly rượu khác...

Tuni, người con gái đang nhìn chúng ta từ trong bức tranh kia có thể làm chứng cho tôi rằng tôi đã thực hiện ý muốn của cô.

Tôi nhìn lên bức chân dung người con gái - “Ly trà bất tận”. Cái chết đã giằng chiếc ly khỏi tay người họa sỹ, nhưng cái chết đã không thể xóa nhòa nó trong trí nhớ. Suốt đời mình, họa sỹ đã uống trong chiếc ly ấy, và nó vẫn không hề vơi.

Gần một năm trời đã qua kể từ ngày chúng tôi gặp nhau trong cuộc triển lãm. Sau khi chia tay với họa sỹ, tôi lập tức viết mẫu chuyện này về

ông. Nhưng ông không cho phép tôi in. Tôi đề nghị đổi tên nhân vật, nhưng ông nói:

- Chừng nào tôi còn sống, chừng ấy bà chưa được phép in truyện ngắn của bà. Đến khi tôi uống ngụm cuối cùng từ chiếc ly cuối ấy, và tôi sẽ không còn nữa, lúc đó tôi xin bà hãy làm theo ý muốn. Lúc đó việc đổi tên cũng không cần thiết.

Và thế là lần trước tôi đọc thấy trong báo tin:

“Họa sĩ trứ danh Xumes Nanda đã từ trần. Trong phòng ông có treo bức tranh “Ly trà bất tận”. Ngoài ra không còn bức nào khác”.

Cuộc đời thật ngắn ngủi, chiếc ly của tình yêu không biết cạn. Hôm nay tôi cho in truyện ngắn này. Tôi không sửa đổi gì thêm và họa sĩ được gọi bằng cái tên thật của mình theo ý nguyện của ông.

Đôi dòng cảm nhận

CÔ GÁI BÚP TRÀ

Cái tên truyện ngắn “Ly trà bất tận” khiến người ta dễ dàng liên tưởng đến một câu chuyện cổ tích nào đó... Hình tượng “ly trà” cứ ám ảnh mãi, nó biến trang sách có câu chuyện thành một chiếc ly và thứ nước chứa trong ly trà chính là những con chữ. Độc giả cũng “uống” ly trà mà tác giả gửi đến với tất cả lòng triu mến...

Thật hạnh phúc khi một khán giả lại có những suy nghĩ đồng điệu với họa sỹ đến thế. Đó có lẽ là điều mà mỗi nghệ sỹ hướng đến và hằng khao khát. Người nghệ sỹ gửi gắm tâm hồn mình qua một thứ ngôn ngữ trầm lặng, nhưng đằng sau lớp ngôn ngữ với những bột màu, nét cọ kia ẩn chứa tầng tầng lớp lớp những cảm xúc còn run rẩy...

Tác giả nhắc đến “Bức tranh biết nói” theo lối diễn dịch. Thực sự, tôi cũng không để ý mấy chữ đó lắm, nó lướt qua đầu tôi rất nhanh. Thế nhưng, khi thưởng thức tiếp và tỏ tường hơn về sự lôi cuốn của bức tranh, không hiểu sao mấy chữ “bức tranh biết nói” ở đâu lại ùa về. Tôi đã thực sự tin như vậy...

Bức tranh toát lên cái thần, cái hồn, để mỗi lần ngắm nhìn, ta lại dấy lên một luồng cảm xúc thật khó tả, tinh tế và quyến rũ vô cùng khiến ta cứ mãi đắm say. Vì vậy, nếu tác giả muốn “làm một hơi cạn cả ly trà”- thì cảm xúc ấy cũng chỉ nói lên một điều: ông khao khát vẻ đẹp từ ly trà,

chứ “ly trà cuộc đời” ấy, một đời làm sao có thể uống cạn; vẻ đẹp ấy, một đời làm sao có thể thưởng trọn...

Cuộc đời này thật kỳ lạ. Có những khi, rất tình cờ thôi, ta lại gặp được tri âm. Có những điều quý giá trong tâm hồn mà người ta luôn muốn san sẻ, và khi gặp được nhân vật “tôi”, có lẽ những cảm xúc ấy của họa sỹ đã thực sự tìm được bến đỗ để neo vào.

Sự liên tưởng của cô gái về nước mắt đời người làm cho tôi không khỏi day dứt. Bởi lời đó phát ra từ búp trà xanh non mơn mơn, rất dễ dàng. Điều nhức nhối liên quan đến số phận đã ám ảnh trái tim cô.

...

Ly trà và ly rượu - tuy hai mà một...

Quả thực...

“Ly rượu đích thực” nên nó không cao giờ cạn. “Ly rượu đích thực” không còn nhìn thấy được nữa, nhưng nó sẽ chảy mãi trong tâm hồn. Dù rằng bây giờ nó không thể làm người ta dịu cơn khát, bởi mỗi lần muốn “nhấp môi”- mỗi lần nghĩ tới, trái tim người ta lại thổn thức, lại nhói đau nhưng nó có bao giờ vơi đi trong tâm trí của người họa sỹ ?!

Rượu không còn là “rượu hỷ” mà đã trở thành “rượu buồn”. Có ai ngờ một ngày nước không còn xanh mà nước đã nhuộm màu đỏ hồng - màu của máu...

Hạnh phúc thật mong manh - tựa như những búp trà trên ngọn khóm trà - “mảnh dẻ và mềm mại”...

TÌM LẠI VIÊN NGỌC TUỔI THƠ

Võ Thị Phụng

01692215429

phuongvt@hcmute.edu.vn

Thư viện HCMUTE

Trưa nay nằm nghỉ mà bụng thấy nóng ran, đành chịu không thể ngủ được, ngồi dậy, bật máy tính lên vì tôi biết rằng mình không thể không viết...

Tôi không chủ đích viết bài để tham dự cuộc thi, đó là lý do mãi đến tận ngày cuối cùng Ban Tổ chức nhận bài, tôi mới ngồi gõ những dòng chữ này. Không bàn thảo, cũng chẳng thể sắp xếp logic được những điều sẽ viết, đơn giản vì tôi cảm giác đây sẽ là một thiếu sót không thể bỏ qua, thậm chí tôi sẽ mắc nợ tác giả nếu không chia sẻ với các bạn về tiểu thuyết “Tuổi thơ dữ dội” của ông - nhà văn, nhà thơ Phùng Quán. Một tác phẩm để lại trong tôi nhiều ấn tượng sâu sắc về tình yêu nước lớn lao từ những con tim bé nhỏ, về tinh thần chiến đấu không ngại hy sinh vì độc lập tự do của đất nước từ những tâm hồn ngây thơ, trong sáng dù ngay cả việc giải phóng sẽ mang lại điều gì, các em cũng chưa thể tưởng tượng hết được.

Có thể xem đây là tiểu thuyết dài đầu tiên và duy nhất thôi thúc tôi lật từ trang này sang trang khác. Tôi vốn không được xem là một người yêu sách. Công việc hàng ngày của một cán bộ thư viện tiếp xúc với rất nhiều loại sách và tương ứng với đó là một lượng lớn đọc giả, mỗi người một cách “sử dụng” sách khác nhau, nhưng số lượng sách tôi đọc trọn quyển trong một năm thực sự không nhiều, chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Bạn đừng ngạc nhiên khi nghe một người giống như tôi chia sẻ về quyển sách đề đời của mình, vì khi một quyển sách khiến cho một người ít đọc sách lật đến trang cuối cùng thì chắc hẳn đó là một cuốn sách thật sự thu hút và thuyết phục người đọc. Thật vậy, những giá trị mà tác phẩm để lại trong tôi lớn hơn rất nhiều những bài học lịch sử khô khan, khó nhớ thuở cấp sách đến trường. Truyện cho tôi được cười thật sảng khoái với những tình tiết ngộ nghĩnh, đáng yêu và đồng thời cũng tố cáo rằng tôi là một người giàu nước mắt, có thể khóc suốt mướt với sự ra đi, hay

đau cùng nỗi đau của các nhân vật trong truyện như họ chính là người thân ruột thịt của mình.

Tôi xin bắt đầu chia sẻ về tác phẩm này với lời nhận xét của nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường: *“Có một viên ngọc quý thời gian dành riêng để ban tặng con người, đó là Tuổi thơ. Viên ngọc màu nhiệm, trong sáng nhưng quá mong manh, không thể tìm thấy lần thứ hai trong đời. Và có một thế hệ người Việt chưa bao giờ được cầm viên ngọc trên tay, Tuổi thơ dữ dội của Phùng Quán được viết cho thế hệ đó. Hãy đọc để nhớ lại, để tự hào, và để cầu nguyện cho những Tuổi thơ sắp ra đời...”*. Tuổi thơ của tôi cũng giống như của anh đội trưởng Lê Thắng - anh chính trị viên phụ trách đội Thiếu niên trinh sát - *“một tuổi thơ tâm thường, chẳng có gì đáng ghi nhớ... Những trò nghịch ngợm ranh mãnh, những trận đòn của bố mẹ, những lo lắng hồi hộp trước các kỳ thi... Quãng tuổi thơ đó lướt qua cuộc đời anh không để lại dấu vết gì, như dòng nước lặng lẽ chảy qua một khoảng trời bằng phẳng và dốc”*. Có lẽ vì thế mà tuổi thơ của các nhân vật trong truyện đã khiến cho anh rất ngưỡng mộ, tự hào và “Tuổi thơ dữ dội” đã khắc lên trong tôi những vệt màu sáng lấp lánh, như người mù tìm được ánh sáng, thật đáng yêu quý, đáng trân trọng, và cần được chuyển từ tay người này sang tay người khác để ai cũng được chiêm nghiệm, được cầm trên tay viên ngọc tuổi thơ, được sống trong những khoảnh khắc mà mình không bao giờ có thể có lại trong đời.

Nói cho thật lòng thì tuổi thơ của những nhân vật trong truyện không phải là điều đáng mơ ước của bất kỳ đứa trẻ nào - một tuổi thơ gắn liền với vận mệnh, với sự sống còn của đất nước và của Cách Mạng từ thuở còn trứng nước - một tuổi thơ “dữ dội” theo đúng nghĩa đen của nó. Chúng ta thử hình dung một em bé mười hai tuổi ngay cả họ của mình em cũng không biết vì *“cả xóm em, ai cũng gọi em là thằng Mừng, chẳng ai gọi họ em cả...”*, Mừng đã trốn vào Vệ Quốc Đoàn với mục đích đầu tiên là để đêm đêm lén trèo lên những ngọn cây bút bút cao vợi vợi hái lá tầm gửi chữa bệnh hen suyễn cho mẹ dù sau khi trèo lên tụt xuống ngọn cây bút bút cao bằng ba tầng lầu em bị *“sây hết cả da bụng”*, đau lắm nhưng chỉ ngồi khóc một mình. Vậy mà đến lúc hái đủ lá thì em không nở về nhà, gửi hết bó tầm gửi được phơi khô và bọc cẩn thận trong 3 lớp giấy cho anh hàng xóm nhờ chuyển về cho mẹ rồi em quyết tâm theo cách mạng với một niềm tin: *“đánh đuổi hết tụi Tây cướp nước, giành được độc lập rồi thì ai ai cũng được sung sướng. Những người cực khổ như mẹ em dù có mắc bệnh chi nặng mấy cũng được Chính phủ chữa cho lành... Em muốn theo các anh đánh Tây cho nước nhà được độc lập, để sau nì lỡ mẹ em có mắc bệnh chi còn nặng hơn cả bệnh hen suyễn, cũng được Chính phủ chữa cho lành...”*

Trái ngược với cậu bé nghèo khổ ấy là Quỳnh - một cậu công tử con nhà quý tộc mang trong mình tài năng và niềm đam mê âm nhạc, em sẵn sàng từ bỏ *“chiếc đàn dương cầm nhãn hiệu Ý với giá mấy chục lượng vàng”*, để ở lại chiến khu *“viết nhạc lên những ngọn lá và rừng”* vì trót yêu tha thiết những bài hát cách mạng. Cậu bé mười ba tuổi ấy sẵn sàng chọn cuộc sống *“chỉ có bát cháo gạo loãng với mấy con tôm khô kho mặn chút”* thay vì nghe lời ba mẹ *“sang Thụy Sĩ chữa bệnh và học hành đến lúc thành tài”* để rồi cuối cùng vì uất ức với hành động bán nước của gia đình, em vỡ tim mà chết...; rồi em Vịnh mới mười bốn tuổi khi được cho vào Vệ Quốc đoàn thì hết sức vui mừng, hăng hái xin ở lại ngay, trong bụng sợ lúc mình chạy về nhà xin phép Bác theo yêu cầu của đội trưởng, các anh thay đổi ý kiến, không đồng ý nhận mình nữa, với em, được vô đội là *“sướng nhất hạng”*; hay em Hiền sống nhờ vào những pha làm xiếc mạo hiểm, có thể mất mạng bất cứ lúc nào nhưng vẫn chấp nhận làm bia sống cho người ném dao vì *“Mình trốn đi, không có ai đứng làm bia sống cho anh ấy ném dao, lão chủ sẽ đuổi anh mất. Mà anh ấy không làm xiếc thì còn biết làm chi mà ăn ?”*; Em Tư - dạt *“nhát gan thì không ai bằng, thế mà đã từng làm một việc liều lĩnh nhất đời”* - lên nhảy lên tàu theo đoàn quân Nam tiến, khi bị các anh Vệ Quốc quân phát hiện ra chú bịt các anh: *“Chỉ tại các anh hết. Các anh cứ vỗ tay mà hát rầm trời: Xếp bút nghiên lên đường tranh đấu... làm em không nhịn nổi, phải xếp bút nghiên theo các anh”*, vừa mếu vừa khóc sợ bị gửi trả về nhà *“chừ mà về nhà thì cha mẹ em tuốt xương em ra”* vì em đã lỡ xếp hết hết bút nghiên với cái cặp da mới xuống sông Hương hết rồi!... Hàng loạt chiến sĩ nhí khác, mỗi em một hoàn cảnh khác nhau nhưng đều có cùng một lý tưởng sống cao đẹp, một tình yêu da diết với Cách mạng, các em đã đi theo lời dặn thiêng liêng của Hồ Chủ Tịch: *“Hãy quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh!”*. Trước các em, nhiều lúc tôi tự cảm thấy mình quá yếu đuối, hèn nhát khi không dám đối mặt với những khó khăn của cuộc đời. Vậy mà những cậu bé Vệ Quốc Đoàn, dù cuộc sống trăm nghìn thiếu thốn, ngay cả khi phải đối mặt với cái chết, các em vẫn luôn giữ vững niềm tin vào con đường mình đã chọn, vào cách mạng, vào một ngày mai đất nước độc lập.

“Nếu Cách Mạng là một dòng sông, và cuộc đời của mỗi chiến sĩ là một con suối đổ vào dòng sông đó, thì các em lại là những tia nước nhỏ bé, bất ngờ vọt ra từ một kẽ đá, một vết nứt trên thân cây, hoặc trút xuống từ một đài hoa gió thổi nghiêng... Nhưng cái điều kỳ thú là những tia nước mỏng manh nhỏ bé ấy đã tự len lỏi hòa vào dòng sông Cách Mạng hùng vĩ, lúc nào không ai hay”. Riêng việc hòa vào dòng sông cách mạng của Lượm lại là một sự tất yếu. Sẵn trong mình dòng máu Cách mạng, em đã trở thành thiếu niên trinh sát từ khi còn nhỏ để nổi

tiếp sự nghiệp còn dang dở của cha mình. Mặc bầy kẻ thù, bị ép cung và tra tấn vô cùng dã man nhưng em vẫn nhất quyết không hé nửa lời. Mới mười lăm tuổi đời nhưng Lượm đã phải gồng mình đấu tranh với biết bao thử thách: cuộc sống nhà tù dơ bẩn, nhớp nháp, bệnh tật và thiếu thốn đủ đường; chế độ nhà tù và sự phân bậc trong chính hệ thống tù nhân; hay đấu tranh với chính bản thân mình mỗi khi cảm thấy bất lực và gục ngã. Thế nhưng với niềm kiêu hãnh và lòng tự trọng của một chiến sĩ Cách mạng, Lượm đã cảm hóa được những thế lực, băng đảng nổi loạn và đánh lạc hướng lũ bán nước và cướp nước để mở đường cho cuộc vượt ngục lần thứ ba sau hai lần đầu thất bại. Trải qua 3 lần vượt ngục, Lượm dường như trưởng thành hơn, như thấm thía hơn những lời thơ của nhà thơ Tố Hữu:

“Đời Cách mạng từ đây tôi đã hiểu

Dấn thân vô là phải chịu tù đầy

Là gươm kẻ tận cổ súng kẻ tai

Là thân sống chỉ coi bằng một nửa”

Tác phẩm đã để lại nhiều bài học sâu sắc và thấm thía cho bất kỳ đối tượng độc giả nào. Đó là bài học về lòng hiếu thảo, cậu bé Mừng vì muốn chữa bệnh cho mẹ mà em bất chấp nguy hiểm trèo hết các cây bút bút cao nhất của thành phố Huế tìm hái lá tầm gửi chữa bệnh cho mẹ, em theo cách mạng cũng chỉ với một ao ước và cũng là niềm tin duy nhất, khi độc lập, *“rằng cũng được Chính phủ cho vô nhà thương to nhất, nhiều thứ thuốc quý nhất chữa cho mẹ lành bệnh sớm”*. Khao khát của em thời ấy cho đến nay đã gần 40 năm đất nước hòa bình thống nhất đã được hiện thực hóa ? Hay thỉnh thoảng ta vẫn nghe đâu đó còn tồn đọng những vấn đề y đức ở những nơi treo bảng lương y như từ mẫu ?! Ở một khía cạnh khác, tình trạng bạo lực gia đình nổi lên trong những năm gần đây không thiếu bài báo đưa tin những vụ án mạng mà thủ phạm chính là những người thân ruột thịt trong gia đình, tôi càng thấy trân trọng tình cảm mà em Mừng dành cho mẹ, dù cho thân phận mẹ em vô cùng thấp kém và bị xã hội khinh miệt, chê cười.

Sâu sắc hơn cả là bài học về tình bạn giữa những đứa trẻ mà bên ngoài cuộc chiến có những số phận và cuộc sống hoàn toàn khác xa nhau, bước vào cuộc chiến, tình bạn ấy trở thành tình đồng chí, đồng đội, keo sơn bền chặt và sống chết có nhau *“Chết thì chết, sợ cóc chi! Mình chân lành tụi hấn có bắn, mình còn chạy còn núp được. Quỳnh chân đau, chạy núp làm răng được, phải chịu ngồi mà hứng đạn. Nghĩ rứa là mình không còn thấy sợ chi nữa hết”*... *“Đời mô mình lại chịu bỏ cậu ở đây cho tụi giặc hấn bắn chết ?”* bởi các chiến sĩ nhỏ tuổi hiểu rất rõ việc

“Bỏ bạn lúc lâm nạn là điều xấu xa tồi tệ nhất đối với người chiến sĩ”. Tôi tự hỏi, trong cuộc sống hiện tại, chúng ta có thể tìm thấy những tình bạn như thế hay chính mình có sẵn sàng xả thân vì bạn như thế ? Hay cuộc sống quá đầy đủ khiến các mối quan hệ xã hội dần bó hẹp lại và ai cũng khư khư giữ lấy phần lợi cho mình ?

Đọc tác phẩm, người đọc như bị cuốn vào không khí sục sôi chiến đấu, từ các miền quê trong tỉnh, trai gái già trẻ, cả các cụ, cả con nít, ngày đêm rầm rập kéo về Huế. Họ tìm đến gặp các cấp chỉ huy, nằng nặc đòi được ra trận. Họ tình nguyện được làm đội viên quyết tử, lấy mạng mình đổi mạng giặc. Cấp chỉ huy không đồng ý là họ làm ầm lên: “Cụ Hồ đã kêu gọi “Thà chết không quay lại đời nô lệ!” Rứa mà các anh lại ngăn trở không cho bày tui “thà chết”, bày tui kiện ra thâu Cụ Hồ cho coi!” rồi đến những cậu bé sắp đi giờ ra trận, dù chân đạp phải mảnh chai đi không nổi cũng gồng gấu, sợ tổ trưởng biết được không cho đi chiến đấu cùng đồng đội. Chiến trường với các em không có gì đáng sợ, thậm chí nó giống như một chiếc bánh dẽ ai ai cũng muốn được có phần “Em sợ về trễ mất một ngày, các bạn nhận hết công tác, em không được nhận...”. Câu nói ấy của Mừng đã làm nhói tim biết bao con người, dù rất nhớ mẹ và muốn được gặp mẹ nhưng chú bé thiếu niên trinh sát đã biết đặt việc nước lên trên tất cả. Đất nước ta hiện nay tuy đã được sống trong độc lập nhưng những thế lực thù địch vẫn không ngừng khiêu khích và âm mưu diễn biến hòa bình, vì thế Tổ Quốc luôn cần những tinh thần thép với những trái tim nóng bỏng như thế để bất cứ lúc nào Tổ Quốc gọi, chúng ta sẽ trả lời.

Dõi theo tác phẩm, người đọc chỉ muốn đọc cho thật nhanh để biết những tình huống tiếp theo để rồi khi gần xong chỉ mong truyện còn mãi để được khóc, được cười, được sống cùng những nhân vật mới hơn mười tuổi đầu mà đã biết lo cả việc nhà lẫn việc nước, được thấm thía cuộc sống gian khổ một thời khói lửa, để yêu hơn và thêm được tự hào về truyền thống đấu tranh bất khuất, kiên cường, để biết được rằng, yêu thương và sẻ chia không bao giờ là thừa thãi.

Cuộc đời cậu bé trinh sát Mừng trốn mẹ theo Vệ Quốc Đoàn, trở thành liên lạc viên cừ khôi của đội, cậu bé được xem là “tấm bản đồ sống của chiến khu” ấy vậy mà bị khép vào tội nhục nhã nhất đời chiến sĩ: tội Việt gian! Trước lúc hy sinh trong nhiệm vụ cuối cùng, em vẫn khẩn thiết cầu xin “Anh đừng nghi em là việt gian nữa anh hí!”. Câu nói như xác muối vào tim những người ở lại, trái tim bé nhỏ ấy đã đau khổ đến nhường nào nhưng em đã không chán nản và bỏ cuộc mà tìm mọi cách để mình oan cho mình. Có thể xem đây như là tiếng lòng của chính nhà văn Phùng Quán sau khoảng thời gian dài ông bị quy kết tội phản động, phải

sống cuộc sống “cá trộm, rượu chịu, văn chui”, là lời minh oan của ông suốt gần 30 năm trời bị treo bút và trải qua biết bao đắng cay, tủi nhục, cô độc trước mọi người. Ở tác giả, chính niềm tin trước *“những gì thật sự chân thành, lương thiện, trong sạch và cao thượng đều có khả năng kỳ diệu tự mở lấy con đường đến thẳng trái tim các thế hệ, mà chẳng cần giảng giải biện minh”* (Bản di chúc chiến sĩ của tôi) đã thôi thúc ông cầm bút sáng tác, dù những tác phẩm viết ra phải mượn tên bạn bè thân hữu để đăng bài. “Tuổi thơ dữ dội” chính là sự trở lại đầy ý nghĩa của nhà văn sau những thăng trầm, khốn khó, trong suốt tám trăm trang ấy, chúng ta thấy ông ngợi ca tình yêu đất nước, ngợi ca cuộc chiến tranh vệ quốc vĩ đại, ngợi ca những người anh hùng, ngợi ca một thời vang bóng của cuộc đời mình mà không một mảy may vương vấn những nhỏ nhen trần thế, ông vẫn viết bằng lý tưởng đã nuôi dưỡng tâm hồn ông từ thuở ấu thơ, vẫn nuôi những ước mơ cao đẹp đến nao lòng...

“Tuổi thơ dữ dội” tuy khá dài nhưng vẫn có sức hút kỳ lạ, tác giả dù viết tác phẩm này khi đã đi qua cuộc chiến nhưng vẫn tái hiện rất đầy đủ, rõ nét cuộc kháng chiến hào hùng của dân tộc bằng nghệ thuật viết tiểu thuyết đầy kịch tính và giàu chất thơ bên cạnh nội dung chân thực, sâu sắc. Nếu tìm hiểu sâu hơn về cuộc đời tác giả, ta sẽ thấm thía được rằng ông không đem bi kịch của mình trùm lên niềm vui của đất nước, không đem những chuyện trái ngang đời thường phủ lên lý tưởng, niềm tin, không đem hiện tại phủ phàng che mờ ký ức thiêng liêng vì ông biết phân định rõ ràng giữa cái riêng - cái chung, cái cao cả - cái tầm thường. Tôi mang ơn ông vì đã mang đến cho tôi tác phẩm này, nhờ ông mà tôi tìm thấy được viên ngọc tuổi thơ ngỡ không bao giờ có thể có trong đời, đó sẽ là món quà quý mà tôi dành cho thiên thần nhỏ sắp chào đời của mình. Còn bạn, hãy đọc tác phẩm để kiểm chứng những gì tôi vừa chia sẻ nhé!

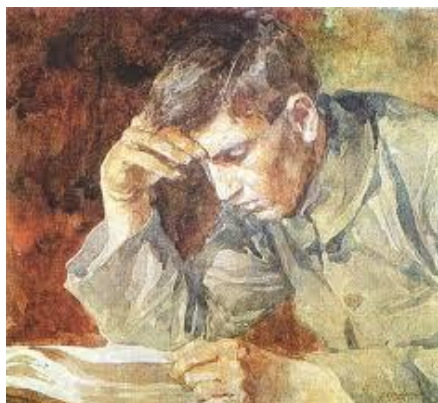
SÁCH VÀ TÔI

Nguyễn Văn Phúc

0908405640

phucnv@hcmute.edu.vn

Khoa Điện - Điện tử

Cuộc sống luôn là những chặng đường dài khó khăn và đầy chông gai,... đôi khi tôi cần tìm lại chút “chính mình”. Những phút vắng lặng đòi thường giữa cuộc sống hối hả này khiến tôi choáng ngợp trước những ganh đua, tranh giành và cả thủ đoạn... “Chút” vắng lặng ấy nào đâu khó tìm, chỉ cần ngồi bên khung cửa sổ, hít một hơi thật sâu, trút bỏ những gánh nặng thường ngày... tĩnh lặng và

tĩnh lặng chỉ ta với ta, và chỉ ta với sách để lắng nghe tiếng lòng hòa vào với sách, để suy ngẫm về cuộc đời này, suy ngẫm về từng trang sách ta đọc qua... từng chút... từng chút... từng chút một...

Tôi nhớ: Một nhà triết gia đã từng nói “*Đọc sách hay cũng giống như trò chuyện với các bộ óc tuyệt vời nhất của những thế kỷ đã trôi qua*” (Rene Descartes). Sách đối với một ai đó là những thứ nhàm chán, tẻ nhạt, hay thậm chí “nhìn muốn phát bệnh”, đối với họ sách chỉ là những con số, những dòng chữ dài lằng ngoằng phát chán, không tí thú vị, đặc sắc so với những thứ vui thường ngày... Vâng, sách rất đổi bình thường, giản dị như một người bạn chân thành nhất, không màu mè, ồn ào hay quá chải chuốt. Nhưng “người bạn thân” ấy, chân thành một cách lạ lùng, biết bao kiến thức, kinh nghiệm, từng trang sách ta đọc đã là sự chất lọc của biết bao sự đam mê khó nhọc, là kho tàng kiến thức và là kinh nghiệm của biết bao thế hệ... Sách là một thế giới muôn màu tràn đầy ánh sáng, thứ “ánh sáng” soi sáng con đường chúng ta đi. Sách “đẹp và hay” đến vô ngần. Từ bé trên tay ta là những cuốn truyện cổ tích: là những câu chuyện mẹ kể với những bà Tiên, ông Bụt, Cô Tấm diệu hiền tô đẹp trong suy nghĩ ngây thơ, mang đến cái nhìn về cách sống, cách

làm người, sống có ích và là những ký ức tươi đẹp theo suốt cuộc đời mỗi người. Khi lớn lên thì trên tay ta là những quyển sách khoa học mang đến cho ta biết tri thức rộng lớn của nhân loại, những khối óc, thành tựu của biết bao thế hệ. Lớn hơn nữa là những quyển sách kinh nghiệm và đầy suy ngẫm: học hỏi để biết Bill Gate, Calos Slim, Phiden Castrol phấn đấu để vĩ đại thế nào ? *“Tại sao tôi lại thích làm việc nhiều hơn là nghỉ ngơi ? Câu trả lời thật đơn giản: Tôi đang làm những gì tôi thích mang đầy tính thử thách, và tôi nghĩ là tôi đang có một công việc tốt nhất thế giới. Không có chỗ nào trong cuộc sống của tôi gần với sự nghỉ ngơi cả”* (Trích Tự truyện về cuộc đời của Bill Gate). Và để ta biết sống chân thành giữa con người với con người, biết cảm thông với từng số phận và thêm yêu cuộc sống này hơn như trong tác phẩm “Ốc sên chạy” của Diệp Chí Linh *“Ốc sên vác trên mình chiếc vỏ nặng nề, lê từng bước, từng bước về phía trước. Dù gian khổ thế nào nó cũng không muốn từ bỏ, bởi chiếc vỏ ấy đã gắn chặt với cuộc đời nó”*... dù cho bao lần ta vấp ngã nhưng phải tự đứng lên tiếp bước vì cuộc sống vẫn còn tồn tại biết bao điều tươi đẹp phía trước. Sách gắn bó với ta khấn khít trên từng chặng đường, chung thủy, sách cũng biết vui, ghét, giận, buồn chan chứa tình yêu thương của con người *“Cuộc đời thật kỳ diệu, chỉ khi nó đã rón rén bỏ đi thì ta mới nhận ra điều này... Con đừng bao giờ chịu đầu hàng số phận nhé... Lòng can đảm là sức mạnh của con nhưng cũng là yếu điểm của con đấy. Con nên nhớ điều này, tình cảm là để chia sẻ, nhưng sức mạnh và lòng can đảm như hay cây gậy chống ấy, và đối với người không biết sử dụng chúng thì có thể gậy mình lại đập lưng mình đấy... Tình yêu có hương vị rất tuyệt diệu, con ạ, con nên nhớ rằng muốn nhận thì phải cho đã; con nên nhớ rằng mình phải là mình thì mới yêu người được. Con trai của mẹ, con hãy tin vào linh cảm, con hãy trung thực với lương tâm và tình cảm của mình, con hãy sống cuộc đời của con và hãy nhớ rằng con chỉ có một cuộc đời mà thôi.”* (Nếu em không phải một giấc mơ--Marc Levy)... Sách “thanh cao”, một cuốn sách cho dù năm tháng có làm vẻ bề ngoài của nó có mục nát, rách rưới hay bầm thiu, hay nằm lẫn lóc trong những tiệm sách cũ, hàng ve chai, ai đó sẽ nghĩ đó là thứ bỏ đi, chẳng hào nhoáng giá trị vật chất gì cả, nhưng cũng có lẽ cũng sẽ có ai đó nhặt lên và đọc, đọc những giá trị vẹn nguyên của nó vốn thanh cao, và vô cùng xinh đẹp hơn cái “vỏ bọc tầm thường”. Có lẽ tôi không giàu vật chất nhưng sách là tài sản quý giá nhất, và là niềm tự hào lớn nhất của tôi... Vì vậy , hãy trân trọng từng cuốn sách trên tay bạn cầm, tôi cầm, mọi người cầm. Sách là của quý, thứ quý báu “tinh thần” có một không hai. Yêu sách, quý sách làm ta thêm yêu đời, ta trân trọng người bạn hữu của mình, người bạn không bao giờ xa ta. Mỗi trang sách là một thế giới, cứ mỗi trang sách trôi qua là một cánh cửa đóng lại nhưng rồi lại sẽ có một cánh cửa mới mở ra cứ tiếp diễn và tiếp diễn sách mở ra trước

mắt ta biết bao chân trời mới. Dù cuộc sống có bao thú vị nhộn nhịp ồn ào đi chăng nữa, hay dù cuộc sống có hiện đại, thế giới có phẳng bao nhiêu đi nữa nhưng sách vẫn sẽ tồn tại để khi bạn cần “Sách vẫn ở đó làm người lắng nghe bạn!”

Tắm tã bên ly cà phê, trống vắng và tĩnh lặng, trải lòng với sách, trút bỏ gánh nặng âu lo phiền muộn để đời thêm đẹp và cuộc sống thêm ý nghĩa hơn. Yêu sách, quý sách nhé bạn hỡi người bạn thân của tôi ơi và đừng để nỗi buồn làm nếp nhăn hằn trên trán mà hãy để niềm vui từ sách xua tan những áp lực đời thường... bạn nhé!

NGHỆ THUẬT NÓI CHUYỆN TRƯỚC CÔNG CHÚNG

Nguyễn Thị Hồng Nhi

0937941415

nhinth@hcmute.edu.vn

Thư viện HCMUTE

Sách là tài sản vô giá, là nguồn tri thức vô tận của nhân loại, càng học lên cao càng thấy thế giới là rộng lớn, sự hiểu biết của con người là hữu hạn trong thế giới mênh mông lớn rộng đó. Chủ tịch Hồ Chí Minh từng nói “*Cuộc đời là cái thang không có nấc chót, việc học là quyển vở không có trang cuối cùng*”. Nói về vai trò của sách M. Gooc-ki khẳng định: “*Hãy yêu quý sách vì sách đó là nguồn gốc của mọi tri thức*”. Mọi tri thức của nhân loại đều được thể hiện trên những trang sách. Sách như là người thầy giỏi, người bạn tốt dẫn dắt, chỉ lối cho con người, đưa con người đến những chân trời của sự hiểu biết, khám phá và sáng tạo.

Có thể nói sách chính là phương tiện để chúng ta học tập, là nguồn động lực để chúng ta vươn xa. Trong cuộc đời, hẳn ai cũng có ít nhất có một cuốn sách mang lại nhiều ấn tượng sâu sắc, là cẩm nang giúp ta bước đi trong cuộc sống. Trong các cuốn sách đã đọc, tôi vẫn tâm đắc nhất là cuốn “*Nghệ thuật nói chuyện trước công chúng*” của Dale Carnegie. Chính cuốn sách này đã làm thay đổi tôi. Khi còn là sinh viên, tôi là một người nhút nhát, rụt rè. Tôi chưa một lần xung phong lên thuyết trình trước lớp và nhiều bạn khác trong lớp cũng giống như tôi. Vẫn bị mặt đỏ, tím tái, tay chân run rẩy, miệng nói lắp bắp không nói nên lời khi đứng lên thuyết trình. Tại sao vậy nhỉ ? Khi chúng ta cùng nói thì lời nói gần như là của mọi người, còn khi một mình mình nói thì lời nói phải có giá trị, phải hay, phải lôi cuốn thì mọi người mới nghe. Điều đó đã tạo áp lực rất lớn cho chúng ta. Sau đó, tôi được bạn bè giới thiệu một số cuốn sách về thuật hùng biện. Và tôi đã gặp “*Nghệ thuật nói chuyện trước công chúng*”. Đọc nó tôi có cảm giác như các nút thắt lâu năm của mình dần được mở ra.

Dale Carnegie là một nhà văn và nhà thuyết trình Mỹ và là người phát triển các lớp tự giáo dục, nghệ thuật bán hàng, huấn luyện đoàn thể,

nói trước công chúng và các kỹ năng giao tiếp giữa mọi người. Một trong những ý tưởng chủ chốt trong những cuốn sách của ông là có thể thay đổi thái độ của người khác khi thay đổi sự đối xử của ta với họ. Tên tuổi của ông gắn với những cuốn sách nổi tiếng ở mọi thời đại như: *Đắc nhân tâm*, *Vui sống và làm việc*, *Quảng gánh lo đi và vui sống*, *Sống đời hạnh phúc*, *Nghệ thuật nói chuyện trước công chúng*... Ai đã đọc qua sách do Dale Carnegie viết cũng đều phải công nhận rằng ông là một tác giả có tài, một người thầy uyên bác, một nhà thuyết trình tài giỏi đã làm thay đổi không biết bao số phận.

Nghệ thuật nói chuyện trước công chúng kể về việc Dale Carnegie mở những lớp đào tạo nói chuyện trước đám đông, nhằm tạo ra những nhà hùng biện, những nhà thuyết trình chính trị và những vị ăn nói tài năng khác được coi như có “*giọng vàng*”. Ông cho rằng “*nói trước công chúng không phải là một nghệ thuật đòi hỏi những năng khiếu đặc biệt, nó là một kỹ thuật mà bất cứ người nào thông minh vừa phải đều có thể học được và phát triển như ý*”.

Nói chuyện trước công chúng, một việc tưởng chừng đơn giản nhưng không phải ai cũng thực hiện được, ai cũng làm tốt được. Trong mỗi chúng ta dù đang đi học, đã đi làm hay bất kể đang ở vị trí nào trong xã hội đều không thể thiếu kỹ năng thuyết trình trước đám đông. Điều đáng nói thuyết trình như thế nào để mang lại sự thu hút với mọi người xung quanh, không có một giây phút nào nhàm chán. “Nghệ thuật nói chuyện trước công chúng” là cuốn cẩm nang giúp ta làm thế nào để đạt được những kỹ thuật căn bản, làm thế nào để phát triển lòng tự tin: “*sợ hãi làm cho nhiều người thất bại hơn bất cứ những tài năng trên thế giới*”. Dale Carnegie nói “*học cách nói chuyện trước công chúng là cách tự nhiên để vượt qua sự rụt rè và phát triển can đảm và tự tin*”. Tại sao vậy ? Bởi vì, nó buộc ta phải đối phó với nỗi sợ hãi của ta. Giáo sư Robinson từng nói “*nỗi sợ được hình thành bởi sự dốt nát và sự lưỡng lự*”. Bạn phải tìm ra điểm yếu của bản thân làm mình mất tự tin trước đám đông. Có rất nhiều nguyên nhân nhưng khi tìm được nguyên nhân của bản thân thì mình phải biết bỏ thời gian để luyện tập nó và cần phải rèn luyện thêm cho mình nhiều kỹ năng hơn nữa. Tác giả khuyên các học viên của mình “*Nếu sự sợ hãi quá mạnh và ảnh hưởng trầm trọng đến khả năng của bạn, khóa chặt các năng khiếu của bạn, làm trắc trở sự ăn nói của bạn hoặc khiến giật thần kinh, co quắp bắp thịt thì bạn cũng đừng thất vọng. Những triệu chứng này không phải là hiếm có nơi những người mới học. Nếu bạn kiên nhẫn thì nỗi khiếp sợ sẽ giảm xuống để trở thành một thứ trợ lực thay vì một thứ trở ngại*”.

Để bài thuyết trình của mình thành công thì bạn đừng bao giờ cố học thuộc lòng bài nói chuyện đó. Bởi vì *“Viết và học thuộc lòng một bài diễn văn là mất thì giờ, phí phạm năng lượng và đi đến thất bại. Trong cuộc sống chúng ta nói một cách tự phát”*. *“Nếu ta học từng chữ rất có thể chúng ta sẽ quên hết khi ta đứng trước các thính giả. Cho dù chúng ta nhớ được bài học, chúng ta cũng sẽ đọc thuộc như cái máy. Tại sao vậy ? Bởi nó sẽ không đến từ trái tim mà đến từ ký ức”*. Hơn nữa, bạn không phải là một nhà diễn thuyết nên không cần hoàn hảo quá. Do vậy, khi bạn đã chuẩn bị một nội dung tốt thì hãy trình bày nó một cách đơn giản, trực tiếp không cần phải đi tìm những từ hoa mỹ. Bởi khi bạn đi tìm từ, bạn lại rơi vào cảm giác bất an, liệu từ này đã đúng chưa ? Từ này hay chưa ? Có ai bình luận gì không ?...” những căng thẳng làm bạn mất tự tin, lúng túng làm mất khả năng vốn có của bạn.

Dale Carnegie nhấn mạnh việc tập hợp và sắp xếp trước các ý chính của buổi nói chuyện. Ông nói: *“Hãy nghĩ đến đề tài của bạn đến khi nó chín muồi và ý kiến ủa tới. Rồi ghi lại ý kiến đó gọn trong vài chữ: chép chúng lại trong những phiếu nhỏ. Những phiếu này sắp xếp lại sẽ tạo thành bố cục của bài diễn thuyết”*. Bởi vì trong cuộc sống, đôi lúc chúng ta gặp phải những bài nói có nội dung dài mang nhiều thông tin vì vậy người nghe dễ sao nhãng những lời mình nói. Chính vì vậy, mà chúng ta cần phải tổ chức các dữ liệu thành ý chính, việc này sẽ làm cho bài thuyết trình dễ theo dõi hơn. Nối những ý chính lại để cho người nghe thấy được sự logic, tiện hệ thống được những điều cần biết. Trước khi kết thúc bài thuyết trình, ta phải tổng kết nhấn mạnh ý chính và điều muốn người nghe lưu tâm *“nói cho họ biết những gì mà bạn đang nói và nói cho họ những gì mà bạn đã nói”*. Hơn nữa, bạn đừng tự hỏi mình có nên nói như vậy hay không ? Vì không có ai mà nói đúng 100% những gì mà mình chuẩn bị. Bạn chỉ cần nắm chắc được các ý chính của bài diễn thuyết và bạn sẽ tổ chức tốt hơn và trả lời những câu hỏi của mọi người tốt hơn.

Hãy tin chắc vào sự thành công, hãy lạc quan phác họa thành công của bạn trong lời nói với mọi người. Hãy để cho lời nói và hành động của bạn phản ánh sự quyết tâm này: *“Nếu muốn thành công thì bạn phải có những ưu điểm cần thiết cho công việc: một lòng mong muốn gần như nhiệt tình, lòng kiên nhẫn lấp sông, dãi núi và sự chắc chắn, dứt khoát là bạn sẽ thành công”*. Bạn hãy hình dung về một sự thành công, chẳng ai chết trên bục phát biểu cả mà hãy hình dung ra bạn đã có một buổi nói chuyện thật thành công và được mọi người khen ngợi. Điều đó làm cho bạn thêm tự tin khi bước lên trình bày và biết đâu điều bạn tưởng tượng sẽ thành hiện thực.

Hãy nắm lấy các cơ hội thực hành, hãy nắm lấy cơ hội được nói *“trăm hay không bằng tay quen”*. Khi chúng ta nói nhiều, phát biểu nhiều thì lúc đó sẽ hình thành cho chúng ta một thói quen *“không ai có thể học nói trước công chúng mà không phát biểu trước một cử tọa, cũng y như ta không thể học bơi mà không xuống nước vậy”*. Quyển sách này là một người dẫn đường tuyệt hảo nhưng bạn phải đem những gợi ý của tác giả ra thực hành. Những cơ hội nói trước công chúng thì nhiều vô kể, hãy tham gia vào các nhóm, tổ chức và mỗi lần cần phải nói thì xin hãy tự nguyện. Bạn không thể tưởng tượng được những tiến bộ mà bạn đạt được khi bạn lấy tất cả những cơ hội trình bày ý tưởng của mình.

Một điều quan trọng góp nên sự thành công ở buổi thuyết trình được Dale Carnegie giới thiệu đó là nghệ thuật trao đổi. Ông chỉ ra cho chúng ta thấy những điều ta làm, ta ra vẻ như thế nào, những điều chúng ta nói và cách nói những điều đó. Trước hết, chúng ta phải phá vỡ lớp vỏ của bản thân, đừng cố bắt chước người khác, hãy giữ bản chất của mình. Chúng ta phải trao đổi một cách tự nhiên vì không ai giống ai hoàn toàn. Mỗi người có những suy nghĩ khác nhau, cách nói chuyện khác nhau, nói cách khác mỗi người cần có một cá tính riêng, đó là tài sản quý giá nhất của con người. Chúng ta phải biết gìn giữ và phát huy nó, đó là tia sáng đem lại sức lực và thành thật cho lời nói của bạn. Nếu bạn bắt chước người khác thì bạn không còn là bạn nữa, bạn sẽ mất đi tính cách riêng của mình. Chúng ta hãy đặt trái tim vào lời nói của mình, sự thành thật, nồng nhiệt và sự tin tưởng sẽ giúp chúng ta thành công khi trao đổi. Dale Carnegie nói *“khi một người để cho tình cảm của mình xuất hiện thì nhân cách thực của anh ta cũng xuất hiện. Các chương ngại đều ngã đổ”*. *“Ông đặt trái tim vào trong lời nói và bài thuyết giảng của ông có hiệu quả phi thường bởi nó dựa vào vẻ đẹp xác thực của đời sống nội tâm chính ông”*. Và một yếu tố không thể thiếu là phải luyện giọng nói cho mạnh và mềm dẻo. Bạn hãy chú ý tới giọng nói, tư thế của mình. Tùy vào từng nội dung mà bạn có thể nói nhẹ nhàng hơn ở đoạn này, đoạn trọng tâm thì nói to hơn một chút, giọng rắn hơn một chút để tạo sự chú ý của mọi người. Cơ thể nên thả lỏng thật thoải mái, có như vậy thì tâm trạng của chúng ta sẽ tốt hơn và chúng ta trao đổi sẽ thành công hơn.

Kết thúc cuốn sách ta có thể đọc được những câu nói của các học viên trong lớp học của Dale Carnegie nhận xét về khóa học: *“...khi các học viên khám phá ra rằng họ có khả năng thu hút được sự chú ý của thính giả và khi họ được giảng viên khen ngợi và được cả nhóm vỗ tay, là họ cảm thấy một cảm giác về sức mạnh, can đảm và bình tĩnh mà trước kia họ chưa hề biết đến...”*.

Nghệ Thuật Nói Trước Công Chúng là cuốn sách hướng dẫn bạn cách tốt nhất để có thể dành lấy tự tin để thể hiện cái tôi khác biệt của mình, giúp bạn khẳng định giá trị bản thân với thế giới xung quanh. Đây là cuốn sách cho tất cả những ai muốn tiến lên phía trước. Dale Carnegie đưa ra các kỹ xảo giúp bạn vượt qua sự e ngại khán giả, sẽ giúp bạn trong mọi tình huống giao tiếp trong cuộc sống.

CÁCH SỐNG TỪ BÌNH THƯỜNG TRỞ NÊN PHI THƯỜNG

Đặng Thị Thanh Tuyền

0942641274

thanhtuyen.lovely1991@gmail.com

Thư viện HCMUTE

Trong thời đại xã hội ngày càng phát triển như hiện nay. Con người ngày càng bận rộn, nào phải lo cho học tập, công việc, cuộc sống gia đình... Cuộc sống cứ tiếp diễn và lặp đi lặp lại như một vòng tuần hoàn. Xã hội phát triển kéo theo sự phát triển của khoa học kỹ thuật, kinh tế, văn hóa...từ đó đời sống con người cũng đầy đủ hơn.

Vật chất đầy đủ nhưng tinh thần không thanh thản, ăn ngon mặc đẹp nhưng vẫn thiếu quốc pháp gia phong, tự do cởi mở nhưng đâu đó vẫn tồn tại những vùng khép kín. Liệu những điều đó có làm cho chúng ta cảm thấy hạnh phúc hơn.

“Bạn đang sống hay chỉ tồn tại như một thực thể sống” Mỗi ngày tôi gặp rất nhiều người, ở những địa điểm, thời gian và hoàn cảnh khác nhau nhưng tôi có cảm giác họ chỉ đang tồn tại mà không sống. Đằng sau sự giàu có, sung túc về vật chất thì tâm hồn con người trở nên nghèo nàn, tinh thần trống rỗng. Có thể cuộc sống khá đầy đủ nhưng trong họ đầy rẫy lo âu, không cảm thấy hạnh phúc, một bộ phận giới trẻ không xác định được tương lai của mình, học vì mục đích gì ? Mặc cho dòng đời đưa đẩy không tìm thấy ý nghĩa cuộc sống của mình. Vì sao lại có tình trạng như vậy ? Phải chăng do nhiều người không tìm thấy ý nghĩa và giá trị cuộc đời, đánh mất phương châm sống.

Trong đầu tôi hiện ra những câu hỏi “Con người sống để làm gì ? Ý nghĩa cuộc sống là gì ? Mục đích đời người ở đâu ?” Tôi bắt đầu tìm hiểu câu trả lời và vô tình tôi bắt gặp nó trong cuốn **“Cách sống” - Một cuốn sách vô cùng ý nghĩa**. Là cuốn nhân sinh luận về cuộc sống con người của tác giả Inamori Kazuo. Khi cầm cuốn sách trên tay với dòng chữ “Từ bình thường trở nên phi thường” Dòng chữ in ngay trên bìa cuốn sách như có một ma lực mãnh liệt khiến tôi không thể bỏ qua mà không đọc tiếp những trang sách bên trong. Đọc cuốn sách tôi như được đứng và nói chuyện trực tiếp với tác giả để bàn luận về cách sống của chúng ta ngày nay. Từ đó tôi học được nhiều bài học, kinh nghiệm quý báu trong cách nhìn nhận cuộc sống.

Như tác giả “Chúng ta phải thực sự sống mỗi ngày” Vậy sống thực sự mang ý nghĩa như thế nào ? Sống thực sự là sống hết mình cống hiến cho xã hội, sống để trở thành người có ích, đặt lợi ích của xã hội lên trên lợi ích cá nhân. Sống để trở thành người tốt hơn khi sinh ra và sống để ngày hôm nay phải tốt hơn ngày hôm qua - ngày mai tốt hơn ngày hôm nay. Từ cuộc sống hiện tại hướng đến cuộc sống tương lai. Chúng ta sinh ra trên cuộc đời này ai cũng như ai, có người cảm thấy hài lòng với cuộc sống hiện tại, có người thích sống sung sướng mà không cần phải làm việc, lại có người cống hiến cả cuộc đời mình cho sự nghiệp, công việc mà không cảm thấy mệt mỏi... Họ cho rằng lao động với đầy nhiệt huyết thì còn hạnh phúc và sung sướng hơn gấp ngàn lần. Còn đối với riêng tôi **“Cách sống”** như một người thầy, đồng thời cũng là người bạn, là hành trang quý giá luôn bên cạnh tôi qua chặng đường dài cuộc sống. Nó mang giá trị tiềm tàng, vừa mang tầm khái quát thực trạng xã hội, nói thẳng vào những vấn đề chung nhất của xã hội, đồng thời như một chiếc chìa khóa mở lối đạo làm người và học cách sống. Cũng như câu:

“Sách là người bạn tốt nhất của tuổi già, đồng thời cũng là người chỉ dẫn tốt nhất của tuổi trẻ” (X.Xmailôx).

"Không có sách thì không có tri thức", ngoài việc học ở trường, lớp, thực tế, từ mọi người xung quanh, sách là người bạn không thể thiếu của con người. Đó là nguồn tri thức vô giá mà mỗi chúng ta có thể tự tìm tòi trong suốt cuộc đời của mình, là nguồn kiến thức vô tận của nhân loại.

Sách chia ngọt sẻ bùi, gắn bó với chúng ta mọi lúc mọi nơi, sách là phương tiện giúp chúng ta giải trí, mở mang hiểu biết và dẫn dắt ta đến mọi miền tri thức. Thật vậy, sách là người thầy không bao giờ chết, theo thời gian người thầy có thể già đi – sách có thể cũ hơn nhưng giá trị trong mỗi cuốn sách không bao giờ mất đi. Của cải, vật chất khi sử

dụng có thể bị hao mòn, cạn kiệt nhưng những tri thức, thông tin trong sách không mất đi mà thậm chí có thể được làm giàu hơn. Sách là người thầy, là con thuyền đưa chúng ta đến bến bờ tri thức, dạy chúng ta cách sống đúng đắn, sống tốt trở thành người có ích cho xã hội. **“Cách sống”** cũng vậy, nó như một người thầy luôn âm thầm, lặng lẽ tiếp sức và dẫn đường cho chúng ta hướng tới cái đúng đắn, sống ngày một tốt hơn. Sống nâng cao nhân cách – mài giũa tâm hồn, sống trở thành con người chân - thiện - mỹ. Câu nói của tác giả mà tôi xem là kim chỉ nam cho bản thân: “Nếu bạn hỏi tôi về lý do tại sao tôi thành công thì có lẽ chỉ có duy nhất một điều đó là cách sống. Mặc dù có thể trong con người tôi vẫn thiếu tài năng nào đó nhưng tôi luôn có một định hướng là tìm kiếm giá trị nhân văn”. Sống có mục đích, có ý chí, nỗ lực nối tiếp nỗ lực thì điều bình thường sẽ trở nên phi thường; triết lý sống cột mốc chỉ đường khi lạc lối; ôm ấp hoài bão lớn cuộc đời sẽ trở nên phi thường. Tác giả muốn nhắn nhủ với chúng ta hãy hướng tới cách sống đúng với đạo làm người, tương lai tươi sáng nằm trong tay bạn. Cũng như M. Goroki đối với ông: “Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên, tôi tách khỏi con thú và đến tới gần con người, tới gần quan niệm về cuộc sống tốt đẹp nhất và về sự thềm khác cuộc sống”.

Đồng thời “Cách sống” cũng là người bạn tốt luôn bên cạnh chia sẻ buồn vui, là người bạn tri âm tri kỷ luôn chân thành và không bao giờ phản bội lại chúng ta. Nó là người bạn song hành với chúng ta trên suốt chặng đường đời, khi bạn mất phương hướng nó sẽ định hướng giúp bạn, khi bạn thỏa mãn với cuộc sống hiện tại nó sẽ chỉ lối cho bạn làm sao để sống tốt hơn... Sách giúp ta giải trí mỗi khi căng thẳng mệt mỏi “Không có cách giải trí nào rẻ hơn đọc sách, cũng không có sự thú vị nào bền lâu hơn đọc sách” (M.Mông-tê-guy). Sách là người bạn luôn luôn biết lắng nghe, bất kể nơi nào, hoàn cảnh nào nếu ta cần thì sách sẽ đồng hành cùng ta. Sách đem lại cho con người những giây phút thư giãn trong cuộc đời đầy bận rộn, bộn bề. Sách là phương tiện, là cầu nối đưa chúng ta đến những miền tri thức. “Sách là cây đèn thần soi sáng cho con người trên những nẻo đường xa xôi nhất và tăm tối nhất của cuộc đời” (A.U-Pít).

Như vậy sách vừa là người thầy vừa là người bạn luôn bên cạnh chỉ dẫn, đồng hành và là một yếu tố tất yếu không thể thiếu trong cuộc sống của mỗi con người. Sách thanh cao mà thân thiết, hữu hạn mà vô tận vô cùng.

Đọc sách giúp giảm stress, giúp cho chúng ta cảm nhận các cung bậc của cuộc sống qua từng trang sách khác nhau. Đọc sách mỗi ngày giúp bổ sung thêm nhiều kiến thức hữu ích... Tuy nhiên ngày nay do sự

phát triển của công nghệ thông tin, mạng xã hội, internet... và một phần do điều kiện công việc con người mất dần thói quen đọc sách, trong đó bộ phận khá lớn là đội ngũ học sinh, sinh viên. Chúng ta cần rèn luyện thói quen đọc sách mỗi ngày và chọn cho mình những trang sách phù hợp. Đọc sách cũng như chúng ta đang khám phá kho báu - kho tàng trí tuệ. Đọc sách không những để nâng cao tri thức mà còn nâng cao nhân cách. Nhưng không phải đọc nhiều là tốt mà chúng ta phải biết chọn lọc, tìm cho mình những cuốn sách phù hợp với từng lứa tuổi, hoàn cảnh, học tập, vui chơi giải trí...

Đọc sách để có thể đạt được giấc mơ lớn lao, để trải nghiệm một cuộc đời thật sự. Qua cuốn sách **“Cách sống”** có thể đối với các bạn chỉ là một cuốn sách bình thường nhưng với riêng tôi nó là một tài sản vô giá, ít nhất từ nó tôi tìm thấy được một hướng đi cho cuộc sống, một chân trời cho riêng mình, xác định được mục đích, ý nghĩa cuộc sống. Từ đó tôi muốn nhắn nhủ với các bạn rằng bất kỳ một cuốn sách nào cũng có ý nghĩa riêng của nó. Ta chỉ thực sự cảm thấy có ý nghĩa khi ta đọc và suy ngẫm một cách có hiệu quả. Hãy để sách là những người bạn thân thiết, đồng thời là người chỉ dẫn luôn bên cạnh, tiếp thêm sức mạnh, làm hành trang cho cuộc đời. Cũng như tôi đã chọn **“Cách sống”** làm người bạn đồng hành và người chỉ dẫn cuộc đời phía trước cho riêng mình.

NHỮNG CUỐN SÁCH GIÁ TRỊ THEO THỜI GIAN

Vũ Thị Ngọc Thu

0988281545

thuvtn@hcmute.edu.vn

Khoa Điện - Điện tử

Tôi bị bệnh mất ngủ đã nhiều năm. Tôi chữa theo Tây y khoảng 5 năm nhưng không có hiệu quả. Có người chỉ nên đi chùa, nghe tụng kinh, niệm Phật, ăn chay sẽ khỏi bệnh. Tôi nghe lời và làm theo. Khoảng 2 năm thì tôi ngủ lại được. Phật pháp thật nhiệm màu. Tôi tò mò, không biết đối với công việc thì Phật pháp có giá trị như thế nào. Tôi liền tìm đọc bộ sách Phật pháp ứng dụng của hòa thượng Thích Thánh Nghiêm. Vị hòa thượng này là một trong bốn vị hòa thượng nổi tiếng và có tầm ảnh hưởng nhất Đài Loan hiện nay. Ông sinh vào năm 1930, mất vào năm 2009. Những năm cuối đời, hòa thượng dồn nhiều tâm huyết vào mong muốn đưa giáo lý của đạo Phật vào đời sống hàng ngày. Ông là tác giả của những cuốn sách như: *Tu trong công việc, Dùng thiền tâm thay thế phiền tâm, Tìm lại chính mình...* Vượt qua khoảng cách về ngôn ngữ, khoảng cách, những cuốn sách ấy thật giá trị, đã mang lại những kiến thức vô cùng bổ ích cho con người chúng ta. Sách đưa ra những triết lý rất giàu tính nhân văn, nhân đạo: *Cuộc sống của mỗi người chỉ có ý nghĩa khi biết làm việc cống hiến cho xã hội. Trong công việc, chúng ta yêu quý đồng nghiệp, không bàn tán nói xấu mà phải nhường nhịn và bao dung. Chúng ta phải biết tiết kiệm những vật tư của cơ quan, tiết kiệm là đang tích phúc. Chúng ta phải biết quý trọng thời gian, trân trọng hiện tại, thực hiện công việc phải hiệu quả, đúng tiến độ chứ không cần gấp gáp. Phải không ngừng học tập nâng cao trình độ để phục vụ công việc. Bảo vệ sạch đẹp môi trường cũng là một nhiệm vụ của chúng ta. Những nguyên tắc lãnh đạo, làm việc cùng nhau theo quan điểm nhà Phật cũng được hòa thượng chia sẻ với mọi người...*

Một cuốn sách rất hay mà tôi vô cùng yêu thích nữa đó là cuốn “Hiểu về trái tim” của hòa thượng Minh Niệm. Đây thật sự là một liều thuốc để chữa lành một trái tim. Hiểu để mà chữa lành một trái tim. Đây

là liều thuốc hay dành cho những người bị tâm bệnh. Những vấn đề liên quan tới từng khái niệm như: khổ đau, hạnh phúc, tình yêu, tức giận, chịu đựng...được trình bày rất cặn kẽ, dễ hiểu, thấu tình đạt lý. Đọc chậm rãi và nghiền ngẫm cuốn sách này, tâm hồn người đọc sẽ hiểu và lý giải được nhiều cảm xúc trong con người mình. Từ đó mà họ có thể sống trong bình an, hạnh phúc.

Trước đây, tôi rất thích đọc truyện ngắn. Tuy nhiên, dạo gần đây, tôi phát hiện ra một hình thức văn mới. Đó là tản văn. Tản văn không như truyện. Tản văn không có cốt truyện, chỉ có chi tiết, những chi tiết gần với cuộc sống, và nó có diễn ra thật. Cuốn tản văn tôi đọc thấy ấn tượng nhất là cuốn Cà phê cùng Tony. Những tản văn trong cuốn sách nói về những điểm hay và chưa hay của thế hệ thanh niên hiện nay. Kiến thức trong sách rất phong phú, bao phủ từ vùng núi xa xôi đến thành thị Việt Nam, rồi chuyện ở các nước láng giềng, các cường quốc. Từ những câu chuyện vui vui như vậy, sách phê phán những kiểu sống chùn gửi, sống hời hợt, vô trách nhiệm với bản thân, những thói quen bất lịch sự, những hành động không văn minh. Đúng là tác giả đi nhiều nơi, từng trải nhiều nên viết sách cuốn hút quá, đọc thấy nhiều thông tin.

Một tác giả nữ viết tản văn tôi thấy cũng hay nữa, đó là Trang Hạ. Đây là một tác giả sống rất tích cực và có trách nhiệm nên những tản văn chị chia sẻ luôn đầy niềm tin vào cuộc sống. Những tản văn của chị viết nhiều về phụ nữ. Sách “Tình nhân không bao giờ cưới” của Trang Hạ làm người đọc có thêm sức sống thật. Sách viết rằng, trước tiên mỗi người phụ nữ phải biết tự làm đẹp, biết cách làm con người mình trở nên hấp dẫn, tự tin, giàu có. Và rằng, bao giờ cũng có một tình yêu dành cho bạn. Nên cứ sống trẻ khỏe yêu đời yêu người đi. Rồi tình yêu sẽ đến.

Những cuốn sách chứa đựng bao nhiêu là kiến thức. Từng trang sách cho chúng ta hiểu biết thêm, giới giang thêm, sống tốt thêm. Sách đúng là “Người thầy giỏi, người bạn tốt” cho mỗi người.

SÁCH MỞ RA TRƯỚC MẮT TÔI NHỮNG CHÂN TRỜI MỚI

Nguyễn Thị Tuyết Nga

0915786762

ngantt@hcmute.edu.vn

Khoa Lý luận Chính trị

Hà thương yêu!

Chiều nay, khi đưa Lọ Lem đi chơi ở công viên, mình bắt gặp cảnh một cô bé bán vé số gầy gò đen nhẻm đang chăm chú dán mắt vào cuốn sách nhỏ cũ kỹ, mình dừng lại ngắm nó rất lâu nhưng nó không hề biết điều đó, có lẽ nó cũng không còn quan tâm hôm nay bán được bao nhiêu tờ vé số, hôm nay nhà nó sẽ ăn gì khi không đủ tiền mua thức ăn, có lẽ cả chân trời mới đang hiện ra trước mắt nó trên mỗi trang giấy mỏng manh kia, hy vọng rằng những con chữ ấy sẽ mang đến cho nó một tương lai tươi sáng hơn. Nhìn cảnh tượng đó làm mình nhớ lại đã có thời chúng ta từng say mê sách như thế.

Ngày ấy, sách đối với bọn trẻ nông thôn chúng mình như báu vật, mình chỉ được thấy cuốn sách về câu chuyện của nàng Sheherazat trên giá sách nhỏ của nhà cô giáo, chỉ được nhìn thấy cuốn *Kính vạn hoa* trong nhà của thằng Duy - có bố làm việc ở tỉnh. Mãi đến khi mình học lớp 5, Phòng văn hóa Huyện có mở thư viện thì đúng là không còn điều gì tuyệt vời hơn sách nữa, mình được tận tay lật từng trang của tập thơ “*Góc sân và khoảng trời*” của nhà thơ Trần Đăng Khoa, được tận mắt chứng kiến cuộc “*cuộc phiêu lưu của Mít Đặc và các bạn*” trên trang giấy, được chìm mình trong thế giới “*truyện cổ của anh em nhà Grim*”, được cười sảng khoái với “*Truyện cười dân gian Việt Nam*”... Không biết bao lần, mình trốn ngủ trưa chạy lên Thư viện đọc sách, không biết bao nhiêu lần mình để cơm cháy vì mãi say sưa với một câu chuyện. Giờ đây trong đầu óc của hai đứa bé nhà quê đã có biết bao điều lý thú. Chúng đã biết rằng ngoài cái huyện nhỏ xíu mà ngày ngày chúng học hành, làm việc và sinh hoạt kia là cả một thế giới, có cả năm châu bốn biển với hàng nghìn người có màu da, tiếng nói phong tục văn hóa khác nhau, có triệu vì sao trên dải Ngân hà xa xôi, cả tỉ các sinh vật trong lòng

đại dương sâu thẳm... Từ lúc biết đọc sách, biết yêu sách, biết những điều kỳ diệu mà sách mang lại, hai đứa mình luôn động viên nhau phải học thật giỏi, phải đậu Đại học, phải làm việc thật tốt để có thể đi được nhiều nơi, để có thể khám phá những miền đất lạ với những con người mới, địa danh mới và cả món ăn mới mà sách từng nói đến. Nếu không có những cuốn sách dẫn đường ấy chắc giờ này Hà với mình đã đi theo dấu chân của ba, của mẹ của các chị trong làng làm bạn với con trâu, với nương rẫy, với ruộng lúa, với cuộc sống quần quanh trong làng rồi.

Với quyết tâm cao, hai đứa cũng đậu Đại học như mong muốn nhưng rất tiếc hai đứa mình lại học ở hai thành phố khác nhau, khi đó trong những lá thư chia sẻ về những bờ ngõ của thời Sinh viên, chia sẻ về những câu chuyện trên giảng đường, câu chuyện ở Ký túc xá, câu chuyện về những rung động đầu đời thì không thể thiếu những cảm nhận khi đọc được một cuốn sách mà hai đứa cùng quan tâm. Không biết Hà còn nhớ không, cuốn sách đầu tiên mà hai đứa mình tìm đọc khi vào thành phố đó chính là cuốn *“Thép đã tôi thế đấy”*. Ngày đó, khi còn ở quê bọn mình chỉ nghe đến câu nói nổi tiếng của chàng thanh niên Paven mà không có điều kiện đọc nguyên tác phẩm, khi đọc xong rồi mình mới cảm nhận được hết ý nghĩa của câu nói và nó cũng là kim chỉ nam cho bọn mình trong suốt quãng đường dài *“Cái quý nhất của con người ta là sự sống. Đời người chỉ sống có một lần. Phải sống sao cho khỏi xót xa, ân hận vì những năm tháng đã sống hoài, sống phí, cho khỏi hổ thẹn vì dĩ vãng ti tiện và hèn đớn của mình, để khi nhắm mắt xuôi tay có thể nói rằng: tất cả đời ta, tất cả sức ta, ta đã hiến dâng cho sự nghiệp cao đẹp nhất trên đời, sự nghiệp đấu tranh giải phóng loài người”*. Hà có còn nhớ khoảng thời gian khi mình mới ra trường, mình đã thật sự lúng túng với bao con đường nghề nghiệp trước mắt, mình đã từ chối lời mời làm việc của một ngân hàng đề rồi phải đối mặt với cái lắc đầu của nhà tuyển dụng tại công ty mà mình mơ ước được làm việc. Chuỗi ngày đi tìm việc lúc đó thật sự là khoảng thời gian khủng hoảng, mỗi một lần biết kết quả không đạt qua vòng phỏng vấn là một lần trần trở dần vật; mỗi một lần bị từ chối là một lần thất vọng tràn trề về bản thân, cảm giác bị quan lúc nào cũng xâm chiếm mà không dám cho ba mẹ biết, thế rồi Hà đã gọi cho mình cuốn sách *“hành trình đến thành công của tuổi trẻ”* của tác giả Roger Leslie - cuốn sách ấy như là phao cứu sinh của mình lúc đó, bằng những lời khuyên hữu ích và hướng dẫn thiết thực đã giúp mình xác định đúng mục tiêu, định hướng cho tương lai tốt hơn, mình đã có một công việc mà mình yêu thích để hi vọng để say mê.

Giờ đây khi đã là mẹ, mình không quên đọc cho Lọ lem nghe những câu chuyện, những vần thơ trước khi đi ngủ, hy vọng rằng sau này con cũng sẽ yêu sách, mê sách như mẹ nó, di nó ngày trước, hy vọng

rằng sách sẽ luôn là người bạn tốt, là người mở cánh cửa tâm hồn cho con, mang đến cho con cái thiện, cái đẹp, cái tâm trong cuộc đời này.

Hà thân,

Đã lâu lắm rồi chúng ta không còn viết thư cho nhau, không còn chia sẻ những cuốn sách như ngày nào nữa, hôm nay thật cảm ơn cô bé yêu sách đã giúp mình có giây phút lắng lại trong cuộc sống quá bận bịu này. Chợt nhận ra đã lâu lắm rồi mình không cầm một cuốn tiểu thuyết nào dày quá trăm trang nữa, chợt nhận ra bấy lâu nay mình chỉ quan tâm đến những tin tức vài dòng trên báo mạng, những dòng status viết vội trên facebook, những truyện ngôn tình ngắn ngủi trên blog của ai đó... và chợt nhận ra tâm hồn mình trống rỗng giữa cuộc sống hối hả này, chợt nhận ra mình đang cần lắm một cuốn sách để mình có thể khóc, có thể cười, có thể hồi hộp, có thể tận hưởng niềm vui ngọt ngào như cảm xúc mình đã từng có khi đọc những tác phẩm kinh điển như *“Ruồi trâu”*, *“Cuốn theo chiều gió”*, *“Tiếng chim hót trong bụi mận gai”*, *“Không gia đình”*, *“Thằng gù ở nhà thờ Đức Bà Pari”*... Nếu Hà vẫn còn đam mê đọc sách, nếu Hà đang đọc được cuốn sách nào như thế hãy giới thiệu giúp mình nhé.

Mong mọi điều tốt đẹp sẽ đến với Hà, tạm biệt!

BIỂN CỦA MỖI NGƯỜI

(Tập bút Nguyễn Ngọc Tư)

Hoàng Huyền Anh

0983708259

anh.hoang@hcmute.edu.vn

Phòng Quản lý khoa học & Quan hệ Quốc tế

Ông già nói Tết này chắc ông đi Phú Quốc, còn nếu mua vé máy bay không được, ông sẽ xuống Hà Tiên nằm chơi ít bữa. Đứa trẻ gặp ông lần thứ năm, hay thứ bảy, nó cũng không còn nhớ, chỉ nhớ gặp lần nào nó cũng có vài chuyện để ngó ra, vì bất ngờ, vì những điều nó chưa biết. Và ngồi ở cái quán cafe Sài Gòn, chung quanh rặng nắng lên, lần đầu tiên đứa trẻ hay, Tết nào thì ông bạn già nó cũng đi về phía biển.

Đứa trẻ biết ông yêu biển, có chuyện đi chung, ông làm nó âm ức không thôi, vì nó thích đá, thích rừng ông lại sướng rơn khăng khăng đòi đi biển. Tập thơ mà ông tặng nó chỉ ba mươi bài, thì đã có mười bài ông viết về biển, những bài có chữ “biển” nó không tính. Có một bài thơ rất cảm động, ông đứng ở ngôi “tao” viết cho con chó đã chết của mình, “*Tết Canh Tý tao đi tìm buồn ở biển. Mày đau nằm liệt ở góc nhà...*”. Đứa trẻ thích bài thơ này, và cứ nghĩ ông bạn già đi biển chỉ vì không muốn nhìn thấy con vật gắn bó với mình đau đớn lìa đời.

Nhưng hóa ra, năm nào ông cũng đi, lúc thì Nha Trang, Vũng Tàu, khi thì Mũi Né, Phú Quốc... Sáng mùng một, ông đóng cửa, khép rào và làm một chuyến đi tới mệnh mông. Đứa trẻ hỏi, “rồi chú làm sao?”. Ông già cười, “châm một bình trà ngồi uống ngó biển chơi”.

Ở đó, ông cũng một mình như lâu nay sống một mình trong căn nhà rộng và sân vườn rộng. Cái sự một mình này ông không giải thích với ai. Ông yêu vẫn yêu nhưng một mình thì vẫn một mình. Và trong sáu ngày đầu tiên của một năm, quãng thời gian người ta sum họp, đoàn viên, ông lại ngồi chơi voi trước biển, “hồi trẻ ở rừng hoài, mắc chán rồi”, cái lý do đơn giản này che giấu một điều đơn giản khác, ông sợ hãi cái không khí Tết, khi mà sự gặp gỡ, sự trở về của mỗi người đều soi chiếu, nhắc nhở nỗi cô đơn, xa vắng con người.

Đứa trẻ dĩ nhiên đoán được, nó tọt ngum cafe, ngồi ngằm ngời, bỗng nhớ tới ông già khác, cũng là bạn thân thiết của ông bạn này. Cũng một đặc trưng cho mẫu người sợ hãi Tết, năm nào cũng đưa ổ khóa cho hàng xóm khóa cửa ngoài giùm, rồi trốn ru rú trong nhà, vật vờ như một hồn ma. Ông chỉ đặt bốn cái ghế ở phòng khách của mình, như một quy định ngầm, đoàn nào kéo tới năm bảy người, ông tái tê vì khó chịu. Càng khó chịu hơn khi mình lui cui bày biện một lúc thì khách đứng lên ra về, để lại mấy đĩa bánh mứt chưa ai chạm vào, những tách trà chưa ai ghé môi. Thôi, đóng cửa cho khỏe.

Và trong căn nhà gỗ thanh vắng, ông già cũng làm cuộc hành trình đi tới biển cô đơn, theo kiểu của ông. Đứa trẻ không ngạc nhiên với cách ứng xử hơi lập dị đó, khi một ngày nó nhận ra càng ồn ào lễ hội người ta càng cô đơn, càng đông đúc chung quanh ta càng đơn độc, bởi có những tâm hồn không ai chạm thấu được.

Đứa trẻ chỉ buồn cười, chơi với hai ông già, một ở Sài Gòn, một miền tây, gặp ông này nghe nhắc ông kia, và ngược lại. Như sáng nay, trong lúc nắng lên cao, ông già lại hỏi thăm bạn mình có khỏe, đứa trẻ vọt miệng nói luôn, như bắt lại một ý nghĩ bất chợt, sợ nó tan đi mất, “sao chú không xuống ông Chín chơi, ở với ông Chín, Tết này...”.

Ý tưởng của đứa trẻ không phải sáng tạo gì cho lắm, nhưng làm ông già ngỡ ngàng, ờ, tại sao không ? Bọn ông sẽ vẫn đóng cửa, trốn trong nhà, pha bình trà quau, ngồi nói vài câu chuyện phiếm, ngồi cười người đời đang chạy rần rần ngoài kia, không hiểu sao chỉ có được mấy ngày nghỉ, họ không chịu khép cửa lại, để âu yếm yêu thương mà cứ phải tát tả ngoài đường. Hoặc vả, bọn ông chỉ uống trà, không cần nói gì hết, chỉ ngồi đó nghe tiếng sóng của biển cô đơn vỗ rất xa rồi.

Ông già lẳng lẳng đặt một vé máy bay. Ông không nhắn gì cho bạn, vì muốn tạo bất ngờ. Mồng Một ông đặt chân lên cái thềm nhà treo lủng lẳng mây giò lan. Ông gọi cửa. Không có ai. Ông dựa vali ngồi chờ đến trưa, người hàng xóm ngang qua kêu lên, “Ông Chín về quê rồi, hết Tết mới ra”. Ông gần ngồi chèm bẹp, và bỗng dung thấy biển xanh ngằn ngặt trước mặt mình. Chưa bao giờ ông thấy biển mênh mông, sâu thẳm như vậy, ông lần túi lấy thuốc hút, điện thoại chạm khê vào tay. Hy vọng lóe lên rồi lại tắt ngay, bạn chủ trương sống giản tiện hết mức, ghét cái đồ công nghệ mới này, bạn không xài. Ông bỗng nhớ đứa trẻ, cũng sống đâu đó ở thành phố này.

Thời điểm đó, đứa trẻ hoàn toàn rảnh rỗi, thanh thản nằm nghe nhạc, xem phim. Nó hoàn toàn không hay ông bạn già đã lần theo nét vẽ băng quơ của nó để đến... một biển khác. Nó tắt điện thoại, đó là cách nó

tuyệt giao với thế giới này, như bạn bè vẫn thường làm, theo kiểu của họ, người đi núi, người tìm biển, người khóa trái ngoài... Đứa trẻ hoàn toàn không biết ở hiền nhà người, trên đất người, ông bạn già của nó bơ vơ ngồi lau đôi kính ướt. Ông không biết tìm bạn mình ở nơi nào, vì không biết quê quán, không biết bạn đến từ đâu.

Và ở nơi nào đó mà người ta gọi là quê, cũng có một ông già khác, treo võng ngoài bìa vườn, chờ ngày qua, chờ cho hết cuộc hội hè đình đám, chờ cho qua hết cuộc nhắc nhớ sự cô đơn.

Họ sống với biển của mình lâu tới mức, lúc cần tìm người, họ hoàn toàn mất dấu tích của nhau.

Đôi dòng cảm nhận BIỂN CỦA MỖI NGƯỜI

Đọc tập văn “Biển của mỗi người” của Nguyễn Ngọc Tư, một nỗi buồn man mác, một điều gì xa xăm, ray rứt cứ hiện hiện trong tôi...

Trong tác phẩm xuất hiện cả hình ảnh biển thực và biển ảo. Biển thực thì còn có bờ có bến, chứ biển ảo thì biết đâu là bến là bờ!

Tác giả mở ra cho chúng ta thấy hành trình chạy trốn sự cô đơn. Vậy mà cuối cùng, nhân vật lại đi hết nỗi cô đơn này đến nỗi cô đơn khác! Một hành trình dài bất tận!...

Tôi từng nghe về một tác phẩm có tựa đề: “Cùng cô đơn”! Thật lạ, thật ấn tượng! “Cùng” - nghĩa là khi người ta không còn một mình, người ta đang có ai bên cạnh - vậy mà vẫn bị nỗi cô đơn đeo bám. Dai dẳng... Khôn nguôi... Như thế chẳng phải là chua xót lắm sao?! Ở đây, có thể trái tim họ chưa chạm nhau, tức là ngồi cạnh nhau mà những suy nghĩ, tình cảm không hướng về nhau mà vẫn phiêu dạt ở chân trời vô định nào. Đó phải chăng là cái điều mà lâu nay người ta vẫn ám ảnh: “đồng sàng dị mộng”... Điều này trùng với điều mà đứa trẻ đã ngộ ra sau khi chứng kiến cái cách hành xử có phần hơi lập dị của ông già: “Càng ồn ào lễ hội người ta càng cô đơn, càng đông đúc chung quanh ta càng đơn độc, bởi có những tâm hồn không ai chạm thấu được”. Nhưng - chúng ta cũng có thể hiểu theo một nghĩa khác - đó là khi hai nỗi cô đơn quá lớn gặp nhau - sẽ trở nên không thể dung hòa nổi, bởi mỗi người đã là một đại dương chứa đựng những nỗi niềm, nỗi đời, nỗi sầu...

Khi đến thăm người bạn già và bị thất vọng vì người bạn ấy đã ra đi trong “hành trình đi tới biển cô đơn”, “ông gần ngồi chèm bẹp, và

bỗng dung thấy biển xanh gần gũi trước mặt mình”. Cái màu xanh của tâm trạng ấy cũng thật lạ! Có lẽ, cơn sóng lòng khi ấy dội lên làm lòng ông đau đớn lắm; tất cả những cô đơn, trống trải, những nỗi niềm mong lung bấy lâu nay lại ào về!... Chới với lắm... Sao biển cứ gần gũi mà xanh thế, biển ơi!

Với đứa trẻ nữa, có lúc tưởng như đã thật gần mà lại thật xa... Qua lời văn, dường như, biển luôn thường trực, biển cứ trực chờ để hiện hữu mà thôi.

Khúc cuối tản văn là hình ảnh ông già lụi cùi, “bơ vơ” ngồi lau cặp kính ướt...Biển đây, biển đã làm ướt mắt ai ?!!

Cô đơn lại trở về với cô đơn! Biển của lòng người, cứ thế mà rộng thêm mãi...

SÁCH VĂN HỌC VÀ SỰ GIÀU CÓ CỦA TÂM HỒN

Nguyễn Thanh Thủy

0903077669

thuynt@hcmute.edu.vn

Viện Sư phạm kỹ thuật

Mỗi người trong cuộc sống đều có những thú vui riêng, có người thích vui đầu vào công việc và xem nó như một trải nghiệm thú vị, có người mãi mê sưu tầm những thứ tưởng như vô vị và chẳng giúp ích gì cho cuộc sống cơm áo gạo tiền, có người lại đam mê những thứ vô cùng xa xỉ và dành hết tiền bạc cho thú vui đó, có người chẳng có thú vui gì đặc biệt ngoài việc thư giãn với internet. Riêng tôi, thú vui của tôi là đọc sách văn học. Đọc sách chẳng có gì là đặc biệt, sách văn học lại càng hạn hẹp đối tượng hưởng thụ. Tôi cảm nhận về sách văn học như một đứa trẻ thỉnh thoảng được ngắm nghía rồi ăn thật nhanh cây kem vì sợ nó tan chảy. Cái cảm giác khi đang đọc một tác phẩm văn học thuộc thể loại yêu thích giống như cái mát lạnh, tê buốt mà cây kem mang lại. Tôi yêu nhất là sách văn học thuộc giai đoạn 1930 - 1945. Tôi chẳng có cơ hội mà trải nghiệm cuộc sống bần hàn, cơ cực, nhọc nhằn trong nghèo đói xơ xác, trong căm thù, uất hận, trong buồn tủi, trong bế tắc của người nông dân Việt Nam giai đoạn đó, nhưng mỗi tác phẩm đều khiến tôi run lên và tưởng tượng mọi thứ sống động ngay trước mắt mình. Tôi thường chìm đắm sau mỗi tác phẩm và như có một cuộc độc thoại nội tâm diễn ra trong tâm hồn, những giá trị cuộc sống tôi chiêm nghiệm ra và nói với chính mình về điều đó. Có những tác phẩm tôi đọc đi đọc lại cả chục lần, lần nào cũng vẫn một cảm xúc nguyên vẹn như vậy, khi ướm át, ủy mị với tác phẩm văn học lãng mạn, khi lại gào thét lên khi con người bị đẩy vào bước đường cùng của sự cơ cực của tác phẩm văn học hiện thực phê phán. Chẳng biết tự khi nào, tôi thấy tâm hồn mình trở nên phong phú và sống động hơn sau mỗi lần đọc sách văn học. Mỗi trang sách tôi đều thấy hiện lên một số phận, một kiếp người, một tia hy vọng hay đơn giản chỉ là một cảm xúc hay một trần trụi nào đó mà tôi chắc rằng nó có thể đến với tôi hay bất kỳ ai. Đôi lần tôi tự hỏi nếu tôi trong hoàn cảnh đó, tôi có

thực hiện như nhân vật trong tác phẩm hay không ? Mỗi lần ngẫm nghĩ như vậy tôi lại thấy cuộc sống nhiều giá trị hơn, và tôi phải quan tâm nhiều hơn. Sách văn học đã đem đến cho tôi cái nhìn chân thực, sâu sắc và khả quan hơn về mỗi người đang sống xung quanh tôi. Giá trị của cuốn sách không nằm ở trang đầu hay trang cuối mà nó nằm lại trong cảm xúc của người đọc nó. Nó truyền cho người đọc một cảm hứng nào đó khiến họ cứ đắm chìm mãi không thôi. Cho đến khi trang cuối khép lại, người đọc lại đẩy lên bao nhiêu cảm xúc và suy ngẫm. Sách văn học với tôi là thế, không chỉ là người bạn tôi tìm đến khi rảnh rỗi mà còn là người chỉ dẫn tôi nhận ra những giá trị cuộc sống, làm giàu đời sống tâm hồn tôi và khiến tôi sống tốt hơn.

Một trong những tác giả tôi yêu thích nhất là Nam Cao. Đọc hết những tác phẩm của ông, tôi tự hỏi tại sao lại có người viết về cái nghèo đói day dứt đến thế. Ông không chỉ cho người đọc thấy cái nghèo vật chất, cái đói vật chất của những mảnh đời bần hàn ở một vùng quê nào đó mà ông còn muốn người đọc thấy xa hơn thế, sự xung đột của cái nghèo vật chất với cái nghèo tinh thần, cái đói vật chất với cái đói tinh thần. Sự vật lộn không khoan nhượng ấy bao giờ cũng kết thúc bằng cái bế tắc. Tôi thương cảm từng kiếp người trong tác phẩm của ông và tôi có cảm giác, ông đã chạm vào lòng trắc ẩn của tôi để khơi lên trong tôi bao nhiêu suy nghĩ về những người đang sống bên tôi.

Có thể nói, những tác phẩm văn học là nguồn cội cho những suy nghĩ rất con người, rất nhân văn. Tôi tin người ta không trở nên vô cảm sau khi đọc một tác phẩm văn học. Với riêng tôi, sách văn học vẫn luôn là kho báu tâm hồn mà tôi muốn tìm kiếm mãi không thôi. Có sự giàu có nào bền vững bằng sự giàu có tâm hồn mà chính ta là kẻ sở hữu.

ĐỀ THÀNH CÔNG Ở TRƯỜNG ĐẠI HỌC

Trần Văn Trung

01655336195

14144137@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141442C

Khoa Cơ khí chế tạo máy

Nếu một ngày nào đó, giấc mơ được đi du học của tôi thành hiện thực, thì cho dù cái vali bé tí của tôi có chật kín đến mức nào đi chăng nữa, hay tôi chỉ được phép mang theo bên mình một thứ duy nhất, thì chắc chắn rằng tôi sẽ giữ khư khư cho bằng được quyển sách Đề thành công ở trường đại học. Giá mà cơn mưa trái mùa ấy đến với cuộc đời tôi sớm hơn, giá mà trước đây tôi biết rằng đời mình vẫn còn dài và còn có thể thay đổi, thì quá khứ của tôi ắc hẳn đã rất thú vị rồi. Tôi thừa nhận là tôi có một cuộc sống mòn mỏi, bảy ngày trong tuần, tôi học, ăn, đến trường rồi ngủ, những đêm thứ bảy, tôi lại rong ruổi một mình trên từng chuyến xe buýt, cũng chẳng biết để làm gì cả, có lẽ là tôi muốn tìm lấy sự cô đơn cho riêng tôi. Tôi thích một cuộc sống khép kín, muốn có những mối quan hệ mập mờ, không rõ ràng, tôi ít giao du và cũng chẳng mấy khi kết bạn. Cái thời còn học phổ thông, tôi chưa bao giờ dám tin tưởng vào một điều gì, ngay cả đặt ra cho bản thân lấy một mục tiêu cũng khiến tôi lo sợ, tôi hay suy nghĩ tiêu cực và luôn quan niệm rằng: “Mọi thứ đều được sắp đặt hết rồi, cứ chấp nhận số phận đi vì không ai cãi được ý trời đâu”, tất cả nguyên nhân là do tôi ngại thất bại, tôi sợ nếu không đạt được gì thì tôi sẽ đau đớn cho đến chết mất thôi. Cái cảm giác mà con người ta muốn chạm vào một thứ gì đó, đôi khi nó ở ngay trước mắt, nhưng lắm lúc lại vụt mất luôn khiến họ hụt hẫng, thất vọng rồi đâm ra chán ghét, từ bỏ. Đã từng có người chỉ tôi về cách học tập tốt hơn, làm thế nào để sống không nuối tiếc, tôi cảm thấy hào hứng, nhưng kết quả thu được lại làm tôi náo nức, u buồn, tôi tin rằng không cần phải thay đổi, vì dù sao đi chăng nữa tôi và những người khác đều có cùng một kết thúc, đó là cái chết. Kỳ đầu tiên ở đại học của tôi thật tệ, tôi ngồi suốt ngày để làm bài tập, nhưng không biết làm vì điều gì, rồi kết quả thu được không cao, tôi đâm ra sợ hãi và thất bại liên tiếp; cuộc sống ở ký túc xá cũng chẳng mấy tốt đẹp, những mâu thuẫn cứ xảy ra, nhiều điểm bất đồng

càng làm không khí thêm căng thẳng. Lúc ấy, tôi chỉ muốn bỏ học, lẫn trốn ở một nơi nào đấy thật xa, quên đi mọi chuyện, nhưng tôi không thể, vì tôi sợ lại thấy những giọt nước mắt của mẹ. Tôi tiếp tục cố gắng trong tuyệt vọng, dĩ nhiên, không gì thay đổi cả. Bỗng một ngày, khi tôi bắt đầu đọc cuốn sách ấy, mọi chuyện đột nhiên đảo lộn hoàn toàn; tôi cảm thấy tràn trề năng lượng, tôi biết rằng cuộc sống đại học vẫn tốt đẹp đến lạ lùng, tôi không hề bế tắc, chỉ là tôi đang cô lập bản thân mà thôi, tôi tự tin, lạc quan và can đảm hơn trước rất nhiều. Tôi đặt ra những mục tiêu khó khăn, tập tưỡng tượng đến thành công, tôi học hỏi thật nhiều thứ, lập kế hoạch và quyết tâm hành động; giờ đây, tôi dám khẳng định rằng, một ngày nào đó, cho dù xa đến đâu, tôi sẽ gặt hái được những thành công rực rỡ.

Để thành công ở trường đại học là một tác phẩm tuyệt vời của Bob Smale và Julie Fowlie, những giảng viên cao cấp của trường kinh doanh thuộc Đại học tổng hợp Brighton, họ là những người đi đầu trong chương trình phát triển các kỹ năng học tập và chuyên môn. Chính vì đã tiếp xúc với nhiều thế hệ sinh viên khác nhau, nghiên cứu và nắm bắt phương pháp học tập, cuộc sống, cũng như mọi thứ liên quan đến bậc cao đẳng hay đại học, và phần nào cũng vì sự trải nghiệm của bản thân mà các tác giả đã tích lũy cho mình những kinh nghiệm vô cùng quý báu, để rồi sau đó gom tất cả chúng lại, cô đọng chúng vào một chủ đề mà bất cứ ai ở độ tuổi của chúng ta cũng phải quan tâm, đó là “Làm thế nào để thành công ở trường đại học?”. Việc học đại học không đơn giản như ta nghĩ, và để thành công lại là một chuyện vượt xa cái suy nghĩ ấy. Ở đây, đại học không đồng nghĩa với từ học, mà đồng nghĩa với từ sống và trải nghiệm. Thời điểm bước chân vào giảng đường cũng chính là lúc một cuộc sống mới bắt đầu, không còn như những năm tháng trước, đa số sẽ xa gia đình, bạn bè, người thân, họ đến một vùng đất xa lạ, gặp những người hoàn toàn không quen biết, ăn những món ăn không phải do mẹ nấu và ngủ những giấc chập chờn. Chính vì vậy, mà hầu hết trong chúng ta thoát đầu sẽ ngỡ ngàng, bối rối biết bao, thậm chí bị sốc khi mọi thứ xung quanh thay đổi quá nhanh chóng. Đây là giai đoạn cực kỳ khó khăn: những thử thách trong quá trình học với lượng kiến thức khổng lồ, phần lớn là phải tự tìm tòi, nghiên cứu; thời gian tiếp xúc với giáo viên thường rất ít, nên họ không thể giúp gì nhiều; việc có thêm bạn bè mới chiếm không ít thời gian, cuộc sống chung phòng đôi khi cũng xảy ra xung đột hay mâu thuẫn... thế nào rồi cũng một vài lần, bạn muốn xách vali và đi về nhà. Nhưng quan trọng hơn hết đừng để môi trường ấy quật ngã bạn và không bao giờ được phép chấp nhận đứng trong hàng ngũ những người thất bại. Để thành công ở trường đại học sẽ là cuốn sách đọc nhất vô nhị chỉ dẫn bạn cách vượt qua tất cả khó khăn trên.

Sách gồm 3 phần và 12 chương, ở đầu mỗi chương là lý do để bạn quyết định có nên tiếp tục đọc hay từ bỏ, xen kẽ là các hoạt động bổ trợ, có thể gồm: trả lời câu hỏi, hồi tưởng lại một điều gì đó, hình dung về tương lai... sau cùng là mục ôn tập và liên hệ. Không như những cuốn sách khác, không bằng cách nhảy bỏ vào việc làm thế nào để học cho tốt, phương pháp nào là đúng, cách sẵn học bỗng ra sao. Cuốn sách bắt đầu từ những điều cơ bản và bình dị nhất, đó là bản thân bạn, là những gì thôi thúc bạn đến trường, là động lực, mục tiêu mà bạn đang theo đuổi để sống và học tập. Nó giúp bạn nhận ra bạn đang có thứ gì, ước muốn sau này của bạn ra sao, nó cho bạn cái lý do để đọc đến trang cuối cùng hay gấp lại ngay lập tức. Nhiều năm qua, tôi cứ mãi lần quần trong cái vòng tròn của sự thất bại, thụt lùi; mặc dù tôi ý thức được rằng cần phải cố gắng thật nhiều, nhưng chưa bao giờ tôi chịu đặt ra mục tiêu cho bản thân và không một lần nào tôi nghĩ về động lực gì đang thúc đẩy tôi. Tình trạng ấy cứ kéo dài và vô cùng dai dẳng, nó bám víu lấy tôi, hành hạ con tim tôi, rồi những lúc thất bại, tôi cứ giày vò, chửi rủa bản thân một cách thậm tệ; dường như mọi cánh cửa đều đóng sập lại kể cả khi tôi chưa kịp gõ, tôi cảm thấy tù túng và bế tắc, thậm chí là đau khổ. Nhưng giờ đây, nhờ một điều kỳ diệu nào đấy, tôi được những lý tưởng tốt đẹp dẫn đường, tôi có mục tiêu và niềm tin rõ ràng. Hơn bao giờ hết, tôi cảm thấy trong con người ích kỷ và đầy hờn ghen này, vẫn còn một chút gì đó là của riêng tôi, một cái tôi hoàn hảo, biết mơ mộng và đầy khao khát, chúng chưa hề biến mất, chỉ là bị giấu đi ở một nơi sâu thẳm nào đấy thôi.

Đọc cuốn sách này, bạn sẽ nhận ra rằng mình vẫn còn nhiều ước mơ, vẫn còn trong tâm trí biết bao hi vọng, những điều mà có thể bạn chưa bao giờ nghĩ đến. Đọc cuốn sách này, bạn sẽ thấy mình là một phần của những câu chuyện được viết ra, nhưng dù có gì đi chăng nữa, thì đừng nên lo lắng nhé, vì tôi tin chắc rằng bạn sẽ tìm được sự giúp đỡ thiết thực nhất. Cuộc sống đại học không phải luôn tốt đẹp, chính vì vậy mà tác giả đã dành nhiều mục để nói về những khía cạnh khác bên lề việc học. Điều đầu tiên là bạn cần phải dẹp hết cái mớ suy nghĩ hỗn độn của mình về thành công đi. Có thể bạn học tốt, nhưng không đồng nghĩa với bạn đã thành công, vì việc học chỉ là một điều kiện cần, còn điều kiện đủ thì vô vàn. Bạn vượt qua được những trở ngại trong sinh hoạt chứ ? Những mối quan hệ có diễn ra tốt đẹp không ? Bạn biết cách lên kế hoạch và sắp xếp thời gian chưa ? Động lực của bạn là gì ? Nếu đa số câu trả lời bắt đầu bằng từ “không” thì làm ơn, đừng nghĩ gì nhiều đến việc học nữa, vì những điều ấy là tiền đề cơ bản phục vụ bạn trong suốt quá trình học tập đấy. Thành công ở đại học được nhắc đến là cả một chặng đường dài có nhiều ngã rẽ, và mỗi con đường nhỏ là một thử thách bạn

cần đạt được. Nếu không nắm bắt được phương pháp phù hợp và tiến bộ, thì cho dù bạn có cố gắng đến mức nào đi chăng nữa, tất cả chỉ là giậm chân tại chỗ mà thôi. Để thành công ở trường đại học chỉ ra những gì quan trọng hàng đầu mà mỗi sinh viên cần phải có, đôi khi là những việc tưởng chừng đơn giản như: vượt qua giai đoạn chuyển tiếp lên đại học; cách lắng nghe, giao tiếp với người khác; cách kết bạn, chăm sóc bản thân... những điều mà có thể bấy lâu nay bạn nghĩ rằng chúng rất tầm thường, không cần chú trọng, nhưng giờ đây lại không thể thiếu nếu bạn muốn thành công. Không dừng lại ở đó, cuốn sách còn cung cấp cho bạn các định nghĩa rõ ràng và khách quan nhất về những gì bạn còn mập mờ, giải thích tất cả nguyên nhân đứng sau thất bại của bạn, cách vực dậy tinh thần, đứng lên ngay sau khi vấp ngã. Bạn sẽ thu được những tiến bộ vượt bậc nếu áp dụng những phương pháp mới lạ mà điều đầu tiên ta nghĩ đến khi nghe về chúng là: “Thật điên rồ!”. Đây là lần đầu tiên tôi cảm thấy hào hứng đến thế khi nói về một quyển sách, và cũng là lần đầu tiên tôi thành thật với chính bản thân, tôi đã từng hài lòng khi sống trong lớp vỏ bọc mà mình tạo ra, tôi che giấu tất cả những sự non nớt, thiếu sót ở đâu đây và quên bật chúng đi, mãi đến hôm nay, tôi mới đủ dũng khí để lục lại, để tìm cách sửa đổi; tôi buộc phải ngừng lừa dối giấc mơ và thôi giờ trò bịp bợm với tương lai. Tôi học được từ cuốn sách rằng tôi cần phải trưởng thành và buộc phải có trách nhiệm với mọi chuyện, cho dù chúng có như tôi mong đợi hay không. Đúng vậy, bạn hay tôi, ai cũng cần lớn lên để có đủ khả năng đương đầu với mọi thách thức mà cuộc sống đem lại. Không có một thành công nào đến với bạn nếu nó không được gầy dựng nên từ thất bại, khó khăn là điều tất yếu phải có, nhờ vậy mà mới có những khoảnh khắc kỳ diệu, con người mới phát hiện được sức mạnh tiềm tàng trong họ. Tôi có thể nhận ra được từng câu, từng từ trong cuốn sách này đều có tác dụng làm bạn trở nên mạnh mẽ hơn, quyết tâm hơn, nó tuyên bố với toàn thể nhân loại rằng: “Nếu bạn có một ước mơ đủ lớn, những mục tiêu cụ thể rõ ràng, một phương pháp phù hợp, cùng với một bầu nhiệt huyết sôi sục thì mọi thứ dù có viển vông đến đâu cũng sẽ thành hiện thực”. Những lúc ấy, bạn sẽ có đủ khả năng để bước qua tất cả thị phi, những ý kiến trái chiều từ người khác; việc điều đầu tiên, cuốn sách sẽ cung cấp một cái khung để bạn hình thành tư tưởng, và đến những phần tiếp theo, nó chỉ cho bạn cách hành động.

Cuộc sống xa gia đình đòi hỏi bạn phải học cách tự lập, điều này thì không thể học ngày một ngày hai là xong, bạn cần một khoảng thời gian dài thật dài. Bạn phải biết cách chăm sóc bản thân như thế nào là hợp lý, cách chi tiêu hằng tháng ra sao, cách tìm được một giấc ngủ có khoa học, và bạn sẽ rất ngạc nhiên khi biết rằng thư giãn cũng là một kỹ thuật bí truyền đấy. Hãy tận dụng những chỉ dẫn một cách hiệu quả, tôi

cá là bạn sẽ học hỏi được rất nhiều bổ ích. Cuốn sách còn cung cấp cho bạn một tầm nhìn bao quát hơn, đưa bạn thoát khỏi cái nhìn hạn hẹp, thiếu chiều sâu ở thực tại, nơi mà bạn chỉ biết có mình bạn, bạn không hề nhận ra những thiếu sót, những suy nghĩ đang ngày càng xâm lấn nhận thức, bạn chẳng thể thấy được rằng mình đang đi thụt lùi chứ không hề tiến lên. Hãy nhìn mọi thứ một cách đa chiều chứ đừng nhìn phiến diện, hãy chuẩn bị cho tương lai ngay từ bây giờ. Bạn có thể nghĩ ra cho mình hàng nghìn lý do để trì hoãn, hàng triệu lý do để đổ lỗi mỗi khi gặp thất bại, nhưng có bao giờ bạn đặt ra cho bản thân dù chỉ là một lý do để bạn có thể vượt qua tất cả không ? Chắc chắn rằng tác giả đều là những người rất tâm lý, cùng với những nghiên cứu chuyên sâu của họ mà biết bao ý kiến tuyệt vời đã được viết ra, họ dường như biết mọi thứ về bạn, họ thông cảm và thấu hiểu, họ kể cho bạn nghe nhiều câu chuyện về những sinh viên đang gặp khó khăn như bạn, để từ đó đề ra phương hướng khắc phục. Họ chỉ dẫn bạn từng li từng tí, tôi biết rằng họ đang tâm sự, giúp đỡ với tất cả sự chân thành có thể, giọng văn của họ cô đọng, súc tích chứ không giáo điều. Và bạn thấy sao khi tôi nói cuốn sách của họ không giới hạn trong một khoảng thời gian hay không gian nào cả, mà nó đi xuyên suốt, là một tầm nhìn vượt lên trên tất cả, là một sự chuẩn bị chu đáo cho bạn. Không dừng lại cũng như vội vàng nhảy qua để rồi bỏ sót bất cứ giai đoạn nào ở bậc đại học, cuốn sách tiến từng bước vững chắc, vạch ra những con đường đúng đắn, giúp bạn định hướng tương lai ngay khi chân ướt chân ráo bước chân vào giảng đường. Dần dần bạn sẽ được làm quen với những thứ xa lạ, bạn sẽ được hướng dẫn cách tạo ra những thói quen tốt và loại bỏ những thói quen xấu.

Cuốn sách bao hàm rất nhiều kỹ năng quan trọng và vô cùng cần thiết. Xu hướng ngày nay, giá trị của một tấm bằng loại ưu không còn lớn như ngày trước, các nhà tuyển dụng sẽ đòi hỏi ở bạn nhiều hơn, đó là các kỹ năng, những sự trải nghiệm của bạn. Chính vì vậy, mà việc làm thế nào để rèn luyện và phát huy chúng là điều luôn thường trực và được lồng ghép xuyên suốt cuốn sách. Không những thế, phát triển các kỹ năng còn là con đường ngắn nhất để bạn tiến đến thành công, mà đặc biệt là kỹ năng học thuật, thông qua nó, bạn sẽ dần hiểu ra các đặc tính học tập của bản thân và yếu tố nào là cần thiết cho việc học. Cuốn sách còn chỉ dẫn cặn kẽ cho bạn về cách làm một bài báo cáo hay nghiên cứu khoa học; rất có thể đã đôi lần bạn thắc mắc tại sao bài nghiên cứu của mình không được đánh giá cao, và bạn cần được biết làm thế nào để khắc phục những khuyết điểm ấy, tôi tin chắc rằng bạn sẽ tìm được tất cả câu trả lời trong cuốn sách này đây. Điều khiến bạn ngỡ ngàng hơn cả là sách còn hướng dẫn bạn cách phát triển kỹ năng tìm kiếm việc làm và xây dựng sự nghiệp sau này. Lại nhĩ! Bạn chỉ mới là tân sinh viên thôi, còn hàng đồng

chuyện cần phải quan tâm, ở đây mà còn nói về việc làm với sự nghiệp. Nhưng đừng làm tưởng như vậy nhé, đại học là bước chuẩn bị cực kỳ quan trọng cho mọi thứ sau này, hay nói cách khác, đây là bước đệm để bạn quen dần với môi trường làm việc đầy cạnh tranh. Nếu bạn không sẵn sàng ngay từ bây giờ, thì bạn sẽ chờ cho đến lúc nào ? Hay là chờ cho đến khi đi xin việc bạn mới bắt đầu tìm hiểu; bạn có biết rằng lúc ấy thì mọi thứ đã quá muộn rồi không ? Ở phần này, bạn sẽ được trang bị những điều thiết yếu mà một người đi xin việc cần phải có, những kinh nghiệm khi được phỏng vấn và rất nhiều điều cần thiết khác nữa mà tôi muốn bạn đọc và tự nghiệm lấy cho riêng mình.

Để thành công ở trường đại học là cuốn sách không dành cho riêng ai cả, mà là cho tất cả chúng ta, không phân biệt tuổi tác, không phân biệt người đọc, chỉ phân biệt những ai khao khát thành công và phần còn lại. Có thể chúng ta đã hàng nghìn lần gặp sai sót, gánh chịu hàng đống thất bại, nhưng chúng ta vẫn đứng lên, liên tục thay đổi và không ngừng hoàn thiện bản thân, có phải đây là điều tuyệt vời nhất không ? Dĩ nhiên, có những điều không hoàn toàn đúng với bạn hay tôi, nhưng khi khép cuốn sách lại, cũng chính là lúc ta tự viết ra cho riêng mình một tương lai. Tôi sẽ giữ lại mọi ghi chép của mình, để mười hay mười lăm năm sau, tôi lục lại cái quá khứ ấy, hồi tưởng về những năm tháng đại học tuyệt vời đã xa. Cuốn sách là người thầy đầu tiên có thể chỉ dẫn cho tôi về mọi thứ mà tôi quan tâm, nó giúp tôi nhận ra rằng phương pháp học tập và lối sống của mình tệ hại đến mức nào, nó vực tôi dậy trong cơn mê sảng, trong lúc đi con đường vô vọng nhất. Tôi còn học được cách làm người từ nó, một cuốn sách hay khác một cuốn sách tầm thường ở giá trị nhân đạo mà nó gửi gắm, dù là việc học đại học hay bất cứ việc gì đi nữa, thì tôi hiểu rằng làm mọi thứ để thành công không đồng nghĩa với việc được phép đi quá giới hạn đạo đức. Tôi không tin là cuốn sách có hồi kết, vì chính bản thân bạn hay tôi - những người đã đọc, nhận thức và thấu hiểu nó đều có thể thay thế tác giả viết tiếp những trang còn lại.

Để thành công ở trường đại học của tôi là cuốn sách chỉ vừa được tái bản lần thứ nhất của dịch giả Lê Hồng Vân, sau này, có lẽ là còn rất nhiều lần tái bản khác nữa, nhưng những giá trị trong nó vẫn mãi vĩnh hằng với thời gian...

TỐI ĐA HÓA NĂNG LỰC BẢN THÂN - CÁNH CỬA VÀ CHIẾC CHÌA KHÓA

Lý Đoàn Duy Hoàn

0985179960

13110061@student.hcmute.edu.vn

Lớp 131101C

Khoa Đào tạo chất lượng cao

Bạn có thường bị cảm giác không tin tưởng bản thân ?

Liệu rằng có bậc tiền bối sẽ giúp bạn thăng tiến trong nghề nghiệp và dẫn dắt bạn đến với thành công.

Liệu rằng có một cố vấn hoàn hảo nào đó sẽ xuất hiện và chỉ cho bạn cách phát triển những kỹ năng thiết yếu của bản thân.

Càng không thể hy vọng vào một tương lai là nơi dựng sẵn những biển chỉ dẫn chi tiết và bản đồ đánh dấu sẵn.

Để giúp bạn mạnh mẽ, ***Tối Đa Hóa Năng Lực Bản Thân*** sẽ tập trung vào phân tích bốn khía cạnh then chốt mà tôi tin là vô cùng cần thiết cho một sự nghiệp của bạn:

- Nắm bắt và tạo ra những cơ hội mới.
- Tích lũy kinh nghiệm theo thời gian.
- Tạo dựng quan hệ hợp tác.
- Học cách đương đầu với rủi ro.

Đi vào bốn khía cạnh này thì như chúng ta bước lần lượt từng cánh cửa qua những căn phòng để bước đến chìa khóa của sự thành công. Và tôi xin giới thiệu vài nét về tác giả. Đó là tổng biên tập kiêm giám đốc, Jocelyn K. Glet. Bà là người giám sát trang web www.99u.com. Các bạn có tò mò về trang web ấy, vì sao nó tên vậy không ? Thì hãy đọc sách này và lên mạng tìm thử nhé!

Như chúng ta đã biết rằng trong cuộc sống có 3 thứ mất đi không thể lấy lại. Đó là: thời gian, lời nói và cơ hội. Để nắm bắt và tạo ra cơ hội, ta phải làm gì ? Việc mà ta nên làm là tạo dựng nó thôi. Có lẽ nghe phi lý nhưng thực chất lại có lý đấy! Tôi xin trích ra câu trong sách ra: “May mắn là những gì xảy ra khi chuẩn bị gặp được cơ hội”. Bạn sẽ phải vượt qua rào cản của sự thích thú - đam mê, cố gắng thích nghi với kế hoạch của bạn, không thỏa hiệp với hiện tại, đảm trách những nhiệm vụ quan trọng, làm việc có mục đích. Khi đọc bạn sẽ cảm thấy bản thân mình còn nhiều sai lầm, cố gắng hơn, chủ động hơn, tỉ mỉ, quyết đoán hơn. Vì đam mê là cách làm việc và may mắn là trạng thái tư duy. Khi đọc, bạn biết được các câu chuyện về cuộc đời của các nhà báo, nhà viết sách nổi tiếng.

Không biết các bạn có ai đã hay từng đang viết nhật ký không ? Có lẽ sẽ có nhiều bạn không thích viết nhật ký vì sợ bị người khác xem trộm. Nhưng bạn ơi! Khi bạn viết ký như viết lên những trang sử của cuộc đời mình, viết lên những suy nghĩ của bản thân mình. Bạn không có đề chuyện trong bụng đâu. Theo chia sẻ của bản thân, tôi hay viết trên blog zing me, các trang lưu ý trong điện thoại, viết vào quyển sổ mình thích vào lúc hai giờ sáng . Bạn sẽ có ý tưởng và lập kế hoạch cho mình. Và đó là một cách thức giúp bạn tạo dựng được chuyên môn. Trong sách, ta đọc sẽ gặp lời chia sẻ của của nhà chuyên viết nhật ký, ông cũng đã phải đấu tranh để tiếp tục viết nhật ký: “Khi xao nhãng việc nhật ký trong 2 hoặc 3 ngày, tôi đã cạn dần nhiệt huyết để viết tiếp, và bỏ trống nó trong nhiều ngày và nhiều tháng...”. Do bản thân có phần lười biếng khiến tôi không viết nhật ký. Kể từ ấy, tôi không biết nên làm việc gì trước, các ký ức đẹp đi vào dĩ vãng. Khi đọc sách này, tôi đã nhớ đến việc mà mình đã từng làm đó là viết nhật ký. Khi bạn đọc khía cạnh này bạn lại càng thấy có liên quan với mình. Bạn càng đọc bạn lại càng thấy thực tế hơn thông phản hồi và đáp với tác giả của những cuốn sách bán chạy, Joshua Foer. Và ta lại còn có thể thay đổi thói quen bản thân. Đó là điều rất cần thiết cho việc tạo dựng chuyên môn. Và phản hồi này nằm ở đâu trong phần này thì các bạn hãy tìm thử, và nghiền ngẫm.

Các bạn đã được nghe tôi giới thiệu được nửa quãng đường rồi. Nào chúng ta hãy mở cánh cửa tiếp theo nhé. Ví dụ: khi chơi đá banh, thì để chiến thắng đối thủ thì điều kiện cần là phải có các cầu thủ chơi hay, chơi giỏi. Nhưng liệu có thể chiến thắng nếu các đồng đội bạn cứ tranh giành nhau để ghi bàn, và đối thủ sẽ lợi dụng kẻ hở này. Đó là chia sẻ mà chính tôi đã trải nghiệm được khi tôi học cấp ba. Một đội mạnh không phải là một đội mà nó chỉ có các cầu thủ mạnh mà còn có tinh đồng đội. Trong cuộc sống không ai là hoàn hảo cả. Ai cũng có thiếu sót cả. Vì thế,

để hoàn thiện hơn, bạn cần các đồng minh, họ cung cấp phản hồi chân thật nhất. Họ là người mà chúng ta trang bị quang minh sẽ xác định thành công của chúng ta. Bạn sẽ biết rằng mình không nên đi một mình. Tôi xin trích vài câu từ sách. Đó là “Nếu muốn đi nhanh, hãy đi một mình. Nếu muốn đi xa, hãy đi cùng người khác”. Ta sẽ tạo ra những thỏa thuận xã hội, tin tưởng vào sự rộng lượng. Cứ đề nghị đi, bạn sẽ nhận được câu trả lời. Hãy bắt tay cùng sáng tạo. Và cái tôi mình càng phải biết mình hành động như một người thợ giỏi thay vì một người thầy. Để sáng tỏ các điều tôi nói trên thì các bạn càng đọc thì các bạn sẽ càng thích thú bấy nhiêu. Và đây là câu nói tôi rất thích trong ngôn ngữ Trung Quốc. Đó là “Nói với tôi, tôi sẽ quên; dạy tôi, tôi sẽ nhớ; để tôi tham gia, tôi sẽ học hỏi”.

Nhiều khi, trong cuộc sống, bạn sẽ gặp những rủi ro. Có thể nó khiến bạn thất vọng, chán nản hay nó là cơ hội để bạn càng phải nỗ lực thêm. Sách có câu “thất bại là mẹ thành công” hay “trong cái rủi có cái may” thì ở căn phòng này thì “thử và sai hiệu quả nhanh hơn nhiều việc lên kế hoạch cho sự hoàn hảo”. Có thể nói “Năng lực có hạn” nhưng không thể nói “Năng lực vô hạn”. Vì vậy, ta lại càng trân trọng khả năng thích ứng của ta. Hãy hành động để tránh hối tiếc. Vì sao ? Vì sợ thất bại không dám hành động còn nguy hiểm hơn thất bại. Phần lớn những cơ hội của con người là những cơ hội mà họ không nắm bắt lấy, chứ không phải điều họ làm. Sai sót là nguồn thông tin mà ta vô tình không để ý bài mình làm. Ví dụ nhé, bạn khi được điểm cao, bạn sẽ rất vui sướng đến ghen ngạo. Và bạn có thể mau quên. Còn nếu bạn bị thấp điểm, ức chế vô cùng. Bạn cố gắng xem mình sai ở đâu, vì sao bị sai và khắc ghi vào trong ký ức của mình rằng “Mình sẽ không bao giờ như thế nữa”. Vì vậy, sai lầm có giá trị mang lại hiệu quả. Nếu bạn học được gì trong quá trình thì đó sẽ không phải là sai lầm. Khi bạn cố gắng khắc phục sai lầm thì hãy nêu có ý tưởng sáng tạo thì hãy thực hiện nó. Hãy tiến sâu vào sự thiếu chắc chắn. Đừng quay lưng khi mọi thứ mới bắt đầu, hãy đối diện nó. Đừng sợ câu hỏi lớn. Thiếu chắc chắn là phần tất yếu của rủi ro và sáng tạo. Ta cần chấp nhận nỗ lực để biến bất kỳ rủi ro để thành công. Giống như bạn chơi cờ vậy, có thể bạn ban đầu bạn mất lực lượng quân cờ hơn đối thủ. Cuộc chơi chưa hết chưa chắc đã thua. Bạn có thể xoay chuyển sự kiên trì và khéo léo. Chính bản thân tôi lại thấy mình thật ngốc khi bỏ qua cơ hội. Có lẽ do mình thụ động, sợ thất bại, không sẵn sàng cho nó, an phận với bản thân như câu nói “Trời sinh voi, sinh cỏ”. Khi cơ hội để trở thành học sinh đoạt giải hội thao, tôi bỏ cả cơ hội đi thi bắn súng ở Núi Bà Đen - Tây Ninh. Tôi sợ bản thân không làm được nhưng khi nghĩ lại vẫn thấy tiếc vì sao tôi lại không thử. Vì thế, từ kinh nghiệm bản thân và quyển sách này, bản thân tôi tự tin và

quyết đoán hơn dám thử, dám làm. Tôi đã từng tham gia chiến dịch xuân tình nguyện năm 2015. Trước khi phỏng vấn vào chiến dịch, có một số người bạn nói tôi rằng khoa này chỉ tiêu ít, mà sinh viên khoa này đông liệu bạn vô nổi không nhưng khi nhớ đến câu nói trong sách thì tôi tự nhủ *cố lên tôi ơi*. Các bạn đã xem quảng cáo X-Men rồi nhì ? Trong đó có một câu tôi ấn tượng “Cuộc sống là một cuộc chơi”. Và “Hãy làm chủ cuộc chơi”. Trong đa số quy luật trò chơi, đặt cược là một động lực không thể thiếu. Khi bạn đặt cược, áp lực sẽ lớn hơn, động lực nhìn hơn nhằm hướng đến mục đích cao cả. Mục đích là trở thành người chiến thắng. Ai cũng muốn trở thành người chiến thắng. Đặt cược càng lớn, thành quả càng cao. Nhưng nếu bạn chưa từng đặt cược thì hãy đặt cược nhỏ với các dự án hay ý tưởng đầu tiên của bạn. Nó rất khó đoán thứ gì sẽ thành công và điều này hạn chế rủi ro bạn gặp phải. Và nhiều điều thú vị ở đây, bạn sẽ đi vào căn phòng chứa rất nhiều câu hỏi và lời giải đáp. Các ví dụ vô cùng thực tế từ đặt cược từ nhỏ đến nhiều. Họ chia sẻ câu chuyện vô cùng ý nghĩa. Vậy họ là ai, thì hãy cùng tôi đi tìm người bí ẩn quan cách cửa này nhé.

Suy nghĩ cuối cùng của tác giả, đó là hãy là bạn - phiên bản mới. Vì họ có thành công như bạn, mắc sai sót như bạn. Bạn - phiên bản tốt hơn biết, cũng như bạn biết, rằng làm những gì bạn yêu thích khó nhưng đáng đầu tư thời gian và công sức. Bạn - phiên bản tốt hơn không phải là thực thể cố định hay duy nhất, là món quà năng động thay thế, chứ không phải là cố định hay tĩnh tại... Bạn - phiên bản tốt hơn muốn bạn gặp gỡ họ đang đứng. Bạn - phiên bản tốt hơn biết rằng sự hồi hộp đang theo đuổi bạn, hạnh phúc đang chuyển động, và kết quả đang liên tục thúc đẩy bạn vượt ra khỏi tầm với. Bạn phiên bản tốt hơn biết rằng đó là cách nó vốn thế. ***“Hãy quyết định rằng bạn muốn nó hơn sợ nó”*** (Bill Cosby’s).

Với cảm nhận của bản thân, tôi nhận thấy đây là quyển sách khiến ta có thêm tinh thần và động lực, tiếp cho ta sức mạnh để nắm lấy chìa khóa để vào bước vào cánh cửa của sự thành công. Riêng đối với tôi, quyển sách này thật hay, nó chỉ dẫn cho tôi nên làm gì và không nên làm gì, khám phá bản thân, hoạch định tương lai một cách chắc chắn. Nó như ngọn hải đăng thấp sáng giữa màn đêm u tối trong chốn biển mê mông, làm thức tỉnh tinh thần của tôi, mang cho tôi nhiều bài học quý giá cho riêng mình, và cũng như những ai đang không tin tưởng bản thân mình nói chung. Nếu bạn đang là một trong số đó hoặc bạn thật sự muốn mình thành công thì ngay lập tức hãy tìm và đọc cuốn sách **“Tối đa hóa năng lực bản thân”**. Hãy nghiền ngẫm khi có quyển sách trong tay, bạn sẽ thấy chính mình đang nắm giữ chiếc chìa khóa của cuộc đời. Hãy mạnh dạn tìm cách sử dụng chiếc chìa khóa đó vì chỉ có bạn mới có thể là

người tự tìm cách mở cho chính mình. Hãy vận dụng các bài học từ quyển sách ấy, tôi chắc chắn rằng bạn sẽ có một kế hoạch khả thi trong việc phát triển nghề nghiệp, nâng cao năng lực bản thân. Hãy làm theo lời khuyên của Eric Hoffer “trong kỷ nguyên của những thay đổi mạnh mẽ, người học hỏi nắm giữ tương lai” cuốn sách “**Tối đa hóa năng lực bản thân**” sẽ góp phần đáng kể để các bạn có thể nắm giữ tương lai của mình. Cuốn sách thật sự là người Thầy, người Bạn tốt của những ai đang muốn xây dựng tương lai với những thành công mà chưa biết phải nỗ lực như thế nào.

HÃY NẮM GIỮ TƯƠNG LAI CỦA CHÍNH MÌNH CÁC BẠN NHÉ.

CẢM NHẬN VỀ SÁCH

Nguyễn Hữu Quý

11142115@student.hcmute.edu.vn

Lớp 111421C

Khoa Điện - Điện tử

Tôi đã từng là thằng bé suốt ngày cứ mê mẩn với những trò chơi trẻ con mà bỏ quên những cuốn sách mà bố tôi mua cho tôi từ thuở nhỏ. Gia đình tôi vốn thuần nông và công việc ấy được bắt đầu khi gia đình nội di cư từ miền Trung vào Nam sinh sống. Bố tôi vốn là người có hoài bão nhưng con đường học tập của ông không được trọn vẹn sau khi ông nội tôi - trụ cột gia đình ngày ấy mất đi, bố tôi phải theo bà nội lập nghiệp - một công việc làm nông mà có lẽ bố tôi khó nghĩ đến thời còn đi học. Cũng chính vì lẽ đó mà những đứa con của bố sinh ra luôn được đặt niềm tin là thực hiện hoài bão mà bố chưa làm được, đó là học tập thành danh và có một vị trí nào đó trong cuộc sống. Tôi nhận thấy được điều đó qua cách dạy dỗ của bố với tôi và chị em tôi, bố chất chiu từng cuốn sách mà tôi gọi nó là “cổ” từ cái thời di cư từ đất Trung căn cối vào trong Nam này và cho đến giờ nó còn “già tuổi” hơn cả tôi. Thuở bé tôi thấy bố tôi thường đọc sách vào ban đêm bên chiếc đèn dầu như đang thư giãn sau những ngày bận bịu với công việc ở nương rẫy vốn có, tôi cũng thấy lạ khi nghĩ tại sao bố lại hay đọc sách đến vậy. Cũng không ít lần bố tôi bảo tôi đọc sách một vài cuốn sách trong kệ sách của ông, nhưng cái tính không chịu ngồi yên một chỗ của tôi khó mà có thể gắn bó lâu với một cuốn sách, ấy thế mà chính suy nghĩ đó làm tôi thay thấy mình thật lạ lùng khi phớt lờ đi thứ mà người ta cho rằng đó là kết tinh và lưu trữ kiến thức của nhân loại. Và rồi đến lần sinh nhật 11 của tôi, bố tôi tặng tôi cuốn “Dế Mèn phiêu lưu ký” của Tô Hoài mà đến giờ tôi vẫn còn giữ, kể từ đó tôi thử cho mình một lần đọc và chinh phục một cuốn sách thử xem nó như thế nào. Và thực sự tôi bước vào cuộc phiêu lưu thực sự như chú Dế Mèn trong câu chuyện, nhưng khác một điều đó là đoạn đường mà tôi phiêu lưu chính là thế giới sách mà tôi cảm thấy không mấy mặn mà trước đó. Tôi bắt đầu làm quen với những “người bạn tri kỷ” của bố và hiểu

được tại sao ông lại ngồi hàng giờ để có thể chăm chú vào một cuốn sách.

Không biết có phải chính từ đó mà niềm đam mê đọc sách của tôi dần được hình thành hay không, tôi bắt đầu đến với những tác phẩm truyện ngắn của những tác giả nổi tiếng trong nước như Tắt Đèn, Nhà Chửi, Chí Phèo, Số Đỏ... ngay từ những năm trung học, và lần la đến những tác phẩm Tam Quốc Diễn Nghĩa, Thủy Hử, Tây Du Ký - những tác phẩm mà tôi nghĩ nó đã “ru” được tôi qua những năm học phổ thông sau đó. Nó “ru” tôi bởi lẽ tính ly kỳ của nội dung những cuốn sách tôi được đọc, còn nhớ những ngày đầu làm quen với cuốn “Đế Mèn phiêu lưu ký”, tôi phải mất khá nhiều thời gian để có thể hiểu và cảm nhận được nó, cũng đơn giản để hiểu tại sao lại như vậy vì trước kia vốn dĩ tôi không phải là người kiên nhẫn để có thể đọc một chương trong một cuốn sách chứ nói gì đến nguyên tác phẩm. Nhưng đó là chuyện của quá khứ, còn cái hiện tại đang hiện diện ở đây là tôi có thể ngồi hàng giờ để thư giãn bằng cách đọc sách mà tôi nghĩ nhờ một quá trình dài gắn bó với sách để tôi có thể như bây giờ.

Trong chúng ta chắc hẳn không ai phủ nhận được lợi ích của việc đọc sách và tôi cũng vậy. Có bao giờ bạn tự nghĩ bạn có thể nói chuyện trước đám đông mà không sợ điều gì cả không ? nếu được trả lời thì câu trả lời của tôi là có đấy, tôi đang muốn nói đến lợi ích đầu tiên của việc đọc sách là nó giúp cho con người có khả năng giao tiếp tốt hơn, từ ngữ mà bạn sử dụng sẽ nghe hay hơn vì khi đọc sách thì bạn đã giao tiếp với sách rồi và sự giao tiếp này là một chiều, vấn đề mà tác giả đề cập đến trong cuốn sách đi sâu vào trí não, hình thành tư duy trong bạn và cũng chính nhờ loại hình giao tiếp này giúp bạn tinh tế hơn khi cảm nhận, phán đoán những cảm xúc, thái độ của người khác để bạn có thể xử lý những tình huống dễ dàng hơn. Lợi ích thứ hai mà tôi nghĩ đó là rèn luyện năng lực tưởng tượng, liên tưởng và sáng tạo ví dụ như bạn có thể tưởng tượng về một khung cảnh nào đó khi bạn đọc qua một đoạn văn mô tả cảnh vật, dần dần hình thành những hình ảnh trong bạn và giúp bạn có thể sáng tạo nhiều hơn trong công việc sau này. Thứ ba đó là bổ sung vốn từ cho bạn, giúp bạn có thể diễn đạt ý của mình một cách rõ ràng hơn, bên cạnh đó bạn có thể làm thoải mái tâm hồn mình qua những câu chuyện trong “Hạt Giống Tâm Hồn” chẳng hạn. Và đọc sách giúp bạn sống tốt hơn và chất lượng hơn, điều này tôi cảm nhận được khi hiểu và biết được từ những lợi ích trên mà tôi tổng hợp được, chúng hài hòa và giúp bạn có thể sống tốt hơn và dễ dàng thành công hơn.

Tôi đã từng đọc một bài báo họ đã viết về thói quen đọc sách của người Châu Âu - Châu Á dẫn đến sự khác biệt thành công của họ như thế

nào, nội dung của bài báo đó nói rằng nếu chúng ta chú ý thì sẽ nhận thấy được người Âu dù đi đâu luôn kèm theo một cuốn sách nhỏ trong túi, khi họ chờ ga xe lửa, chờ máy bay họ thường lấy sách ra đọc để tiếp thu kiến thức thêm. Khi đi trò chuyện và rèn luyện kỹ năng tiếng Anh ở công viên nên cũng được tiếp xúc với những người nước ngoài khá nhiều, họ là khách du lịch hoặc làm việc ở Việt Nam. Tôi nhận thấy hầu như bên cạnh họ luôn có một cuốn sách, những người đi du lịch thì họ có chuẩn bị cho mình một cuốn sách nói về nền văn hóa quốc gia mà họ đang đến và dự định đến, người doanh nhân hay sinh viên cũng vậy. Trái lại, người Châu Á hiếm khi thấy họ có một cuốn sách đi kèm, mà thay vào đó là chiếc smartphone hay một món đồ công nghệ mới nào đó để “giải trí” khi có thời gian rảnh. Bạn có chú ý rằng người Âu luôn tự lập sớm hơn người Á không ? và cách làm việc của họ hiệu quả như thế nào không ? họ thành công như thế nào và tất nhiên kỹ năng giải quyết mọi vấn đề của họ đều hoàn toàn hơn người Á. Và tôi nghĩ rằng người Châu Âu hơn hẳn người Châu Á cũng vì họ đọc sách nhiều hơn và hiểu biết rộng hơn, họ có thể ứng dụng những kiến thức mà họ thu nhận được từ việc đọc sách vào thực tế họ sống.

Với những lợi ích thực sự của việc đọc sách như trên thì chắc hẳn ai cũng muốn có được tất cả điều đó, và sẽ đặt ra câu hỏi làm sao để đọc và chinh phục hiệu quả với một sách ?... nhưng với tôi thì bạn nên tự chinh phục bản thân của mình trước khi chinh phục một cuốn sách, bởi lẽ bạn thắng qua được bản thân mình thì chắc chắn sẽ là người chiến thắng trong mọi lĩnh vực chứ không chỉ riêng sách. Thực sự không có gì gọi là sự chuyển mình dễ dàng giữa hai trạng thái cả, đó là trạng thái không tí hứng thú với sách trước kia của tôi và tôi của bây giờ, tại sao tôi nói vậy ? vì tôi đang muốn nói đến những cái khó khăn mà tôi gặp phải khi làm “người mới đọc sách” mà cái khó khăn ấy - tôi thường ví đó là “khoảng thời gian quá độ” để chuyển mình từ một người không có chút cảm hứng về sách trở thành một người có thể gắn kết với sách như vậy. Nếu bạn không quen, bạn sẽ gặp qua trạng thái như tôi của mười năm về trước khi ngồi xuống và đọc thử một cuốn sách bất kỳ nào đó, thậm chí bạn có thể chỉ đọc tới vài trang là cơn ngán ngẫm của bạn sẽ ngự trị trong suy nghĩ bạn và kéo bạn ra khỏi chỗ bạn ngồi đọc sách, tất nhiên lúc này bạn sẽ bỏ lại cuốn sách đó đi. Vậy “khoảng thời gian quá độ” đó tôi đã làm gì để có thể đọc hết cuốn “Dế Mèn phiêu lưu ký” ? Tôi chỉ muốn kể cho bạn biết về cách mà tôi tiếp cận nó như thế nào. Mỗi tác phẩm đến với tôi, thường thì tôi sẽ đọc kỹ phần giới thiệu mở đầu, ở đây bạn có thể thấy được những lời mà tác giả muốn gửi gắm trong tác phẩm của họ, bên cạnh đó bạn có thể có một cái tóm tắt được nội dung của tác phẩm và đặt ra những câu hỏi hay câu nghi vấn để kích thích sự tò mò trong bạn. Đối với

những cuốn sách viết theo chủ đề, mỗi chủ đề là một bài văn ngắn thì bạn có thể lựa chọn một chủ đề nào đó để đọc, nhưng đối với một tác phẩm dài và có nhiều chương thì bạn nên đọc phần mục lục qua để nắm được “sườn” cuốn sách muốn đưa người đọc đi đến đâu. Tiếp theo thì bạn đọc tác phẩm, trước kia khi bạn đầu đọc thì tôi đọc khá nhanh vì muốn sớm đọc xong, nhưng điều này sai vì bạn có thể bỏ qua những chi tiết nhỏ khi bạn đọc lướt qua vậy thì sau này bạn đọc những tình tiết kế tiếp sẽ làm cho bạn phải đặt một dấu chấm hỏi lớn cho những tình tiết khiến bạn không hiểu và khựng lại vì bạn không xâu chuỗi lại được vấn đề. Tôi khuyên bạn nên đọc chậm ngay từ lần đầu đọc một cuốn sách dài, bạn nên tóm tắt lại câu chuyện và mấu chốt vấn đề sau mỗi chương mà bạn đọc, đọc ở phần nào không hiểu thì bạn có thể đọc đi đọc lại vài lần để hiểu rồi mới qua trang khác, cố gắng đọc đến đâu hiểu đến đó. Bạn cố gắng ghi nhớ lại nội dung mà bạn đã đọc được, có một thói quen của tôi giúp tôi nhớ lâu một cuốn sách đó là tôi thường kể nội dung của cuốn sách đó một cách khá chi tiết cho những người bạn, người thân xung quanh tôi để tôi có thể nhớ tốt hơn. Trong lúc đọc sách bạn nên sử dụng hình ảnh liên tưởng để kích thích não mình nhớ lâu hơn, vì theo cơ chế hoạt động của bộ não thì hình ảnh sẽ lưu lại rất lâu trong bạn. Tôi thấy hầu như những người bạn có niềm đam mê đọc sách của tôi cũng như tôi, họ có một niềm thích thú lạ thường khi ngồi nói chuyện với nhau về một tác phẩm nào đó mà cả hai đều đã đọc. Khi đó mỗi người khơi gợi lại những tình tiết mà bản thân họ tâm đắc rồi cùng “bình phẩm”, lúc đó thực sự thú vị lắm, có lẽ đó chính là thứ làm cho tôi và những người bạn tôi đam mê hơn.

Ngày nay với sự bùng nổ của công nghệ thông tin, làm xuất hiện những thư viện điện tử và sách điện tử ebook càng làm cho cuộc sống của con người tiến gần hơn với kho tàng tri thức nhân loại qua đủ thể loại sách khác nhau. Chúng ta có thể tìm đọc ở ebook qua laptop, máy tính bảng hay trên những chiếc điện thoại thông minh và rất dễ dàng để mang theo, nhưng không thể phủ nhận được cách đọc sách thông qua từng trang sách thực luôn tạo cho người đọc cảm thấy “chất” và có cái gì đó “mộc” mà không ít người đam mê sách luôn muốn mua một cuốn sách để đọc hơn là sử dụng thư viện sách ebook.

Lê-nin cũng đã nói “học, học nữa, học mãi” và điều đó ngoài những kiến thức trong trường lớp, trong giảng đường thì chúng ta vẫn còn trong những trang sách. Chúng ta nên trân trọng và giữ gìn sản phẩm quý giá của nhân loại. Sách không những là người thầy giỏi giúp mỗi chúng ta mở mang được nhiều kiến thức mà còn là người bạn thân thuộc giúp ta thư giãn cũng như là người bạn hướng chúng ta tới một chân trời mới với hành trang đó là tất cả những gì mà người bạn này mang lại. Hãy

trân trọng những gì chúng ta đang có và tô thêm cho cuộc sống của bạn nhiều màu sắc, bởi lẽ cuộc sống vốn dĩ ngắn ngủi nên đừng để nó trôi qua nhạt nhẽo khi thiếu vắng sách - thứ gia vị không thể thiếu.

Chân thành cảm ơn Quý Thầy Cô đã đọc bài của em, Kính gửi lời chúc sức khỏe đến Quý Thầy cô !

TÔI ĐANG HỌC VÌ CÁI GÌ ?

Lưu Hoàng Bắc

0965264026

14110007@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141102C

Khoa Công nghệ thông tin

Tôi yêu sách, con người hiện đại bây giờ thường giới thiệu sở thích bản thân là một người yêu sách, thích tìm tòi và học hỏi để thể hiện phần nào đó sự hiểu biết của bản thân nhưng đâu đó phía sau họ, ngoài những cuốn sách, giáo trình trên trường bắt buộc phải học họ còn chưa cần đọc một cuốn sách nào khác trên tay - tôi biết thế vì tôi từng là người như thế.

Trước tiên phải giới thiệu sơ qua về bản thân tôi để mọi người hiểu về tôi một tí. Tôi là sinh viên năm nhất, một thằng nhóc khoa Công nghệ thông tin của trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh. Tôi của bốn năm trước đây không thích sách đâu, nếu không nói là ghét, tôi ghét đọc nhiều, tôi ghét cái gì có quá nhiều chữ, tôi ghét thứ khiến tôi cứ phải suy nghĩ đi suy nghĩ lại giống như tình tiết của một câu chuyện, tôi ghét. Và tôi của bốn năm trước đây, dễ hiểu là một thằng nhóc thích điện tử, mê mết vì nó, đó cũng là một phần lý do tôi chọn học ngành Công nghệ thông tin.

Tôi chơi điện tử nhiều, rất nhiều. Tôi cứ chơi điện tử như vậy mãi thì có một chấn động xảy ra: Chị tôi phát hiện - thực ra chị ấy đã phát hiện từ lâu, chỉ có điều là mức độ ghiền điện tử của tôi cao quá mức cho phép của chị ấy nên chị phải lên tiếng. Chị tôi chờ tôi đi chơi về và hỏi tôi đi đâu, tôi không nói - vì sợ và vì không biết phải nói sao. Điều duy nhất tôi nhớ cho tới bây giờ là hôm đó chị tôi nói rất nhiều, chị khóc rất nhiều và tôi cũng khóc rất nhiều. “Em là con trai duy nhất của bố má, năm nay là năm thi chuyển cấp vậy mà em còn dính vào ba cái thứ này. Sau này em hư hỏng, chị biết tính sao, bố má biết tính sao?”. Và tôi bỏ điện tử. Điện tử là một liều thuốc phiện nồng độ cao mà không phải ai muốn bỏ cũng được, tôi cần phải tìm ra một liều thuốc giải khiến tôi quên đi nó, và chị tôi - một lần nữa - là người giúp tôi giải độc. Chị tặng tôi một cuốn sách: “Chiến binh cầu vồng” và đó gần như là liều thuốc độc

hiệu quả nhất cho đến tận bây giờ. Giờ đây tôi có hẳn một tủ sách to với hơn trăm đầu sách, và ước mơ lâu dài của tôi là có một phòng đọc riêng cho chính mình ở thì tương lai.

Từ khi tôi đọc cuốn sách đầu tiên, tôi bắt đầu nhận ra, con người thật của tôi là một người thích đọc, thích sưu tầm và thích được hiểu biết. Tôi đọc nhiều, nhìn nhiều, nghe nhiều, nghĩ nhiều hơn trước, cố gắng học hỏi và nói hay hơn, cố gắng nhìn nhận nhiều khía cạnh hơn về một sự việc nào đó. Nhưng tôi không tự nhận mình là một con mọt sách đâu nhé. Tôi chỉ cố gắng dành ra mỗi ngày một ít thời gian để đọc sách, mỗi tháng một ít tiền để sưu tầm thêm sách và cố kiếm những người bạn cũng yêu sách như mình. Cuộc sống thực sự ý nghĩa là khi bạn biết được cái gì tốt cho bạn và bạn yêu thích nó.

“Chiến binh cầu vồng” - cuốn truyện chữ dài hơn bốn trăm trang đầu tiên mà tôi đọc. Và nó khiến tôi bất ngờ. Nó là một cuốn sách cực kỳ lớn lao. Nó đặt ra nhiều câu hỏi mà nhiều người thực tình không bao giờ hiểu nổi: Có phải việc học từ lâu đã mất đi cái ý nghĩa thực sự của nó bởi căn bệnh thành tích của xã hội? Học sinh có đang chạy theo thành tích để làm vừa lòng cha mẹ thầy cô? Phụ huynh, giáo viên lại muốn dựa vào thành tích để có cơ hãnh diện? Và ta học vì ta muốn hay ta học vì ta bắt buộc phải thế?

Giới thiệu sơ qua về “Chiến binh cầu vồng”: Cuốn sách kể về mười đứa trẻ ham học nhưng phải sống cuộc sống khó khăn, nghèo khổ luôn rình rập, chờ chực từng ngày để đánh ngã chúng, để chúng quay lại là những con người không được học hành, luôn phải sống cuộc sống nghèo khổ. Suốt chuỗi hành trình tìm lại hy vọng và ước mơ cho ngôi trường xụp xệ ấy và những đứa bé làm nghề cu li nghèo khổ luôn hiện hữu sự phân biệt dẫu cho cùng là con người và trong mỗi giai đoạn luôn có hố sâu giàu nghèo phân cách. Vì thế, ngay ngày đầu tiên đến trường, mỗi đứa bé đều là hy vọng nhỏ nhoi cho ngôi trường đang lăm le bị những nhà chức trách đe dọa san bằng. Và ở đó còn có lòng nhiệt huyết của cô giáo trẻ tên Mus ngày ngày đánh đổi tuổi trẻ của mình dần thân vào công việc nghề giáo vất vả và càng khó khăn hơn khi thầy Harfan đột ngột qua đời. Chỉ mình cô chống chọi với sự phân biệt của bộ giáo dục và quan trọng nhất là niềm tin hy vọng về một mái trường vững vàng của những đứa trẻ ngày một mất đi, còn cô vẫn đứng trên bục giảng và chạy quanh đi thuyết phục những đứa trẻ cu li quay lại ngôi trường ấy cho dù có chuyện gì đi nữa. Mỗi học sinh ở đó là mỗi nhân cách khác nhau. Lintang, cậu bé nhỏ gầy chiến thắng được nghịch cảnh vươn lên trong nghèo khó và những khó khăn từ ngày đầu đến trường, đạt được bao nhiêu là chiếc cúp - sự cứu rỗi cho ngôi trường đó. Ở đây tôi còn thấy

được sự ngây ngô và hồn nhiên của Harun - một cậu bé bị thiếu năng, người cứu trường thoát khỏi cảnh phải giải thể vì cậu là học sinh thứ mười, đánh dấu sự đủ chỉ tiêu để có thể mở trường - người luôn tươi cười và lạc quan trước những nhọc nhằn, đôi khi cậu cũng hiểu được những khó khăn chứ! Cậu đã thật sự buồn khi thấy thầy hiệu trưởng duy nhất của mình ra đi mãi mãi. Nhưng tới cuối cùng cậu vẫn luôn ở trong lớp học ấy mặc cho những đứa khác đã rời đi... Và còn những đứa trẻ khác nữa - những mơ mộng viễn tưởng, những tài năng hội họa, những tình yêu trong sáng ở lứa tuổi mới lớn của chính tác giả. Andrea còn viết khung cảnh của mấy chục năm sau khi tất cả họ đã lớn lên, dù có chiến thắng nghịch cảnh của quá khứ nhưng lúc đó tôi vẫn không hiểu tại sao những đứa trẻ vẫn không thể thực hiện trọn vẹn ước mơ của mình như lúc bé. Cuối cùng nhà bác học Issac Newton của chúng - Lintang vẫn nhỏ bé...Cuốn sách bằng một cách nào đó, khiến cho người ta thức tỉnh sự nhận thức về giáo dục còn lạc hậu ở một số nước, sự nhọc nhằn và gian khổ khi bị phân biệt đối xử. Song, nó còn cho ta thấy dù cho hoàn cảnh bất cứ ra sao thì còn hy vọng, còn mơ ước, còn những Chiến binh cầu vòng như thế thì mãi vững vàng.

Tôi tự thấy hổ thẹn với mười đứa trẻ trong “chiến binh cầu vòng”, các em đến lớp trong điều kiện khó khăn. Không chỉ học trong một lớp xập xệ có nguy cơ đổ vỡ cao mà còn chịu những uy hiếp lớn từ ông thanh tra, từ NP nhưng các em đã vượt qua, mang về cho trường hai chiếc cúp danh dự. Nó là thành quả cho sự nỗ lực không ngừng nghỉ và cũng là vật đại diện cho khả năng của các em. Trong khi tôi thì sao ? Tôi sống trong một gia đình ổn thỏa về mọi mặt, được ăn học đầy đủ, được chu cấp mọi thứ cần thiết và tôi lại không đam mê với việc học. Thực sự tôi của quá khứ còn chưa biết tôi học vì cái gì, hay tôi chỉ học vì tôi phải như thế ?.

“Mọi công dân đều có quyền đi học”, đây là một trong những câu nói hay nhất trong cuốn sách nhưng nghe kia, câu nói này mới mĩa mai làm sao khi mà cái nghèo đã quật ngã được cậu bé Lintang ngày ngày đạp xe bốn mươi cây số đến trường bất kể nắng mưa, khi mà cái nghèo làm hơn một nửa số học sinh ở cái trường làng phải từ bỏ ước mơ cao cả là có được con chữ, khi cái nghèo không thể bán có giá thì bọn phóng viên cũng ngay lập tức quên sự tồn tại của đám học sinh trường làng Muhammadiyah - những con người, những số phận không sinh lãi.

“Chiến binh cầu vòng” còn là cuốn sách tôn vinh nền giáo dục thuần khiết, tôn vinh những con người chấp nhận hy sinh nhiều thứ, sống là để ươm mầm cho những hạt giống - những đứa bé một cách vô tư, không cần phải thu lại bất cứ thứ gì. “Thầy Harfan và cô Mus nghèo khổ đã mang đến cho tôi tuổi thơ đẹp nhất, tình bạn đẹp nhất, và tâm hồn

phong phú, một thứ gì đó vô giá, thậm chí còn có giá trị hơn những khao khát mơ ước. Có thể tôi làm, nhưng theo ý tôi, đây thật sự là hơi thở của giáo dục và linh hồn của một chốn được gọi là trường học”. Nhưng thật đáng tiếc một điều - thực ra thì đáng tiếc là không đúng vì đây chính là điều khiến cho cuốn sách thật nhất , gần gũi nhất , không cố gắng hình tượng hóa và làm mọi thứ tốt đẹp như những cuốn sách khác thường cố gắng hướng tới. Cuối cùng, Lintang - cậu bé ham học, giỏi nhất lớp từng ước mong sẽ trở thành một nhà khoa học vĩ đại với lời hứa với cha cậu từ buổi học đầu tiên rằng sau này cậu sẽ không làm nghề đánh cá của cha cậu đã bị đánh gục bởi sự nghèo khó . Gặp lại Lintang trưởng thành , vẫn con người đó , vẫn sự ham học , nhanh nhẹn và đúng như lời hứa , cuối cùng cậu không làm nghề đánh cá như cha cậu mà làm một công nhân lái xe thuê nghèo khó . Cậu nói nhẹ nhàng như không khiến tôi cứ nhớ mãi : “Ít nhất thì mình cũng đã giữ lời hứa với cha, là mình sẽ không làm nghề đánh cá”.

Tôi buồn khi đọc xong cuốn truyện , nhưng đâu đó vẫn động lại trong tôi niềm hy vọng, không cho tôi , không cho riêng Lintang , mong rằng mỗi thế hệ chỉ cần động lại một chút, nỗ lực một chút, sẽ làm tiền đề và cái nhìn khác hẳn cho thế hệ sau . Chương cuối cùng - Đừng bỏ cuộc , dường như cũng đồng ý với tôi về điều đó . Sau khi đọc hết cuốn sách, tôi thấy biết ơn rất nhiều , cảm ơn tác giả Andrea đã cho tôi những kỳ vọng mới, những cách nhìn mới khiến cuộc sống ý nghĩa và tốt đẹp hơn nhiều.

Hy vọng giống như tôi , khi đọc hết cuốn sách này nó sẽ còn động lại cho bạn những dấu ấn dù là nhỏ bé về nền giáo dục thuần khiết.

CUỐN SÁCH LÀM THAY ĐỔI BẢN THÂN TÔI “ĐỂ THÀNH CÔNG Ở TRƯỜNG ĐẠI HỌC”

Văn Thị Đoan Trang

13119249@student.hcmute.edu.vn

Khoa Đào tạo Chất lượng cao

Mann Horace có câu: “*Nếu tôi có quyền thế tôi sẽ đem sách mà gieo rắc khắp mặt địa cầu như người ta gieo lúa trong luống cày vậy*”, niềm yêu sách của Mann Horace là vậy, còn tôi... Ngày tôi chọn nó và nó chọn tôi, quyển sách “*để thành công ở trường đại học*” đã theo tôi từ đó, một quyển sách khá dày để tôi có thể cảm thấy hào hứng.

Nằm trong bộ sách hành trang giảng đường với sự kết hợp giữa hai tác giả Bob Smale và Julie Fowlie - giảng viên cao cấp của trường kinh doanh thuộc đại học tổng hợp Brighton, với kinh nghiệm làm việc trong lĩnh vực giáo dục hơn 20 năm đồng thời cũng trực tiếp giảng dạy các khóa học đào tạo kỹ năng đã cho ra đời quyển sách “*Để thành công ở trường đại học*”. Với 375 trang (chưa kể bìa) quyển sách để lại ấn tượng với hai màu đen trắng nổi lên trên nền màu cam, không chói lóa nhưng đủ để tạo ấn tượng cho người mới cầm nó trên tay. Tích hợp ba kỹ năng trong một: cá nhân, học thuật, tìm kiếm việc làm quyển sách là hành trang cần thiết cho mỗi chúng ta trước, trong và sau khi học đại học.

Để thành công ở trường đại học là quyển sách khá dày với những ai ít mẫn mà với việc đọc sách, vậy nếu đã cầm nó trên tay thì hãy khoan thả vội mà lật sơ một vài trang đầu, tác giả sẽ trả lời cho bạn những câu hỏi đang lẩn quẩn trong đầu bạn rằng:

Tại sao bạn cần đọc cuốn sách này ?

Tại sao bạn cần nâng cao kỹ năng để thành công ở trường đại học ?

Hằng năm kỳ thi đại học đều được tổ chức trên khắp mọi miền tổ quốc, kỳ thi của tôi đã diễn ra cách đây hai năm, ngoảnh đầu lại tôi nhìn thấy một ước ao tràn ngập trong tôi “*Thi đậu đại học! Đậu rồi tính sau*”. Chắc hẳn sẽ có nhiều các bạn học sinh không tránh khỏi suy nghĩ như tôi, có ai đã từng nghĩ là mình cần phải chuẩn bị cho việc học đại học thế nào chưa ? Ngồi tại nơi đây trên giảng đường đại học này khi điếm qua

những trang đầu tiên rất nhiều câu hỏi như vậy hiện ra trong tâm trí tôi, nó như nhiều sợi dây quấn lấy nhau không buông. Và tôi tự nhủ “*nếu tôi tìm thấy quyển sách này sớm hơn có lẽ những câu hỏi trên đã có lời giải đáp*”. Hãy đến với “**Để thành công ở trường đại học**” để có thể tìm lời giải đáp thích đáng nhất cho chính bản thân mỗi chúng ta và sẽ không là quá muộn cho những ai đã bước vào giảng đường đại học, và cũng không là quá sớm cho những ai chuẩn bị rời xa nơi giảng đường này với mong muốn thực hiện ước muốn thành công.

Bước vào những trang đầu tiên thuộc phần một của quyển sách tôi như trở về với hình ảnh quen thuộc ngày nào - cô sinh viên miền núi rời xa quê hương vào nơi thành phố đông đúc, không kém phần ồn ào. Giữa những bộn bề lo toan nơi đất khách quê người, cái cảm giác nhớ nhà bủa vây quanh tôi và tôi muốn được trở về nhà ngay lập tức. Hay những ngỡ ngàng khi bước vào giai đoạn chuyển tiếp lên đại học, sốc văn hóa, kỹ năng để có thể tự tin giao tiếp với những người bạn mới. Ôi! Tất cả những điều trên hoặc nhiều hơn thế, thật khó để tin rằng một chiến binh mới có thể có đầy đủ những kỹ năng cần thiết để có thể vượt qua, vậy ai có thể giúp họ, thầy cô mới chăng hay những người bạn xa lạ mới gặp lần đầu tiên, hay một quyển sách đưa ra những chỉ dẫn mà bạn đang cần...

Ai cũng biết rằng muốn có một ngôi nhà vững vàng thì cái móng vững chắc là điều kiện tiên quyết. Muốn thành công ở trường đại học thì sự chuẩn bị kỹ lưỡng cho giai đoạn đầu không phải là một sự thừa thãi, giai đoạn đầu tốt giống như một cái đòn bẩy sẽ nâng bạn vượt qua những giai đoạn tiếp theo một cách dễ dàng để chạm đến thành công. Và có lẽ vì vậy mà tác giả đã đề ra cho chúng ta cái cách “*Lập kế hoạch cá nhân như thế nào ?*” ngay trong phần đầu quyển sách.

Tác giả đã viết “*Nếu chúng ta không thay đổi, trưởng thành và phát triển thì chúng ta thường “co” lại. Giữ nguyên hiện tại hầu như không bao giờ là một lựa chọn vì cố gắng đứng yên trong một thế giới chuyển động có nghĩa là bạn đang bị bỏ lại phía sau*”. Có lẽ nếu không được đọc một trích đoạn ngắn này của tác giả thì tôi vẫn đang co mình nơi mọi việc vẫn diễn ra như vậy ngày qua ngày, tôi sợ phải thay đổi, tôi sợ thất bại. Mà thật ra cái chính là tôi không biết mình phải làm gì để thay đổi, và phải thực hiện nó bằng cách nào. Tôi học được từ quyển sách rất nhiều bài học mà có lẽ với việc không dám thay đổi thì tôi sẽ chẳng bao giờ có thể nhìn thấy được những bài học đòi hỏi sự trải nghiệm đó.

Trong cuộc sống, lời nói là phương tiện giao tiếp, cho dù bạn muốn làm hay đạt được bất cứ điều gì thì bạn phải tương tác với người khác khi đó kỹ năng giao tiếp là một điều không thể thiếu với mỗi chúng ta. Ông cha ta đã từng căn dặn:

“Lời nói chẳng mất tiền mua.

Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”.

Thật là như vậy, lời nói có thể nói ra một cách dễ dàng nhưng nói làm sao để người khác nghe được thì không hề dễ, với mỗi sinh viên chúng ta cũng vậy, việc bỗng dưng nói ra một điều không nên nói dễ rồi xảy ra những điều không muốn là việc có thể xảy ra thường ngày. Vậy làm cách nào để giải quyết vấn đề tưởng chừng như dễ này. “Cải thiện kỹ năng giao tiếp” là điều tiếp theo mà tác giả muốn gợi gắm đến tôi cũng như các bạn đã và đang chuẩn bị cầm trên tay quyển sách này. Hãy luôn biết lắng nghe và đặt câu hỏi lúc phù hợp, hãy bỏ qua một cái tôi nhỏ bé để đến với cái ta rộng lớn hơn.

Một cái nhìn tổng quát và thực tế về các kỹ năng cũng như biện pháp cần thiết cho mỗi sinh viên, tôi đã bị cuốn hút vào chính quyển sách này và tôi thầm cảm ơn tác giả đã mở ra cho tôi một con đường mới để thay đổi và hoàn thiện mình.

Tác giả đã viết: *“Khi còn ngồi trên ghế nhà trường chúng ta thường cảm thấy choáng ngợp và quá tải với những kiến thức phải lĩnh hội, trong đó có các bài giảng, các hội thảo và thảo luận. Đó là lý do vì sao chúng ta cần phát triển các kỹ thuật để tự giúp mình nếu chúng ta muốn đạt được các mục tiêu trong học tập cũng như cuộc sống”*. Để thành công ở trường đại học thì phát triển kỹ năng cá nhân là điều cần thiết và đề tiên gần hơn với mong muốn đó việc phát triển kỹ năng học thuật là yếu tố đưa con thuyền thành công sớm cập bến.

Ai đó đã từng bảo tôi rằng “trải nghiệm một vài lần sẽ mạnh mẽ hơn”, nhưng các kỳ thi qua rồi lại đến nỗi sợ vẫn theo tôi, tôi vật lộn với những bài tập tới hạn, tôi căng thẳng mệt mỏi với các kỳ ôn thi. Vậy “tại sao phải có các bài kiểm tra ?” Có phải các kỳ kiểm tra thật đáng sợ như vậy không ? Đi tìm câu trả lời cho câu hỏi của chính mình, tôi vô tình chạm tới các cụm từ *“sơ đồ tư duy, tiêu đề phụ hay các từ khóa”*, một lần nữa quyển sách lại lôi tôi vào những câu từ giải thích cho câu hỏi của tôi thật rõ ràng rằng *“Tại sao chúng ta có các bài kiểm tra và ý nghĩa của việc phân loại điểm”*. Tác giả đã cho tôi biết rằng *“Mặc dù quá trình kiểm tra đánh giá có thể đôi khi gây khó chịu, nhưng có những lý do tích cực để vượt qua nó, thêm vào đó là những kết quả tốt đẹp mà bạn cần tập trung vào.”*

Khi bước vào quá trình “học đại”, nơi đây sẽ cho bạn biết rằng để thành công bạn cần học cách làm việc chung với mọi người. Tôi gặp rắc rối rất nhiều ở khoản này. Làm việc nhóm thật không đơn giản tí nào. Bạn sẽ được hóa thân thành một người lãnh đạo hay một thành viên, vậy

làm thế nào để hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao ? Mau lật đến trang 201 nếu bạn đang cầm quyển sách trên tay nhé. Hãy luôn tự cân bằng kỹ năng về trí tuệ và cảm xúc điều đó sẽ giúp bạn hoàn thành nhiệm vụ của mình nhẹ nhàng và nhanh chóng. Hay những kiến thức về lập dàn ý, thực hiện và xem lại bài nghiên cứu cũng như phương pháp viết và trình bày bài nghiên cứu để có được kết quả tốt hơn. Tôi đã đọc và nhặt cho mình không ít những điều bổ ích, những điều mà tôi không thể viết hết ra trên một hay hai trang giấy. Hãy tự trải nghiệm và bạn sẽ có chung một cảm nhận như tôi rằng: “Quyển sách là tập hợp những hành trang bổ ích và là người bạn đồng hành thân thiết của bạn”.

Trong bài báo: **15 giải pháp khắc phục tình trạng sinh viên ra trường thất nghiệp, số ra thứ bảy ngày 02/05/2015**, “*Bộ Giáo dục cho biết, số lao động trình độ ĐH, CD trong độ tuổi lao động thất nghiệp trong thời gian qua tăng cao hơn so với số tốt nghiệp và số có việc làm; số lao động trình độ ĐH, CD thất nghiệp năm 2014 so với 2010 tăng 103%.*” Có lẽ với mỗi chúng ta thì con số này không có gì là quá ngạc nhiên, vì thực tế tình trạng này đã được nói đến rất rất nhiều lần trên các phương tiện truyền thông, các giải pháp cũng đã được đưa ra nhưng kết quả thì vẫn vậy. Chúng ta thường đổ lỗi cho chất lượng đào tạo kém, các giải pháp đưa ra mang tính khẩu hiệu... Vậy tại sao tự mỗi chúng ta không tìm ra giải pháp cho chính mình thay vì đổ lỗi, chờ đợi hay chấp nhận.

Nhận thấy được thực trạng, cũng như mong muốn của nhiều sinh viên khi bước chân vào giảng đường đại học **Bob Smale & Julie Fowlie** đã đưa vào quyển sách phần phát triển kỹ năng tìm kiếm việc làm và xây dựng sự nghiệp như một thông điệp, không là quá sớm để bạn và tôi suy nghĩ về những điều trên, hãy bắt đầu ngay khi bước chân vào đại học, hãy đưa ra ý tưởng và lập kế hoạch trong suốt khóa học, đừng để đến năm cuối với những bộn bề lo toan nào là các kỳ thi năm cuối hay đương đầu với áp lực bài tiểu luận. Năm cuối là thời điểm quá muộn.

Thất nghiệp sau khi ra trường hay làm việc trái ngành là nỗi ám ảnh trong tôi khi bước chân vào đại học, người ta nói con gái như tôi học cao làm gì rồi cũng thất nghiệp. Tôi hoang mang, lo lắng. Tôi đã ôm lấy quyển sách, chăm chú từng câu, từng chữ khi nhìn thấy sáu chữ **Kỹ năng tìm kiếm việc làm**. Với tôi phần này trong quyển sách là phần mà tôi quan tâm nhất, nó nói đến nỗi sợ trong tôi và tôi tìm đến nó như một phương pháp giúp tôi khắc phục nỗi sợ đó.

Để thành công ở trường đại học là quyển sách chỉ dẫn cho bạn - những sinh viên các kỹ năng để phát triển toàn diện, cho dù ngành học

của bạn là gì đi chẳng nữa hãy mang theo bên mình người bạn đồng hành thân thiết này như một hành trang trên con đường đi đến thành công.

Tôi đã tìm thấy kim chỉ nam cho mình. Còn Bạn thì sao...?

Hãy mau mau tìm kiếm cuốn sách này nếu bạn không muốn lãng phí thời gian để tìm, mò, lựa chọn và định hướng tốt nhất cho quá trình học tập ở đại học và công việc sau ra trường như mong muốn.

Chúc các bạn thành công!

SÁCH - NGUỒN SỐNG BẤT TẬN

Lê Nguyễn Quỳnh Như

01285679342

13950066@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Sách được xem là một trong những phát minh vĩ đại nhất của nhân loại, bởi nhờ có sách, những kiến thức, những bài học bổ ích dễ dàng được giữ gìn và lưu truyền rộng rãi. Hơn thế nữa, sách còn là nơi chia sẻ thông tin, suy nghĩ, tâm tư, tình cảm của con người. Đọc những quyển sách hay, chúng ta có thêm cơ hội mở mang kiến thức cũng như bồi dưỡng tâm hồn. Mỗi trang sách tựa một chiếc lông vũ, chúng ta đọc, suy ngẫm rồi tích lũy nơi tâm hồn những điều mới mẻ và từng ngày, cứ thế, nhiều chiếc lông vũ sẽ kết thành đôi cánh vững chãi nâng ta lên những tầm cao mới. Cho dù chúng ta là ai, đang ở đâu hay làm gì, nếu chúng ta có một tâm hiểu biết sâu rộng, một nền tảng kiến thức vững chắc, chúng ta có quyền và có khả năng chạm đến những tinh hoa của cuộc sống.

Nhằm tôn vinh giá trị trường tồn và nguồn tri thức vô tận mà sách đem đến cho đời sống xã hội, ngày 21/4 đã chính thức được chọn là Ngày Sách Việt Nam. Hơn thế nữa, đây cũng là dịp đặc biệt để khuyến khích và phát triển văn hóa đọc cũng như nâng cao sự nhận thức của cộng đồng về ý nghĩa và tầm quan trọng của việc đọc sách. Với những hoạt động đa dạng và nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình của đông đảo mọi người ở các lĩnh vực khác nhau, ngày sách Việt Nam đã trở thành một sự kiện quan trọng, thiết thực và đầy ý nghĩa.

Sách, kho tàng tri thức vô giá, luôn cung cấp cho chúng ta một lượng kiến thức nhất định. Sách được mệnh danh là một người thầy giỏi. Xét trên từng phương diện và từng khía cạnh khác nhau, mỗi cuốn sách đều cung cấp cho chúng ta những kiến thức và những bài học thiết yếu khác nhau. Như một người thầy giỏi, những quyển sách hay khơi dậy niềm đam mê khám phá. Ngoài việc học hỏi từ thực tế, từ những người xung quanh, sách còn là nơi để chúng ta thỏa sức tìm tòi, học hỏi những điều thú vị. Sách tổng hợp những kiến thức bổ ích, giải đáp những thắc

mắc của chúng ta. Những ngày còn nhỏ, mỗi khi học đọc, học viết, ta cần có thầy cô để tận tình chỉ bảo. Thế nhưng khi ta đã có đủ năng lực để tự mày mò, nghiên cứu, đặc biệt khi học những kiến thức cao hơn, rộng hơn, ta tìm đến sách như một người thầy, bởi lẽ sách chứa đựng kho tàng tri thức của nhân loại. “Hãy yêu quý sách vì đó là nguồn gốc của mọi tri thức”, đây là một trong những câu nói nổi tiếng của nhà văn kiệt xuất Macxim Gorki. Mặc dù ông không học qua trường lớp nhiều nhưng nhờ sự nghiên cứu qua sách vở cùng với cái nhìn phong phú và tinh tế về cuộc sống, ông đã để lại cho đời nhiều tác phẩm nổi tiếng. Không những thế, ngoài ông ra còn có rất nhiều những nhà khoa học, bác học đại tài trên thế giới cũng thành công nhờ việc tự học, mày mò, nghiên cứu qua sách, có thể kể đến như Edison, Einstein... Khi nhắc đến tầm quan trọng của việc đọc sách, tôi lại nhớ đến câu danh ngôn của N. Rubakin: “Cần phải yêu mến và tin vào sách. Cần rèn luyện cho mình thói quen thực hành và kỹ năng dùng sách để làm việc”. Một quyển sách hay có khả năng đem đến cho độc giả của mình sự thỏa mãn, hài lòng về một phương diện nào đó. Sách có thể đem lại cho chúng ta những lời khuyên chân thành, giá trị, hoặc mở cho ta một lối đi mới đầy hứa hẹn. Chắc hẳn mỗi người ở mỗi ngành nghề, lĩnh vực khác nhau sẽ chọn cho mình những quyển sách khác nhau nhằm đáp ứng nhu cầu cá nhân cũng như phục vụ cho công việc và cuộc sống của riêng mình. Ngày nay, xu hướng hiện đại hóa và công nghệ thông tin không ngừng phát triển, thế nhưng, sách vẫn giữ nguyên vị thế và đóng vai trò vô cùng quan trọng trong việc lưu truyền tri thức nhân loại.

Chẳng những sách cung cấp cho ta một nguồn tri thức vô tận, mà sách còn hun đúc nơi tâm hồn mỗi chúng ta một nhân cách sống cao đẹp. Qua những câu chuyện giản dị mà sâu sắc của bộ truyện “Những tấm lòng vàng”, “Cô tiên xanh”, hay “Cổ tích Việt Nam”, một đứa trẻ học được cách phân biệt thiện - ác, hiểu ra một chân lý “Cái thiện luôn luôn chiến thắng cái ác”, dần dần đứa bé ấy lớn lên, chính lương tâm ngay thẳng sẽ thôi thúc nó làm những điều tốt cho đời. Quả thật, đọc sách không đơn thuần giúp chúng ta nâng cao tri thức mà còn giúp thẩm nhuận nơi tâm hồn bản chất hướng thiện. Một khi đã có đầy đủ khả năng nhìn nhận và đánh giá vấn đề, hẳn chúng ta không thể nào cư xử theo cách của Lý Thông trong truyện “Thạch Sanh” hay mù đi ghê trong cổ tích “Tám Cám”. Cũng như Macxim Gorki từng phát biểu rằng: “Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên, tôi tách khỏi con thú và tới gần con người, tới gần quan niệm về cuộc sống tốt đẹp nhất và về sự thèm khát cuộc sống”.

Sách đến với tôi như một người bạn thời thơ ấu. Tôi vẫn còn nhớ như in cuốn sách đầu tiên của mình. Đó là quyển sách ba tôi đã mua tặng

cho tôi, nó nhỏ thôi và chứa đựng những bài đồng dao, những bài thơ con nít mà cả lũ trẻ trong xóm tôi vẫn thường xúm xít tranh giành nhau để được nghe đọc cho thỏa thích. Ngày trước, trẻ con chúng tôi không có những chiếc ô tô điều khiển từ xa, không có những trò chơi điện tử hiện đại. Thế nên, sau giờ học, cả bọn cắm đầu vào những cuốn truyện tranh dành cho thiếu nhi. Lớn hơn một chút, chúng tôi chuyển tay nhau những trang báo “Mực Tím”, “Hoa Học Trò”, những thiên truyện dành riêng lứa tuổi đầy mơ mộng. Ngày ấy, đối với chúng tôi, sách là một phương tiện giải trí hết sức hữu hiệu, hơn thế nữa, sách giúp chúng tôi gửi gắm những thông điệp yêu thương. Đôi lúc, chúng tôi vẫn dành tặng nhau những quyển sách thật ý nghĩa thay lời cảm ơn, xin lỗi, hay thậm chí là một lời tỏ tình dễ thương của tuổi học trò.

Sách - một người bạn tốt. Một người bạn tốt là người luôn thấu hiểu, cảm thông, quan tâm, biết cách sẻ chia, nâng đỡ người bạn của mình trước mọi biến cố trong cuộc sống. Đọc sách, đôi lúc tôi tìm thấy chính bản thân mình, tìm lại được những khát khao, ao ước mà tưởng chừng như đã bị chôn vùi bấy lâu. Đọc sách, tôi được chia sẻ thật nhiều kinh nghiệm sống. Đọc sách, tôi được tiếp thêm sức mạnh, lòng can đảm để đương đầu với những khó khăn, thử thách. Có những lúc, cuộc sống với biết bao bận bịu, lo toan dường như đánh gục tôi, khi ấy, tôi cảm thấy hoàn toàn bất lực và bế tắc, chỉ muốn buông xuôi, mặc cho dòng đời đưa đẩy. Tìm đến sách, qua các tác phẩm văn học, tôi vô tình bắt gặp hình ảnh những phận người khốn khổ nhưng đầy nghị lực, bằng một năng lực nào đó, dường như sách đã tác động lên bộ não bé nhỏ của tôi, khiến tôi suy nghĩ tích cực hơn, và rồi nhận ra rằng những ngôi sao vẫn sáng lấp lánh giữa bầu trời đêm mịt mù tăm tối. Có được một cuốn sách hay cũng thật đáng quý như có một người bạn tốt, để mỗi khi buồn, sách lại cùng tôi gạt sạch nỗi sầu, hoặc những lúc vui, sách cùng tôi tận hưởng niềm hạnh phúc. Chỉ thế thôi, với vai trò một người bạn chân chính, sách cùng tôi chia sẻ những cảm xúc giản dị của đời sống thường nhật.

Xã hội không ngừng phát triển, để hội nhập tốt đòi hỏi chúng ta phải phấn đấu nâng cao năng lực bản thân, và có một nền tảng kiến thức vững vàng. Chúng ta có thể khẳng định rằng sách chính là nguồn tri thức dồi dào nhất. Thế nên việc tạo cho mình một thói quen đọc sách là vô cùng cần thiết, bên cạnh đó kỹ năng chọn lọc sách cũng cực kỳ quan trọng, bởi lẽ không phải quyển sách nào cũng mang nội dung tốt. Giữa một đại dương bao la có vô vàn viên ngọc, đôi khi lẫn vào đấy là những viên sỏi xù xì vô giá trị. Cũng vậy, giữa hàng nghìn quyển sách, làm thế nào để chúng ta có thể chọn cho mình những quyển sách thực sự tốt và phù hợp với bản thân. Thực tế thì có rất nhiều cách để chọn được một quyển sách hay. Chúng ta có thể tham khảo thầy cô, bạn bè, người thân

xung quanh, những người giàu kinh nghiệm. Ngoài ra, phần lớn chúng ta thường có xu hướng tìm đọc sách của các tác giả, nhà xuất bản uy tín. Bên cạnh đó, chúng ta cũng có thể tìm đến những nơi tập trung nhiều đầu sách đã được chọn lọc như đến với nhà sách, hội sách, thư viện địa phương hay thư viện trường học, chính những nơi đây sẽ mang lại cho chúng ta “những người bạn tốt” và “những người thầy giỏi”.

Để khuyến khích và nâng cao năng lực nghiên cứu, tìm hiểu thông tin qua sách cho cán bộ công nhân viên, giảng viên, sinh viên, Thư viện trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã và đang và tiếp tục tổ chức nhiều hoạt động mang ý nghĩa thiết thực. Thư viện hiện đang có nguồn lực thông tin dồi dào bao gồm tư liệu in truyền thống và tài liệu điện tử được chia sẻ trên mạng Internet. Bên cạnh đó còn có một nguồn tư liệu đa dạng và phong phú như: các cơ sở dữ liệu trực tuyến dạng có phí và miễn phí, tài liệu sách điện tử đã download về thư viện, giáo trình bài giảng do nhà trường biên soạn, nguồn học liệu điện tử. Một điều đặc biệt là các tài liệu đều được hệ thống hóa, sắp xếp, phân chia hợp lý tạo điều kiện thuận lợi trong việc tìm kiếm giáo trình cũng như tài liệu tham khảo. Chính vì nguồn lực thông tin từ Thư viện đóng một vai trò then chốt trong hoạt động học tập và nghiên cứu của tập thể cán bộ, giảng viên sinh viên, học viên toàn trường, Thư viện trường luôn được chú trọng đầu tư với tiêu chuẩn cao cùng các trang thiết bị hiện đại. Thư viện được trang bị các hệ thống chuyên dụng như: hệ thống server, hệ thống mạng và các thiết bị phụ trợ, hệ thống máy tính phục vụ công tác và máy tính tra cứu dành cho độc giả, hệ thống kho tàng, kệ chứa. Ngoài ra, thư viện được phân chia thành các phòng ban như Phòng Đọc, Phòng Mượn và khu vực Kho lưu, Phòng Nghiệp vụ, Phòng Dịch vụ Thông tin, Phòng Tra cứu Thông tin và bộ phận điều hành...nhằm mang lại hiệu quả tốt nhất trong quá trình phục vụ độc giả. Các bạn sinh viên có thể tận dụng thời gian rảnh rỗi của mình để đến Thư viện, vì tại đây chúng ta có thể thư giãn cũng như thu thập thêm những kiến thức mới. Thêm vào đó, thư viện còn tổ chức hàng loạt các hoạt động phong phú khác với mục tiêu phát triển và đề cao văn hóa đọc. Các hoạt động có thể kể đến như: dịch vụ mượn giáo trình, tài liệu tham khảo; tặng sách ebook; hoạt động trao đổi sách, nhằm tăng cường và tận dụng nguồn tư liệu nhân rồi của cán bộ viên chức, giảng viên và sinh viên trong trường. Qua đó, mọi người có thể trao đổi, giới thiệu sách hay cho những người xung quanh, hơn thế, chúng ta còn có thêm cơ hội thu thập cho mình những tài liệu cần thiết, những quyển sách giá trị một cách tiết kiệm chi phí nhất. Và nhân dịp đầu năm học 2014-2015 vừa qua, Thư viện và Đoàn Thanh niên trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã phối hợp với Công ty Cổ phần Văn hóa Phương Nam tổ chức triển lãm sách với chủ đề “Hội sách

sinh viên”. Đây cũng là một dịp thuận lợi để các bạn sinh viên tìm cho mình những quyển sách giá trị và bổ ích với những ưu đãi lớn. Gần đây hơn, nhân dịp kỷ niệm ngày thành lập Đoàn Thanh niên Cộng Sản Hồ Chí Minh (26/3), Thư viện đã giới thiệu bộ sưu tập những tài liệu về công tác Đoàn - Hội - Thanh niên, nhằm cung cấp thêm cho các thầy cô và các bạn sinh viên những thông tin, tư liệu hữu ích và thiết thực hỗ trợ cho công tác Đoàn - Hội. Và đặc biệt hơn cả, để hưởng ứng Ngày Sách Việt Nam lần thứ 2, Thư viện đã thực hiện công trình “Sách - Không gian đọc”. Một không gian học tập lý tưởng được tạo ra ngay trước khuôn viên của Thư viện thu hút sự chú ý của toàn thể cán bộ, giảng viên, sinh viên toàn trường với bàn ghế được sắp xếp gọn gàng, không gian yên tĩnh, thoáng mát. Bên cạnh đó, mỗi bàn học còn được trang trí một chậu hoa xinh xắn, một khay báo, tạp chí các loại trông vô cùng sinh động. Đến với không gian học tập mới mẻ này, các bạn sinh viên sẽ tìm thấy một nguồn cảm hứng, sự thoải mái trong việc học nhóm cũng như tự học. Đây là dịp để các bạn sinh viên phát huy tối đa khả năng tự học, tự nghiên cứu của mình cũng như kỹ năng làm việc nhóm. Quả thực đây là một công trình vô cùng ý nghĩa.

Đọc sách là để hoàn thiện bản thân. Như một người thầy giỏi, sách giúp chúng ta mở rộng kiến thức, nâng cao năng lực tư duy và kỹ năng sống để bắt kịp với sự đổi mới không ngừng của xã hội. Là một người bạn tốt, sách đồng hành, chia sẻ cho chúng ta những kinh nghiệm sống, những xúc cảm bình dị. Bởi lẽ đó mà mỗi chúng ta nên tạo cho mình một thói quen đọc sách lành mạnh cùng với một kỹ năng chọn sách hiệu quả. Hơn thế nữa, đọc sách không chỉ đơn thuần mang lại lợi ích cho cá nhân mà còn góp phần vào công cuộc dựng xây đổi mới đất nước, bởi lẽ, một dân tộc chỉ thực sự lớn mạnh khi có một đội ngũ tri thức hùng hậu.

LỢI ÍCH CỦA VIỆC ĐỌC SÁCH

Đỗ Trung Hậu

0973661904

12149036@student.hcmute.edu.vn

trunghau9b@gmail.com

Khoa Xây Dựng và Cơ Học Ứng Dụng

Ai sinh ra đều cũng phải học, học để cùng chung sống và làm việc, học để làm người. Thật vậy, mỗi ngày có rất nhiều thông tin mới, kiến thức mới do con người sáng tạo ra. Những kiến thức đó rất cần thiết cho mỗi chúng ta để cùng học tập, tiếp thu và vận dụng vào thực tế. Để tiếp cận với những kiến thức đó, không đâu khác, chúng ta sẽ phải tìm đến sách.

Thời xưa, con người thường ghi chép những gì họ nhìn thấy, nghe thấy lên các vách đá, hang động. Dần dần, họ ghi lên da thú, thanh gỗ. Đó là một dạng của sách lúc còn sơ khai. Đến khi giấy được phát minh ra, thì khái niệm về sách được rõ ràng hơn, cụ thể hơn: sách làm từ giấy. Và nó phổ biến cho đến ngày nay. Nhưng đó chỉ là định nghĩa về vật chất làm ra sách, hay nói cách khác là sách làm từ đâu. Dưới góc độ khác, một cách bao quát và đầy đủ hơn thì sách được xem là một sản phẩm của xã hội, một công cụ để tích lũy và truyền bá kiến thức nhân loại từ thế hệ này sang thế hệ khác. Sách chứa đựng các giá trị văn hóa, tinh thần của các dân tộc khác nhau trên thế giới.

Chính vì sự quý giá của tri thức nhân loại trong những cuốn sách, việc đọc sách để tiếp thu chúng là điều hết sức quan trọng đối với mỗi chúng ta. Đọc sách mang lại cho chúng ta nhiều lợi ích. Nói đến những lợi ích của sách, ta có thể liệt kê hàng loạt những lợi ích khác nhau.

Thứ nhất, một điều không thể thiếu đó là việc đọc sách giúp chúng ta mở mang, trau dồi kiến thức. Như đã nói ở trên, sách là một kho tàng tri thức khổng lồ của nhân loại, chứa đựng nhiều loại kiến thức khác nhau về văn hóa, kinh tế, chính trị, xã hội, khoa học kỹ thuật,... Đọc nhiều sách sẽ giúp chúng ta làm tăng vốn hiểu biết của mình, thể hiện con người có học thức, có văn hóa.

Thứ hai, đọc sách mang lại cho ta những hứng khởi, thư giãn và kích thích đầu óc. Sau một ngày làm việc vất vả, tối đến ta lại ngồi bên ngọn đèn, cùng nhâm nhi chén trà thơm phức và thưởng thức cuốn sách tiểu thuyết yêu thích đang cầm trên tay. Còn gì tuyệt vời bằng! Hoặc trong giờ giải lao căng thẳng, ta đọc một cuốn sách trào phúng vừa hài hước vừa phản ánh xã hội hiện thực, điều đó giúp đầu óc chúng ta thư giãn, phục hồi lại năng lượng.

Thứ ba, đọc sách cũng là một cách để tăng vốn từ vựng của bạn, cũng như cải thiện chính tả, tăng cường khả năng trình bày ý kiến của mình. Chắc hẳn trong chúng ta không ai dám khẳng định mình biết hết chính tả, không sai lỗi nào, cũng như biết hết các từ của ngôn ngữ mẹ đẻ. Bởi một điều đơn giản chúng ta không phải ai cũng là một nhà ngôn ngữ học, bạn có thể là một kỹ sư điện, một cử nhân luật hay một sinh viên, công nhân,... Đọc sách ngoài việc tiếp thu kiến thức, thư giãn, ta còn có thể cải thiện khả năng ngôn ngữ của mình, ta sẽ gặp nhiều từ mới lạ, thú vị, thậm chí là hay và sắc sảo, đầy ý nghĩa. Còn nữa, khi bắt gặp nhiều từ mới thì vốn từ vựng được nâng lên, khả năng giao tiếp và ứng xử cũng dần được nâng lên. Một ví dụ đơn giản như ta học ngoại ngữ, rõ ràng khi ta tiếp cận với càng nhiều từ thì vốn ngoại ngữ sẽ được nâng lên bởi bộ não sẽ ghi nhớ những mặt chữ, cũng như ý nghĩa của nó, từ đó việc học ngoại ngữ cũng dễ dàng hơn. Ngoài ra, việc đọc nhiều sách cũng giúp ta có khả năng diễn đạt, trình bày. Thật vậy, khi ta đọc nhiều sách đồng nghĩa với việc tiếp cận với những cách trình bày, diễn đạt tốt của tác giả. Từ đó ta học hỏi được nhiều điều từ việc trình bày một ý kiến để người khác có thể hiểu và tiếp cận. Cách trình bày, diễn đạt tốt là hết sức cần thiết trong học tập, công việc của mỗi chúng ta.

Cuối cùng, đọc sách giúp ta hoàn thiện nhân cách. Đọc sách giúp ta ngộ ra nhiều điều, giúp ta học hỏi và có những cách cư xử đúng chừng mực, hợp tình hợp lý. Giúp chúng ta tránh xa những điều trái lẽ, hướng chúng ta đến cái chân, thiện, mỹ. Từ đó định hình cho chúng ta một nhân cách tốt với tấm lòng nhân đạo, đầy lòng vị tha, khoan dung bác ái, đem đến những điều tốt đẹp. Một ví dụ cụ thể là sách “Hạt giống tâm hồn” đem đến cho chúng ta nhiều bài học quý giá, giúp nhân cách mỗi chúng ta trưởng thành hơn, đẹp đẽ hơn như một hạt giống nhân cách xanh tốt ươm mầm để thành một cây khỏe mạnh trong tâm hồn mỗi chúng ta, đem hoa thơm quả ngọt dâng hiến cho đời.

Từ những lợi ích vô cùng to lớn ở trên, ta có thể kết luận rằng đọc sách là điều không thể thiếu ở mỗi chúng ta. Vậy có khi nào bạn tự hỏi đọc sách như thế nào để lĩnh hội hết những tinh túy ấy.

Louisa May Alcott (tác giả bộ tiểu thuyết “Chuyện gia đình March”) có câu: *“Sách hay, cũng như bạn tốt, ít và được chọn lựa; chọn lựa càng nhiều, thưởng thức càng nhiều”*.

Thực vậy, mỗi người chúng ta đều có một sở thích riêng, chuyên môn riêng. Do đó, việc lựa chọn sách để đọc là hết sức quan trọng. Khi chúng ta muốn đọc một cuốn sách để giải trí, giảm stress thì không đòi hỏi lại tìm đến một quyển Toán học dày cộm đầy những dãy số và công thức, hoặc cũng chẳng ai muốn học môn lịch sử mà lại đem quyển dạy nấu ăn ra mà đọc ngẫu nhiên. Vì vậy, trước khi đọc sách ta cần xác định được mục đích của chúng ta là cần cái gì, từ đó chúng ta mới chọn đúng sách để đọc. Việc chọn sách cũng như chọn một người bạn, ta cũng cần tìm hiểu thông tin về nó thông qua lời tựa cũng như khái quát về nội dung cuốn sách bao gồm những ý gì, những ý đó nằm ở đâu thông qua mục lục của cuốn sách. Đó là vấn đề quan trọng, là điều kiện tiên quyết để có được một cuốn sách tốt phục vụ đúng mục đích ban đầu đề ra, cũng như mục đích đọc sách có hiệu quả.

Tiếp đến chúng ta luận bàn về cách thức đọc. Sau khi đã xác định được cuốn sách phù hợp, chọn được một “người bạn” ưng ý thì chúng ta bắt đầu đọc. Chúng ta đọc sách chứ không phải tập đọc, vậy nên không nhất thiết phải đọc thành tiếng, mà việc đọc thành tiếng cũng chẳng có tác dụng gì, thậm chí còn ảnh hưởng tới người khác cũng như tổn sức của chúng ta. Nên đọc bằng mắt, vừa đọc vừa suy ngẫm, liên tưởng đến các vấn đề có liên quan. Khi đọc, chúng ta nên lướt nhanh và thâu tóm nội dung chung của câu, đoạn, tránh đọc từng chữ tốn nhiều thời gian mà cũng không hiệu quả. Ngoài ra, chúng ta cũng nên ghi chú lại những kiến thức mới vào một cuốn sổ riêng, đó là cách tốt nhất để ghi nhớ lâu kiến thức từ cuốn sách. Ví dụ như ta đang học ngoại ngữ, bắt gặp một câu danh ngôn hay, một lời chào thú vị, ta ghi lại vào sổ, nó sẽ giúp ta nhớ lâu hơn.

Từ những lợi ích và cách đọc sách có hiệu quả ở trên, một lần nữa chúng ta thừa nhận rằng sách chính là một người thầy giỏi đem lại kiến thức quý báu, đồng thời cũng là một người bạn tốt luôn đồng hành cùng ta trên những nẻo đường của cuộc đời.

Tuy nhiên, một điều đáng buồn là ngày nay giới trẻ rất hững hờ với việc đọc. Văn hóa đọc sách đang xuống cấp trầm trọng. Thay vào đó, một bộ phận không nhỏ giới trẻ lao đầu vào những trò chơi trực tuyến, chìm ngập trong thế giới ảo, mạng xã hội,... dẫn đến hệ lụy khôn lường, lười suy nghĩ, thụ động,... Điều đó thật đáng phải suy ngẫm và cần được cải thiện trong tầng lớp giới trẻ hiện nay.

Một đất nước văn hiến, giàu truyền thống hiếu học như Việt Nam cần phải phát huy tinh thần học hỏi, năng động sáng tạo. Đọc sách chính là tự học, tự trau dồi kiến thức cho bản thân. Hy vọng rằng, mỗi chúng ta cần ý thức được việc đọc sách và biết được lợi ích to lớn từ việc đọc sách, từ đó phát huy tinh thần tự học, năng động sáng tạo. Đọc sách để học, để chung sống và để làm người. Có như thế, trào lưu đọc sách mới phát triển, bản thân mỗi chúng ta ngày càng hoàn thiện hơn về mặt tư tưởng, nhân cách và làm giàu vốn hiểu biết của chúng ta. Ví như câu nói của M. Go-rơ-ki: *"Hãy yêu sách, nó là nguồn kiến thức, chỉ có kiến thức mới là con đường sống"*.

SÁCH - NGƯỜI BẠN CẦN ĐƯỢC BẢO VỆ VÀ YÊU THƯƠNG

Phan Huỳnh Hữu Tuyển

097475562

13149208@student.hcmute.edu.vn

phanhuynh6395@gmail.com

Lớp 139490A

Khoa Xây dựng và Cơ học Ứng dụng

D. Henziut nói : “Tôi bước chân vào thư viện và khép cửa lại. Như thế là tôi đã tách khỏi tính tham lam, lòng tự ái, tệ say rượu và sự lười biếng của tất cả những thói hư tật xấu do cái dốt nát, sự vô công rồi nghề và cảnh sầu tu sinh ra. Tôi đắm mình vào cái vĩnh hằng giữa những tác giả tuyệt diệu với một niềm tự hào, với một cảm giác thỏa mãn đến mức cảm thấy thương hại tất cả các ông quan lớn sang trọng và giàu có nhưng không được hưởng niềm hạnh phúc này”.

Phải mất nhiều năm đọc sách để tôi có thể cảm nhận hết phần nào ý nghĩa câu nói của D. Henziut. Câu nói của ông ấy hàm chứa rất nhiều ý nghĩa mà không dễ gì có thể hiểu được ngay khi đọc qua. Sự thật thì việc bước chân vào thư viện chẳng phải là việc gì to tát, nó quả thực là một việc rất đỗi bình thường vậy tại sao ông ấy lại đề cao nó đến vậy, lại còn so sánh nó như một thú vui mà các ông quan lớn sang trọng và giàu có không được hưởng. Phải chăng thư viện ẩn chứa điều quý giá gì đó mà ông ấy đã tìm thấy để rồi ông ấy lại nâng niu, coi trọng và xem thường tất cả những tật xấu của con người trong cuộc sống. Ai cũng biết thư viện chỉ toàn là sách và liệu rằng sách có phải là thứ D. Henziut nhắc đến ?

Bước sang thế kỷ 20 cùng với sự phát triển và hội nhập kinh tế quốc tế, cuộc sống con người ngày càng đầy đủ và tiện nghi hơn. Cùng với đó là sự phát triển rộng khắp của mạng lưới internet diễn ra trên toàn thế giới, internet len lỏi vào từng góc ngách của cuộc sống từ chính trị đến xã hội rồi đến văn hóa, nghệ thuật. Internet chứa đựng một nguồn thông tin, tri thức khổng lồ mà không khó để có được, chỉ một cú “click” chuột thì những điều bạn cần nằm ngay trước mắt, rất nhanh và rất thuận tiện. Nó nhanh đến mức thay vì cầm một cuốn sách hàng giờ trên tay cặm cuội đọc và ngẫm nghĩ thì chúng ta chỉ cần ngồi trước máy tính vài ba phút đọc phần tóm tắt của quyển sách ấy thì ta đã biết được nội dung của nó. Như vậy coi như đã đủ cho việc tìm hiểu và cảm nhận. Không biết có phải chính vì thế mà dần dần giá trị của việc đọc sách, sự nâng niu và trân trọng của chúng ta đối với sách trở thành một khái niệm mờ nhạt. Sách bị lãng quên phủ bụi trên kệ, việc đọc sách trở nên lạc hậu so với việc ngồi trước máy tính hay cầm trên tay một chiếc điện thoại thông minh và liên tục chỉ trỏ, đây có phải là thực trạng hiện tại đang diễn ra trong cuộc sống của chúng ta ? Đó vẫn là một câu hỏi đang chờ câu trả lời, mà câu trả lời không nằm đâu xa, nó nằm ngay ở bản thân mỗi người khi chúng ta đối diện với một cuốn sách.

Sách là sản phẩm của xã hội, là một công cụ để tích lũy, truyền bá tri thức từ thế hệ này sang thế hệ khác. Sách chứa đựng các giá trị văn hóa tinh thần (các tác phẩm sáng tác hoặc tài liệu biên soạn) thuộc các hình thái ý thức xã hội và nghệ thuật khác nhau, được ghi lại dưới các dạng ngôn ngữ khác nhau (chữ viết, hình ảnh, âm thanh, ký hiệu,...) của các dân tộc khác nhau nhằm để lưu trữ, tích lũy, truyền bá trong xã hội. Chính vì thế mà sách đóng vai trò quan trọng trong mọi lĩnh vực của đời sống, xã hội. Sách ghi lại lịch sử để lớp lớp thế hệ tự hào về truyền thống tốt đẹp của dân tộc, sách dẫn lối ta đến với tri thức của nhân loại, sách mở ra trước mắt ta cả một thế giới rộng lớn. Mà ở đó mỗi cuốn sách, mỗi thể loại mỗi câu, chữ... là một sắc màu riêng biệt góp vào thế giới của tri thức những hương vị không lẫn vào nhau. Sách! Giá trị là thế vậy tại sao chúng ta không nắm giữ lấy sách như chìa khóa của tri thức mở đường đến thành công trong tương lai ?

Tôi đã từng nghe câu nói: “Sách làm cho con người trở thành chủ nhân vũ trụ”. Và nếu trở thành chủ nhân của vũ trụ là việc làm đơn giản như câu nói ấy thì hẳn đã có rất nhiều người làm được điều đó. Thực tế sách sẽ giúp chúng ta chiếm lĩnh được tri thức của vũ trụ thế nhưng đâu phải ngồi không là những gì trong sách sẽ tự chui vào đầu của chúng ta. Vậy là bạn chỉ trở thành chủ nhân của vũ trụ khi bạn làm chủ được sách, khi bạn biết cách đọc sách, và biết cách chọn những quyển sách thực sự hay và bổ ích.

Đã từ rất lâu, tôi vẫn giữ cho mình thói quen đọc sách mỗi ngày, nó giúp tôi cảm thấy cuộc sống bớt ồn ào và tấp nập. Cầm một quyển sách trên tay tôi có thể cảm nhận được sức nặng của từng con chữ, nặng ngay cả về tinh thần và vật chất. Mọi người đều nghĩ đọc sách là việc làm đơn giản chỉ cần cầm lên ngẫu nhiên từng từ và cố gắng hiểu chúng đang nói gì thế nhưng ít ai biết đọc sách là cả một nghệ thuật. Nghệ thuật ở chỗ đọc sách không phải đọc để biết rồi cho vào quên lãng mà đọc là để cảm nhận, để hiểu và để áp dụng những hiểu biết ấy vào cuộc sống, Bác Hồ từng khẳng định “Đọc được nhiều sách tốt nhưng nếu không đem áp dụng vào thực tiễn cuộc sống thì chẳng khác nào “cái hòm đựng sách”. Bởi lẽ sách không hề nói xuông, sách mang tri thức từ cuộc sống mà đúc kết thành, sách truyền đạt lại cho ta kinh nghiệm để giúp ta hoàn thiện bản thân trong cuộc sống.

Đọc sách cũng cần có sự điều độ và phương pháp vì nếu “Đọc sách nhiều mà đọng đầu đọc đó là hủy hoại tinh thần. Đọc ít nhưng đọc kỹ ta sẽ tìm ra được chân lý cho cuộc đời.” (Munsch Roger). Lê Quý Đôn cũng từng khuyên chúng ta rằng: “Đọc sách nên đọc bản văn cho kỹ, nhắm từng chữ một mới thấy thú vị, thấy chỗ nào không hiểu thấu được thì nghĩ cho kỹ, nghĩ không ra mới xem chú giải, như thế mới có ý vị” (Lê Quý Đôn). Quả thực đọc sách không hề dễ dàng, đọc nhanh quá hay chậm quá đôi khi sẽ khiến chúng ta không hiểu nội dung của cuốn sách. Bạn chỉ có thể đọc sách một cách từ tốn và chuyên tâm mới có thể lĩnh hội được trọn vẹn nội dung của sách. Ngoài ra chúng ta cần nhận ra rằng: “Nếu đọc nhiều mà không suy nghĩ thì anh sẽ tưởng rằng mình biết nhiều, còn nếu suy nghĩ nhiều trong lúc đọc thì hẳn anh sẽ thấy mình biết ít” (Vonte), một cách đơn giản giúp việc đọc sách thêm phần thú vị đây là khi đọc sách chúng ta hãy tập thói quen suy nghĩ. Bạn đọc một tác phẩm viết về những mảnh đời bất hạnh trong cuộc sống, trong khi đọc đôi lúc bạn nên ngừng đầu lên và thử suy ngẫm về cuộc sống xem sao, hay như bạn đang đọc Hạt giống tâm hồn hãy thử cảm giác thần thờ vài phút để nghiệm lại những bài học qua một câu chuyện cuộc sống ý nghĩa. Chính những thói quen như thế sẽ giúp việc đọc sách của bạn trở nên thi vị hơn và đồng thời cảm giác “thấy mình biết ít” khi vừa đọc vừa suy nghĩ sẽ giúp chúng ta có thêm động lực để học hỏi nhiều hơn nữa nhiều điều bổ ích.

Thực tế cuộc sống cho thấy, văn hóa đọc đang dần mai một. Đã xưa rồi thời cầm trên tay cuốn sách dày cộm mà đọc thay vào đó là những chiếc điện thoại thông minh, những máy tính bảng hay những máy tính xách tay thông dụng. Chúng ta tha hồ đọc sách mà thay vì lật từng trang sách ta lại dùng tay “quẹt quẹt” để lướt trên màn hình, hay những cú “click” chuột tìm kiếm một cuốn sách. Rõ ràng việc ứng dụng công

nghệ thông tin không hề ảnh hưởng đến việc đọc sách mà ngược lại còn giúp văn hóa đọc sách trở nên hiện đại hơn. Thế nhưng chính vì quá dễ dàng, quá tiện nghi mà chúng ta quên mất giá trị của sách, và đôi khi chúng ta chỉ đọc sách mang tính chất như “Cưỡi ngựa xem hoa”. Và liệu rằng mấy ai trong chúng ta vẫn còn giữ thói quen đọc sách, yêu sách qua từng trang giấy ?

C. Pautôpxki - Nhà văn nổi tiếng của Nga từng nói: “Bạn hãy đọc sách đi! Và mong sao trong đời bạn sẽ không có ngày nào mà bạn không đọc dù chỉ một trang sách mới”. Một trang sách mới sẽ giúp bạn mở rộng tầm mắt của mình vì “Ai đọc sách mà không biết được nhiều hơn những điều viết trong sách...” và “Đọc muôn quyển sách, đi muôn dặm đường” (Thành ngữ). Đọc sách nhiều rất tốt, thế nhưng chúng ta phải tự tạo cho mình một cách đọc sách thực sự hiệu quả để tiết kiệm thời gian và để những trang sách mở ra là những niềm vui thay vì sự chán nản và mệt mỏi.

Đọc sách đã khó thế nhưng chọn sách để đọc lại khó hơn rất nhiều lần. Nếu như để đọc sách hiệu quả chúng ta cần tạo cho riêng mình phương pháp thích hợp thì khi chọn sách chúng ta cũng cần có những hiểu biết cụ thể về loại sách mà bản thân muốn đọc. Như chúng ta đã biết, cùng với quá trình công nghiệp hóa hiện đại hóa đất nước thì nền kinh tế của nước ta ngày càng phát triển. Chính sự phát triển mạnh mẽ của kinh tế mà đời sống con người được cải thiện rõ rệt, đời sống tinh thần cũng trở nên phong phú và đa dạng hơn. Lúc này, hàng loạt các loại sách biến tướng khác nhau từ tây sang ta bắt đầu xuất hiện, tràn lan như vũ bão chạy theo thị hiếu của con người. Con người thì nhau xuất bản sách, tái bản sách, dịch sách... vô hình chung đã làm thế giới sách trở nên hỗn loạn. Và khi chúng ta đứng trước thế giới sách hỗn loạn ấy làm thế nào để có thể chọn cho riêng mình một cuốn sách hay ? Bất kỳ một sự lựa chọn sai lầm nào cũng sẽ đem đến hậu quả khó lường “Một cuốn sách tốt mở ra thì gọi niềm hy vọng, khép lại thì đem đến điều hữu ích” (M. Ancôt) còn “Những cuốn sách xấu có thể làm ta hư hỏng cũng như những người bạn xấu vậy” (G.Fielding). Và để chọn ra một cuốn sách tốt đòi hỏi chúng ta phải có sự kiên nhẫn, cảm nhận tinh tế, hơn thế là tình yêu đối với sách đối với việc đọc sách nói riêng và ý thức trong việc học tập nâng cao tri thức hoàn thiện nhân cách bản thân hay như Krupxkaia nói: “Kết hợp những điều hiểu biết với những kinh nghiệm và kiên thức sẵn có - đó là nguyên tắc cần thiết khi lựa chọn sách. Phải luôn chuẩn bị cho bản thân tinh thần “Lựa sách mà đọc cũng như lựa bạn mà chơi. Hãy coi chừng bạn giả” (Damiron), sách đọc không đơn giản là một vật dụng bình thường, đó còn là một người thầy, một người bạn thân thiết. Trong cuộc sống, ta phải chọn thầy mà học, chọn bạn mà chơi vậy nên cũng cần

chọn sách mà đọc, sách có thể ít đi một chút, nhưng phải thực sự có ích và sẽ thật là phí phạm nếu đặt trên kệ sách một cuốn sách tầm thường.

Tôi đã từng đọc được một câu nói: “Sách có cùng kẻ thù như con người: lửa, sự ẩm ướt, thú vật, thời gian và ngay chính nội dung của nó”. Sách và con người quả thực là có cùng chung những kẻ thù như thế nhưng khác ở chỗ là con người có khả năng chủ động để đối phó với những kẻ thù đó, đôi khi còn điều khiển được “kẻ thù” còn sách chỉ là vật vô tri vô giác, không có khả năng bảo vệ chính bản thân mình. Vậy ai sẽ bảo vệ sách tránh khỏi kẻ thù khi chúng bị tấn công ? Và câu trả lời chính là chúng ta, những con người yêu sách, biết quý trọng giá trị của sách. Không phải ngẫu nhiên sách tự sinh ra mà phải trải qua một quá trình lâu dài đó là quá trình của sự lao động trí tuệ, của tình yêu chân thật, của những kinh nghiệm góp nhặt trong cuộc sống... mà tác giả gửi gắm vào đứa con tinh thần của mình. Chính vì thế tôn trọng sách, bảo vệ sách chính là trân trọng cống hiến của tác giả và bảo vệ nguồn tri thức, thông điệp cuộc sống, ngọn lửa đam mê thế hệ đi trước truyền lại cho lớp lớp thế hệ sau. Và nói một cách giản đơn thì “... Bạn hãy nhớ rằng sách là do con người tạo ra, vì vậy bạn tôn trọng sách cũng chính là bạn tôn trọng con người” (G.H.Taxteven).

Con người thường tự cho rằng chúng ta là loài động vật bậc cao thông minh nhất so với bất kỳ những loài động vật nào khác trên thế giới, điều đó không sai thế nhưng không có gì là tuyệt đối, chúng ta dù có bộ não thông minh đến đâu cũng sẽ không thể ghi nhớ và hiểu biết hết toàn bộ tri thức của nhân loại trong đầu. Và hầu như phần lớn tri thức của loài người trên các lĩnh vực chỉ tồn tại trên giấy và trong sách, bởi vậy nên chỉ có thư viện - bộ nhớ khổng lồ mới có thể lưu giữ hết ngần ấy tri thức của nhân loại. Thư viện là bộ sưu tập sách của con người thể hiện sự trân trọng, bảo vệ của chúng ta đối với sách - tài sản vô giá của nhân loại, và đây cũng là hy vọng duy nhất của con người tin rằng thời gian, lửa, ẩm mốc... sẽ không hủy diệt nguồn tri thức vô tận nằm trong sách.

Ngạn ngữ Trung Quốc có nói: “Những người đọc sách tuy chưa thành danh nhưng cũng đã có một tư cách cao thượng, những người làm điều thiện, tuy không mong báo đáp nhưng tự trong lòng khoan khoái” Câu nói này càng khẳng định hơn nữa sức mạnh của những con người nắm giữ tri thức, tựa câu nói của D. Henziut khi ông bước vào thư viện thì ông đã tin rằng mình có một tư cách cao thượng hoàn toàn tách khỏi tính tham lam, lười biếng... từng trang sách mở ra và con người ta tách ly hoàn toàn với thế giới thực tại xa rời những cái xấu xa và hướng tới chân thiện mỹ của cuộc sống.

Sách mở mang trí tuệ, dẫn dắt ta vào những bí ẩn của thế giới, từ thế giới cực nhỏ của những hạt vật chất đến thế giới cực lớn của những thiên hà trong vũ trụ. Sách đưa ta vượt thời gian tìm về với lịch sử để chứng kiến và trải nghiệm, sách đưa ta đến những tâm hồn bất hạnh để ta sẻ chia và cảm thông... sách dạy ta tri thức, dạy ta cách trở thành một con người. Mỗi cuốn sách hay là một người bạn, một người thầy, luôn song hành bên ta và giúp ta vượt qua khó khăn của cuộc sống. Chính vì thế hãy luôn trân trọng và nâng niu sách nhé các bạn!

Ồ! ĐÂY LÀ THỨ TÔI CẦN

Nguyễn Linh Thi

13110239@student.hcmute.edu.vn

Lớp 13110CLC

Khoa Đào tạo chất lượng cao

Các bạn thân mến, trong chúng ta, ai đã từng có nhiều hơn một lần tự đặt mục tiêu cho mình ?

Vâng, chắc chắn chúng ta đã có rất nhiều lần tự đặt cho mình những mục tiêu trong học tập, trong cuộc sống, cho tương lai... nhưng rồi có bao nhiêu lần chúng ta đạt được các mục tiêu!. Chắc không phải tất cả mục tiêu đều đạt được rồi, nếu không nói là nó chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Nhiều người sẽ nói rằng, tôi đã đặt mục tiêu, có kế hoạch rõ ràng, chi tiết nhưng do hoàn cảnh tác động làm cho mình không có kết quả tốt. Nhưng hôm nay, tôi muốn nói với các bạn rằng, điều đó không phụ thuộc nhiều vào hoàn cảnh mà nó chính là “Ý chí bản thân”.

Qua nhiều công trình nghiên cứu người ta dần nhận ra rằng ý chí chiếm một phần quan trọng trong cuộc sống của chúng ta hằng ngày. Nó kiểm soát sự tập trung, cảm xúc và ước muốn - có tầm ảnh hưởng không nhỏ đến sức khỏe vật chất, an ninh tài chính và sự thành công trong sự nghiệp của mỗi người.

Kelly McGonigal là tiến sĩ về tâm lý sức khỏe, giảng viên trường đại học Stanford - Mỹ và là chuyên gia hàng đầu nghiên cứu về mối quan hệ giữa cơ thể và trí óc, bằng các công trình nghiên cứu của mình cô đã giúp mọi người hạn chế được căng thẳng và tạo ra những thay đổi tích cực trong cuộc sống.

Theo Tiến sĩ Kelly McGonigal: Ý chí là khả năng tự xác định mục đích cho hành động và hướng hoạt động của mình, khắc phục mọi khó khăn nhằm đạt mục đích đó.

Ý chí được sinh ra trong suy nghĩ và tâm lý của chúng ta, nhiều lúc chúng ta nghĩ rằng có thể kiểm soát được mọi khía cạnh trong cuộc sống, từ việc ăn gì, uống gì, nói gì, mua gì làm gì... trong thực tế chúng ta đều

cảm nhận được sự thất bại của chính mình, mới phút trước ta còn kiểm soát được, nhưng ngay sau đó lại bị lấn át mất kiểm soát. Một số người sẽ cảm thấy xấu hổ khi làm cho bản thân và người khác thất vọng, họ thấy mình cần nhiều ý chí hơn để kiểm soát mọi thứ. Còn số khác lại phó mặc cho ý nghĩ, họ để cuộc sống trôi theo những suy nghĩ, ngay cả những người có khả năng kiểm soát tốt nhất cũng nhiều khi cảm thấy kiệt sức. Chẳng lẽ cuộc sống lại cam go như vậy ?.

Chính vì những nghiên cứu thực tế thể Tiến sĩ Kelly McGonigal nói, “tôi sẽ mở một khóa dạy về ý chí” thì phản ứng của mọi người luôn là: “Ồ! Đây là thứ tôi cần”.

“Ồ! Đây là thứ tôi cần” là cuốn sách mà tác giả đã sự kết hợp giữa khoa học và những bài học thực tế từ khóa học nói trên, vận dụng các công trình nghiên cứu từ ghi nhận của hàng trăm học viên tham gia khóa học.

Thông thường, đối với chúng ta, thử thách về ý chí là chống lại cảm dỗ. Bạn rất muốn ăn món này, nhưng bạn không thể, bạn cần giảm cân để mặc vừa chiếc áo bó sát, hay bạn muốn mua chiếc váy này nhưng không được, bạn cần tiền ăn tới cuối tháng... Lúc đó, ta phải tự kìm chế, tự đánh lạc hướng bản thân, tôi sẽ, tôi sẽ không; tôi sẽ uống nước, tôi sẽ không ăn cái bánh này, hay tôi sẽ mua thức ăn, tôi sẽ không mua váy... như thế vẫn chưa đủ tạo ra ý chí, bạn cần nhiều hơn thế để thắng con “thèm”, tôi muốn... nó có sức nặng hơn nhiều... tôi sẽ uống nước, tôi sẽ không ăn cái bánh này, tôi muốn có vòng eo thon gọn... Tuy nhiên, với những thách thức ngoài đời thực là sự đấu tranh bên trong, giữa hai cái tôi của bạn, giữa hai con người khác nhau, đôi lúc con thèm thắng thế, hoặc bạn sẽ thắng trong cuộc tranh chấp này. Mới hôm qua bạn còn cưỡng lại được nhưng bây giờ bạn lại đang nhai bánh ngấu nghiến, bạn sẽ tự nghĩ mình sao thế này, mình đã nghĩ gì vậy nhỉ, Cuốn sách đã chỉ ra rằng những đấu tranh nội tâm đó nó không liên quan tới tâm lý mà là sinh lý học, ***điều tốt lành là các nghiên cứu đã chỉ ra rằng bạn có thể chuyển đổi giữa sinh lý sang tâm lý bằng cách thường xuyên luyện tập để cơ thể luôn trong trạng thái này, khi cảm dỗ ập tới, phản ứng bản năng của bạn là sự tự chủ.***

Hoặc như câu chuyện khác mà cuốn sách đã đề cập và phân tích tỉ mỉ: Chúng ta vừa đi qua thế giới những con thèm của cơ thể con người và còn điều đáng để ta thắc mắc nữa về chính tâm lý của chúng ta, đó là nỗi sợ. Chúng ta hãy thử làm một chuyến phiêu lưu ngược thời gian nhé. Hãy thử tưởng tượng bạn đang ở Đông Mỹ, nơi có một con hổ rừng kiêu đang nhìn bạn, và có thể bạn sẽ là bữa ăn tiếp theo của nó. Bạn sẽ cảm thấy gì ? Thật may mắn, chúng ta không phải là người đầu tiên bị rơi vào hoàn cảnh đó, tổ tiên của chúng ta đã từng ở trong hoàn cảnh ấy, nên

chúng ta được thừa hưởng khả năng đối phó trước những nguy hiểm, bỏ chạy hoặc đánh lại... để có đường sống. Bạn có thể cảm thấy những biểu hiện của cơ thể: tim đập, chân run, cảnh giác cao độ... nhưng đó không phải là điều ngẫu nhiên, ***nó được điều phối bằng não bộ và hệ thần kinh để đảm bảo bạn hành động mau lẹ, tận dụng*** từng chút sức lực của mình. Về mặt sinh lý học, đây là sự việc diễn ra khi bạn nhìn thấy con hổ rống kiêu đó: trước hết, hình ảnh thu nhận từ mắt chạy thẳng lên phân khu Chất xám Quả hạnh trong não - phân khu này có chức năng giống như hệ thống cảnh báo cá nhân của bạn. Hệ này nằm trong bán cầu não, có chức năng phát hiện các tình trạng khẩn cấp. Khi nó phát hiện thấy mối nguy hiểm, vị trí trung tâm giúp nó dễ dàng chuyển thông điệp đến các bộ phận khác của cơ thể và não. Khi hệ cảnh báo nhận được tín hiệu từ nhân cầu, rằng có một con hổ rống kiêu đang quan sát bạn, nó sẽ phát ra một loạt tín hiệu đến não và cơ thể, tạo ra phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy. Tuyến thượng thận phát ra hóc - môn căng thẳng. Hệ hô hấp khiến phổi đập nhanh để nạp thêm ô - xi cho cơ thể. Hệ tim mạch hoạt động mạnh, đảm bảo năng lượng trong máu sẽ được đưa đến các cơ bắp phục vụ đánh đấm hoặc chạy trốn. Mọi tế bào trong cơ thể bạn đều nhận được bản thông báo nội bộ: thời điểm cho thấy bạn đang sẵn sàng với phương án nào.

Phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy là một trong những món quà mà thiên nhiên ban tặng cho con người: khả năng gắn liền giữa cơ thể và não bộ nhằm cống hiến toàn bộ sức lực để cứu mạng bạn trong tình thế nguy khốn. Bạn không phải lãng phí chút sức lực nào, dù về thể chất hay trí tuệ, cho những việc không giúp bạn sống sót trong tình thế cấp bách. Vì vậy, khi phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy chiếm ưu thế, phần sức lực thể chất có thể vừa phục vụ bạn nhai bữa sáng hoặc làm lành vết thương da xước sẽ được hướng thẳng đến nhiệm vụ tự bảo vệ. Dù năng lượng trí tuệ vừa được dành cho việc tìm kiếm bữa tối hoặc lên kế hoạch vẽ hang động lớn kế tiếp nhưng cũng được chuyển thẳng đến trạng thái đề phòng ngay lúc này và hành động nhanh chóng. Nói cách khác, phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy là bản năng quản lý năng lượng. Nó quyết định việc bạn sẽ sử dụng năng lượng thể chất và trí tuệ có giới hạn của mình như thế nào.

Rời bỏ vùng thảo nguyên hoang vu, đầy rẫy những nguy hiểm rình rập, chúng ta hãy thử tìm một nơi thoải mái hơn, nhưng đi dạo chẳng hạn. Bạn hãy thử tưởng tượng tới một khung cảnh: một ngày đẹp trời, nắng rực rỡ, gió nhẹ thổi, chim chóc trên cây hót ngân vang. Bỗng nhiên trong cửa hàng bạn nhìn thấy chiếc bánh dâu tây ngon lành nhất với vài lát dâu tây, sốt đỏ mướt trên mặt kem mềm mịn. Bạn chạy nhanh tới cửa hàng trong cơn thèm thuồng mà quên mất rằng mình đang ăn kiêng. Có

chuyện gì xảy ra trong bộ não của bạn. Ngay khi nhìn thấy chiếc bánh cơ thể ta đã tiết ra chất dẫn truyền thần kinh là đô-pa-min chạy từ não giữa đến khu phụ trách chú ý, động lực và hành động. Điều này giải thích cho việc, gần như chủ động của đôi tay và đôi chân đi về phía trước, phía hàng bánh. Nhưng khoan, bạn vẫn rất cần một thứ vũ khí để chống lại cơn thèm, đó là ý chí. Lúc này có một vài thứ bạn cần quan tâm, đó không phải là cảm giác sung sướng khi ăn miếng bánh, mà là mục tiêu lớn hơn về sức khỏe, bạn muốn giảm cân. Bản năng ý chí của bạn sẽ làm mọi thứ nhằm xử lý xử lý mối nguy hại đến từ cơn thèm. Bạn không thể giết chết một mong muốn, và bởi vì cơn thèm nằm ẩn sâu bên trong tâm trí và cơ thể bạn, vậy nên sẽ không có cuộc chạy trốn rành mạch nào.

Phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy đưa bạn đến với sự thôi thúc nguyên thủy nhất không phải là phản ứng bạn cần đến ngay lúc này. Tự chủ đòi hỏi phương pháp khác để tự bảo vệ bản thân - phương pháp giúp bạn xử lý mối nguy hại mới mẻ này.

Giống như phản ứng chiến đấu - hoặc - bỏ chạy, phản ứng dừng lại - và - lập kế hoạch bắt đầu trước hết ở trong não. Một ví dụ về chuyến du ngoạn đến miền đông nước Mỹ, và đối mặt với những mối đe dọa, phản ứng chiến đấu-hoặc-bỏ chạy diễn ra khi bạn nhận thấy mối nguy hại bên ngoài, còn phản ứng dừng lại – và - lập kế hoạch có sự khác biệt quan trọng: nó diễn ra khi ta ý thức được mâu thuẫn bên trong, thay vì mối nguy bên ngoài. Bạn đã từng nghĩ đến việc gì đó không nên làm, lúc này bản năng cho ta những quyết định sai, bạn cần dừng lại, điều cần thiết là bạn phải tự bảo vệ bản thân. Đó chính là ý nghĩa của sự tự chủ. Và đây chính là hoạt động của phản ứng dừng lại – và - lập kế hoạch. Nhận thức được những thay đổi về mâu thuẫn bên trong não và cơ thể sẽ giúp bạn giảm tốc độ và kiểm soát sự thôi thúc. Đó là ý chí của chúng ta.

Ý chí chỉ có từ việc rèn luyện, tương tự như cơ bắp của chúng ta khỏe nhờ luyện tập, cũng như thể các nhà khoa học đã đưa ra ý tưởng này vào thử nghiệm với cơ chế tập luyện cho ý chí. Ví dụ, trong một chương trình rèn luyện ý chí yêu cầu mọi người phải thiết lập và đáp ứng thời hạn cho những việc mà họ đặt ra, có thể là với những việc mà họ trì hoãn như việc dọn tủ quần áo. Thời hạn có thể là: tuần một, mở cửa nhìn đồng quần áo, tuần hai, dọn những món đồ treo trên móc, tuần ba, bỏ những thứ đồ không dùng tới; tuần bốn, xong công việc. Tương tự chúng ta có thể cải thiện chế độ ăn kiêng, và luyện tập nhiều hơn. Cứ như thế chúng ta sẽ tăng sức mạnh tự chủ của mình.

Cuốn sách cũng đúc kết từ nghiên cứu của các nhà khoa học rằng, khi cam kết thực hiện mọi hành động nhỏ, kiên định, có thể gia tăng ý chí chung. Dù các hoạt động nhỏ này có vẻ vụn vặt, nhưng nó góp phần nâng

cao các thách thức ý chí mà ta quan tâm nhiều nhất, bao gồm tập trung công việc, chăm sóc sức khỏe, củng cố lại cảm dỗ và kiểm soát cảm xúc tốt hơn.

Gấp cuốn sách sau khi nghiền ngẫm đến trang cuối cùng tôi đã nhận ra những luận giải hợp lý nhất về kiểm soát ý chí. Sức mạnh thật sự nằm bên trong mỗi chúng ta, ý thức bên trong là một sức mạnh tiềm tàng mà mỗi chúng ta phải tận dụng và khai thác để đem lại cuộc sống tốt đẹp, thoải mái hơn. Ý chí vốn dĩ đã được hình thành từ rất lâu và chúng ta được thừa hưởng nó từ tổ tiên của mình, nhưng điều quan trọng là phải học cách tiết chế, và sử dụng nó vào cuộc sống, ý chí đôi lúc cũng cho ta những lời khuyên sai lầm. Chúng ta cần rèn luyện bản thân, cũng như tôi đã thử áp dụng luyện ý chí và kiểm soát nó một cách tốt nhất. Đối với tôi, cuốn sách này thật sự bổ ích, nó đem lại cho ta những kiến thức chính xác nhưng không khô khan, khó hiểu như những cuốn sách khoa học khác, những luận chứng của cuốn sách còn được xây dựng trên thực tế, dễ hiểu, sinh động, và có sức thuyết phục cao. Và tôi biết được rằng chúng ta vẫn có thể có những cách đơn giản để đạt được mục đích cao nhất, tận hưởng cuộc sống một cách thoải mái nhất, bằng cách kiểm soát bản thân; rắc rối rườm rà chưa bao giờ là sự lựa chọn chính xác.

Với tôi, “Ồ! Đây là thứ tôi cần”, là cuốn sách đầu tiên giải thích cặn kẽ về khoa học ý chí đầy mới mẻ và cách thức sử dụng nó cải thiện sức khỏe, hạnh phúc và năng suất làm việc, từ những nghiên cứu mới nhất, kết hợp kiến thức về tâm lý, kinh tế học, tâm lý học. Đây thật sự là cuốn sách mà chúng ta cần, để giải tỏa áp lực cuộc sống từ sâu bên trong, đem đến cuộc sống tích cực hơn. Đây cũng chính là điều tôi muốn chia sẻ cùng các bạn và hy vọng các bạn cũng có được kết quả như tôi đã thực hiện sau khi tiếp cận được với cuốn sách này, đó là: có suy nghĩ tích cực hơn, thay đổi được bản thân, kiểm soát bản thân tốt hơn từ cuốn sách “Ồ! Đây là thứ tôi cần”...

SÁCH LÀ MỘT NGƯỜI THẦY GIỎI, MỘT NGƯỜI BẠN HIỀN

Vũ Thị Hoài

13950039@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139501B

Khoa Ngoại ngữ

Sáng hôm nay một mình anh ra bể
Thấy sóng bao la vạm vỡ tận chân trời
Ta có thể lấy điều gì so sánh
Xin thưa anh “trí thức của loài người”
Sáng hôm nay một mình anh lên núi
Thấy ngàn năm mây trắng nổi nà trôi
Mây cuộn cuộn có gì sánh nổi
Xin thưa anh “có kiến thức trên đời”
Nguồn sống ấy nằm trong trang sách
Từ đời cha truyền lại đến đời con
Lưu giữ mãi một tình yêu trong sạch
Sách mở ra vô tận những tâm hồn
Trang sách chứa bao điều mới lạ
Những tinh khôn từ vụn cổ chí kim
Ai giữ sách để người sau đọc được
Để tri âm, tri kỷ biết nhau tìm!

Nhà thơ Lê Minh Quốc đã đưa chúng ta vào thế giới của sách - thế giới của tri thức vô tận. Tôi đã đọc sách và không biết mình đã yêu nó từ

lúc nào để từ đó nhận ra rằng sách là người thầy giỏi và là người bạn tốt nhất của mình.

Sách là người thầy đáng kính trọng, là một người thầy vĩ đại với một bộ óc chứa đựng trí tuệ của cả nhân loại. Sách là người thầy khai sáng trí tuệ của tôi, giúp tôi hiểu biết về những điều rất sâu xa và bí ẩn từ thời cổ đại xa xưa đến thế giới bí ẩn của những vì tinh tú. Tôi biết đến vũ trụ bao la, khoa học trừu tượng cũng nhờ sách. Sách còn là người thầy dạy cho tôi tri thức, những kinh nghiệm sống hằng ngày. Người thầy ấy đã dạy cho tôi biết rằng có những người đã phải dành cả cuộc đời để trải nghiệm thành công, thất bại để rồi mới có những kinh nghiệm, bài học xương máu và từ đó viết nên những quyển sách hay. Chúng ta chỉ mất vài ngày hay một tuần là có thể có được những kinh nghiệm của họ, lấy đó làm nền tảng áp dụng. Đó là “Người đi trước trồng cây, người đời sau hưởng bóng mát”. Sách là một người thầy giỏi giúp tôi những lúc khó khăn trong học tập. Gặp phải những bài tích phân hóc búa, phức tạp, tôi tìm đến sách hướng dẫn giải toán tích phân. Học ngữ pháp tiếng Anh rắc rối, khó hiểu, tôi đã có sách văn phạm ngữ pháp tiếng Anh. Không biết sử dụng Word, Excel, tôi liền tìm sách tin học văn phòng. Cả thế giới về khoa học máy tính hiện ra trước mắt tôi. Tất cả những thứ không biết tôi đều hỏi người thầy này - Sách. Sách giúp tôi tích lũy, thu lượm tri thức của nhân loại, nâng cao trình độ, hoàn thiện bản thân để sẵn sàng hòa vào guồng quay của cuộc sống hiện đại mà không bị cô lập. Với một đứa trẻ con ở vùng quê nghèo như tôi thật là thiệt thòi so với các bạn ở thành phố khi mà thư viện ở trường toàn là sách giáo khoa, sách tham khảo khô khan. Để rồi chạy như kẻ điên về nhà dặn mẹ và bà rằng không được ăn trứng ngỗng với tôi cái mà tôi đọc được qua quyển sách “Những bài thuốc dân gian” mà một bạn học sinh thành phố đã tặng tôi trong chuyến thăm quan của bạn ấy đến trường. Tôi hạnh phúc và thức trắng đêm để đọc rồi sáng hôm sau kể lại phan phách cho cả gia đình nghe giống như cô y tá đang hướng dẫn bệnh nhân cách phòng bệnh vậy. Cái cảm giác đó thật sung sướng và hạnh phúc, và rồi kể từ đó tôi ước mình có nhiều sách để đọc. Nhà văn W. Churchill có nói “Một quyển sách hay là đời sống xương máu quý giá của một tinh thần ướp hương và cất kín cho mai sau”. Trải qua nhiều chiêm nghiệm và thăng trầm của cuộc sống tôi đã cảm nhận được sự quý báu và lợi ích vô giá mà sách mang lại cho riêng bản thân mình. Chuyển vào tinh học cấp III, tôi có nhiều cơ hội hơn để tiếp cận nguồn tri thức vô tận mà tôi hằng mong ước bấy lâu nay. Từ một cô bé tự ti kém cỏi tôi thầm cảm ơn Dare to win, chicken soup for the soul như những người thầy âm thầm dìu dắt tôi vượt qua những rào cản và hạn chế của bản thân để tạo nên thành công cho chính mình, tự tin vào bản thân mình để thay đổi số phận. “Quảng gánh lo đi và vui sống “đã

dạy tôi cách cân bằng cuộc sống, tận hưởng cuộc sống và tạo ra cuộc sống muôn màu. Những bài học về giao tiếp, ứng xử trong sách đã giúp tôi có những kinh nghiệm, kỹ năng để tôi không bị vùi dập, bỡ ngỡ, tổn thương khi bước chân vào dòng đời xô bồ. Trong sách là những bài học xương máu mà người đi trước đã để lại để đến hôm nay tôi và các bạn có cơ hội đọc được, lấy đó làm bài học cho mình. Thật là đáng quý biết bao khi có sách để đọc mỗi ngày và người thông minh là người ham đọc sách. Ngày nhỏ sống với nội, thầy học trò của nội về thăm nội trên tay ai cũng cầm theo một cuốn sách, lúc đó do còn nhỏ chưa hiểu chuyện nên tôi đã thầm nghĩ là mấy người đó nghèo khó hay là keo kiệt mà về thăm nội lại chỉ cầm theo một cuốn sách. Giờ đây khi đã lớn khôn tôi mới hiểu ra rằng một cuốn sách còn đáng giá hơn bất cứ món quà nào khác, tôi cũng mong muốn được ai đó tặng sách cho mình, vì khi có được một cuốn sách bạn như có tất cả mọi thứ bên cạnh. Nội tôi là một thầy đồ dạy chữ thời xưa, tôi may mắn được nội dạy cho Tứ thư ngũ kinh, được học tam cương, ngũ thường, nội bảo là con gái phải giữ tam tòng tứ đức. Vậy nên từ nhỏ trong tôi đã hình thành ý thức trách nhiệm với bản thân, sống có mục tiêu và luôn luôn nỗ lực để cống hiến cho tổ quốc. Nhờ có những cuốn sách bổ ích mà tôi mới hiểu được mục đích sống của mình, và tôi cần phải làm gì để sống đúng với con người thực của mình. Tôi cảm nhận được sự nguy hiểm nếu không đọc sách. Không đọc sách, tôi sẽ bị lạc hậu và lỗi thời cũng như không thể tiếp cận nền khoa học kỹ thuật phát triển như ngày hôm nay. Tôi sẽ dễ bị lầm đường, lạc lối và sống không có mục tiêu, lý tưởng không chỉ là người thầy giỏi, vĩ đại mà sách còn là một người bạn tốt, một người bạn chia sẻ những vui buồn thăng trầm của cuộc sống. Tâm hồn tôi được tắm mát, tôi trở về với tuổi thơ, cái thời bắt bướm hái hoa qua những trang sách của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh. Tôi rất ghen tị với các em nhỏ ngày nay được đọc truyện Nguyễn Nhật Ánh từ bé. Cảm xúc ấu thơ ủa về trong tôi mỗi khi đọc “Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ”. Nó làm tôi nhớ về cái thời bé tôi cùng mấy đứa trẻ trong xóm chơi đồ hàng, rồi gọi nhau bằng ông này bà nọ như một gia đình. Có những lúc chơi quên cả giờ ăn cơm đến nỗi bị mẹ la về và bị phạt đòn. Khi đọc các tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh, tôi thấy hình bóng của mình hiện ra trong tác phẩm, tôi như tìm lại được tuổi thơ của mình, tâm hồn như trẻ lại, lòng tôi căng tràn hạnh phúc. Cuốn sách đó như một người bạn trong quá khứ của tôi hiện về, cùng tôi chia sẻ niềm vui, cùng nỗi nhớ nhung về tuổi thơ của tôi. Cuộc đời tôi sẽ rơi vào địa ngục tối tăm, không có lối thoát nếu không nhờ vào “Tôi tài giỏi, bạn cũng thế” của Adam Khoo. Đây là người bạn chân tình nhất của tôi. Rớt đại học, tôi rơi vào tuyệt vọng, bế tắc, vì thế nên tôi đã đi tìm một người bạn có thể làm tôi vui bớt đi nỗi buồn, để tôi có thể giải bày tâm sự, và rồi tôi tìm thấy nó, một cuốn sách mà nếu không gặp được thì giờ đây không

biết cuộc đời tôi sẽ ra sao, “Tôi tài giỏi, bạn cũng vậy” đối với tôi giống như một mỏ vàng mỏ bạc mà một kẻ đi ăn xin vừa mới phát hiện ra. Từ kinh nghiệm của bản thân mình, tôi khuyên những ai chưa đọc cuốn sách này thì hãy đọc ngay khi có thể, ai đọc rồi thì hãy làm theo để khai thác và phát huy hết những tiềm năng đang còn ẩn chứa trong mình. “Đơn giản nếu bạn không chọn thành công thì thành công chẳng bao giờ đến với bạn”. “Bạn có thể tự dán nhãn tài năng cho mình ngay từ bây giờ thay vì chờ đợi một ai đó dán nhãn cho bạn” (Adam Khoo). Khi đọc xong cuốn sách đó, sự buồn rầu, chán nản trong tôi đã biến mất mà thay vào đó là khát khao mãnh liệt được chinh phục thế giới, chinh phục những mục tiêu mà mình đặt ra cho tương lai phía trước. Cuốn sách giúp tôi có niềm tin vào trí nhớ siêu đẳng của mình, niềm tin vào một bộ óc phi thường và niềm tin rằng tôi tài giỏi.

Cuối cùng tôi đã thành công, thành công khi đỗ Đại học. Tôi cảm thấy mình thật may mắn và hạnh phúc biết bao khi được đọc quyển sách đó, nếu không có nó tôi đã lãng phí thời gian và tuổi thanh xuân trong vô ích. Những lúc thất vọng về cuộc sống, tôi thường hình dung về một thiếu nữ mặc áo blue trắng đã hy sinh tuổi thanh xuân, tài năng và tính mạng của chị cho độc lập tự do của dân tộc. Đọc cuốn sách “Nhật ký Đặng Thùy Trâm”, tôi có động lực, niềm tin và khát vọng cống hiến hết mình cho đất nước để xứng đáng với thế hệ cha anh mình. Sách đúng là một người bạn tốt, cô vũ từng bước đi của tôi. Nhìn đứa em gái nhảy lên vui sướng khi được tôi tặng cho quyển truyện cười, tôi thấy vui sướng lạ lùng. Tôi tự hỏi bản thân mình rằng sách có ma thuật đến vậy sao ?. Qua mỗi câu truyện cười ta học được rằng đằng sau những câu truyện là một bài học về cách làm người, cách sống, là những kinh nghiệm, trong nụ cười vẫn phảng phất sự châm biếm, mỉa mai, trong niềm vui cũng có những nỗi buồn giống như trong cuộc sống của chúng ta vậy, có buồn vui, thăng trầm, đó mới chính là cuộc sống thực sự. Danh ngôn la tinh có một câu rằng “Gặp một quyển sách hay dù đọc hay không đọc thì vẫn nên mua vì sẽ có lúc ta cần dùng đến”. Đó là một lời khuyên hữu ích cho những người muốn thành công và tích lũy tri thức. Văn hóa đọc ở Việt Nam vẫn chưa phổ biến dù cho mọi người đều biết lợi ích to lớn của việc đọc sách. Không có thời gian, không có nguồn sách hay hay là không đủ kiên nhẫn ?, đó là câu hỏi vẫn chưa có đáp án rõ ràng. Hiện nay, thư viện các trường Đại học, đặc biệt là ngôi trường mà tôi đang học “Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh” đã bổ sung rất nhiều đầu sách hay và có giá trị để phục vụ và đáp ứng nhu cầu đọc sách của sinh viên. Điều đó thật ý nghĩa như nhà văn Damin đã nói “sau mỗi giờ đọc sách nỗi đau nào của tôi cũng biến mất”. Điều đó liệu có chính xác, tại sao các bạn không tự trải nghiệm, đối với tôi điều đó hoàn toàn chính xác. Thế giới

bao la, muôn màu muôn vẻ đang chờ đợi bạn đến khám phá thông qua những trang sách. Hãy đọc và trải nghiệm. Nhưng “lựa sách cũng như chọn bạn mà chơi coi chừng bạn giả” (Mann Horace), bảo phải có trí tuệ, biết lựa chọn những sách hay, bổ ích mà đọc. Những sách đó sẽ giúp bạn trau dồi, bồi dưỡng tri thức và tâm hồn... Hãy tránh xa những sách xấu, có hại, kém giá trị.

Và tôi thấy hạnh phúc khi là người thích đọc sách và yêu sách giống như Phê Đrốp nói. “Tôi bước chân vào thư viện và khép cửa lại. Như thế là tôi đã tách khỏi tính tham lam, lòng tự ái, tẻ say rượu, sự lười biếng của tất cả những thói hư tật xấu do cái dốt nát, sự vô công rồi nghề và cảm sâu tự sinh ra. Tôi đắm mình vào cái vĩnh hằng giữa những thời gian tuyệt diệu với một niềm tự hào với một cảm giác thỏa mãn đến mức cảm thấy thương hại tất cả các ông quan lớn và sang trọng, giàu có nhưng không hưởng được niềm hạnh phúc này”. Sách đúng là một người thầy giỏi, một người bạn tốt vì vậy hãy nâng niu, yêu thương và đọc sách hay bạn nhé!

NGƯỜI BẠN BIẾN ĐỔI ĐỜI TÔI

Trần Thanh Lâm

0972160957

14141160@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141411A

Khoa Điện- Điện tử

Không hiểu vì sao từ nhỏ tôi đã không hứng thú với việc đọc sách. Những cuốn sách dạy làm người, những cuốn sách khoa học lý thú, những cuốn sách mở mang trí thức là những loại sách cụ thể mà tôi rất ít khi đọc, thậm chí nhiều lúc tôi chẳng buồn mở ra đọc dù chỉ là một trang. Năm tháng cứ thế trôi qua, những cuốn sách mà tôi đã đọc chỉ là sách giáo khoa, sách tham khảo, lý do đơn giản để tôi đọc những cuốn sách ấy là vì chúng đòi buộc cho việc học của tôi. Bên cạnh đó, tôi còn đọc truyện tranh để thỏa lấp sở thích của mình. Thật vậy, lúc ấy tôi chỉ coi sách là một phương tiện phục vụ cho việc học và sở thích của mình.

Rồi đến lúc tôi bước chân vào đại học, môi trường sống mới, lối sống mới và những con người mới đã dần làm thay đổi suy nghĩ của tôi. Tôi bắt đầu tìm đến sách (những cuốn sách giúp ích cho tôi, cho đời sống của tôi và cho cả việc học của tôi nữa); dần dần tôi học được cách trân trọng sách và coi sách như một người bạn đáng quý của mình. Một người khôn ngoan đã phát biểu rằng: Một cuốn sách hay trên giá sách là một người bạn dù quay lưng lại nhưng vẫn là bạn tốt (*A good book on your shelf is a friend that turns its back on you and remains a friend*). Thật đúng như vậy, sách luôn là người bạn trung thành với con người qua mọi thế hệ.

Thực sự mà nói thì đến bây giờ tôi vẫn chưa có niềm đam mê đọc sách. Tuy nhiên, tôi nhận ra nơi mình đang có những thay đổi về suy nghĩ và có thái độ tích cực hơn đối với việc đọc sách - điều mà trước đây tôi không nghĩ sẽ xảy ra nơi tôi. Tôi tìm đọc những cuốn sách dạy cách thành công trong cuộc sống như Bảy thói quen của những bạn trẻ thành đạt; Tôi tài giỏi, bạn cũng thế; 4 bí quyết chiến thắng những thói quen; Sống đam mê, có thể nói đó là những cuốn sách bước đầu làm thay đổi thói quen sống của tôi và đồng thời kích thích niềm đam mê đọc sách nơi

tôi. Rồi tôi bắt đầu tìm đọc nhiều sách hay nữa, tôi đọc các sách khoa học, các sách dạy trưởng thành nhân cách... Thế là chẳng rõ từ lúc nào tôi đã trở nên yêu thích và năng đọc sách.

Dù tôi chưa đọc được nhiều sách nhưng trong số những cuốn sách tôi đã đọc, có một cuốn sách đã giúp ích cho bản thân tôi rất nhiều; có thể trong tương lai tôi sẽ đọc được những cuốn sách hay hơn nhưng với tôi lúc này, đây là cuốn sách hữu ích nhất cho tôi và tôi thực sự thích thú với “người bạn này”. Cuốn sách ấy chắc chắn không xa lạ gì với nhiều người, có thể bạn đã đọc và cuốn sách ấy đã làm thay đổi đời bạn rồi cũng nên. Cuốn sách mà tôi đang nói đến mang tựa đề là “Quảng gánh lo đi và vui sống” (How to stop worrying and start living) của tác giả Dale Carnegie - cũng là tác giả cuốn sách nổi tiếng “Đắc nhân tâm”.

Ất hẳn bạn đã đoán được nội dung của cuốn sách này rồi phải không ? Đúng vậy, tựa đề cuốn sách đã nói lên tất cả, nó như một lời mời gọi hay nói một cách mạnh mẽ hơn là một mệnh lệnh cho tôi và cho cả bạn nữa: Hãy quảng gánh lo đi, hãy để gánh lo chết đi và hãy vui sống, vui sống với hiện tại. “Đóng quá khứ lại! Để cho quá khứ đã chết rồi tự chôn nó... Đóng kín cửa sắt tương lai lại, cái tương lai nó chưa sanh...ngày vinh quang của ta là hôm nay” (trích “Quảng gánh lo đi và vui sống”). Bác sĩ Osler khuyên rằng: “Cách hay hơn hết và độc nhất cho ngày mai là đem tất cả thông minh, hăng hái của ta tập trung vào công việc hôm nay”. Hay một triết gia xưa đã nói: “Đừng lo tới ngày mai vì ngày mai ta phải lo tới công việc của ngày mai. Ta chỉ lo hôm nay thôi cũng đủ khổ rồi”. “Xin nhắc bạn: đừng “lo” tới ngày mai chứ không phải là đừng “nghĩ”. Bạn cứ nghĩ tới ngày mai đi, cứ cẩn thận suy nghĩ, dự tính, sửa soạn đi, nhưng đừng lo lắng gì hết” (trích “Quảng gánh lo đi và vui sống”). Khi đọc những câu nói trên, bạn có cảm thấy được mời gọi sống hết mình cho hôm nay không ? Bạn có cảm giác muốn trút bỏ ưu tư, lo lắng - một loài một đang gặm nhấm đời bạn không ? Đối với riêng tôi, những câu nói trên đánh động tôi nhiều lắm, bởi trước giờ tôi luôn sống trong lo lắng. Tôi lo lắng về việc học, lo lắng về tiền bạc (nhất là khi vào sống ở thành phố), lo lắng cho tương lai sau này của tôi, lo lắng cho gia đình (vì tôi là con trai một và là con đầu) và ngàn nỗi lo lắng khác. Tôi lo lắng đến nỗi ai nhìn vào cũng bảo tôi như một ông cụ non dù tôi mới ở tuổi 19. Quả thật, tôi đã làm “nô lệ” cho lo lắng mà chẳng hay biết.

Nếu không đọc được “Quảng gánh lo đi và vui sống” sớm thì chắc hẳn tôi đã sinh bệnh nặng vì lo lắng quá mức rồi. Tôi thâm cảm ơn tác giả Dale Carnegie đã gửi đến cho tôi một “người bạn”. Một “người bạn” tốt đã dạy tôi cách trút bỏ những ưu tư, lo lắng, sợ hãi và biết học cách sống trọn vẹn cho hôm nay, chứ không phải cho hôm qua hay cho ngày

mai. Thật nhẹ nhõm biết bao khi tôi trút bỏ được cái “bao tải lo lắng” mà tôi đã vác gần như trong suốt hơn 7 năm trường. Xin được nói thêm là cuốn sách ấy đã rất hữu ích cho tôi trong việc học tập ở môi trường đại học - một môi trường học tập vô cùng mới lạ. Nhờ vậy, mà tôi không còn gặp nhiều khó khăn trong việc học tập ở nơi đây nữa. Nói thật dễ dàng nhưng thực tế, tôi đã phải mất một thời gian khá dài để có thể thực hiện được theo những lời khuyên trong sách ấy. Còn bạn thì sao ? Bạn có làm “nô lệ” cho lo lắng không ? Nếu bạn đang có những lo lắng phiền não thì tôi chân thành khuyên bạn nên tìm đọc “Quảng gánh lo đi và vui sống” đi, dám cá với bạn rằng đời bạn sẽ bước qua một chương mới khi bạn bắt đầu đọc cuốn sách này.

Nhưng bạn nói với tôi rằng bạn không thích đọc sách, vậy thì có sao đâu, chẳng phải tôi đã nói với bạn là trước kia tôi cũng đâu có thích đọc sách. Nếu bạn vẫn cứ khẳng định bạn không thích đọc sách thì tôi có thể xin bạn thử mở cuốn sách ấy ra và đọc những trang đầu được không ? Hay tôi chỉ xin bạn đọc một trang đầu thôi cũng được. Tôi chắc chắn rằng bạn sẽ không nỡ gấp sách lại đâu, thậm chí là bạn còn muốn đọc hết cuốn sách ấy nữa là đằng khác. Tôi không nói suông đâu, vì tôi đã trải qua điều ấy trước bạn rồi; vả lại, chắc chắn rằng không ai là không có một nỗi lo lắng nào, phải không bạn ? Và bạn cứ yên tâm, tác giả rất khôn ngoan trong việc trình bày bố cục, ông sắp xếp các mục rất logic; ngôn ngữ thì gần gũi và dễ hiểu; bên cạnh đó, tác giả còn thêm vào rất nhiều dẫn chứng trong thực tế để nội dung thêm cụ thể và sinh động. Hãy mau mau tìm đọc cuốn sách ấy đi bạn, hãy làm điều đó khi bạn còn cơ hội, chúng ta đâu biết được khi nào mình chết đâu, hãy tận dụng thời gian bạn đang có, hãy tìm ngay hôm nay, hãy mau thoát khỏi sự giam cầm của lo lắng, tôi thiết nghĩ một cuốn sách hay như vậy ắt hẳn sẽ được bán ở tất cả các nhà sách.

Sở dĩ tôi bảo bạn hãy tìm đọc ngay vì để càng lâu, “con mọt” lo lắng sẽ mau chóng làm bạn suy sụp tinh thần và thể chất, thậm chí là giết chết bạn. Tôi xin trích dẫn một đoạn trong cuốn sách để làm rõ điều tôi vừa nói trên: “Một cuộc nghiên cứu 15,000 người đau bao tử cho thấy trong năm người thì bốn người cơ thể không có gì khác thường hết. Sợ, lo, oán, ghét, tánh vô cùng ích kỷ, không biết thích nghi với hoàn cảnh, những cái đó nhiều khi là nguyên nhân của bệnh đau bao tử và chứng vị ung” và còn nhiều dẫn chứng cụ thể khác nữa, bạn hãy tự mình tìm hiểu thì sẽ rõ. Trái lại khi bạn bỏ đi được những lo lắng và vui sống với hiện tại thì bạn sẽ gặp được nhiều kết quả tốt đẹp ngoài ý muốn. Như một bác sĩ thâm niên đã nói: “Bảy chục phần trăm các bệnh nhân đi tìm các y sĩ đều có thể tự chữa hết bệnh nếu bỏ được nỗi lo lắng và sợ sệt... thậm chí cả khi bệnh của họ còn nguy hiểm hơn nhiều nữa, chẳng hạn như bị thần

kinh suy nhược mà trúng thực, có ung thư bao tử, đau tim, mất ngủ, nhức đầu và bị chứng tê liệt.” trích “Quảng gánh lo đi và vui sống”. Một lần nữa, tôi khuyên bạn hãy mau tìm đọc sách ấy đi.

Và không chỉ cuốn sách đó không thôi, hãy tìm đọc hết những cuốn sách hay, bổ ích và có sức biến đổi đời bạn, “Nhưng làm sao để biết cuốn sách nào hay và cần thiết cho tôi?”. Tôi đã từng đặt câu hỏi ấy và tôi xin được chia sẻ cách làm của tôi, biết đâu nó sẽ thích hợp đối với bạn: phương pháp đó là hãy hỏi những người có kinh nghiệm, những bậc lão thành, những người đi trước và cả những người bạn của bạn nữa, có rất nhiều người để bạn hỏi. Tôi tin chắc rằng bạn sẽ có nhiều chọn lựa sau khi hỏi họ. Còn nếu bạn có cách nào hay hơn thì hãy mạnh dạn áp dụng ngay và xin chia sẻ cho tôi và những người khác cùng biết nữa.

Thế nhưng, khi đọc sách, thường bạn chỉ đọc với mục đích là làm giàu cho kiến thức của mình hay chỉ để tâm hồn được khuây khỏa. Các mục đích trên cũng tốt nhưng chúng chưa phải là thực sự hữu ích cho bạn đâu. Mà mục đích cao đẹp cuối cùng của việc đọc sách là làm trưởng thành suy nghĩ và giúp con người bạn phát triển theo những chiều hướng tích cực hơn, để bạn trở nên một người có ích cho xã hội. Tuy nhiên, muốn được như vậy thì bạn đừng dừng lại ở việc đọc, hãy đi tiếp một chặng nữa là thực hiện những điều tốt mà sách dạy bạn. Có những câu danh ngôn rất hay nói về vấn đề này như “Một cuốn sách thực sự hay dạy tôi nhiều điều hơn là đọc nó. Tôi phải nhanh chóng đặt nó xuống, bắt đầu sống theo những điều nó chỉ dẫn. Điều tôi bắt đầu bằng cách đọc, tôi phải kết thúc bằng hành động” (*A truly good book teaches me better than to read it. I must soon lay it down, and commence living on its hint. What I began by reading, I must finish by acting*) - Henry David Thoreau; Hay một câu nói mạnh mẽ hơn: “Sách chỉ phí giấy nếu chúng ta không hành động theo những hiểu biết mà tư tưởng mang lại” (*Books are but waste paper unless we spend in action the wisdom we get from thought*) - Edward Bulwer Lytton. Đọc, rồi thực hiện những lời dạy hay từ sách, làm được như vậy, tin chắc rằng cuộc đời của tôi và của bạn sẽ rất tươi đẹp và sẽ có nhiều thành công.

Quả thật, nguồn lợi mà sách mang lại cho con người chúng ta thật to lớn. Có thể nói, sách là nơi chứa đựng cả nền văn minh nhân loại, là cầu nối giữa quá khứ và hiện tại, là nơi chứa đựng những bộ óc phi thường, những kinh nghiệm đáng quý... Đến nỗi, Heinrich Heine đã thốt lên: “Khi họ đốt sách thì chính là họ cũng đang đốt cả loài người” (*Whenever books are burned, men also in the end are burned*). Thế nhưng, sách sẽ chẳng có giá trị gì nếu như con người không đọc: “Không cần phải đốt sách để phá hủy một nền văn hóa. Chỉ cần buộc người ta

ngừng đọc mà thôi” (*You don't have to burn books to destroy a culture. Just get people to stop reading them*) - Mahatma Gandhi. Và cũng sẽ chẳng có giá trị gì khi con người chỉ dừng lại ở việc đọc sách, bạn biết tôi muốn nói điều gì rồi đúng không ?

Vậy chúng ta hãy cùng nhau thay đổi thói quen và mục đích của việc đọc sách nếu thói quen hay mục đích của chúng ta chưa thực sự tốt. Tôi tin chắc rằng xã hội sẽ thay đổi, văn minh thế giới cũng có thể thay đổi nếu như ai cũng đam mê và yêu thích đọc sách. Chúc bạn tìm thấy niềm vui và những hướng đi tươi sáng ngang qua việc đọc sách.

SÁCH - HỌC TỪ THẦY, CHƠI CÙNG BẠN

Trần Hoàng Thị Thơm

01632717815

13950088@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502

Khoa Ngoại Ngữ

Tháng tư năm 2015 này, cộng đồng người yêu sách Việt Nam đón chào một sự kiện quan trọng: Ngày Sách Việt Nam lần thứ 2. Có thể nói, với quyết định chọn ngày 21/4 hằng năm làm ngày lễ quốc gia về đọc sách, Việt Nam đã thể hiện sự quan tâm ngày càng sâu sắc đến một hoạt động tinh thần quan trọng của nhân loại - Đọc sách 21/4 cũng là một cột mốc quan trọng trong lịch sử ngành sách Việt Nam - cuốn sách chữ quốc ngữ đầu tiên do thợ in người Việt tạo ra được xuất bản: cuốn “Đường Kách Mệnh” của chủ tịch Hồ Chí Minh. Là một sinh viên mà quá trình học tập và rèn luyện gắn liền với sách, cũng là một người yêu sách, hướng tới ngày sách Việt Nam 21/4, tôi có dịp cảm nhận lại vai trò của sách trong cuộc đời của mình như những người thầy giỏi, người bạn tốt, cũng như những điều kiện mà thư viện đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã hỗ trợ tôi đọc sách và tự học hiệu quả.

Trước hết, tôi tự tin khẳng định rằng: sách là một trong những phát minh quan trọng nhất của loài người trong quá trình phát triển của mình. Sách đã thay đổi và phát triển cách thức con người giao tiếp với nhau: từ giao tiếp chỉ bằng lời sang cả bằng chữ, từ giao tiếp đồng đại sang truyền lưu cả ngàn đời, từ đối thoại với số ít người sang truyền đạt ý kiến tư tưởng với muôn người... Chính trên cơ sở ấy mà sách trở thành kho lưu giữ báu vật quý giá nhất của nhân loại: Tri Thức. Vậy nên, hành trình tiếp cận tri thức của con người không thể thiếu người đồng hành - người thầy giỏi - chính là Sách. Từ thuở mới bập bẹ học mặt chữ, từ chúng ta đã cần đến sách. Học trên lớp chúng ta có sách giáo khoa, giáo trình cung cấp những kiến thức, những hướng dẫn cơ bản. Tự học ở nhà chúng ta cần đọc thêm các sách tham khảo, sách nghiên cứu chuyên sâu. Không chỉ cung cấp kiến thức sách vở, kiến thức chuyên môn, sách còn là nguồn thông tin vô tận về xã hội, về cuộc sống đang diễn ra quanh ta hàng ngày.

Chúng ta không thể thành công trên con đường học vấn nếu chỉ biết đến kiến thức chuyên môn mà thiếu đi vốn hiểu biết xã hội. Nhưng những tri thức này đâu phải lúc nào cũng được giảng dạy ở nhà trường, vậy tại sao ta không đến với sách, để tiếp thu kinh nghiệm, hiểu biết của người đi trước mà làm giàu vốn sống, vốn kinh nghiệm xã hội của mình một cách nhanh chóng, dễ dàng ? Không dừng lại ở đó, sách còn cho ta những lời khuyên thông thái, những bài học sâu sắc đúc kết từ cuộc sống của các tác giả, để từ đó ta rút ra cách sống, cách đối nhân xử thế sao cho hợp lẽ, cho phải đạo của riêng mình. Một trong những cuốn sách đạo lý mà tôi luôn trân trọng xem như thầy đó là “Đắc nhân tâm” của Dale Carnegie. Tuy không đồng ý với tác giả một số điểm do khác biệt văn hóa giữa Việt Nam và Mỹ, nhưng tôi luôn cảm ơn Dale vì đã đưa ra những lời khuyên hết sức hữu ích để đạt được thành công trong giao tiếp - xuất phát điểm của thành công trong cuộc đời. Một trong số đó là “Luôn đặt bạn vào vị trí người khác trước khi nói và hành động”. Từ khi tôi áp dụng lời khuyên đó, tôi rất ngạc nhiên khi các mối quan hệ của mình đã tiến bộ đáng kể. Đó chính là lý do tôi luôn tin rằng, mọi cuốn sách đều có thể là người thầy giỏi. Nếu cuốn sách hay, chúng ta có bài học hay để áp dụng. Ngược lại, cuốn sách dở với lời khuyên tồi sẽ cho ta cơ sở để so sánh với bài học hay. Điều quan trọng là chính chúng ta chủ động chọn sách - chọn thầy cho mình.

Sách đến với tôi không chỉ trong vai người thầy cho tôi kiến thức, sách còn là người bạn gắn bó với tâm hồn tôi từ thuở còn nằm nghe ba mẹ đọc truyện cổ tích. Những nhân vật trong truyện cổ Việt Nam, truyện cổ Grim, truyện cổ Andecxen, Nghìn lẻ một... đã cùng tôi dạo chơi khám phá những miền đất lạ trong những giấc mơ thần tiên của tuổi thơ. Họ là bạn đem đến cho tôi niềm vui, niềm hạnh phúc được khám phá, tìm hiểu, thỏa mãn trí tò mò con trẻ về cuộc sống xung quanh mình. Sách còn là người bạn chia sẻ với tôi bao tâm sự buồn vui của cuộc sống. Tôi nhớ đã bao lần trắng sáng, tôi ngồi trong nhà đọc truyện ngắn “Dưới bóng hoàng lan” của Thạch Lam mà lòng dạt dào bao cảm xúc về mối tình đầu của mình. Hoặc thậm chí bây giờ đang ở Sài Gòn, nhiều khi đọc lại tác phẩm này, tôi lại bật khóc nghĩ về bà của tôi ở quê, lúc này đang quạnh quẽ chờ đứa cháu ở phương xa là tôi về, chỉ đơn giản là nấu cho tôi bữa cơm có món dưa chuột - món ăn khoái khẩu của tôi mà chỉ bà mới làm được. Nhiều lúc sách đối với tôi còn hơn cả người bạn. Có những khi tôi đọc sách quên cả thời gian, đắm chìm vào câu chuyện tác giả đang kể, đó chính là những phút giây thư giãn tuyệt vời. Nhớ khi tôi được đọc các tập truyện “Harry Potter”, tôi đã đọc một mạch, ba mẹ tắt đèn rồi còn bật đèn trong chăn để đọc bằng hết, thức cùng Harry hết một đêm, để cùng cậu đi hết chuyến phiêu lưu của mình. Đó là phút giây tôi sống trong thế giới

của riêng mình, thỏa sức cho trí tưởng tượng bay bổng. Còn niềm hạnh phúc nào hơn là có được một người bạn trung thành, một thế giới riêng mình như vậy ? Nếu không có sách, tâm hồn tôi sẽ nghèo nàn biết mấy, vì thế giới của tôi sẽ chỉ hạn hẹp trong tầm mắt vật lý hiện tại mà không thể mở rộng ra xa hơn trong không gian thời gian dài rộng của nhiều người khác, của nhiều đời trước.

Mặc dù tôi hoàn toàn đồng ý rằng sách là người thầy, người bạn, nhưng tôi nghĩ tìm được thầy giỏi, bạn tốt - tức là những cuốn sách hay cũng như cách học, cách chơi hiệu quả - tức là phương pháp đọc đúng đắn mới là yếu tố quyết định làm nên thành công của người đọc sách. Sách hiện nay có hằng hà sa số, lựa tìm được một cuốn sách hay cần người đọc phải thông minh và chịu khó tìm hiểu thông tin, đặc biệt từ những nguồn đáng tin cậy như thư viện, nhà sách, tác giả uy tín. Tìm được sách rồi còn phải biết cách đọc sách mới có thể thu nhận được tinh hoa của sách. Ở điểm này, tôi cố gắng học theo phương pháp đọc của chủ tịch Hồ Chí Minh - người tự nhận mình là “mới chỉ học hết tiểu học” nhưng lại có một trí tuệ uyên thâm khó ai sánh kịp. Phương pháp của Bác là đọc rộng, đọc có ghi chép, đánh dấu để dùng khi cần, đọc có tư duy, suy nghĩ độc lập và đọc phải có áp dụng vào thực tiễn. Đọc sách - phải được hiểu là hoạt động của tư duy, chứ không chỉ đơn thuần là lướt mắt qua con chữ. Không nên đọc nhiều để khoe, mà đọc phải để sử dụng có ích cho cuộc sống. Đó là cách đọc sách khoa học, tiến bộ của Bác mà tôi nghĩ chúng ta cần khuyến khích nhân rộng ra hơn nữa.

Mặc dù là người yêu sách, nhưng với điều kiện của mình, không phải lúc nào tôi cũng có thể đọc những cuốn sách mình mong muốn. Chính vì vậy mà thư viện đóng vai trò cực kỳ quan trọng trong quá trình đọc sách của tôi. Thư viện Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh nơi tôi đang học đã tạo điều kiện rất nhiều cho tôi và các bạn được tiếp cận với sách, được tự học cùng sách hiệu quả. Tôi thích nhất là “Không gian đọc sách mở” của thư viện. đây là một sáng kiến rất thiết thực vì đã tạo ra không gian thoải mái, tiện lợi, khích lệ tinh thần tự học của sinh viên. Phòng học nhóm, nơi thầy cô có thể giảng bài thêm sau giờ học cũng là một ý tưởng hay, tạo điều kiện họp nhóm, thảo luận hiệu quả. Phòng đọc cộng đồng cũng là địa chỉ yêu thích nơi tôi có thể đọc rất nhiều đầu sách hay cũng như trao đổi sách để tăng thêm cơ hội đọc sách của mình. Hiện tại tôi cũng rất háo hức mong chờ ngày hội trao đổi sách của thư viện, cơ hội để tôi tiếp cận những cuốn sách mình không đủ điều kiện mua cũng như chia sẻ với bạn bè những cuốn sách của mình. Tuy nhiên, theo quan sát của tôi, không gian đọc sách mở của Thư viện vẫn còn hơi tối ở một vài khu vực, nếu Thư viện nghiên cứu lắp thêm đèn thì hiệu quả sử dụng chắc chắn sẽ tốt hơn. Thêm vào đó, số đầu sách văn học

của thư viện còn quá ít so với sách chuyên ngành dành cho nghiên cứu, học tập. Nếu như Thư viện tăng thêm số lượng và chủng loại sách này, cũng như truyền thông quảng bá mạnh mẽ hơn nữa thì sách đến với sinh viên sẽ thực sự vừa là người thầy giỏi vừa là người bạn tốt.

Như vậy, sách - người thầy cho chúng ta tri thức, người bạn mang đến ta niềm vui, đóng vai trò rất quan trọng trong cuộc sống của mỗi người. Tình thần yêu sách, ham đọc sách cũng như phương pháp đọc sách đúng cần được khuyến khích phát triển hơn nữa. Là “hiệp sĩ canh giữ tri thức” - các cán bộ thư viện giữ nhiệm vụ hết sức cao cả là mang cơ hội tiếp cận tri thức từ sách đến với mọi người. Yêu sách, chúng ta cần nỗ lực hơn nữa để sách đến được với nhiều người, để văn hóa đọc Việt Nam ngày càng phát triển, đóng góp thiết thực vào xây dựng nền văn hóa Việt Nam nói riêng, xây dựng đất nước Việt Nam nói chung.

75 LỜI KHUYÊN ĐỂ THÀNH CÔNG - CẨM NANG HỌC ĐẠI HỌC

Vũ Mạnh Cường

11945005@student.hcmute.edu.vn

Lớp 119450A

Khoa Cơ khí Động lực

Khoảng thời gian đầu khi vừa mới rời khỏi ghế nhà trường THPT để bước chân vào giảng đường đại học là khoảng thời gian vô cùng khó khăn của các bạn sinh viên năm nhất. Để làm quen và thích nghi với một môi trường sống mới, điều kiện học tập mới, thầy cô bạn bè mới, các phương pháp học tập thay đổi, cách tiếp cận tri thức cũng khác hẳn so với học ở trường trung học khiến cho các bạn không khỏi lạ lẫm và cảm thấy lo lắng đến việc làm sao để học tốt được trong môi trường đại học này. Ai cũng muốn mình được thành công nhưng đó không phải là điều dễ dàng cũng không nhiều người làm được, làm gì để trở nên thành công và thành công như thế nào ?

Hãy đến với cuốn sách mang đầy hy vọng này, nó sẽ chỉ dẫn cho các bạn đọc những lời khuyên hữu ích nhất để trở thành người thành công nhất trong khoảng đời sinh viên của mình nhé.

Đến với cuộc thi “Sách - Người Thầy Giỏi, Người Bạn Tốt” do Thư viện trường phát động, tôi xin trân trọng giới thiệu với các bạn đọc cuốn “75 Lời khuyên để thành công - Cẩm nang học đại học” của tác giả *Andrew Roberts*, bản dịch tiếng Việt chính thức được chuyển nhượng bản quyền giữa *The University of Chicago Press* và *Đại học Hoa Sen*, tháng 02 năm 2011. Cuốn sách dày 256 trang, gọn nhẹ, in trên khổ giấy 14x20,5cm phát hành bởi *Phuong Nam Book*. Bìa sách được thiết kế rất hài hòa và đẹp mắt, với nền sách một màu xanh hy vọng đặt lên trên là màu trắng tinh khôi cách phối màu hài hòa của các màu sắc sáng làm nổi bật lên được tên cuốn sách, tên tác giả và quan trọng nhất là 75 lời khuyên bổ ích chỉ dẫn tường tận cho sinh viên trải nghiệm học vấn đại học tốt nhất như tên gọi của nó. Trên bìa sách là hình ảnh ô vuông được mở toang như đang dang rộng chờ đón những người biết tìm kiếm đến

cánh cửa của sự thành công. Những lời khuyên vô cùng bổ ích từ chính trải nghiệm của tác giả, cuốn sách gồm 75 lời khuyên cụ thể về việc chọn trường, chọn khóa học, ngành học, tương tác với các giảng viên. Tác giả cũng phơi bày những bí mật của đời sống thấp ngà, cho ta thấy động lực của giáo sư là gì, đâu là những nguồn lực giá trị nhất mà một trường đại học có thể mang lại cho sinh viên và quan trọng hơn cả làm thế nào để có được một học vấn gắn bó với từng cá nhân.

Tác giả *Andrew Roberts* sinh năm 1963 tại Albany, New York nhưng lớn lên ở Lawrenceville, New Jersey. Ông học tại trường cao đẳng Williams chuyên ngành kinh tế. Sau khi giảng dạy môn Đại số cho học sinh lớp 7 và lớp 8 ở thành phố Kansas, môn tiếng Anh như một ngoại ngữ thứ hai cho học sinh ở Brno, Cộng hòa Séc, ông hoàn thành học vị tiến sĩ chuyên ngành chính trị tại trường đại học Princeton. Từ năm 2003, ông giảng dạy môn khoa học chính trị tại trường đại học Northwestern. Tác phẩm đã xuất bản ở Việt Nam: *75 Lời khuyên để thành công - Cẩm nang học đại học*, Nxb Hồng Đức & Phương Nam, 2013.

Phản nội dung:

Trích lời dẫn nhập từ cuốn sách này:

“Tác giả là giáo sư của một đại học ở Mỹ, am hiểu mọi ngõ ngách, mọi phương diện của sinh hoạt đại học, từ lớp học nhỏ đến giảng đường lớn; từ học phí đến những chọn lựa đầu tiên có tính quyết định; từ cuộc sống ký túc xá đến hoạt động ngoại khóa; từ tính chất của các loại giảng khóa đến “mặt trái” của điểm số, xếp hạng hay danh tiếng của sinh viên và giảng viên; từ việc viết luận văn cuối khóa đến việc xem xét cách giao tiếp với các giáo sư; từ công việc nghiên cứu đến sự cân bằng giữa nghiên cứu và giảng dạy của sinh viên cao học và các giáo sư; từ sự đa dạng của chương trình giáo dục khai phóng (liberal arts) đến một thị trường lao động mở cho các sinh viên ra trường không mang theo kỹ năng hành nghề mà mang theo một tâm hồn khao khát tiếp tục tìm hiểu và khám phá (mà tác giả cho là sự may mắn kép của xã hội Mỹ)...

Tất cả 75 lời khuyên đều thiết thực và quý báu, như những món hành trang trên con đường đại học mà, theo lời tác giả, bạn có thể thu nhặt ngẫu nhiên, chứ không nhất thiết phải sắp xếp thành hệ thống.

Tác giả cung cấp một bức tranh đại học Mỹ, một xứ sở có các đại học luôn ở top trên và chiếm số đông trên bảng xếp hạng các đại học tốt nhất thế giới. Vì thế, tại Việt Nam, sự học tập các mô hình và tinh thần đại học Mỹ hiện đang trở thành phong trào thể hiện không chỉ trong từng sinh viên du học, trong mỗi trường đại học qua các chương trình hợp tác

quốc tế, mà quan trọng hơn cả, trên bình diện quốc gia, là nỗ lực của chúng ta muốn hợp tác toàn diện về giáo dục với người Mỹ”.

Lời giới thiệu để lại một ấn tượng sâu sắc sẽ khiến cho bạn đọc thấy tò mò và hứng thú muốn tìm hiểu ngay những lời khuyên bên trong là gì ? Và khi đọc xong cuốn sách này các bạn sẽ không phải hối hận vì đã lãng phí thời gian mà còn thu nhận thêm cho bản thân những kinh nghiệm mới, cảm giác như rất rõ ràng và thực tế với bối cảnh tại trường đại học của bạn. Cuốn sách “*Cẩm nang học đại học*” gồm bố cục như sau: Lời giới thiệu, phần dẫn nhập, có 9 chương và cuối cùng là phần đọc thêm.

Trong phần lời giới thiệu các bạn sẽ được nhìn thấy rõ toàn cảnh của trường đại học Mỹ, nơi mà tác giả đã dùng để viết cuốn sách này một bức tranh đại học Mỹ, một xứ sở có các đại học luôn ở top trên và chiếm số đông trên bảng xếp hạng các đại học tốt nhất thế giới. Phần dẫn nhập các bạn sẽ tìm thấy mục đích của học vấn đại học và những mục tiêu phải đạt được khi học đại học: “*Học để giao tiếp; Học để suy nghĩ; ... ; Chuẩn bị cho sự nghiệp*”. Và sẽ rõ ràng hơn, thiết thực hơn các bạn sẽ thấy được sự bổ ích của các lời khuyên, những kinh nghiệm quý báu qua 9 chương trong cuốn sách này:

Chương I: Các trường đại học hoạt động như thế nào

Nội dung 1: Lịch sử của trường đại học

Nội dung 2: Hướng dẫn sinh viên về công tác quản lý của nhà trường

Chương II: Chọn một trường đại học

Lời khuyên 1: Bạn có thể nhận được nền học vấn trong lớp như nhau tại hầu hết các đại học được chọn lọc hợp lý.

...

Lời khuyên 9: Đừng lo, đa số sinh viên hạnh phúc với chọn lựa của họ

Chương III: Chọn lớp

Lời khuyên 10: Hãy tính đến việc dự thính các lớp trong tuần đầu tiên của học kỳ

...

Lời khuyên 34: Xét đến các khóa học sau đại học

Chương IV: Chọn môn chính

Lời khuyên 35: Học thử nhiều chuyên ban

...

Lời khuyên 44: Đừng quá căng thẳng về lựa chọn của mình

Chương V: Thành công

Lời khuyên 45: Quản lý thời gian của bạn

...

Lời khuyên 52: Những cách làm tắt của giáo sư khi thực hiện nghiên cứu

Chương VI: Tương tác với các giáo sư

Lời khuyên 53: Biết tôn trọng

...

Lời khuyên 61: Xin thư giới thiệu từ những giáo sư biết nhiều về bạn

Chương VII: Học bên ngoài lớp học

Lời khuyên 62: Hãy tham gia vào các hoạt động ngoại khóa

...

Lời khuyên 68: Làm quen với các sinh viên người nước ngoài

Chương VIII: Chuẩn bị bước lên cao học

Lời khuyên 69: Hiếm khi có lý do có sức thuyết phục để đi thẳng vào trường cao học sau khi tốt nghiệp đại học.

...

Lời khuyên 75: Trò chuyện với các sinh viên đang học cao học

Chương XI: Các bí quyết của giới nhà giáo: Những quy tắc mà các giáo sư tuân theo

Phần đọc thêm: Các tài liệu tham khảo

“Cẩm nang học đại học” là cuốn sách thuộc thể loại sách hướng dẫn với rất nhiều chương theo từng giai đoạn trong việc học đại học và gồm 75 lời khuyên thiết thực, bổ ích hãy tìm hiểu và đọc cuốn sách này khi mới vừa bước chân vào giảng đường đại học. Cuốn sách đưa ra những lời khuyên hết sức hữu dụng và có giá trị. Nhờ gắn bó trực tiếp với sinh viên, rút ra kinh nghiệm từ những quan sát và thực hành của ông

về đời sống đại học, Andrew Roberts trình bày một câu chuyện dễ hiểu và khả thi về cách thức biến những năm học đại học trở thành một trải nghiệm giáo dục quý giá. Có những hoài bão lớn để thành công các bạn luôn phải cố gắng, dành rất nhiều thời gian trong cuộc đời và nỗ lực hết khả năng có thể để đạt được điều mà các bạn mong muốn, để hoàn thành tốt việc học đại học và nắm giữ trong tay khối kiến thức để xây dựng cho tương lai vững chắc hãy tìm đọc, hãy tìm hiểu về kinh nghiệm mà tác giả đã viết trong cuốn sách này.

Là đất nước có nền giáo dục phát triển mạnh mẽ và mang tính thực tiễn cao, với một hệ thống các trường Đại học tốt nhất trên thế giới, với chính sách “trải thâm đồ” mời gọi sinh viên nước ngoài mong muốn du học ở Mỹ trong những năm gần đây, số lượng du học sinh nước ngoài ở Mỹ đã không ngừng tăng lên và luôn dẫn đầu trên toàn thế giới.

Vì sao các trường đại học của Mỹ lại có tính thu hút như vậy ?

Mỹ có một nền đại học đa dạng, phong phú, mềm dẻo, có tính thích nghi cao và gắn chặt với thực tiễn sản xuất và xã hội. Giáo dục đại học ở Mỹ chịu ảnh hưởng của thị trường lao động nhiều hơn là việc lập kế hoạch. Nền đại học của Mỹ chịu nhiều ảnh hưởng của các trường đại học Anh về các ngành học nhân văn và của các trường đại học Đức về việc nghiên cứu, đào tạo sau đại học và đào tạo chuyên ngành. Đặc điểm của giáo dục đại học Mỹ là trong chương trình đào tạo bao gồm phần giáo dục đại cương, các môn tự chọn, các môn học bắt buộc và hệ thống tín chỉ xuyên suốt trong hệ thống đào tạo. Việc áp dụng hệ thống tín chỉ trong đào tạo là một sáng kiến quan trọng cho phép sinh viên có thể chủ động và linh hoạt trong các chương trình và cơ sở đào tạo.

Cuốn sách này cũng đã đề cập đến toàn cảnh việc học đại học ở Mỹ, hướng dẫn những lời khuyên để thành công trong khi học đại học. Là một cuốn sách hay và vô cùng bổ ích không chỉ dành cho sinh viên Mỹ mà còn dành cho tất cả sinh viên trên khắp thế giới trong đó có cả sinh viên Việt Nam. Từ cuốn cẩm nang này các bạn sinh viên Việt Nam có thể học hỏi được rất nhiều điều và có được kinh nghiệm của tác giả thành kinh nghiệm của bản thân để trải nghiệm trong môi trường đại học của mình. Học đại học không chỉ học nghề mà còn học những lý luận để tiếp cận với khoa học, các bạn sinh viên Việt Nam khi đọc cuốn sách này sẽ giúp các bạn định hướng được những gì sẽ có trong ngôi trường đại học về cách thức học tập, tiếp cận tri thức, lĩnh hội và biến kiến thức khoa học của các giáo sư những nhà nghiên cứu khoa học lỗi lạc đã đi trước thành kiến thức bản thân. Không phải tất cả các môi trường đại học

đều giống nhau cũng như giữa trường Đại học ở Mỹ và trường Đại học ở Việt Nam, nhưng từ cách học đại học của đất nước Mỹ, cách phát triển nguồn nhân lực từ việc tiếp cận tri thức, thị trường lao động luôn đáp ứng yêu cầu xã hội đặt ra thì các trường đại học ở Việt Nam phải học hỏi rất nhiều. Sẽ rất khó khăn và lúng túng khi bước vào giảng đường đại học mà không có gì, cuốn sách sẽ là trải nghiệm thú vị giúp các bạn sinh viên nắm rõ và có những hiểu biết cơ bản trong quá trình học đại học của mình.

Khi còn là những cô cậu học sinh đang ngồi trên ghế nhà trường thì mong muốn lớn nhất của các bạn là được bước chân vào ngôi trường đại học mà mình hằng mơ ước và bản thân tôi cũng như vậy và cũng có những ước mơ trở thành hiện thực nhưng cũng có những ước mơ còn đang dang dở vì nhiều điều. ***Đại học không phải là cánh cửa duy nhất để đi tới thành công, nhưng con đường để đi tới thành công ngắn nhất bạn có thể là đi qua cánh cổng đại học này.*** Chọn con đường này cũng là lúc bạn có nhiều cơ hội phải đương đầu với nhiều thử thách. Đối với tôi hay chính tất cả các bạn mọi thứ đều rất mới mẻ, nhưng với một sức trẻ một tinh thần nhiệt huyết thì tôi tin các bạn tân sinh viên đều sẵn sàng đối đầu để chiến đấu và chấp nhận thử thách. Học đại học không phải là “học đại” mà là học để trau dồi tri thức hơn nữa môi trường đại học còn là nơi để sinh viên học được cách trưởng thành, học tính tự giác, học sự tự tin, học cách giao tiếp, học để trưởng thành và học để vào đời. Đó là tất cả những gì thầy cô và gia đình mong muốn khi con em mình bước chân vào học đại học. Tuy nhiên không phải ai học đại học cũng đều rạng rỡ bước ra đường đời có người thành công có người chưa được như mình muốn, làm thế nào để mọi thứ đều trong tầm kiểm soát của mình ?

Tôi cảm thấy rất bổ ích và có nhiều điều rất hay giúp tôi bớt lo lắng hơn khi chuẩn bị hành trang bước vào giảng đường đại học từ trong cuốn sách này, nó hầu như đã liệt kê hết những công việc một sinh viên cần làm để thành công khi học đại học, các kỹ năng về quản lý thời gian, tìm kiếm tài liệu, học hỏi cách làm việc từ các giáo sư, cách làm báo cáo cho đề tài trong học tập và phát triển bản thân cho đến giai đoạn cuối là thực tập và tìm kiếm việc làm... tất cả đã được cập nhật tới một cách sâu sắc và rõ ràng. Với cuốn sách này bạn không cần phải mất nhiều thời gian để trả giá cho những bài học kinh nghiệm, hay tốn nhiều kinh phí cho những trải nghiệm mà đáng ra bạn có thể dùng nó vào những công việc hữu ích hơn việc đang làm. Do đó nếu bạn thật sự mong muốn thành công và đạt được mục tiêu trong đời sống của cuộc đời bạn trong tương lai và tiết kiệm thời gian, thì bạn đã đi đúng đường khi bạn đang bắt đầu đọc cuốn sách giá trị này.

Tóm lại, để thành công trong việc học đại học không bị tụt xa với khối kiến thức khoa học mới và những trải nghiệm mới tôi mong muốn các bạn sinh viên năm nhất hãy dành chút ít thời gian rảnh rỗi để đọc cuốn sách này vì không phải cứ học hành chăm chỉ là bạn sẽ trở nên thành công ở môi trường đại học. Hãy đọc để thấy rõ mục tiêu của bản thân để không bị trượt dốc dài trên giảng đường đại học, việc học đại học không khó chỉ khó là không xác định được phương hướng chính xác cho bản thân.

Cuốn sách không chỉ dành riêng cho sinh viên năm nhất mà còn dành cho các sinh viên năm khác, cho học viên cao học, đặc biệt còn dành cho các giảng viên và các nhà quản lý đại học muốn mở rộng kiến thức học vấn cho sinh viên của mình, để thấy được mỗi sinh viên là một thế giới riêng biệt và phải biết khai sáng tiềm lực của các thế giới đó.

Bạn đọc có thể tìm thấy cuốn sách “*Cẩm nang học đại học - 75 Lời khuyên để thành công*” của tác giả Andrew Roberts tại các nhà sách lớn và trong các thư viện của các trường đại học.

Xin trân trọng giới thiệu đến với các bạn đọc.

Chúc các bạn đọc luôn thành công trong giảng đường đại học.

ĐỪNG LÃNG QUÊN NHỮNG LỢI ÍCH ĐỌC SÁCH MANG LẠI

Phạm Lâm Hiếu Nghĩa

01869846768

14142206@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141421B

Khoa Điện - Điện tử

Ai ai trong chúng ta đều sở hữu riêng cho mình một sở thích và nuôi dưỡng nó. Có người thích chơi game, có người thích chơi thể thao, có người thích đi du lịch, những trò chơi mạo hiểm. Còn riêng tôi, tôi yêu thích việc đọc sách, vì nó mang lại nhiều lợi ích cũng như có nhiều ý nghĩa đối với tôi, tôi xem nó như một phần trong cuộc sống của mình, không thể thiếu hay từ bỏ nó.

Đọc sách mang lại cho tôi cũng như cho chúng ta nhiều lợi ích và nhiều ý nghĩa thiết thực. Bạn đã từng thử nghĩ về những điều này chưa ?

Khi mới đi học, chúng ta được học chữ, học viết, học đọc, học tính toán...đều do Thầy, Cô dạy cho chúng ta. Nhưng theo thời gian, kiến thức càng nhiều, rộng hơn và nâng cao hơn, lúc ấy ta phải tự tìm sách để đọc thêm để gạt thêm những kiến thức liên quan hữu ích, và để lấp đầy những khoảng trống của kiến thức bị lãng quên. Khi này sách là “người thầy”, là người hướng dẫn cho chúng ta đến với tri thức của nhân loại. Chúng ta có thể thấy rất rõ cái lợi của việc đọc sách trong việc học, nếu như chỉ học bằng những kiến thức bạn tiếp thu được trên lớp thì có chắc rằng bạn đã có thể nắm hết và giải quyết tốt được mọi thứ, mọi vấn đề liên quan ? Cũng chính vì lý do đó, tôi cảm thấy mình học tốt hơn khi biết học bằng cách tìm sách để đọc, từ đó tôi có thể tự học mà không cần phải đến lớp. Hay đơn giản trong cuộc sống với máy móc và các thiết bị hiện đại, bạn có thể học cách điều khiển nó thông qua một cuốn sách mà không cần phải học thầy. Đó là việc đọc sách trong học tập. Còn về những mặt khác thì sao ?

Đọc sách giúp ích cho khả năng giao tiếp của chúng ta. Đọc sách không phải chỉ đơn giản là việc bạn tiếp thu mà đọc sách thực chất là một

quá trình giao tiếp, nhưng chỉ là một chiều, ở đó hai nhân vật giao tiếp là bạn và tác giả của sách. Trong quá trình đọc sách bạn sẽ thấu hiểu được những vấn đề mà được sách đề cập đến, khi đó bạn sẽ hình thành được tư duy và suy nghĩ về vấn đề đó. Những vấn đề ở sách được nêu ra một cách chi tiết và khái quát hợp lý, cách lập luận hay dẫn chứng thuyết phục và lô-gíc. Từ từ theo thời gian, bạn sẽ hình thành được một khuôn mẫu thành văn trong mình giúp bạn biết trình bày một vấn đề một cách mạch lạc, câu cú gọn gàng và suôn sẻ. Không chỉ vậy, việc đọc sách giúp cho bạn có được sự nhạy cảm, tinh tế trong việc cảm nhận được cảm xúc và thái độ của những người xung quanh. Cũng từ đó bạn sẽ tinh tế hơn trong việc sử dụng từ ngữ trong văn viết hay quan trọng hơn bạn sẽ quản lý được mọi thứ trong lúc thuyết trình, từ lời nói đến ngữ điệu. Tôi cũng vậy, sau một thời gian dài đọc sách tôi cảm thấy mình tự tin hơn trong việc giao tiếp hay diễn đạt ý nghĩ của mình. Tôi không còn nói vòng vo một vấn đề hay cố gắng giải thích mà mọi người vẫn không hiểu. Đồng thời việc đọc sách còn giúp tôi có được trí tưởng tượng phong phú, hình thành được năng lực sáng tạo và nghĩ ra cái mới.

Đọc sách giúp chúng ta thay đổi, cải thiện được bản thân và suy nghĩ của chính mình theo hướng tốt hơn. Bạn có muốn mình trưởng thành hơn không ? Trưởng thành cả về suy nghĩ lẫn hành động ? Làm sao để sống tốt ? Làm sao để vượt qua khó khăn ? Hay bất cứ điều gì về bản thân bạn, từ những bài học quý giá trong cuộc sống được đúc kết từ sách, giúp chúng ta có được một cái nhìn rộng hơn về cuộc sống. Không phải đơn thuần là những kinh nghiệm do người viết sách để lại, ta còn học được nhiều thứ tinh cảm, nhiều bài học ý nghĩa từ đó. Chúng ta biết yêu thương, biết quý trọng cuộc sống hay cảm nhận được nhiều ý nghĩa cuộc sống. Đôi lúc ta thấy chán nản, có những suy nghĩ lệch lạc. Khi đọc sách ta cảm thấy tinh thần được ổn định hơn, thoải mái hơn. Đặc biệt là những bài học mà sách lại cho ta thấu hiểu hơn về cuộc đời, giúp ta chỉnh chu lại suy nghĩ để rồi ta cảm thấy yêu cuộc đời này hơn, trong cuộc đời này ta còn may mắn hơn nhiều người khác. Từ đó ta biết mở lòng yêu thương và biết tha thứ, và có lòng vị.

Việc đọc sách giúp bạn được đi du lịch khám phá mọi thứ trên thế giới. Bạn hãy thử tưởng tượng xem, chỉ qua một cuốn sách bạn có thể tìm hiểu và hình dung ra những địa danh nổi tiếng trên thế giới hay những vùng đất mà ít ai biết đến. Bạn không cần bỏ qua nhiều thời gian và tiền bạc đến đâu đó để tìm hiểu mà vẫn biết nó ở đâu, có những gì và khung cảnh như thế nào, đẹp như thế nào... Hay những cuốn sách sẽ là “cỗ máy thời gian” đưa các bạn đi tham quan một vòng của lịch sử, những sự kiện đã xảy ra trong lịch sử, những cuộc chiến tranh xâm lược trên thế giới. Khi đó bạn được học những bài lịch sử mới lạ mà dường như trên lớp

chưa từng được đề cập đến. Từ đó giúp bạn có được cái nhìn tổng quát hơn về lịch sử của quốc gia mình, hay ở cả trên thế giới.

Có nhiều người nghĩ rằng đọc sách chỉ đơn thuần để phục vụ cho việc học tập, để tìm hiểu hay để nghiên cứu khoa học. Nhưng ít ai nghĩ rằng đọc sách là một trong những cách để thư giãn. Tôi thích nhất cái cảm giác được nằm trên ghế, dựa đầu vào gối và thưởng thức những cuốn truyện tôi yêu thích, được “đi du ngoạn” trong không gian với những cuốn sách khoa học kỳ thú hay được “khám phá” một khu rừng bí ẩn với cuốn sách trên tay. Lúc này tôi quên bén đi những gì xảy ra xung quanh, không lo lắng, không bộn bề hay suy nghĩ. Thực sự rất thoải mái. Đó là cách mà tôi hay nhiều người khác chọn để giải trí trong thời gian rảnh hay những lúc cảm thấy căng thẳng, chán nản trong học tập hay cuộc sống. Sau khi kết thúc cuốn sách, thoát ra khỏi “thế giới” bí ẩn đó, bạn sẽ cảm thấy không còn căng thẳng nữa, tinh thần bạn ổn định hơn. Tôi nghĩ rằng việc thư giãn bằng cách này sẽ là cách tốt nhất thay vì nhiều bạn hiện nay đa số đều dán mắt mình vào màn hình máy tính chơi game, nhưng không phải là tốt nhất một cách tuyệt đối. Khi này bạn vừa thư giãn, lại vừa có thể tích góp thêm một phần vào kiến thức của mình.

Mặc dù đọc nhiều sách rất tốt, nhưng không phải sách nào ta gặp cũng đọc mà ta cần phải đọc một cách có chọn lọc. Bên cạnh đó, việc đọc sách giống như một công việc hay đơn giản là một bộ môn nghệ thuật, chúng ta cũng cần trang bị một vài kỹ năng mà tôi nghĩ là cần thiết để đọc sách có hiệu quả. Chúng ta luôn phải đọc phần tóm tắt trước khi đọc chi tiết, hãy đánh dấu vào những gì chúng ta cần ghi nhớ, cần chọn một không gian thích hợp và phân bổ thời gian hợp lý cho việc đọc. Đọc sách tốt nhưng không phải bất kỳ thời gian nào cũng là thời gian đọc sách, đọc quá nhiều có thể làm bạn stress hay bị tụt về mặt như cận thị. Do đó cần phải cân bằng việc học, đọc sách, nghỉ ngơi và tham gia các hoạt động bên ngoài. Đừng biến sở thích của mình trở thành gánh nặng và gây ra “hậu quả” cho chính mình.

Thế nhưng hiện nay, việc đọc sách của thanh niên có lẽ trở nên ít đi rất nhiều, đa số thanh niên đều thờ ơ với việc đọc sách. Một phần là do bị chi phối bởi mạng internet, một phần là vì chất lượng của những cuốn sách. Số lượng sách được xuất bản trên thị trường là rất nhiều, đi kèm theo đó là chất lượng sách bị giảm đi nhiều vì nội dung không còn chọn lọc, chính điều này cũng gây khó khăn cho người muốn tìm sách để đọc vì chất lượng sách quá kém. Kèm theo đó là một vấn đề nhức nhối về truyện dành cho thiếu nhi hiện nay, nhiều câu chuyện cổ tích bị hư cấu thành “dị bản”, nhiều lời đối thoại giữa các nhân vật sử dụng từ ngữ khiếm nhã hay kèm theo đó là những bức tranh “nhạy cảm” trong truyện.

Các bạn thấy đó, việc đọc sách mang lại cho chúng ta rất nhiều lợi ích và ý nghĩa thiết thực cho việc học tập, cho bản thân và cho cả cuộc sống của chính chúng ta nữa. Bạn hãy thử đam mê đọc sách giống tôi, tôi tin chắc rằng bạn sẽ cảm thấy nhiều sự thay đổi ở mình, tìm thấy sự thích thú trong việc đọc sách, cũng như sẽ cảm nhận được những lợi ích mà việc đọc sách mang lại cho bạn.

SÁCH - BẠN CỦA TÂM HỒN

Trần Hoài Trung

0903596268

13143533@student.hcmute.edu.vn

Khoa Đào tạo chất lượng cao

Như Gunte Grass đã từng nói: “*Không có gì có thể thay thế văn hóa đọc*”. Đọc sách là cách nhanh nhất để tiếp cận với kho tri thức khổng lồ của nhân loại, làm giàu kiến thức cá nhân, và di dưỡng tinh thần, tìm về với cội nguồn, chân ngã. Sách như một ngọn đuốc sáng soi đường, tỏa rạng tâm hồn ta, để thấy cuộc này luôn biết bao ý nghĩa. Và điều tuyệt vời là trong vài năm trở lại đây, dù công nghệ thông minh vẫn phát triển chóng mặt nhưng văn hóa đọc đã đang dần được hồi sinh trong giới trẻ.

Tìm được một cuốn sách hay như tìm được một người bạn tốt, bởi sách chính là đúc kết của một quá trình tìm tòi, tích lũy kiến thức qua hàng ngàn năm của nhân loại và “những điều chúng ta biết chỉ là một giọt nước, còn những điều chúng ta chưa biết là cả một đại dương” (Isaac Newton). Vì thế đọc sách là vô cùng cần thiết để khám phá thế giới quan và nâng tầm nhận thức.

Mỗi loại sách đều có giá trị và ích lợi của riêng nó. Riêng tôi thích thể loại sách văn chương hơn cả. Nhà văn M.Gorki từng nói: “*Văn học chính là nhân học*”. Đọc sách chính là một cách mở lòng ra và đón nhận những điều tinh tế, ý nhị của cuộc đời. Qua lăng kính văn chương, từng số phận con người hiện lên dù là hiện thực hay hư cấu đều có những giá trị nhận thức sâu sắc. Tự bản thân ta, sẽ khai phá đến những tầng cảm xúc chưa bao giờ được biết tới, khi đã tìm thấy sự đồng cảm với từng nhân vật. Cuốn sách mở ra những cuộc đời khác, những góc nhìn khác về nhiều khía cạnh khác trong cuộc sống mà chỉ đơn điệu một mình ta không bao giờ có thể nhìn thấy được. Chính vì vậy, cuốn sách như người thầy không những gợi mở đến những miền tri thức xa rộng mà còn dẫn dắt ta tìm đến những phần bị khuất sâu bên trong tâm hồn.

“Một cuốn sách hay cho ta một điều tốt và một người bạn tốt dạy ta một điều hay” (Gustave Lebon). Ai đó cũng đã từng nói, chọn sách đọc cũng như chọn bạn chơi, bạn là người đồng hành cùng ta, có nhiều điều hay ho để học hỏi, để tự rút kết kinh nghiệm cho chính mình. Có lúc nào quá nhiều mệt mỏi, tìm quên vào trang sách tôi như thấy tâm hồn mình như được giao thoa với những tâm hồn khác, ở một thế giới khác, thoát ly khỏi thực tại xô bồ. Trong vài giây ngắn ngủi, tôi thấy những điều hư cấu cũng trở nên chân thực, và những xa xôi lạ lẫm lại hình như gần gũi, thân quen. Sách đồng hành cùng tôi như một người bạn chân thành trên con đường gọt dũa tinh thần.

Tôi thường có thói quen đọc sách giấy hơn sách mạng, trước tiên chính là vấn đề chính tả không được sàng lọc kỹ càng gây nhiều ách ngại, tiếp sau đó sở thích được cầm một cuốn sách mới tinh thơm mùi giấy mới trên tay luôn kích thích sự hứng khởi và việc lưu giữ một cuốn sách đã đọc để đọc thêm nhiều lần nữa chẳng bao giờ thừa thãi...

Nếu trước nay bạn chưa có thói quen đọc và hứng khởi đọc sách chỉ vừa nhen nhóm trong bạn, đừng ngần ngại tìm cho mình một một quyển sách. Tuy nhiên, sách có muôn vàn thể loại, từ khoa học quánh đặc lý thuyết đến những áng văn chương thấm nhuần cảm xúc, triết lý nhân sinh, việc để lựa chọn ra thể loại phù hợp với sở thích và nhu cầu cá nhân không phải dễ dàng, bởi nếu chọn không đúng sách để đọc sẽ dễ sinh ra chán nản, bỏ lửng. Mất đi sự ham thích khi đọc sách, bạn sẽ không thể hình thành thói quen tạo ra văn hóa đọc. Vì lẽ đó, điều tiên quyết cần phải xác định rõ mục đích đọc sách và lấy sở thích cá nhân làm nền tảng để không phải ngụp lặn giữa một rừng sách trong tâm thế phân vân. “*Kết hợp những điều hiểu biết với những kinh nghiệm và kiến thức sẵn có - đó là nguyên tắc cần thiết khi lựa chọn sách*” (Krupxkaia). Để chọn được cuốn sách ưng ý, trước hết, bạn phải tìm hiểu khái quát về nó, tìm đọc ở nhà sách, tham khảo bạn bè, hoặc lên mạng để đọc trước, có rất nhiều những website buôn sách trên mạng như tiki, vinabook,... luôn cập nhật sách mới và cho phép khách hàng bình luận về nội dung cũng như chất lượng sách, đó là một những lợi thế trong thời đại công nghệ thông tin phát triển như ngày nay. Và để bắt đầu đọc một cuốn sách, điều cần thiết chính là tính nhẫn nại, kiên trì bởi thói quen tập trung đọc sách phải được rèn luyện, như tăng từ từ thời gian đọc lúc rảnh thay vì chỉ đọc trước khi đi ngủ, hãy xem đọc sách là một hành động thư giãn giải trí chứ đừng đọc sách cho qua con buồn chán.

Để có được hiểu biết sâu rộng, người ta không thể chỉ đọc loại sách mình ưa thích, và điều đó đôi khi thật không dễ dàng, đòi hỏi sự

kiên trì nhẫn nại. Cần phải yêu mến và tin vào sách. “*Cần rèn luyện cho mình thói quen thực hành và kỹ năng dùng sách để làm việc*” (N. Rubakin). Hãy tận dụng hết những giá trị mà sách mang lại để phục vụ tối đa cho học hành và công việc, Sách là một người thầy, là một người bạn đích thực, soi sáng tâm hồn người đến chân trời tri thức và giúp nuôi dưỡng tinh thần sau những ồn ào cuộc sống. Cũng như Môngtexkiơ, tôi tin rằng *thích đọc sách tức là biết đánh đổi những giờ phút buồn tẻ không thể tránh được trong cuộc đời lấy những giờ phút lý thú.*

Còn bạn, bạn thì sao?

NHỮNG ĐIỀU TÔI THẤY

Nguyễn Thị Tiểu Nhi

12709193@student.hcmute.edu.vn

Lớp 127093C

Khoa Công nghệ May và Thời trang

Tôi được sinh ra rất kỳ diệu, từ bàn tay của một cô gái bé nhỏ và khéo léo. Tôi không phải sách, cũng chẳng phải lưu bút. Đơn giản, tôi chỉ là những mảnh giấy được cô gái nhỏ ghi chép những tác phẩm yêu thích, cũng có thể là một bài thơ hay mà cô vô tình nghe được. Đến khi những mảnh giấy ấy nhiều lên cô gái nhỏ gom chúng lại, cắt tia rồi đóng thành một quyển. Thế là tôi ra đời. Và cô ấy gọi tôi là kho báu.

Có thể đối với một vài người, kho báu là tiền, vàng hay thậm chí là kim cương, hột xoàn gì đấy. Nhưng cô gái nhỏ này lại rất quý sách, như kho báu vậy. Đơn giản thôi, cô ấy chẳng có tiền để mua nổi một quyển sách. Cả “cuộc đời” đến trường của cô ấy toàn sách cũ, sách mục, thậm chí là những quyển sách người ta vứt đi được ba, mẹ bạn bè mang đến tặng cho. Vây mà cô ấy quý lắm.

Theo như ngôn ngữ con người thì những quyển sách như chúng tôi thật “có phước”, cô gái nhỏ vuốt phẳng từng trang sách, phủi sạch “bụi trần” trên cơ thể chúng tôi. Những nếp gấp “đau đớn” ở mỗi góc được bàn tay bé nhỏ cẩn mẫn mở nhẹ nhàng như thể xoa dịu vết thương nào sâu lắm, đau lắm. Rồi cô ấy đặt chúng tôi chồng lên nhau một đêm cho phẳng phiu, gọn ghẽ. Chúng tôi đã có hẳn một đêm ngon giấc khi trên cơ thể chẳng còn một “vết thương” đau đớn nào cả.

Khi chúng tôi còn đang uể oải mơ màng trong cơn ngáy ngủ. Tôi đã nghe tiếng cười réo rắt của cô gái nhỏ. Trời còn sớm mà... Cô gái nhỏ phe phẩy những mảnh giấy nhiều màu sắc trên tay này và tay kia là những “chiếc áo mới” của chúng tôi – Bao bì sách mới tung tăng đến gần chúng tôi. Một cách chào buổi sáng thật ngọt ngào. Bàn tay nhỏ bé của cô gái nhẹ nhàng nhắc từng đưa chúng tôi tách rời nhau. Giờ tôi mới thấy rõ thật ra cô gái nhỏ chẳng cầm những mảnh giấy nhiều màu sắc nào cả, đó chỉ là những mảnh giấy báo cũ, có cả những bức tranh của cô gái vẽ nữa. Dễ thương làm sao!!!.

Chúng tôi, từng đưa được bao gói rất kỹ càng, từng góc được vuốt vuông vức, góc cạnh thẳng nếp, còn được mặc “áo nilong” chống mưa, chống nắng nữa. Thật “giàu có” cho chúng tôi. Trong giây phút cô gái nhỏ đặt một đĩa trong chúng tôi sang một bên, tôi chợt thấy con heo đất màu đỏ chói bị đập nát ở góc cây mai già ngoài cổng. Ngoái nhìn, tôi thấy cô gái nhỏ vẫn cười rất tươi, bàn tay vẫn thoăn thoắt “mặc áo mới” cho chúng tôi. Tôi nghe thấy tiếng một đĩa khe khẽ nói với đĩa bên dưới đang chờ đến lượt thay áo mới.

- “Thật hạnh phúc, chẳng bù với lúc ở nhà thằng Tý, con ông Tư xóm trên, nó chẳng quăng chúng ta vào xó, giờ tui còn vài vết rách đây này”.

- Tôi nghe thấy tiếng một đĩa khác trả lời. “Anh còn may, có nhớ lúc ở nhà con Bông không ? Nó chẳng xé vài đĩa chúng ta làm máy bay rồi cười hả hê. Thật quá quắt”.

- “Dù gì mấy anh còn thơm tho, sạch sẽ hơn tôi. Lúc ở nhà thằng Bin đó, chỉ vì nó không thích học Toán mà dẫu hấn tôi sau kệ sách làm bọn mọt, gián hùa nhau “xử đẹp” tôi. Giờ tui vừa hôi, vừa bị “cạp” nữa. Thảm họa rồi”, một đĩa khác chen vào.

Tôi chợt thấy mình may mắn hơn cả vì tôi chưa từng trải qua những đau khổ ấy. Tôi được bàn tay bé nhỏ của cô gái “nuông chiều” thật nhiều. Tôi đẹp, sạch và thơm tho hơn chúng bạn mình. Tôi thấy mình hạnh phúc.

Có lần, những quyển sách cũ nát bị mẹ cô gái nhỏ mang đến tiệm đồng nát đổi lấy tiền. Mẹ cô gái biết rằng cô quý sách lắm chứ. Cô gái nhỏ buồn nhiều lắm. Cô gái không trách mẹ, mẹ đã đổi lấy tiền để mua gạo hôm nay. Chiều hôm ấy, tôi thấy gái nhỏ ngồi trên chiếc giường ngoài hiên nhà ngóng về phía đường mòn. Cô ấy chờ ba về. Ba cô ấy là một người mất sức lao động chỉ rong ruổi làm thuê kiếm ít tiền lo cơm gạo thôi. Hôm ấy, ba cô gái tay không về nhà. Cô gái không đợi quà, không mong bánh kẹo. Cô gái mong gạo về cho mẹ. Tối đó, tôi thấy cô gái ngẫm nghĩ rất nhiều. Ngày mai là chủ nhật.

Trời vừa sáng, cô gái đã rón rén rời khỏi nhà rồi tôi mịt cô gái mới về. Ba, mẹ đã rất lo cho cô gái. Họ rất mừng khi thấy cô gái bước vào sân nhà. Chúng tôi cũng vậy, tôi thấy trên tay ôm đồng sách cũ hôm trước mẹ cô mang đem bán, tay kia cầm một bịch to to, tôi còn ngửi thấy mùi thơm nữa. Đó là cô gái đi làm thêm ở xưởng hạt điều nhà cô Hai trên xóm cô còn phân loại đồng nát giúp cô Bảy để chuộc chúng tôi về. Chiến lợi phẩm còn có ba mươi nghìn cho mẹ và hẳn một con cá trê kho tiêu được đặt gọn ghẽ trong hộp trong túi nilon cô gái đang cầm kia. Quà của cô

Bây biểu cho mẹ cô gái. Tôi thấy cô gái lú lo, tôi thấy cô gái cười, tôi thấy những quyền sách cười.

Có thể đối với con người chúng tôi là những vật vô tri, chỉ là những mảnh giấy trắng được in chữ nghĩa lên đấy. Có lẽ đối với con người, chúng tôi đáng bị quăng vào xó, gấp máy bay, hay “làm mồi” cho “thú dữ” nếu chúng tôi không mang ít ỏi tri thức con người cần. Nhưng đối với những đứa “dốt” và “nghèo tri thức” như chúng tôi thì những người như thằng Tý, con Bông, thằng Bìn mới là dốt. Thậm chí là “dốt đặc” nữa là. Họ có thể mua được hàng trăm đĩa như chúng tôi, có thể vớt hàng trăm đĩa như chúng tôi. Nhưng họ sẽ chỉ bỏ tiền để mua những thứ rỗng tuếch. Điều đó thật ngu muội.

Đây là câu chuyện của mười năm trước, những năm cuối của thế kỷ hai mươi, khi sách - chúng tôi là những thứ duy nhất để con người đến gần tri thức, đến gần với thế giới. Còn ngày nay, ở những năm của thế kỷ hai mươi mốt, khi con người chạy nhanh hơn với công nghệ, với điện thoại di động, với máy tính bảng, với laptop và hàng loạt thứ khác thì việc có được tri thức, có được thế giới thật dễ dàng. Hằng ngày theo chân cô gái nhỏ lên giảng đường đại học, trong balo cô gái chẳng còn mấy quyển sách, thầy cô cũng chẳng cần một quyển sách nào cả. Tất cả đều có smartphone, có GPRS, có wifi. Hằng ngày, tôi theo cô gái nhỏ ra hàng internet đầu dãy trọ ngồi chờ mòn mỏi để cô gái làm bài tập trên facebook, Zalo,... hay thao thức cùng cô gái ngồi gửi từng cái email cho giáo viên. Đáng lẽ là những chữ viết tay rất học trò nếu là mười năm trước ấy.

Bỗng chốc, tôi thèm, thèm cảm giác chiều thứ bảy được nằm trên đùi cô gái nghe cô gái học bài Ngữ Văn, đọc tiểu thuyết diễm tình bên hương hoa sữa. Hay những đêm thức đến gần sáng chỉ để ngắm cô gái nhỏ nắn nót viết từng chữ đẹp đẽ của bài tập về nhà để mai nộp cho cô giáo. Tôi thèm... có đôi lần nào đó trong cuộc sống vội vã, chật vật lo toan. Bạn hãy thử một lần như cô gái nhỏ vứt bỏ hết rồi trốn vào thư viện cả ngày chỉ để đọc một câu chuyện cổ tích, câu chuyện ngày xưa ngày xưa, có cô bé quàng khăn đỏ, có nàng Tấm hiền lành, có chàng tình hung ác. Sẽ không phải game online, không phải Liên Minh Huyền Thoại, không phải fifa3,... Hãy một lần nhìn lại kệ sách của mình, hãy cho tôi biết bạn thấy gì ở đó. Bạn có thấy những quyển sách nhỏ xinh bằng bàn tay với tên Hồ lô biến, bạn có thấy quyển sách nào mang tên Cô Tiên Xanh, hay bạn có thấy tuổi thơ của mình với những quyển sách cổ tích ở đây không ?.

Con người ta tồn tại đều mang quá khứ, có hiện tại và mơ ước tương lai. Vì vậy, đừng quên điều nào cả, đừng bỏ lỡ thứ gì cả. Đặc biệt là quá khứ, bạn sẽ chẳng thể lên kế hoạch để đạt được đâu.

Ngày mai, bạn có thể mua được chiếc Sony Vaio Fit đời mới nhất, cũng có thể mua được chiếc Macbook Pro nổi tiếng. Nhưng liệu bạn có thể mua quyền truyện đọc lớp một khổ nhỏ bằng quyền vở với giấy vàng và nhuộm màu thời gian. Bạn có mua được quyền sức khỏe lớp ba với nội dung hướng dẫn cách hô hấp, cách thể dục đúng cách, cách ăn uống lành mạnh. Có mua được quyền đạo đức lớp năm với những câu chuyện ý nghĩa về cuộc sống, về Bác Hồ. Có mua được những năm tháng vai mang balo Siêu Nhân treo rào đi học trễ. Có mua được tuổi thơ, mua được tình bạn học trò, đôi bạn cùng tiến xem chung nhau một quyển sách. Có mua được... Hay chỉ là những năm tháng vội vã, những đêm lách tách trên bàn phím vì tính một mình.

Chúng tôi không chỉ là những quyển sách, chúng tôi còn là thầy, là cha mẹ, là bạn bè. Chúng tôi còn là một phần cuộc đời bạn, là tuổi thơ, là ký ức... thậm chí theo bạn suốt cuộc đời. Hãy như cô gái nhỏ, nâng niu và giữ gìn những quyển sách, đó cũng là cách bạn nâng niu, trân trọng tâm hồn mình...

SÁCH VÀ NHỮNG ẮN TƯỢNG TRONG TÔI NHỮNG NĂM THÁNG HỌC TẬP DƯỚI MÁI TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Nguyễn Thị Thúy Tuyên

0967271406

13950104@hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Đã từ lâu , đọc sách đã trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu của người dân Việt Nam. Mỗi một cuốn sách được xem là một nguồn kiến thức vô giá mà không thể một thứ trang sức quý báu nào có thể đổi lấy được. Không ngẫu nhiên các bậc thông thái , thánh hiền lại trở nên tinh tế trong lời nói, cử chỉ, hành động và cả quyết định đúng đắn gây dựng nên sự nghiệp lừng lẫy khiến ngàn năm sau vẫn còn nhớ mãi. Không ngẫu nhiên các bậc minh quân, từ mẫu lại trở nên thông minh, sáng suốt để gây dựng nên bốn ngàn năm văn hiến chói lọi , rực rỡ đem lại niềm tự hào cho con cháu người Việt ngày nay. Kết quả ấy có được, một phần là nhờ những cuốn sách mà ngày ngày ông cha ta vẫn đọc, vẫn nâng niu trân trọng. Chính vì vậy, ngày sách Việt Nam đã ra đời và được tổ chức vào ngày 21/4 nhằm tôn vinh giá trị của sách, khẳng định vai trò, vị trí, tầm quan trọng của sách trong đời sống xã hội, và đồng thời khuyến khích và phát triển phong trào đọc sách trong cộng đồng, nâng cao nhận thức của nhân dân về ý nghĩa to lớn và tầm quan trọng của việc đọc sách đối với việc nâng cao kiến thức và kỹ năng, phát triển tư duy, giáo dục và rèn luyện nhân cách con người.

Khi nói đến sách , chúng ta không thể không thừa nhận rằng: sách là người thầy giỏi. Bởi lẽ hằng ngày chúng ta đến trường, học từ người thầy, người cô trên bục giảng, nhưng tất cả những kiến thức ấy có được phần lớn lấy từ những cuốn sách nằm trên bàn. Sách được xem là người thầy đầu tiên và thông thái nhất. Ngay từ thuở xa xưa, trẻ con sinh ra ba tuổi đã đọc sách thánh hiền, tu tâm dưỡng tính, hướng đến cuộc sống

thiện, rồi sau đó trẻ con được đến trường, được học từ thầy, từ bạn bè, học về những thứ xung quanh; dần dần chúng hoàn thiện hơn về mặt nhân cách khi tiếp xúc nhiều với thế giới thực tại cùng với sự trợ giúp của sách và việc đọc sách. Khi xã hội ngày càng phát triển, sách cũng phát triển với một bề dày lịch sử mà kho tàng kiến thức nó tích trữ được qua hàng năm vẫn hiển là vô cùng rộng lớn. Với khối kiến thức đồ sộ ấy, sách thực sự là người thầy thông thái. Sách khoa học giúp chúng ta hiểu hơn về thế giới vật chất đang tồn tại xung quanh ta, về những gì đang xảy ra trong lòng đất đầy bí hiểm, về sự sống đang tồn tại dưới lòng đại dương bao la rộng lớn hay chỉ đơn giản là những sinh vật nhỏ bé ở vùng bờ hồ, ao ruộng, sông ngòi nơi quê nhà mà cái thuở ấu thơ ta hay nghịch đùa trên đó với nhiều thắc mắc không biết hỏi ai. Sách còn đưa chúng ta bay đến vũ trụ rộng lớn, với nhiều ẩn số của hàng ngàn vì sao lấp lánh trên trời, biết được cách hình thành, quá trình hoạt động và phát triển của chúng. Biết bao nhiêu hiện tượng thiên nhiên kì thú cần được giải đáp, và cách tốt nhất là hãy tìm đến sách – sách sẽ giúp bạn tất cả khả năng nó có được, cụ thể, rõ ràng và dễ hiểu nhất. M.An-côt đã nói rằng: “Một cuốn sách tốt mở ra thì gọi niềm hy vọng, khép lại thì đem lại điều hữu ích”. Vâng, có thể nói sách là nơi nuôi dưỡng tâm hồn, một người thầy dạy học sinh cách làm người chuẩn mực nhất mà không có bất kì thầy giáo nào khác có thể sánh được. Người thầy ấy không giảng nhiều, mắng nhiếc, hay trách phạt mà rất nhẹ nhàng với những mẫu chuyện đạo đức, tu dưỡng, từ từ đi sâu vào trong lòng mỗi chúng ta về cái gọi là tự ý thức cá nhân, nhân cách cá nhân trước những đạo lý thông thường, bấy lâu nay chúng ta dường như quên mất bởi cuộc sống xô bồ của thời đại. Không hiểu sao tôi lại thấy câu nói của Dr.Gúerin đầy ý nghĩa đến như vậy: “Đọc sách không những để nâng cao trí thức mà còn nâng cao nhân cách”. Tôi vốn đọc nhiều sách văn học lắm, tuy nhiên, có mẫu chuyện tôi vẫn còn nhớ về cuộc sống người đàn bà hàng chài - một số phận cơ cực bị chồng nhiều lần đánh đập, may mắn bà được hai người đàn ông trẻ giúp đỡ. Thế nhưng điều làm tôi bất ngờ hơn, khi họ yêu cầu bà bỏ chồng thì người phụ nữ này lại van xin đừng bắt bà bỏ chồng, hơn thế nữa còn xin được đi tù thay chồng. Đọc đến hết tác phẩm tôi mới ngỡ ra rằng trong cuộc sống ta không nên nhìn sự việc phiến diện, một chiều mà đánh giá theo quan điểm của mình mà phải đặt mình vào hoàn cảnh của họ mà suy xét. Từ cái cách chiêm nghiệm mới này, tôi phần nào hiểu được những vụ cãi nhau giữa ba mẹ tôi, cho dù nó có to lớn đến đâu thì họ vẫn cố gắng hòa giải vì những đứa con. Bỏn phận của tôi là phải biết yêu thương và quý trọng những gì mình có, đừng để nó trôi đi để rồi phải hối tiếc.

Sách còn là một người bạn tốt, chân thành thực sự. Có thể nói chưa có người bạn nào lại chân thành đến thế. Người bạn này chưa hề biết dối

lừa một ai bao giờ. Từng câu, từng chữ nó viết ra; từng câu, từng chữ bạn cảm nhận; thực sự là những lời nói trung thực, đúng đắn nhất. Mỗi khi bạn buồn, bạn nên làm gì? Hãy đọc sách. Sách sẽ dùng hết thảy những mẫu chuyện cười nó thu thập được từ người khác để kể cho bạn nghe, làm cho bạn cười, giúp bạn phai đi nỗi buồn một cách nhanh chóng hay cho bạn những lời khuyên bổ ích bởi thực tế chủ nhân của nó cũng đã từng gặp. Sự cảm thông, sự động viên từ triết lý sống, những câu danh ngôn bất hủ thời đại để rồi một lần nữa bạn tìm lại chính mình, tìm thấy được rằng trên đời này còn có ai đó ủng hộ mình dù cho là chỉ trong chốc lát. Gọi mở một niềm hy vọng như M.An-côt đã nói, có động lực lớn để tự mình vượt qua khó khăn. Tôi tin chắc rằng có thể nhiều bạn sẽ không tin. Thế nhưng điều này đúng đấy. Thực tế, nó xảy ra với chính bản thân tôi. Khi tôi mới vào đại học năm nhất, tôi gặp phải nhiều vấn đề rắc rối. Quá nhiều thứ diễn ra ồ ạt khiến tôi bị dồn nén, rồi rơi vào chứng trầm cảm, ngồi suy nghĩ lung tung. Cảm thấy bế tắc, không lối thoát, từng nghĩ đến cái chết; ngay lúc đó, sách đã giúp tôi có thêm niềm tin, nguồn sẻ chia, động viên để vượt lên hoàn cảnh này. “Trút bỏ niềm tâm sự” - một cuốn sách nhỏ chỉ bằng cuốn sổ tay, nhưng câu từ trau chuốt đã xoáy động trong lòng, rồi đến lúc ngấm lại chúng đột ngột toát lên, vang vọng trong đầu như lời nhắc nhở, khuyên bảo, chỉ lối cho tôi, giúp tôi thoát ra chứng trầm cảm của mình và có suy nghĩ tích cực trong cuộc sống. Sách còn là người bạn tươi vui, hóm hỉnh. Mỗi khi bạn mệt mỏi, chán chường, cần thư giãn hãy tìm đến nó. Vì như những gì mình nói lúc đầu, sách rất chân thành không bao giờ từ chối lời cầu cứu của bất kỳ ai. Với tư cách là người bạn, sách sẽ đem đến hàng loạt mẫu truyện ở nhiều thể loại khác nhau. Nào là truyện trinh thám; truyện phiêu lưu, mạo hiểm; truyện kinh dị; truyện dân gian, cổ tích; truyện cười; chuyện tuổi học trò; những câu đố nhí nhảnh. Nào là tin tức, cuộc sống thường ngày; những điều cần thiết của cuộc sống...Sách sẽ từng bước giúp bạn xả hết mọi căng thẳng, áp lực; đem đến cho bạn cảm giác thoải mái và cuối cùng bạn sẽ đi vào giấc ngủ mà không hề hay biết. Ngoài ra, sách còn là người bạn ham học hỏi, luôn tìm tòi cái mới làm giàu cho kho kiến thức vốn đã rất phong phú, màu mỡ của mình. Hàng giờ, hàng ngày nó cóp nhặt những kiến thức của chủ nó một cách chọn lọc nhất để rồi lưu vào trong bộ não siêu năng của mình. Bằng cách này, nó thực hiện hàng chục thế kỉ qua không chút mệt mỏi. Kết quả thu được là bộ mặt của nó như hôm nay. Thật là phi thường phải không các bạn! Vậy tại sao chúng ta không học hỏi ở người bạn tốt này?

Tuy nhiên, thế giới ngày càng phát triển cùng với sự phát triển của công nghệ hiện đại, con người có nhiều thông khai thác thông tin, kiến thức trong thư viện điện tử hay qua mạng internet; thế nhưng sách và

việc đọc sách giữ được giá trị truyền thống lâu đời vốn có của nó. Và cho đến tận hôm nay, sách vẫn là nguồn sống quý giá nhất mà không có món ăn tinh thần nào có thể so sánh được. Điều cần thiết bây giờ là cần phải khôi phục lại và phát triển thói quen đọc sách đã mai một ít nhiều trong đại bộ phận giới trẻ hiện nay. Chính vì thế, Thư Viện Đại Học Sư Phạm Kỹ Thuật thành phố Hồ Chí Minh mấy năm qua đã triển khai đồng loạt nhiều chương trình khác nhau nhằm khuyến khích và truyền bá văn hóa đọc sách vào sâu hơn trong giới trẻ Đại học Sư Phạm Kỹ Thuật thành phố Hồ Chí Minh. Thư Viện được xây dựng ở khu A, gồm hai tầng chiếm diện tích khá lớn; tầng trên là khu mượn sách cho sinh viên với hệ thống sách giáo trình đa dạng hợp thời đại cùng với dãy sách tham khảo cùng nhiều loại tư liệu quý hiếm - một nguồn sách dồi dào cho sinh viên; còn tầng dưới là phòng đọc được trang bị đầy đủ bàn ghế, hệ thống làm mát và dãy sách với nhiều loại phong phú khác nhau nhằm tạo không gian yên tĩnh, thoải mái giúp học sinh an tâm học tập hiệu quả. Ngoài ra, Thư viện còn trang bị thêm một phòng ở khu A với mục đích cất giữ đồ đạc, tư trang của sinh viên, tránh mất cắp khi sinh viên mượn sách ở tầng trên hoặc tham gia đọc sách ở phòng dưới. Cở sở vật chất ổn định, hiện đại; thực sự đây là môi trường đọc sách lý tưởng cho sinh viên. Đặc biệt, tại hành lang Thư Viện HCMUTE, thường xuyên tổ chức các buổi trao đổi sách cũ lấy sách mới, mà sắp tới hội sách tự phục vụ: 10 ngày trao đổi sách cũ HCMUTE (13/4/2015-24/4/2015) nhằm hướng tới chào mừng ngày Sách Việt Nam lần thứ 2 năm 2015 và hưởng ứng cuộc vận động tài trợ công trình “Sách và không gian đọc” để cùng nhau xây dựng, tạo lập một môi trường học tập sinh động, hữu ích cho các bạn sinh viên trong quá trình tiếp cận tri thức. Đồng thời tạo một cầu nối tri thức giữa những bạn đọc đang có tài liệu nhàn rỗi và có nhu cầu trao đổi chúng với nhau, Thư viện Đại học Sư phạm Kỹ thuật Tp.HCM phát động “Tháng trao đổi sách” lần I Năm 2015. Một trong những hình ảnh thường gặp khi đến với Thư Viện HCMUTE là tại hành lang Thư Viện thường hay tổ chức các quầy sách giảm giá với giá ưu đãi hợp lý với túi tiền sinh viên, do đó, sinh viên hoàn toàn có thể mua được những cuốn sách ưng ý mà không quá đắt như khi mua ở những nơi khác. Hơn thế nữa, để hiện đại hóa quá trình mượn sách, giúp tiết kiệm thời gian và sức lực mượn sách cho sinh viên, Thư Viện HCMUTE đã xây dựng trang web riêng và thực hiện số hóa tài liệu giúp đơn giản hóa quá trình mượn sách. Tổ chức thiết kế không gian đọc sách thân thiện, tặng sách ebook; các hội thảo liên quan đến việc đọc sách, các buổi giao lưu với nhiều nhân vật nổi tiếng nhằm khuyến khích sinh viên có hứng thú hơn trong việc đọc sách cũng như nâng cao kỹ năng đọc vốn rất yếu với tuổi trẻ hiện nay. Chẳng hạn, vào ngày 14 tháng 5 năm 2013, tổ chức Giao lưu với tác giả cuốn sách "Đề trở thành SAMURAI Tiếng Nhật" nhằm giới thiệu chương 3 với nội

dung “Phương pháp học Tiếng Nhật hiệu quả nhất” mà bất kỳ ai cũng có thể học được và có thể giao tiếp và làm việc bằng Tiếng Nhật, những tiêu chí tuyển dụng nhân sự của doanh nghiệp Nhật Bản, các câu hỏi thường gặp trong phỏng vấn và hướng dẫn cách trả lời. Ngày 6 tháng 11 năm 2014, buổi nói chuyện chia sẻ kinh nghiệm về “Định hướng Nghề nghiệp” và “Câu chuyện thành công” nhằm giúp các bạn sinh viên nhà trường sớm có ý thức nghề nghiệp đúng đắn, phù hợp năng lực, sở trường của mình; định hướng cho những bạn trẻ - những người bắt đầu bước chân vào cuộc sống, chia sẻ kinh nghiệm và bài học từ những CEO thành công, và giới thiệu, trưng bày các đầu sách phù hợp, phát triển văn hóa đọc tại Trường. Gần đây, Thư Viện Có hỗ trợ dịch vụ phòng học nhóm cho sinh viên nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho các bạn sinh viên có một không gian để học tập, trao đổi kiến thức, tăng khả năng làm việc nhóm. Thư viện HCMUTE đã thành lập 2 phòng học nhóm, phòng học nhóm 1 và phòng học nhóm 2 ngay cạnh Phòng đọc của thư viện. Phòng được thiết kế với không gian rộng, đầy đủ bàn, ghế, ánh sáng,... Phòng dành cho các nhóm từ 7 – 12 người. Mỗi ngày Thư Viện đều giới thiệu sách mới do nhà trường tự biên soạn bằng cách gửi ebook đến mail sinh viên với chương trình có tựa đề “Mỗi ngày một cuốn sách” nhằm giúp các em có nhiều cơ hội được đọc nhiều bộ sách mới. Công trình “Sách – Không gian đọc” được xây dựng nằm trong chuỗi những hành động thiết thực hưởng ứng Ngày sách Việt Nam lần 2 (21/4/2015) với quy mô tạo lập các bàn học tại khuôn viên trước Thư viện & Công viên Thanh Niên bằng các bộ bàn ghế đá để tạo môi trường học tập, rèn luyện thói quen đọc sách; góp phần xây dựng ý thức, trách nhiệm và nghĩa vụ của sinh viên đối với ngôi trường đang học tập, sinh hoạt. Công trình “Sách – Không gian đọc” sẽ là nơi diễn ra liên tục các hoạt động tự học, tự nghiên cứu ngoài giờ trên lớp của Đoàn viên, thanh niên, học sinh, sinh viên Trường, đóng góp một vai trò then chốt trong hoạt động học tập nhóm, tự học, nghiên cứu,... của hơn 25.000 sinh viên, học sinh. Tại đây, chúng ta sẽ dễ bắt gặp nhiều nhóm sinh viên cùng tham gia học nhóm với nhau trên những chiếc bàn ghế sạch đẹp, được bày biện ngăn nắp. Quả thực, đây là một môi trường lý tưởng cho các bạn trẻ khôi phục, tiếp tục và phát triển niềm đam mê sách và thích đọc sách của mình.

Sách là một nguồn di sản vật thể quý giá của nhân loại. Nó là một người thầy giỏi, người bạn hiền đáng trân trọng. Sách là nơi lưu giữ chặng đường lịch sử dựng nước và giữ nước của nhân dân ta không chỉ quá khứ, hiện tại, mà cả tương lai. Chính vì thế, tôi và các bạn – những thế hệ thanh niên của đất nước - hãy tiếp nối cha ông cùng nhau giữ gìn sách và phát huy việc đọc sách để Văn hóa đọc sách trở thành một nét

văn hóa đẹp góp phần làm đẹp nên cuộc sống con người. Còn chần chờ gì nữa, nhân Ngày sách Việt Nam, chúng ta hãy hành động đi nào!

SÁCH VÀ THÓI QUEN ĐỌC SÁCH CỦA GIỚI TRẺ

Nguyễn Thị Kiều Duyên

01654359299

13125014@student.hcmute.edu.vn

Lớp 131252B

Khoa Kinh tế

Trong bài viết này, tôi muốn chia sẻ một số suy nghĩ của bản thân về sách, những lợi ích mà sách mang lại và thói quen đọc sách của giới trẻ hiện nay, từ đó đề xuất một số phương pháp hay để rèn luyện thói quen đọc sách.

Sách giống như món ăn văn hóa tinh thần của con người, đủ ngũ vị sắc hương. Đọc sách giúp con người tìm hiểu và bổ sung cho bản thân vốn kiến thức vô tận, giúp ta phát triển vốn tư duy và nó còn góp phần quan trọng trong việc hình thành lối sống văn hóa, trau dồi đạo đức, dạy ta cách làm người. Nhà bác học Êdixon đã từng nói “Ngừng đọc sách là ngừng tư duy”. N. Rubakin cũng từng phát biểu: “Một cuốn sách hay cho ta một điều tốt, một người bạn tốt cho ta một điều hay”.

Đọc sách giúp con người đạt được nhiều lợi ích bổ ích khác nhau. Sách giúp ta trau dồi nguồn kiến thức rộng lớn, bao la của tinh hoa văn hóa nhân loại, làm giàu thêm vốn tư duy hiểu biết của mình. Đọc sách làm cho tinh thần thoải mái kích thích bộ não hoạt động, tăng khả năng tập trung, giúp cho sự liên kết giữa các nơ-ron thần kinh dễ dàng, hiệu quả, đó là những cuốn sách tạo nguồn cảm hứng, kích thích học tập, làm việc. Đọc sách cũng giúp ta tăng cường khả năng tư duy, phân tích, sáng tạo bởi đọc sách kích thích bộ não liên tục liên tưởng, tưởng tượng những điều mới mẻ, giúp hình thành tư duy tốt và khả năng nhìn nhận phân tích vấn đề một cách toàn diện. Đó là những cuốn sách như “Con người 80 - 20” (Richard Coch), “Tôi tài giỏi bạn cũng thế” (Adam Khoo), “Tư duy là tồn tại” (Edward De Bono)... cùng với những cuốn sách nghiên cứu chuyên ngành chuyên sâu, đa dạng. Một trong những lợi ích quan trọng khác của việc đọc sách đó là giúp hoàn thiện nhân cách con người. Sách

dạy ta những chuẩn mực đạo đức của xã hội như một người thầy của tất cả mọi người, sách hình thành cho ta nhân cách tốt đẹp, nhìn nhận xã hội dưới một cái nhìn tích cực, hướng bản thân vươn tới những giá trị tốt đẹp của cuộc sống. Đó là “Hạt Giống Tâm Hồn”, “Đắc Nhân Tâm” hay những cuốn sách về những tấm gương đáng học hỏi như: “Ruồi Trâu”, “Thép Đã Tôi Thế Đây”... Đọc sách cũng tạo cho ta cảm giác thư giãn thoải mái sau những giờ học tập, làm việc áp lực, căng thẳng đó là những cuốn sách về những kỹ năng mềm hay những câu chuyện hài hước.

Con người đọc sách nhằm nhiều mục đích khác nhau, có những người đọc để giải trí; có người đọc để tạo tư tưởng, động lực cho bản thân học tập, rèn luyện; đọc để gây dựng nên thành công; hay chỉ đơn giản đọc để sống một cuộc đời đẹp và đúng nghĩa. Vâng, sách chính là cái trí tuệ nhân loại đã được thu nhỏ, bao nhiêu kinh nghiệm đã được các thế hệ trước đúc kết chỉ đợi ta tiếp thu và học tập, thử hỏi nếu không có nguồn tư liệu vô giá ấy thì liệu đến bao giờ ta mới đến được đích đến của bản thân.

Cuộc đời không đủ dài để ta tự mò mẫm thu gom từng mớ kiến thức rồi kết nối chúng lại, hãy thúc giục chính bản thân khám phá những vùng đất kiến thức màu mỡ rồi gây dựng chúng thành những khu nông trại xanh mướt, tốt tươi.

Đọc sách chỉ đúng nghĩa khi ta hình thành và rèn luyện nên thói quen. Thói quen như chính bản năng thứ hai của con người, một phần của cuộc sống. Thói quen đọc sách là một điều tự nhiên và không thể thiếu như con người mỗi ngày đều cần ăn đủ bữa. Khi ta có được thói quen đọc sách, thì sách chính là bạn, là người thân thương, ta yêu mến sách và cố gắng tìm hiểu chúng mỗi ngày; khi không có sách, ta như thiếu vắng đi thứ gì rất quan trọng. Thói quen đọc sách là một thói quen tốt, và nếu ngày càng nhiều người tiếp thu những thói quen tốt đó, xã hội sẽ ngày một tươi sáng, tốt đẹp hơn.

Tuy vậy, một thực tế đáng buồn hiện nay là hiện tượng giới trẻ thờ ơ, miễn cảm với sách. Xã hội phát triển, khoa học công nghệ đạt được nhiều thành tựu nổi bật, hàng loạt các phương tiện kỹ thuật tiên tiến ra đời, kéo theo đó là sự phát triển internet, các trang mạng xã hội... Người ta ngày càng rời xa những giá trị truyền thống tốt đẹp, dẫn đến hệ lụy nổi cộm là “văn hóa đọc sách trong cộng đồng”. Cụm từ “văn hóa đọc” dường như đã dần trở nên xa lạ với thực tế cuộc sống hiện nay. Thật vậy, không hấp dẫn, thu hút giới trẻ bằng các thông tin nóng hổi giật gân như các trang mạng xã hội, sách dường như mất đi chỗ đứng của nó trong hiện tại. Tại sao ?

Giới trẻ ngày nay thích sống ảo! Đó là một thực trạng đáng lo ngại. Các phương tiện kỹ thuật hiện đại ra đời với hàng loạt ứng dụng game cũng như các trang mạng xã hội... tạo điều kiện cho mọi người nắm bắt thông tin một cách nhanh chóng, hiệu quả nhưng nó cũng lấy rất nhiều thời gian của ta vào những việc vô bổ, không có ý nghĩa. Nhiều người lao vào những thứ vô bổ ấy thâu đêm suốt sáng, nhiều người đã bị nhiễm con vi rút ấy mà hủy hoại cả chính bản thân, sa đà và giẫm chân vào con đường tội lỗi. Nhiều người sống trong thế giới ảo ấy mà quên mất đi những điều rất giản dị, đời thường, họ trở nên vô cảm với xã hội và họ cũng dần quên đi thói quen đọc sách.

Tuy vậy, một phần trong số giới trẻ vẫn ngày đêm miệt mài, say mê đọc sách. Đầu đây, trong các trường học, ta không khó để bắt gặp hình ảnh những cô cậu học trò chăm chú vào quyển sách, họ học khắp mọi nơi, trong thư viện, trên ghế đá, bãi cỏ, trong các phòng học trống và tranh thủ cả thời gian nghỉ trưa để đọc sách. Có người tự đọc sách ở nhà, có người chọn cho mình một góc yên tĩnh trong quán nhỏ để đọc sách. Sự ra đời của các quán cà phê sách, câu lạc bộ đọc sách, hội yêu sách... làm người ta yên tâm hơn khi nhìn nhận về thói quen đọc sách của giới trẻ.

Thế hệ trẻ hãy thúc giục chính bản thân học tập và rèn luyện thói quen đọc sách. Hãy bắt đầu với những cuốn sách chứa nội dung mà bạn yêu thích, chọn cho mình vào một thời điểm hợp lý nhất định để đọc sách trong ngày và hãy tận dụng thời gian rảnh rỗi bất cứ lúc nào để đọc sách; tận dụng những thiết bị khoa học hiện đại như máy tính bảng, laptop, điện thoại thông minh để đọc sách; học hỏi và tìm kiếm những cuốn sách hay từ bạn bè và những người quen biết; tập thói quen đến thư viện ít nhất một lần mỗi tuần; tham gia các câu lạc bộ sách cũng như hội những người yêu sách... Một điều rất quan trọng trong việc rèn luyện thói quen đọc sách đó là hãy rèn luyện cho mình kỹ năng đọc sách đúng đắn và hiệu quả, hãy lắng nghe sách nói chậm rãi, hiểu thấu và cảm nhận sách như một người bạn thân. Ghi chú và viết lại những nội dung mình học được từ sách và tập cách thực hành nó; tham gia các khóa học rèn luyện kỹ năng đọc sách để chọn cho mình phương pháp đọc nhanh mà hiệu quả. Không quan trọng số lượng sách bạn đọc được là nhiều hay ít, cái cốt lõi đó là sự ghi nhớ và thấu hiểu. Tốc độ thực hành từ nội dung những cuốn sách mà bạn chất lọc được sẽ quyết định sự thành công của bạn sau này.

Sách là người thầy, là người bạn thân thiết với con người. Rèn luyện thói quen đọc sách sẽ mang lại nhiều lợi ích thiết thực, nâng cao vốn tri thức đa dạng và hoàn thiện nhân cách bản thân. Chính vì vậy, mọi

người hãy cùng nhau rèn luyện cho mình và những người xung quanh thói quen đọc sách. Hãy nhớ: “Trên bước đường thành công không có thói quen của kẻ lười biếng” (Lỗ Tấn).

ĐỌC SÁCH TỪ THƯ VIỆN TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH

Huỳnh Thị Hồng Nhung

0965716576

13950064@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502

Khoa Ngoại Ngữ

Một trong những dấu hiệu đáng mừng cho đọc giả cả nước nói chung và sinh viên Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh nói riêng là việc chúng ta chính thức có “Ngày sách Việt Nam” vào ngày 21 tháng 4 hằng năm.

Có thể nói, sách luôn là kho tàng kiến thức vô tận của nhân loại qua bao thế hệ ... Nhà văn Ghécxen cũng từng viết: “Sách là di huấn về tinh thần thế hệ này đối với thế hệ khác. Đó là lời khuyên của người già sắp từ giã cõi đời đối với người trẻ mới bước vào cuộc sống, đó là mệnh lệnh của người đứng gác sắp đến giờ nghỉ truyền cho người đứng gác thay. Nhưng trang sách không phải chỉ có quá khứ, sách còn là văn kiện giúp ta làm chủ hiện tại, nắm lấy tất cả mọi chân lý và sức mạnh được tìm ra qua nhiều đau khổ đôi khi còn nhuốm đầy mồ hôi hòa với máu, sách báo còn là cương lĩnh của tương lai”. Thật vậy, sách luôn là “người thầy giỏi” đối với mỗi người trong chúng ta, không ai có thể phủ nhận điều đó. Nếu sách giáo khoa, giáo trình cung cấp kiến thức nền thì sách chuyên ngành dạy ta những kiến thức tối cần thiết khi vào nghề sau này. Cũng có lúc ta cần đến vài quyển sách tâm lý, những “người thầy” giúp vực dậy tinh thần hiệu quả bất cứ lúc nào ta cần và hơn hết là dạy chúng ta cách sống tốt hơn. Bên cạnh đó, sách còn là “người bạn tốt”. Cuộc sống chúng ta sẽ trở nên nhàm chán biết bao nếu như không có những tập truyện Tiểu lâm, hoặc giả “Conan” hay “Doraemon” từ thuở nhỏ đến tận lúc trưởng thành, dù ngày nắng hay ngày mưa, dù lúc vui lúc buồn, khoảnh khắc nào cũng có nhau. Không phải ngẫu nhiên mà người ta, nhất là các bạn nữ đam mê “Mực tím” và “Hoa học trò” đến như vậy. Nguyên nhân duy nhất chính

là việc quyên tập chí ấy đã đánh vào đúng tâm lý, cùng chia sẻ, đồng cảm những gì các bạn cần, và nghiêm nhiên trở thành thành phần không thể thiếu trong cuộc sống các bạn.

Hiểu được tất cả những điều đó, Thư viện Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đang ngày càng cố gắng nâng cao chất lượng của mình. Các hoạt động hỗ trợ sinh viên được diễn ra nhanh chóng và toàn diện. Có thể kể đến số hóa tài liệu, tổ chức các quầy sách giảm giá, thiết kế không gian đọc sách thân thiện, tặng sách ebook... Đặc biệt nhất là các dãy ghế đá và tài liệu đã được sắp xếp ngay trước cửa thư viện. Hình ảnh đó chứng minh được nỗ lực của thầy cô trong việc vận động sinh viên học tập, nâng cao nhận thức về sách và kiến thức, góp phần hình thành một nếp văn hóa đẹp - văn hóa đọc trong cộng đồng sinh viên Sư phạm Kỹ thuật.

“Ngày sách Việt Nam” đang tới rất gần, chúng ta - những sinh viên Sư phạm Kỹ thuật - đang nắm trong tay một phần trách nhiệm xây dựng đất nước, cần cố gắng hơn nữa trong việc nâng cao kiến thức bản thân. Thông qua việc đọc sách, xây dựng một nếp “văn hóa đọc” đẹp cũng không kém phần quan trọng. Cuối cùng, chỉ khi chúng ta biết trân trọng và giữ gìn “người thầy giỏi - người bạn tốt” mới thật sự có tác dụng. Do đó, cần chọn đúng thầy, đúng bạn để cùng nhau xây dựng hành trang tốt nhất cho các bạn nhé!.

MÙA TÔM

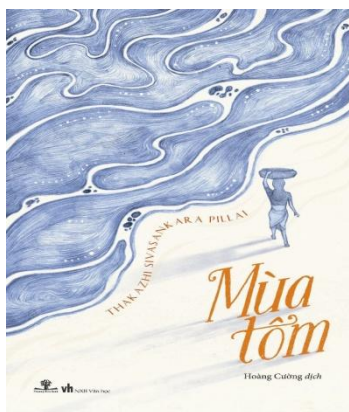
Đặng Công Nguyên

0987613858

12148027@student.hcmute.edu.vn

Lớp 121481A

Khoa In và Truyền thông

Tiểu thuyết Mùa tôm là tác phẩm viết về tình yêu khác đẳng cấp và tín ngưỡng ở một làng chài thuộc miền quê Ấn Độ. Nhân vật chính xuyên suốt cả nội dung tác phẩm- Karuthamma là một người con gái xứ biển. Ông bà, bố mẹ cô đều đã gắn bó với cát, với nắng và sóng gió. Cô được thừa hưởng một truyền thống đạo đức của dòng họ, của người dân biển - con cháu của Nữ thần Biển đầy quyền uy và cực kì nghiêm khắc. Như bao người con gái khác, Karuthamma, khi “đang độ thanh xuân tươi tắn nhất”, cô cũng biết yêu thương, giận hờn và chắc chắn cô cũng sẽ chọn cho mình một tình yêu.

Tình yêu của họ thật đẹp, đáng được chở che và trân trọng. Oan nghiệt làm sao khi họ lại thuộc về hai đẳng cấp, hai cuộc sống không thể hòa hợp chỉ vì lí do hết sức đơn giản “Nó (Parikutti) không phải là con trai dân chài”.

Mở đầu tác phẩm, Thakagi Xivaxankara Pillai đã đưa ra một bi kịch giữa một bên là tình yêu đôi lứa trong sáng tựa pha lê và một bên là truyền thống đạo lí của dòng họ. Thế là, một cuộc đấu tranh tư tưởng diễn ra gay gắt trong lòng cô gái đáng thương trong cái đêm hôm ấy, khi mà cô muốn quên đi tất cả: “Karuthamma nằm úp sấp mặt, áp ngực xuống nền nhà. Cô lấy tay bịt tai”. Nhưng sức mạnh của tình yêu trong cô như muốn đập tan bốn bức tường. Cô muốn đập tan bốn bức tường hữu hình hay là bức tường vô hình đang ngự trị trong tư tưởng? Tiếng hát ngoài kia càng lúc càng thánh thót, chơi vơi! Cho dù cô có làm gì đi nữa,

dù những bức tường thành có giam cầm thân xác cô, giam cầm tình yêu của cô thì tiếng hát ngoài kia vẫn ngân lên như thách thức, như muốn phá tan đi mọi ngăn cách. Cánh cửa buồng kia có thể sẽ mở toang ra và cô, chỉ trong chốc lát thôi là sẽ gặp được người mình yêu. Nhưng cô đang ở trong một pháo đài không gì công phá nổi, đó là bức tường thành của nền nếp gia phong và những điều cấm kị hà khắc đối với những người con của biển đã tồn tại bao thế kỉ nay. Nó chính là một pháo đài không cửa. Chi tiết này giúp ta liên tưởng đến nhân vật Mỹ trong “Vợ chồng A Phủ” của nhà văn Tô Hoài ở Việt Nam ta. Mỹ bị giam cầm trong xó nhà và lắng nghe tiếng sáo, tiếng hát gọi bạn, mời tình... ở đây, nhân vật Karuthamma có nét tương đồng với nhân vật Mỹ của Tô Hoài ở chỗ họ đều là phụ nữ, đều sống trong xã hội đầy rẫy những bất công bạo tàn. Vậy nên họ đã không thể có được điều họ mơ ước, mà lẽ ra họ xứng đáng nhận được.

Khi Karuthamma, chỉ một tí nữa thôi là cô có thể (nói như Đại thi hào Nguyễn Du “Xăm xăm băng lối vườn khuya một mình”) thì cô lại gặp ngay cái pháo đài ngăn cản đó. Buồng trong, bố mẹ cô đang bàn chuyện về cô, đang tìm cách để lo cho cô một tấm chồng tương xứng, cùng đẳng cấp và cùng là người con của biển cả.

Đọc đến đoạn xuất hiện tiếng hát của anh Parikutti, tôi có cảm nhận như đó là những lưỡi dao cứa sâu vào trái tim cô gái đáng thương kia. Tại sao anh lại cứ hát mãi ngoài kia vậy? Anh có biết là sau tiếng hát đó là cả một bể đầy nước mắt, đốn đau không? Và rồi tôi lại thấy căm ghét anh ta vì anh đích thị là một kẻ vô tình, vô tình đến nhẫn tâm tàn tệ! Nhưng rồi đột nhiên tôi lại thấy thương, thấy quý mến anh vì xét cho cùng anh đâu có cố ý làm cho Karuthamma đau khổ: “Tiếng hát của Parikutti vẫn chơi vui ngoài bãi biển. Bài hát được đặt ra không phải là để quyến rũ con gái dân chài lên ra khỏi nhà ban đêm. Bài hát không có nhịp điệu, giai điệu không phải đã hay. Giọng người hát cũng không thật đặc sắc, lời cuốn. Nhưng nó có cái gì làm cho người ta náo nức. Anh buộc lòng phải nhấn cho cô hay là anh đang ngồi đây, anh muốn cầu xin cô tha lỗi. Giọng Parikutti lạc đi vì cố hát mãi.”

Tiếng hát là trung tâm của ngọn nguồn, tất cả đã hòa vào tiếng hát. Karuthamma vô tội, anh Parikutti cũng không có tội, và kể cả bố mẹ của Karuthamma cũng chẳng tội tình gì. Họ có quyền lo cho hạnh phúc của con gái họ vì họ là những người dân biển, sống, gắn bó với biển cả bao la. Bởi vậy, ta cũng không nên oán trách bà Chakky vì mối lo lắng của bà là nỗi lo cho cả gia đình, dòng họ. Bởi lẽ, một người đàn bà phải biết lấy trình tiết của mình để cầu nguyện cho chồng ngoài khơi xa giữa muôn trùng hiểm nguy đang rình rập khôn lường. Có như vậy thì Nữ thần

Biển mới che chở, bảo vệ, bằng không thì tai họa sẽ ập đến thật khủng khiếp.

Ước mơ một chiếc thuyền và lưới đánh cá của ông bố Karuthamma có lẽ xa vời quá! Số phận của cô cũng phải tùy thuộc vào chuyện làm ăn của gia đình vì nếu không có tiền thì đồng nghĩa với việc không lấy được chồng. Cái tập tục cổ hủ này đã ghì chết không biết bao đời con gái ần chỉ vì họ đã phạm vào cái tội lớn - tội nghèo!

Là đàn ông nên ông bố cũng có cái nông nổi khi nghĩ đến chuyện làm ra nhiều tiền cho con gái có một tấm chồng. Ngược lại, bà mẹ của Karuthamma lại là người giỏi tính chuyện gia đình nên bà biết rất rõ rằng gia đình bà không thể mua được thuyền và lưới, và giả như có xoay xở mua được phương tiện làm ra đồng tiền đi nữa, khi đó con bà đã đi với “một thằng Hồi giáo”, nó sẽ gây chuyện chẳng lành với con gái ông bà.

Karuthamma vẫn nằm nghe câu chuyện của bố mẹ, và ngoài kia, tiếng hát của Parikutti vẫn cứ chơi vơi...

SÁCH - PHÁT MINH VĨ ĐẠI CỦA LOÀI NGƯỜI

Lê Ngô Cẩm Tú

01682083804

13950101@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502

Khoa Ngoại Ngữ

Sách là một trong những phát minh vĩ đại và tài sản quý giá nhất của con người... Sách lưu giữ và truyền bá tri thức; là người thầy và cũng là bạn, vừa bồi dưỡng tâm hồn, hun đúc nên bản lĩnh đồng thời cũng mách bảo, sẻ chia vui buồn, nâng đỡ những ước mơ, khát vọng và đam mê.

Sách là một người thầy tốt của chúng ta. Bởi sách là kho tàng lưu giữ khối kiến thức khổng lồ của nhân loại được tích lũy qua mấy ngàn năm. Sách chính là chìa khoá vàng mở cửa toà lâu đài tri thức tráng lệ chứa đựng vô vàn điều kì diệu. Đúng như Macxim Gorki từng nói: “sách mở ra trước mắt ta những chân trời”, sách bao giờ cũng đem đến cho ta nhiều điều mới mẻ. Sách có nhiều loại, nhiều đề tài khác nhau, phản ánh nhiều lĩnh vực phong phú, đa dạng. Đến với sách, chúng ta không chỉ biết được những việc đang xảy ra, những sự kiện của thời nay mà ta còn biết được những việc đã xảy ra từ thời xa xưa hoặc những vấn đề ở trên cung trăng hay tận sâu dưới đáy đại dương. Xem truyện cổ tích, ta biết được cuộc sống, ước mơ của cha ông thuở trước. Đọc sách lịch sử, ta hình dung được những trận chiến ác liệt, những thời kỳ vàng son rực rỡ của các triều đại. Sách giới thiệu với ta những kinh nghiệm, những thành tựu về khoa học, nông nghiệp, công nghiệp... Còn ai khác ngoài người thầy chỉ dạy cho ta tất cả. Hơn thế nữa, người thầy còn dạy cho ta đạo đức. Sách có thể giúp con người hiểu biết thật đúng đắn về cuộc sống để ta có thái độ yêu ghét đúng đắn. Sách khiến những học trò, những con người xích lại gần nhau hơn. Người thầy này ươm mầm cho những tài năng tương lai, nuôi dưỡng, khích lệ những khát vọng vô cùng cao thượng. Hơn thế nữa, sách còn khiến cho tâm hồn con người ngày càng phong phú và trong sáng như bầu trời xanh ngắt không gợn mây.

Sách không chỉ là một người thầy tốt mà còn là một người bạn hiền. Sách là người bạn lớn rất cởi mở với những ai chăm chỉ, biết quý

trọng nó mà thôi. Nếu chúng ta đọc sách mà đọc vội vàng, cười ngửa xem hoa thì sách chẳng cho ta hiểu được điều gì. Sách sẽ quay lưng lại với ta và ta cũng chóng chán sách. Rất nhiều người cảm đến sách là hai mắt híp lại. Và khi con ngủ kéo dài đến thì quyển sách rơi phủ mặt xuống gối. Sách yêu những người bạn kiên nhẫn, biết giữ gìn và nâng niu, biết đọc đi đọc lại những chỗ khó hiểu. Có khi sách đòi hỏi phải tra cứu và khi hiểu được rồi thì sẽ có một niềm vui vô hạn. Sách như con người, nó chờ đợi những người tri âm, tri kỷ. Đó là người đọc biết tìm ra chìa khóa để đi vào thế giới của sách. Ngoài ra, sách có thể cung cấp kiến thức khi ta cần đến trong tất cả mọi lĩnh vực. Gọi nó là người bạn vì nó có thể chia ngọt sẻ bùi, gắn bó với chúng ta ở mọi lúc mọi nơi. Sách giúp ta mua vui giải trí những khi rảnh rỗi. Sách mở mang hiểu biết những điều sâu xa và thâm kín. Sách dẫn dắt ta vào mọi miền kiến thức của nhân loại...Bạn hiền mới giúp ta tìm ra lối đi đúng đắn trong cuộc sống.

Nói đến sách không thể nào không nhắc tới thư viện, một nguồn sách khổng lồ luôn sẵn sàng cho những ai cần kiến thức. Thư viện ra đời gắn liền với sứ mệnh tri thức. Thư viện luôn đồng hành cùng con người với sự tiến hóa của nhận thức, mở mang tầm nhìn, phát triển của khoa học, văn hóa. Đối với xã hội ngày nay, tầm quan trọng của thư viện chưa hề bị giảm đi. Với sự trỗi dậy mạnh mẽ của công nghệ thông tin và truyền thông, thư viện vẫn chưa mất đi những giá trị nhân văn, có chăng thay đổi vai trò để thích ứng. Cụ thể, trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Tp. Hồ Chí Minh trong những năm gần đây đang tiến hành chương trình đổi mới giáo dục từ mục tiêu, nội dung chương trình, phương pháp nghiên cứu khoa học đến đội ngũ giảng viên, phương tiện giảng dạy... Trong chương trình đổi mới ấy, việc hoàn thiện hệ thống thông tin thư viện nhằm phục vụ hiệu quả mục tiêu đào tạo và nghiên cứu khoa học chất lượng cao, góp phần đổi mới phương pháp dạy - học được đặc biệt chú trọng.

Thư viện Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã được đầu tư khá tốt về cơ sở vật chất, nâng cấp hạ tầng cơ sở, kết nối hệ thống mạng, có phòng đọc cộng đồng, không gian cho sinh viên học tập... Trong quá trình đổi mới, Thư viện đã đạt được nhiều kết quả đáng kể, góp phần không nhỏ trong việc nâng cao chất lượng đào tạo và nghiên cứu khoa học trong nhà trường, cung cấp được một số dịch vụ thông tin cơ bản cho bạn đọc. Hơn thế nữa, cách ứng xử niềm nở, thân thiện cùng sự quan tâm chu đáo của đội ngũ nhân viên, cán bộ thư viện càng động viên sự tiềm tòi học hỏi của sinh viên, hình thành thói quen chủ động, sáng tạo hơn trong học tập. Có thể nói, thư viện tốt cũng là một nguyên nhân tăng nhu cầu đọc sách, học tập trong sinh viên nói riêng và con người nói chung.

Con người muốn nắm bắt được tri thức cuộc sống, muốn làm chủ được vũ trụ rộng lớn thì phải chăm đọc sách, quý trọng sách. Ngày nay, nhiều người vì điều kiện công việc người ta mất dần đi thói quen đọc sách, đó là một điều không nên. Chúng ta nên rèn luyện thói quen đọc sách hàng ngày và chọn lọc những trang sách phù hợp với mục đích để nhanh chóng thực hiện được mục đích của mình, có như vậy mới không uổng phí công sức của thể hệ bao đời đúc kết, mới không phụ tâm sức của bao “người thầy giỏi - người bạn tốt.

THẦY TÔI – BẠN TÔI

Trương Bùi Thanh Thúy Vy

01633324412

11950098@student.hcmute.edu.vn

Truongvy93@gmail.com

Lớp 119501B

Khoa Ngoại Ngữ

Tôi không nhớ lần đầu tiên tôi biết đến sách là khi nào, nó có thể là khi tôi bị bắt tập nói những đồ vật xung quanh thông qua những hình ảnh đầy màu sắc hay khi tôi bước chân vào lớp một tập đánh vần quyền sách tiếng Việt. Nhưng có một điều tôi biết rất rõ đó chính là sách là một phần quan trọng làm cho cuộc sống của tôi mang nhiều màu sắc hơn. Vì với tôi sách không chỉ đơn giản là phương tiện truyền đạt những kiến thức được tích lũy qua nhiều năm tháng của người đi trước cho các thế hệ con cháu mà sách chính là người thầy giỏi và người bạn tốt của tôi trong suốt những tháng năm tôi ngồi trên ghế nhà trường cho đến tận bây giờ ngày tôi sắp tạm biệt giảng đường đại học.

Tôi là một người hướng nội, tôi khó có thể dùng lời lẽ để diễn đạt những suy nghĩ trong mình vì thế rất khó để người khác có thể biết tôi cần gì để có thể giúp đỡ. Những lúc như thế sách đóng vai trò là một người thầy tuyệt vời của tôi. Sách chính là người thầy giúp tôi thay đổi và hoàn thiện bản thân. Những quyển sách giáo khoa, giáo trình trên lớp dạy tôi những kiến thức nền tảng, còn các quyển sách tham khảo giúp tôi củng cố cải thiện nâng cao những kiến thức mình đã học từ đó có thể áp dụng những lý thuyết sách vở ấy vào thực tiễn. Sách không chỉ dạy cho tôi những kiến thức về đời sống xã hội mà còn dạy tôi cách làm người. Sách dạy tôi phải biết kính trên nhường dưới, dạy tôi cách khiêm tốn, thật thà, dạy tôi cách chấp nhận một con người không giống mình, dạy tôi phải biết cho đi mà không cần nhận lại... Bên cạnh đó, sách còn dạy tôi những kỹ năng cần thiết cho cuộc sống như kỹ năng làm việc đội nhóm, kỹ năng thuyết trình, kỹ năng quản lý thời gian, kỹ năng quản lý tiền bạc... Tôi còn nhớ tôi đã mất một tháng để tìm đọc những tựa sách về quản lý thời gian vì kỹ năng này của tôi không được tốt cho lắm. Tôi

đã tìm đọc nhiều quyển sách về kỹ năng này như mỗi ngày tiết kiệm một giờ, làm việc 4 giờ một tuần, nghệ thuật làm chủ thời gian để tìm cho mình những lời khuyên hữu ích nhất. Sách như một người thầy nhiệt tình luôn đưa ra cho tôi thật nhiều ví dụ gần gũi và thực tế giúp tôi tìm ra những thiếu sót và sai lầm của mình trong những vấn đề mà các nhân vật gặp phải. Ngoài ra, sách còn gợi ý cho tôi nhiều phương pháp, giúp tôi có nhiều sự lựa chọn cho riêng mình. Sách như một người thầy thông thái có thể dạy tôi hết tất cả những lĩnh vực tôi cần, chỉ cần tôi tìm thì sẽ thấy.

Sách không những là người thầy giỏi của tôi mà còn là một người bạn có khả năng khiến tôi chảy nước mắt khi cười, hay làm tôi phải khóc suốt muốt vì cảm động. Và cũng chính sách là người duy nhất có thể vực tôi dậy sau khi tôi quyết định ngừng cố gắng. Tôi còn nhớ như in cái ngày mà biến cố trong cuộc sống của tôi ập đến, một tháng trôi qua với những mông lung không định hình, tôi dường như là người vô cảm với thế giới bên ngoài và tôi làm mọi thứ như một bản năng. Tôi vẫn ngày ngày đến trường, vào lớp học ánh mắt vẫn hướng về thầy cô và bài vở nhưng tâm trí tôi đang lơ lửng nơi nào. Nụ cười vẫn hiện diện trên môi nhưng không ai biết được tôi đã cố gắng gượng như thế nào. Vì tôi là người hướng nội nên việc nói cho người khác những khó khăn, vấn đề mình gặp phải là một điều không thể. Bạn bè người thân những người yêu quý tôi đều biết tôi gặp khó khăn nhưng không ai biết nó thật ra là gì. Mặc dù như thế, họ vẫn không ngừng động viên, khuyến khích tôi cố gắng vượt qua nhưng tất cả đều bị tôi bỏ ngoài tai. Thứ duy nhất có thể khiến tôi thoải mái là thu mình trong một góc phòng với ánh đèn không đủ để tôi thấy những thứ xung quanh ngoại trừ quyển sách tôi cầm trên tay. Tôi không cần phải nói ra những gì tôi đang trải qua, tôi chỉ việc đọc và cảm nhận. Mở từng trang sách, tôi cảm thấy một sự thấu hiểu sâu sắc trong từng con chữ mà tôi lướt qua. Tôi như người sắp chết đuối với được chiếc phao cứu sinh. Và tôi chợt nhớ đến câu nói của A.U-Pit “Sách là cây đèn thần soi sáng cho con người trên những nẻo đường xa xôi nhất và tăm tối nhất của cuộc đời”. Và câu nói của Môngtexkiơ “Sau một giờ đọc sách thì nỗi đau khổ nào của tôi cũng biến mất”. Quả thật là như thế, tôi đã vượt qua nỗi đau của chính mình bằng việc đọc sách, tôi đã có thể chấp nhận những điều đã xảy ra và tìm cách giải quyết nó một cách tốt nhất có thể. Và quyển sách đã giúp tôi tìm lại chính mình, giúp tôi vượt qua cú sốc tinh thần đó chính là “Phút nhìn lại mình”, “Quảng gánh lo đi mà vui sống” và “Chuyến xe năng lượng”. Kể từ đó mỗi khi tôi gặp thất bại, gục ngã, bế tắc hay mệt mỏi tôi đều tìm đến sách như một người tri kỷ.

Sách không chỉ gắn bó với tôi như một người thầy tuyệt vời những lúc tôi mất phương hướng và cần lời khuyên hay như một người bạn tốt những lúc tôi cần được trải lòng, cần được thấu hiểu mà không biết từ khi nào sách đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của tôi. Tôi thật sự gắn bó, yêu mến sách như một người bạn tri kỷ và trân quý sách như một người thầy vĩ đại.

CẢM NHẬN VỀ MỘT QUYỀN SÁCH CŨ MUA TRƯỚC TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HỒ CHÍ MINH

Trần Thiện Phước

01684222239

14146162@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141461B

Khoa Cơ khí chế tạo máy

Ai cũng biết sách là người bạn không thể thiếu đối với bất kỳ ai có nhu cầu tìm tòi tri thức. Sách như một người thầy mà ta có thể lựa chọn, sách có thể học mọi lúc mọi nơi. Người ta thường nói: “Kiến thức mà ta biết được như một giọt nước ở biển khơi”. Trong cuộc đời cũng vậy, kiến thức luôn luôn vô tận. Do đó, để lưu trữ và truyền đạt kiến thức cho thế hệ sau, người ta đã làm nên sách. Sách có vai trò rất lớn nên đã làm cho người đọc có nhiều cảm xúc. Trong đó có em - người rất thích đọc sách.

Sách đến với em rất vô tình. Từ khi em chưa biết đọc thì em đã cầm quyển sách lên để xem hình. Nó rất lôi cuốn và tạo động lực để em học chữ. Kể từ khi cái chữ đã nằm trong em, ngoài sách giáo khoa thì em thường đọc tạp chí và báo. Đến nay lượng sách mà em đọc được cũng hơi nhiều nhưng em vẫn cảm thấy choáng ngợp vì số lượng khổng lồ lượng sách ngày nay.

Dù đọc sách nhiều nhưng em chưa bao giờ giỏi được văn, có khi suýt bị không chế. Em thường đọc sách khoa học, báo chí và rất hiếm đọc tác phẩm văn học. Do đó, có thể nói, mỗi lần viết văn thì em thường nghĩ sao viết vậy. Miễn người đọc hiểu những gì em muốn truyền đạt là được. Nhờ đọc sách mà em cải thiện được lỗi chính tả rất nhiều, vốn từ vựng tăng lên.

Em đã đọc qua nhiều quyển mà giờ em chỉ nhớ tựa và quên mất tác giả như các quyển “Mãi mãi vẫn là bí ẩn, 10 vạn câu hỏi vì sao, Cách học siêu tốc, Cách đạt điểm 10...”. Nhưng theo thời gian em chỉ nhớ nội dung mang máng rồi kiến thức đi vào quên lãng. Đến giờ em mới phát hiện,

chỉ có kiến thức được đem ra thực tế thì em mới nhớ lâu. Do đó, quyển sách “Sách dạy đọc nhanh” của Tony Buzan được Lê Huy Tâm dịch là quyển em tâm đắc nhất. Em vừa đọc vừa thực hành nên cảm thấy rất hài lòng với cách đọc mà mình học được.

Ngày xưa, em đọc sách rất chậm, nhiều chỗ đọc hoài mà vẫn không hiểu. Nhưng đến khi em tìm được quyển sách “Sách dạy đọc nhanh” ở quầy bán sách cũ trước trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh, em đã nâng cao được tốc độ đọc, mức độ tiếp thu kiến thức tổng quát cũng tăng lên. Quyển sách này nói rất nhiều phương pháp nhưng em chỉ thực hiện được vài cái. Thứ nhất, là mở rộng tầm nhìn của mắt lên nhiều dòng. Nhìn bao hàm cả đoạn. Thứ hai dùng ngón tay chỉ lên mỗi hàng, kéo từ trái sang phải, từ trên xuống dưới để đọc chính xác và nhanh hơn. Thứ ba là dùng đồng hồ bấm để đo tốc độ đọc của mình được bao nhiêu từ trên phút mà lấy đó để luyện tập thêm. Từ đó, em mới phát hiện ra rằng, không phải đọc chậm nghiền ngẫm suy nghĩ mà hiểu sâu. Ngược lại, đọc càng nhanh liên tục thì kết quả càng đáng bất ngờ, em nhớ kiến thức được lâu hơn. Bên cạnh đó, em còn phát hiện rằng không nên đọc toàn bộ các từ mà chỉ đọc các từ chính để nhanh hơn nhưng vẫn hiểu, một số từ không cần thiết có thể dễ dàng lướt qua.

Sách là một người thầy giỏi. Người thầy này luôn luôn ở bên ta mỗi khi ta cần. Ta có thể chọn thầy phù hợp với bản thân một cách tự do mà chi phí bỏ ra rất rẻ. Nhiều kiến thức ta không thể học được trên giảng đường thì phải nhờ đến sách. Kiến thức luôn luôn vô tận nhưng thời gian thì hạn chế. Do đó, sách giống như người thầy giúp người đọc hiểu rõ mọi vấn đề cần thiết. Ngày nay sách rất nhiều nên thầy cũng rất nhiều. Thầy luôn vẫy gọi ta đến tìm đọc để chinh phục tri thức. Đây là một cơ hội rất lớn mà chúng ta không nên bỏ qua!

Sách còn là một người bạn tốt. Ngoài việc học, sách cũng như người bạn giúp ta giải trí, thư giãn. Và đó có thể là những quyển truyện cười, truyện tranh, báo, tạp chí... Sách có thể luôn bên ta, thân thiết bền chặt với người “một sách”, luôn phục vụ hết mình với những ai có nhu cầu. Sách hết mình giúp đỡ như một người bạn. Chính vì thế chúng ta phải luôn quý trọng sách!

Em là một người rất mê sách và luôn giữ gìn sách cũ rất tốt. Có một bài thơ nói đúng tâm trạng của em:

“Sách của nhà tôi cũ lắm rồi

Đọc thường nhưng giữ kỹ ghê nơi

Dù đọc thường xuyên chiều hay tối,

Chẳng chán mê hoài mãi không thôi”

Sách là bạn, bạn được đọc xong bỏ đi thì thật lãng phí. Bạn đến tay những người khác là một điều ý nghĩa. Do đó, em luôn trao đổi sách với mọi người.

Là một sinh viên thuộc trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh, ngay bản thân em, em cảm thấy sách có rất nhiều lợi ích. Sách giáo trình giúp ta hiểu được bài học nếu ta lỡ bỏ mất một buổi học, có thể tự học, nghiên cứu thêm. Sách trong thư viện, nhà sách có rất nhiều thể loại, nhiều tác giả nên tha hồ chọn lựa. Em coi sách là một bí kíp để luyện kỹ năng cũng như luyện võ công trong phim kiếm hiệp. Do đó, khi học được bất cứ thứ gì từ sách cũng tạo cho em nhiều hứng thú để tiếp tục đọc tiếp. Sách mang lại cho em nhiều niềm vui, không có sách thì buồn lắm!

Ngày nay số lượng sách trở nên quá tải nên người đọc khó tìm được quyển sách ưng ý. Bên cạnh sách hay cũng có rất nhiều quyển sách không tốt mà em không muốn đề cập tới. Nhưng tóm lại, đọc sách luôn luôn tốt nếu biết chọn lựa khoa học thì kiến thức sẽ đến với mình thôi!

Để có niềm đam mê đọc sách thì yêu cầu người đọc sách phải muốn chinh phục tri thức, biết lợi ích đặc biệt mà không có phương tiện nào thay thế sách được. Do đó, biết được kỹ năng đọc nhanh sẽ làm ta không ngán ngẫm, lấy kiến thức từ sách nhanh hơn là cách tốt nhất để bạn đọc được sách nhiều hơn.

Cuối cùng, sách vẫn là một phạm trù vô cùng rộng lớn mà nước nào cũng cần có nó. Chinh phục được sách cũng như chinh phục được một phần của tri thức. Thế nên, người được coi là “một sách” cũng là người rất đáng tự hào!.

SÁCH - QUÀ TẶNG VÔ GIÁ

Nguyễn Thị Kim Yến

01663089589

13950116@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Chạy theo những xô bồ tấp nập bon chen của cuộc sống làm con người ta quên dần những thói quen vốn có, thay vì dành ít phút ra để đọc sách khi rảnh rỗi, giới trẻ ngày nay lại thay vào hành động đẹp đó là thói quen lướt web, tán gẫu nói chuyện trên các mạng xã hội. Thật là một chủ trương đúng đắn và kịp thời khi ngày hội sách Việt Nam ra đời, vì thật sự “văn hóa đọc” của nước ta hiện nay đang thật sự đứng trước nguy cơ bị mai một bởi những thói quen khác thay vì nguồn tri thức vô tận từ sách.

Đọc sách đối với mỗi người là cơ hội để tiếp cận với nguồn tri thức không lồ của nhân loại, sách là một sản phẩm của xã hội, là một công cụ để tích lũy, truyền bá tri thức từ thế hệ này sang thế hệ khác. Nó chứa đựng các giá trị văn hóa tinh thần (các tác phẩm sáng tác hoặc tài liệu biên soạn) thuộc các hình thái ý thức xã hội và nghệ thuật khác nhau, được ghi lại dưới các dạng ngôn ngữ khác nhau (chữ viết, hình ảnh, âm thanh, ký hiệu,...) của các dân tộc khác nhau nhằm để lưu trữ, tích lũy, truyền bá trong xã hội. Cho dù chúng ta là ai, đang làm gì, đang ở đâu đi chăng nữa thì kiến thức mà ta có được đôi khi chỉ như một hạt cát trên sa mạc mênh mông hay một giọt nước trong đại dương rộng lớn mà thôi. Đọc sách đem lại nguồn kiến thức vô cùng to lớn, sách là người thầy giỏi, sách là người bạn tốt.

Người thầy giỏi, tại sao ? Như chúng ta đã biết, thầy là người đem lại cho ta nguồn kiến thức và dạy ta cách làm người, sách cũng thế, có rất nhiều cách để ta tiếp cận với sách, tức là có rất nhiều sách và mỗi loại dạy cho ta những kiến thức khác nhau. Lúc nhỏ, khi còn mới tập tành những ngày đầu đến lớp, chúng ta được tiếp xúc với sách giáo khoa. Đây là loại sách cung cấp kiến thức, được biên soạn với các mục dạy và học. Kiến thức trong sách giáo khoa là một hệ thống kiến thức khoa học, chính xác theo một trình tự logic, chặt chẽ được gia công về mặt sư phạm

cho phù hợp với trình độ học sinh và thời gian học tập. Có vẻ sách giáo khoa đối với chúng ta là những quyển sách cứng nhắc, được xuất bản với số lượng lớn và rập khuôn, những bạn quanh mình đưa nào cũng có một bộ sách giống như thế. Lớn hơn ta lại nâng dần tầm cao tri thức bằng các tiếp xúc với những loại sách kiến thức, sách khoa học và xã hội. Sách cho ta nhiều nguồn hiểu biết mới, mở ra một khoảng trời rộng muôn màu muôn vẻ trước mắt ta, những chân trời ta chưa từng mơ thấy, sách đưa ta đến những nơi ta chưa từng bước đến, nói với ta những điều ta không biết. Đôi khi ta rơi vào bế tắc, tưởng chừng như không có lối thoát cho bản thân, hãy cầm một quyển sách lên và đọc, sách sẽ cho ta những lời khuyên hữu ích, giúp ta đứng vững trước những khó khăn, chông gai và cả những vấp ngã trong cuộc sống. Và cũng không cần đợi đến lúc ngã xuống thấy đau mới cầm sách lên đọc, hãy đọc sách khi bạn tỉnh táo, đọc sách với tất cả tình yêu dành cho sách bạn sẽ thấy sách thật sự là một người thầy giỏi- cho bạn những lời khuyên đúng đắn nhất mà không phải bất kỳ một người thầy nào cũng biết hết và sẵn sàng ngồi nói cho bạn nghe tất cả.

Đừng tạo khoảng cách với sách bằng suy nghĩ sách là một người thầy, hãy đến với sách bằng tình yêu dành cho một người bạn của mình, chúng ta sẽ nhận được nhiều hơn những điều có thể. Đọc sách như một cách để giải trí mỗi khi chúng ta buồn, sách không chỉ là những trang giấy trắng với dòng chữ đen, yêu sách ta sẽ thấy có thật nhiều điều thú vị toát lên từ sách: một cánh đồng nên thơ, một chân trời ước mơ đầy hy vọng. Sách luôn đồng cảm với ta khi buồn, sách như một người bạn đồng hành luôn chia sẻ với ta mọi thứ. Khi không còn ai bên cạnh thì ít ra vẫn còn có sách nói cho ta biết ta nên làm gì cho đúng, an ủi ta từ những điều sâu lắng nhất trong lòng ta mặc dù sách không hề cất lên tiếng nói nào. Hơn thế đôi lúc ta cũng bắt gặp một nhân vật đồng cảnh ngộ với ta trong chính những trang sách tưởng chừng như vô tri vô giác ấy. Thật không còn gì tuyệt hơn khi được trải lòng mình với sách, tâm sự với sách; lúc ấy chẳng mong sách trả lời, chỉ thấy rất vui vì có một người bạn biết lắng nghe tâm sự của mình. Hãy mở rộng vòng tay và ôm sách vào lòng như để nói một lời cảm ơn với sách, cảm ơn vì tất cả. Phải chăng ta chỉ tìm đến sách khi buồn, còn khi vui thì sao ? Chẳng thể từ chối một quyển sách giải trí để giúp chúng ta cảm thấy tuyệt vời hơn mong đợi, đọc sách có thể giúp ta nhân đôi niềm vui lên gấp bội. Tâm hồn cảm thấy rộng mở hơn khi nào hết, quả thật sách rất kỳ diệu, luôn đem đến cho con người ta những khoảnh khắc tuyệt vời nhất trong cảm xúc. Dù đọc sách lúc buồn hay lúc vui thì đó cũng là lúc chúng ta được thả lòng mình với mây gió, với những giấc mơ, với những câu chuyện sâu lắng tận đáy lòng hay

thậm chí là trải lòng với một cảnh ngộ giống ta. Vì thế, sách chính là một người bạn bên ta lúc buồn lúc vui trong mọi hoàn cảnh.

Đọc sách không chỉ dừng lại ở việc tiếp thu tri thức và chia sẻ những vui buồn mà đọc sách đôi khi còn rèn luyện cho ta những kỹ năng, tình cảm và thói quen hữu ích mà có lúc ta không nhận ra. Đọc sách giúp chúng ta tăng cường khả năng giao tiếp, quá trình tương tác với sách giúp chúng ta hiểu rõ vấn đề, biết cách trình bày một vấn đề theo chiều hướng triển khai hay khái quát hợp lý, cách lý luận hay dùng dẫn chứng để chứng minh cho một luận điểm nào đó. Đọc sách một thời gian lâu, bạn sẽ biết trình bày vấn đề một cách khúc chiết, mạch lạc, suôn sẻ, có đầu có đuôi và gọn gàng dễ hiểu hơn. Không chỉ vậy, nhờ loại hình giao tiếp đặc biệt này, ta sẽ tinh tế hơn khi cảm nhận, phán đoán những cảm xúc, thái độ của người khác. Hình thành những phản xạ và sự nhạy cảm, linh hoạt cần thiết để xử lý vấn đề. Chẳng hạn, ta biết nói bằng ngữ điệu thế nào, khi nào nói khi nào ngưng, khi nào đặt câu hỏi khơi gợi, khi nào pha trò tạo cảm hứng mới ở người tham gia giao tiếp... Ngoài ra, đọc sách còn giúp rèn luyện năng lực tưởng tượng, liên tưởng, sáng tạo. Vì thực chất quá trình đọc sách cũng là một quá trình chúng ta quan sát những sự vật và hiện tượng trong cuộc sống. Rồi cũng có khi sự liên tưởng nảy sinh khi ta so sánh những vấn đề đã được đọc trong sách này và sách khác, trong quan điểm của người này người khác, cái giống và khác nhau, tại sao lại có giống và khác như vậy... Trí tưởng tượng phong phú, suy nghĩ cặn kẽ, kết hợp với những động lực khám phá tìm tòi sẽ giúp ta hình thành năng lực sáng tạo, nghĩ ra cái mới, tìm ra cái mới và từ đó làm ra cái mới. Không có đọc sách, người ta khó có thể thực hiện được điều đó và có được những liên tưởng như thế.

Ngoài ra, việc đọc sách cũng là biện pháp hữu hiệu nhất giúp ta khắc phục những sai sót đó trong việc sử dụng ngôn ngữ. Ta đọc một cuốn sách văn chương thấy tác giả dùng những từ ngữ rất hay để miêu tả bầu trời trong những trạng thái khác nhau. Ta sẽ thấy những câu văn bắt đầu bằng chủ ngữ hay vị ngữ, bắt đầu bằng động từ hoặc tính từ mà vẫn đúng cấu trúc ngữ pháp tiếng Việt. Ta biết cách dùng những từ ngữ chuyển tiếp “như vậy”, “đương nhiên” một cách khéo léo uyển chuyển để diễn đạt vấn đề. Ta cũng sẽ bắt gặp những hình thức viết đúng của những từ ngữ mà ta phân vân lưỡng lự không biết viết thế nào... Và chính quá trình đọc sách lâu dài, sự tập trung và tinh ý sẽ giúp ta hình thành những kỹ năng ngôn ngữ đó.

Có thể nói rằng, trong kho tàng văn học vô cùng phong phú của nhân loại thì sách quả là thứ của cải quý giá, thế nhưng cần biết chọn sách mà đọc. Thật sự may mắn và hạnh phúc khi bắt gặp sách “Tôi tài

giỏi, bạn cũng thế”. Một cuốn sách tuyệt vời cho tất cả chúng ta, nhưng phải chăng ai cũng đủ kiên nhẫn để đọc. Khép lại những trang cuối cùng của quyển sách mình tự nhủ với bản thân hãy làm được như thế. Thật sự không khó nếu áp dụng theo các cách mà người thầy ấy đã dạy thế nhưng liệu rằng chúng ta có đủ kiên trì để theo đuổi. Đó là câu hỏi được đặt ra cho chúng ta. Người thầy ấy luôn dạy ta những điều tuyệt vời nhất, từng chi tiết và câu chữ rất đơn giản và dễ hiểu, đôi lúc ta bắt gặp hình ảnh của chính chúng ta trong những ví dụ của sách. Dạy lòng sẽ làm được như người khác đã làm, hứa với bản thân nhiều lắm, nhưng tất cả sự cố gắng thuộc về chúng ta và đáp án cho câu hỏi ấy cũng được trả lời bởi chúng ta mà thôi. Những lúc nản lòng mình lại giở sách ra và đọc đi đọc lại nhiều lần một trang sách, tưởng chừng như thuộc được từng câu chữ. Chính lúc này mình thấy sách như một người thầy kiên nhẫn ngồi giải thích đi giải thích lại đến khi ta hiểu mới thôi không nói nữa. Và cũng chính trên những trang giấy ấy đôi lúc mình lại tìm thấy một người ngốc như mình, dễ dàng chùn bước như mình, nhưng họ đã làm được nhiều hơn thế, không chỉ vượt qua khó khăn mà họ đi được xa hơn và chạm đến cái đích của chiến thắng, của vinh quang, điều đó giúp mình có thêm nhiều động lực để cố gắng. Sách như người thầy dạy mình biết nên làm gì kể cả khi mình rơi vào bế tắc, sách như người bạn nhỏ luôn bên cạnh động viên mình hãy bước tiếp. Nhờ sách mà mình thành công hơn trong học tập và cuộc sống. Sách dạy cho mình nhiều bài học quý và có giá trị thực tiễn cao giúp mình đứng vững trên đôi chân của chính mình trước sóng gió, khó khăn trong cuộc sống.

Nhận thấy tầm quan trọng của việc đọc sách dành cho thế hệ trẻ nói chung và sinh viên Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật nói riêng, Thư viện trường đã không ngừng nâng cao chất lượng đọc sách cho sinh viên. Thư viện đã nỗ lực và cố gắng rất nhiều để hỗ trợ cho sinh viên, tạo nhiều điều kiện cho sinh viên có cơ hội tiếp xúc với những đầu sách chất lượng và nâng cao hiểu biết của sinh viên toàn trường. Trong công cuộc đó không thể không nhắc đến sự nhiệt tình của các anh chị cán bộ thư viện luôn nỗ lực hết mình giúp đỡ và hỗ trợ sinh viên. Nhiều hoạt động đã được diễn ra như: số hóa tài liệu, tổ chức các quầy sách giảm giá, thiết kế không gian đọc thân thiện, tặng sách ebook.... Tất cả những đóng góp to lớn ấy nhằm nâng cao chất lượng đọc sách trong sinh viên, hết lòng hỗ trợ sinh viên với mong muốn đem đến cho chúng em nguồn tri thức kịp thời nhất, chính xác nhất và nhanh nhất. Số hóa tài liệu giúp chúng em được tiếp xúc với một lượng lớn tài liệu, một nguồn tri thức khổng lồ của nhân loại. Số hóa tài liệu giúp sinh viên nắm bắt kiến thức rộng hơn và nhanh hơn để bắt kịp thời đại. Tổ chức các quầy sách giảm giá là cách mà thư viện tạo cho sinh viên có nhiều cơ hội để sở hữu riêng cho mình

những đầu sách yêu thích và có giá trị với giá cả hợp túi tiền sinh viên nhất. Các bạn được sở hữu và làm chủ kiến thức khi có trong tay bạn là quyển sách yêu thích mà nếu với số tiền tương tự bạn chẳng kiếm đâu ra một quyển sách hay như thế cả. Không chỉ dừng lại ở đó, Thư viện còn làm được nhiều hơn cho sinh viên trường ta, những không gian đọc được mọc lên là thành quả mà Thư viện đã nỗ lực xây dựng cho sinh viên một khu đọc sách thân thiện. Tất cả những gì thư viện làm là vì sinh viên, bao nhiêu cố gắng là dành cho sinh viên chúng ta đó, chính vì những giá trị to lớn ấy, chúng ta nên cố gắng tiếp thu thật nhiều kiến thức từ sách các bạn nhé.

Tóm lại, những kiến thức mà sách mang lại là vô cùng to lớn và có ý nghĩa đối với chúng ta. Có thể thấy, người đọc nhiều sách sẽ có kiến thức sâu rộng, hội tụ nhiều năng lực, lời nói có cơ sở và có uy tín nên được mọi người lắng nghe, xem trọng... Và ai cũng biết, đọc sách trước tiên là để giúp mình càng tốt hơn, làm giàu cho chính mình. Hãy có cái nhìn bao quát và nhận thức rõ về những giá trị mà sách đem đến cho ta. Góp phần không nhỏ vào công cuộc đưa sinh viên đến gần hơn với tri thức, với nguồn kiến thức vô tận của nhân loại không thể không nhắc đến những sự nỗ lực của các anh chị cán bộ thư viện trường ta. Họ đã khuyến khích và đóng góp nhiều sức người sức của như một cách tốt đẹp nhất để hưởng ứng ngày Sách Việt Nam.

SÁCH - HẠT MÀM KỲ DIỆU CỦA NHỮNG TÂM HỒN DIỆU KỲ

Nguyễn Thị Kim Hoa

0936477859

14109029@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141092

Khoa Công nghệ May và Thời trang

Chênh vênh giữa bao hi nộ ái ố của cuộc đời đã mấy ai trong chúng ta tìm được cho mình một người bạn thật sự chân thành ở mọi lúc mọi nơi. Có một người thầy sẽ dạy cho ta nhiều bài học, có một người bạn sẽ vỗ về an ủi mỗi khi ta vấp ngã thất vọng, sẽ gieo những hạt mầm yêu thương và sẵn sàng đón nhận những ai biết quay đầu sau những lỗi lầm. Người bạn của những tình yêu đẹp đẽ trong cuộc đời - vô tri nhưng không vô giác và luôn đưa chúng ta lạc vào nhiều thế giới muôn màu muôn vẻ. Người ta gọi những trang giấy trắng được lấp đầy từ những thông điệp yêu thương gọi là “người bạn sách”. Và có lẽ tôi cũng như bao người vẫn luôn dành một ngăn nhỏ thôi trong tâm hồn để mỗi ngày qua đi là mỗi trang sách còn ở lại.

Bảy năm gắn bó với văn chương viết lách có lẽ đối tôi nó là một duyên nợ. Tôi bắt đầu tập tành với những câu văn lung củng đầu tiên từ năm lớp 6 cho đến những câu từ trau chuốt dần ở lớp 8, 9. Và tôi bắt đầu tiếp tục nguồn cảm hứng ấy ở cái lớp gọi là “Chuyên Văn” trong trường phổ thông. Nói đến văn là nói nhiều về sách, người yêu văn cũng chính là kẻ yêu sách, sách không khác gì tri kỷ của văn chương. Ngày ấy tôi từng nghĩ nom na rằng viết văn là kể chuyện, miêu tả con người, cuộc sống...Lớn rồi mới hay văn là suy ngẫm, là đọc, là cảm nhận, là áp lòng mình vào những thông điệp được bật ra từ trang sách. Cũng không nhớ từ lúc nào, tôi tìm đến một kho tàng mang tên “Hạt Giống Tâm Hồn” từ cái ý định ban đầu là những cuốn sách ấy có lẽ sẽ bồi dưỡng ngòi viết của

tôi, và tôi cũng hay bắt gặp những đề văn của cô được gấp nhét từ tập sách ấy. Tìm đến “Hạt Giống Tâm Hồn”, đọc và nghĩ suy, gắn bó với những mẫu chuyện lúc nào tôi cũng không còn nhớ, và tôi chợt nhận ra nó như một người bạn mang bờ vai vô cùng vững chãi để tôi thấy ấm lòng mỗi khi dựa vào, để tôi thấy hạnh phúc khi nâng niu trên tay những hạt giống được viết ra từ tình yêu thương, từ những nghị lực phi thường hay đơn giản chúng được gọi là những món quà ngọt ngào của cuộc sống.

Nhà văn A. U. Pit đã từng nói: “Sách là cây đèn thần soi sáng cho con người trên những nẻo đường xa xôi nhất và tăm tối nhất của cuộc đời”. Con đường của mỗi người không ai giống ai, lựa chọn của mỗi người cũng không gói gọn về những xuất phát điểm ban đầu, nhưng con đường để chúng ta đến với sách chỉ có một đó là hướng đến cái “chân, thiện, mỹ”. First New đã nung nấu tuyển tập “Hạt Giống Tâm Hồn” và gửi trao bao thông điệp ý nghĩa đến bao thế hệ trẻ và cả những ai đã bước sang cái dốc bên kia của cuộc đời. Có một điều khó lòng lý giải rằng chẳng hiểu sao mỗi khi cầm trên tay cuốn sách ấy, tôi lại thấy lòng mình đầy ắp sự trải nghiệm và thanh thản. Bỏ qua một chút xíu những bộn bề lo toan của cuộc sống hằng ngày, tôi lại bắt chợt nhận ra mình đã bỏ lại phía sau lưng biết bao nhiêu điều đẹp đẽ của cuộc sống mà không kịp nói ra hai tiếng “Giá như....”.

Giá như những lúc còn bé bị ba mẹ rầy tôi biết suy nghĩ lại thay vì dùng dùng tự cho mình là đúng. Để khi đọc qua câu chuyện “Khi thượng đế tạo ra người mẹ” tôi mới biết đó là người phụ nữ mà thượng đế muốn hoàn hảo đến mức kỳ diệu, phải có thật nhiều cánh tay vô hình để làm hàng trăm công việc không tên. Và một “đôi mắt trong trái tim có thể nhìn xuyên qua cánh cửa đã khép của những đứa con, đôi mắt trong đầu để nhìn thấy những điểm mẹ không cần phải thấy nhưng cần phải biết, đôi mắt diệu hiền ngời sáng và đầy ắp yêu thương để nhìn những đứa con khi chúng làm điều dại dột. Và tôi thấy trong đôi mắt mẹ tôi mỗi ngày vẫn ánh lên hai từ “Mẹ hiền” rồi thượng đế còn để cho người mẹ có một thứ gọi là nước mắt... để khóc vì niềm vui và nỗi buồn, hạnh phúc và khổ đau, nỗi cô đơn và niềm kiêu hãnh...”. Tạo hóa đã tạo ra người mẹ như vậy đấy và chúng ta thật may mắn vì có mẹ. Đủ chạnh lòng để khi tôi nhận ra bao nhiêu lần tôi trách mẹ không cảm thông, bao nhiêu lần đi chơi tôi tắt điện thoại vì sợ mẹ làm phiền, bao nhiêu lần cãi lời mẹ vì cố chấp và còn nhiều lắm những lần tôi làm mẹ tôi buồn. “Thượng đế tạo ra người mẹ từ những sáng tạo kỳ diệu nhưng mẹ không phải là thiên tài, mà tất cả những điều vĩ đại và kỳ diệu nhất của loài người đều được bắt đầu từ người mẹ và trong trái tim người mẹ. Ngậm ngùi lật giở trang sách tiếp theo, một nửa cuộc sống của đứa con là như thế nào khi tôi nghe

thượng đế nói về việc tạo ra người cha “một ông bố cần có đôi vai mạnh mẽ để kéo một chiếc xe trượt tuyết, giữ thăng bằng chiếc xe đạp cho con tập đi và để đứa trẻ ngủ gật tựa đầu trên đường về nhà từ rạp xiếc...”. Nếu đôi mắt mẹ sâu thẳm trong trái tim để lắng nghe con nói thì đôi mắt cha luôn nhìn thấy và hiểu được mọi chuyện nhưng vẫn trầm tĩnh và khoan dung, cùng với giọng nói dứt khoát và uy quyền để dạy con cách mạnh mẽ đứng lên từ những lần vấp ngã. Người cha ấy cũng biết khóc khi nhìn thấy con tổn thương, nhưng có đôi khi những giọt nước mắt ấy chảy ngược vào bên trong, trở nên long lanh vô hình mà chỉ có chúng ta, những đứa con mới hiểu được. Mẹ và cha là hai nửa cuộc sống của con người và điều đáng tiếc rằng tôi đã chưa hiểu hết quá nhiều điều kỳ diệu ấy cho đến khi tôi đọc được những dòng chữ nhân văn này. Thầm cảm ơn thượng đế đã ban tặng cho thế gian những người cha, người mẹ tuyệt vời trong mọi hoàn cảnh luôn dõi theo từng bước chân của con từ lúc sinh ra cho đến lúc con cầm tay một người nào đó bước vào lễ đường thì con vẫn luôn nhỏ bé trong mắt của cha mẹ. Còn riêng tôi, tôi vẫn ước cho bây giờ và mãi về sau bất cứ lúc nào cũng được sà vào lòng mẹ để nâng niu, được dựa vào bờ vai của cha để có thêm sức mạnh bước vào đời.

Giá như tôi hiểu được cách sống yêu thương cho đi không cần nhận lại thì tình yêu của tôi không chỉ dành riêng cho ba mẹ và những người thân yêu mà còn dành cho những người bạn đã kề vai sát cánh cùng tôi trên những chạng đường khác nhau. Tôi đọc qua câu chuyện “Chiếc bình vỡ” từ tập 1 của “Hạt Giống Tâm Hồn” để càng thấy trân trọng những tình bạn đẹp mà tôi đang có. Thiếu đi những đứa pha trò, thiếu đi những lời khích lệ động viên nhau, cuộc sống sẽ tẻ nhạt biết mấy. Tôi cũng đã từng có một tình bạn đẹp như Amy và June trong truyện. Bạn thân như hình với bóng đối với chúng ta, cùng ăn chung, học chung, ngủ chung và chơi đùa cùng nhau quên mất cả thời gian và muộn phiền. Và sẽ thật đau lòng nếu như một ngày ta thấy thiếu vắng đi tiếng cười của nhỏ bạn, thiếu đi cái bóng vẫn hằng ngày cùng ta chuyện trò tinh nghịch. Sau cái rạn vỡ của chiếc bình kỷ niệm là cái rạn nứt của một tình bạn đẹp. Nhưng cho đến cuối cùng, một món quà sinh nhật e ấp thay cho lời xin lỗi nhen ngào đã đưa Amy và June trở về như xưa làm tôi thấy bịn rịn quá! Ư thì tôi đã từng làm cho bạn tôi không vui, ừ thì chúng tôi cũng đã hàng tá lần cãi vã, nhưng khi “Hạt Giống Tâm Hồn” để tôi nếm thử cảm giác cô đơn khi mất đi một người bạn thân, cảm thấy ray rứt cho những lời chưa kịp nói ra với những đứa bạn đã từng đi qua cuộc đời tôi giờ trở nên xa lạ thì tôi mới hiểu tình bạn là gì. Tôi tìm thấy hạt giống mang tên “tình bạn” để học cách tha thứ và được thứ tha, để học cách chia sẻ và để nói câu “tớ xin lỗi”, và trân trọng tất cả những tình bạn đẹp xung quanh tôi. Đơn giản

là vì “một chiếc bình không hoàn hảo vẫn tốt hơn một chiếc bình vỡ nát...”.

Những trang sách vạch ra thật nhiều ngã rẽ khiến từng cung bậc cảm xúc của tôi cũng lên rồi xuống. Bên cạnh hạt giống tình bạn có một hạt giống mang tên tình yêu. Có quá nhiều định nghĩa về tình yêu trong cuộc sống này mà chúng ta đếm không xuể. Nhưng với tôi tình yêu to lắm, to đến nỗi đủ sức để chứa đựng rất nhiều chua, ngọt, đắng, cay. Tình yêu làm tôi muốn ôm ba mẹ, tình yêu làm tôi muốn cùng lũ bạn đi tung tăng mỗi ngày, tình yêu làm nên những lời bộc bạch xúc động của ông dành cho đứa cháu trước khi nhắm mắt, làm một con thiên nga chết đi trong tâm hồn khi bạn tình của chúng không còn nữa, làm cho một con mèo bình thường lại dạy cho một chú hải âu biết bay và tình yêu tạo nên một lễ sống... Kalr Menninger đã nói rằng “Tình yêu là phương thuốc nhiệm màu cho tất cả chúng ta, cả những người trao tặng lẫn những người đón nhận nó”. Bất cứ một tình yêu nào trong đời cũng đáng quý và đáng trân trọng, hạt giống tâm hồn được vun trồng từ những tình yêu thương thật sự chân thành và không vụ lợi, chỉ có như thế con người ta mới thấy được cuộc đời thăng hoa tươi đẹp và bất cứ một sự đổ vỡ nào trong tình yêu lứa đôi nói riêng mà chúng ta gặp phải cũng đều là sự khởi đầu cho một tình yêu lớn hơn, vĩnh hằng hơn...

Nếu như cuộc sống là nơi thử thách ta thì “Hạt Giống Tâm Hồn” là nơi ta tìm được lời giải mã cho mọi thách thức. Tôi không chỉ nhận được ở người bạn tuyệt vời ấy hạt mầm của tình yêu, tình bạn, sự trưởng thành mà còn cả nghị lực vững vàng hơn. Cùng ngẫm lại một chút về chia sẻ vinh quang của một người leo núi đầy quyết tâm đã đo được một trong những ngọn núi thách thức nhất với đôi mắt không còn nhìn thấy được, về người phụ nữ bình thường dũng cảm đón nhận cơ hội thách thức mới để trở thành nhà báo đoạt giải thưởng lớn, và cô gái trẻ đột nhiên bị bất hạnh đã chọn cách sống tích cực vì mọi người thay vì khóc than, của một bà cụ gần 70 tuổi vẫn quyết tâm tới trường để thực hiện ước mơ của mình về tinh thần hồn nhiên sôi nổi đáng ganh tỵ của tuổi 20... Và tôi hiểu rằng, ở đâu có thách thức, ở đó vẫn có sự vươn lên, ở đâu còn sự sống, ở đó vẫn có những con người dám ước mơ, dám hy vọng và dám nỗ lực vượt qua. Để cho giữa một vùng sỏi đá khô cằn có những loài cây vẫn mọc lên và nở chùm hoa thật đẹp. Để cho một đứa trẻ lạnh lẽo ước mình biết bay cồng trên lưng đứa trẻ tật nguyên ước ao có đôi chân để đi, nhưng cuối cùng lại trở thành đôi chân và đôi cánh của nhau để cùng bay lượn giữa không trung và trong sự vỗ òa của người cha. Khép lại trang sách cuối cùng, đã có lúc tôi nhận ra hạnh phúc đơn giản chỉ có vậy, hoá ra hạnh phúc vẫn luôn ở xung quanh tôi, chỉ là tôi chưa kịp nắm bắt tất cả mà thôi.

Và khi tất cả những cay đắng đi qua, hạt mầm cuối cùng được gieo vào lòng người đó là sự chấp nhận. Bởi câu nói của cậu bé kia vẫn còn văng vẳng trong tôi với cái giọng hồn hển, xúc động: “Con được cô chọn là người vỗ tay reo hò, mẹ ạ”. Phải, có lẽ khi trải qua hết thấy những buồn vui trong cuộc đời, chiêm nghiệm cuối cùng mà con người rút ra được đó là chấp nhận, vì chỉ có chấp nhận nó, con người mới học được cách vượt qua nó... Và tôi cũng vậy.

Mười tám năm đời người có lẽ là khoảng thời gian không quá dài để trải nghiệm nhiều điều nhưng cũng phần nào giúp tôi bước qua một chút hi vọng ảm ố của cuộc đời. Những lúc thăng hoa của cuộc sống đâu phải lúc nào cũng tồn tại mãi, mà vẫn bị những thăng trầm luân phiên cuốn trôi. Nhưng một trong những động lực tinh thần không nhỏ để giúp tôi vững vàng trước những xô bồ và vực dậy để sống vui đó là những lần tôi tìm về sách, lục lại một góc nhỏ trong tâm hồn và bắt gặp những cái tên quen thuộc: “Cho lòng dũng cảm và tình yêu cuộc sống, mãi mãi là yêu thương, từ những điều bình dị... Với mỗi cái tên đó, “Hạt Giống Tâm Hồn” lại mang đến cho tôi thật nhiều triết lý sâu sắc, chốc chốc những muện phiền vô tình bước qua lúc nào không hay, chỉ còn đọng lại là những trang sách được lật giở chứa đựng quá nhiều tình yêu, hạnh phúc, nụ cười và sự khoan dung... đó là những hạt giống tuy không bóng bẩy bên ngoài nhưng lại kỳ diệu bên trong, xoa dịu và sưởi ấm những trái tim lạnh lẽo bằng những thông điệp yêu thương.

Maxim Goroki đã nói rằng “Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên tôi tách khỏi con thú để tới gần con người, tới gần quan niệm về cuộc sống tốt đẹp nhất và sự thèm khát cuộc sống ấy”. Còn với tôi, tôi không phải là một nhà diễn giả, không phải là một nhà báo, càng không phải là một nhà văn chuyên viết lách, tôi đến với sách, đến với Hạt Giống Tâm Hồn để có kiến thức và để thêm yêu cuộc sống này. Bất chợt một ngày đầu nắng, chợt lấy ra từ kệ sách một người bạn năm yên bất động, một lớp bụi mờ phủ lên cái tên “Hạt Giống Tâm Hồn” lòng mỉm cười và nghĩ suy:

“Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy

Ta có thêm ngày nữa để yêu thương”.

HÃY YÊU QUÝ SÁCH

Lương Thị Thanh Hào

0964805145

13950032@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

“Hãy yêu quý sách, nó làm cho cuộc sống nhẹ nhàng hơn, nó dạy cho các bạn biết quý trọng con người và bản thân mình, nó chấp cánh cho trí tuệ và đem lại cho trái tim tình yêu... Hãy yêu quý sách - nguồn gốc của kiến thức” trích Macxim Gorki.

Đúng vậy, trong đời sống tinh thần của mỗi chúng ta, sách đóng vai trò rất quan trọng: Sách là chiếc chìa khóa vạn năng mở cửa lâu đài trí tuệ và tâm hồn con người, là người thầy siêu việt thấp sáng trong ta nguồn tri thức vô tận, dạy chúng ta biết sống và biết hy sinh. Sách là kho tàng tri thức quan trọng đối với tất cả mọi người bởi sách ghi lại những kiến thức, những giá trị của cuộc sống mà người đi trước đã kiếm tìm, học tập, trải nghiệm và truyền lại cho thế hệ sau.

Mọi thành công của con người đều nhờ sự kết hợp của kinh nghiệm bản thân với tri thức lĩnh hội được từ việc học trong cuộc sống và trong sách vở. Chính vì vậy, mà từ lâu sách đã trở thành một nhu cầu cần thiết của loài người trên thế giới.

Nhận thấy được ý nghĩa và tầm quan trọng của việc đọc sách, Thủ tướng Chính Phủ quyết định năm 2014 là năm đầu tiên Việt Nam lấy ngày 21/4 là Ngày Sách Việt Nam. Sự kiện này mang ý nghĩa khuyến khích phong trào đọc sách trong cộng đồng, nhất là trước nguy cơ mỗi người Việt Nam chỉ đọc 0,8 cuốn sách/năm tại thư viện. Sẽ là cần thiết khi Ngày Sách Việt Nam đang hướng đến bạn đọc là học sinh, sinh viên và mong muốn tạo nên thói quen đọc lành mạnh, phù hợp cho đối tượng công chúng này.

Tháng 4 là thời điểm phát hành cuốn sách “Đường Cách mệnh” của Chủ tịch Hồ Chí Minh - Tác phẩm đầu tiên bằng tiếng Việt được in bởi những người thợ in Việt Nam. Chủ tịch Hồ Chí Minh là người có tác

động và có sức lan tỏa nhất trong xã hội trong thời điểm hiện nay. Không những vậy, Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng là một tác gia lớn. Các tác phẩm của Người có giá trị không chỉ với người dân Việt Nam mà còn được bạn bè quốc tế đón nhận. Việc chọn Ngày Sách Việt Nam gắn với một tác phẩm nổi tiếng của Người mang ý nghĩa to lớn và sâu sắc.

Bên cạnh đó, tháng 4 còn là thời gian diễn ra Ngày Sách và Bản quyền Thế giới (23/4). Vì vậy, Ngày sách Việt Nam không những thể hiện được sự hội nhập của Việt Nam với thế giới mà còn hấp dẫn và lôi cuốn bạn đọc đông đảo trên cả nước.

Ngày sách Việt Nam 21/4 đánh dấu một bước ngoặt quan trọng trong “Văn hóa đọc” của người Việt. Đồng thời tôn vinh giá trị của sách, khẳng định vai trò, vị trí, tầm quan trọng của việc đọc sách đối với việc nâng cao kiến thức và kỹ năng, phát triển tư duy, giáo dục và rèn luyện nhân cách con người.

Sách là người bạn lớn của con người. Trong chúng ta, nếu ai đã được đi học, được biết chữ thì đều đã từng đọc sách. Có rất nhiều loại sách để chúng ta đọc hàng ngày. Sách chứa đựng một nguồn tri thức vô tận, cho chúng ta hiểu biết mọi lĩnh vực của đời sống xã hội cũng như khoa học. Nói “sách làm người bạn tốt của con người” quả là rất đúng.

Sách có thể cung cấp kiến thức khi ta cần đến trong tất cả mọi lĩnh vực. Gọi nó là người bạn vì nó có thể chia ngọt sẻ bùi, gắn bó với chúng ta ở mọi lúc mọi nơi. Sách giúp ta mua vui giải trí những khi rảnh rỗi. Sách mở mang hiểu biết những điều sâu xa và thâm kín. Sách dẫn dắt ta vào mọi miền kiến thức của nhân loại. Từ toán học đến thiên văn, từ sinh vật đến máy móc, điện tử. Sách đưa ta về với lịch sử xa xưa và gợi mở những chân trời tương lai. Sách đưa ta vào những cuộc phiêu lưu, thám hiểm xuống đáy đại dương sâu thẳm hay miền Bắc Cực lạnh giá. Sách đưa ta tới những miền xa lạ như rừng châu Phi nhiệt đới hay rừng Amadôn nguyên sinh bên Châu Mỹ. Sách đưa ta vào thám hiểm vũ trụ, nhìn tới những vì sao xa xăm.

Khi cầm quyển sách văn học trên tay, ta sẽ hiểu và cảm nhận được vẻ đẹp của thế giới và tâm hồn của con người. Vẻ đẹp tao nhã: “Mai cốt cách, tuyết tinh thần” của hai chị em Thúy Kiều; vẻ đẹp cổ kính: “Nét cười đen nhánh sau tay áo, trong ánh trưa hè, trước giậu thưa” của bà mẹ trẻ. Sách dạy ta nhận ra bộ dạng nói dối: “Lặng nghe lầm nhậm gặt đầu” của Sở Khanh, thái độ thiếu văn hóa của Mã Giám Sinh: “Ghé trên ngồi tót sỗ sàng”. Sách dạy ta vẻ đẹp của phong cách: “Long lanh đáy nước in trời - Thành xây khói biếc non phơi bóng vàng”.

Sách là người bạn lớn rất cởi mở với những ai chăm chỉ, biết quý trọng nó mà thôi. Nếu chúng ta đọc sách mà đọc vội vàng, cuời ngựa xem hoa thì sách chẳng cho ta hiểu được điều gì. Sách sẽ quay lưng lại với ta và ta cũng chóng chán sách. Rất nhiều người cầm đến sách là hai mắt híp lại. Và khi con ngủ kéo dài đến thì quyển sách rơi phủ mặt xuống gối. Sách yêu những người bạn kiên nhẫn, biết giữ gìn và nâng niu, biết đọc đi đọc lại những chỗ khó hiểu. Có khi sách đòi hỏi phải tra cứu và khi hiểu được rồi thì sẽ có một niềm vui vô hạn. Sách như con người, nó chờ đợi những người tri âm, tri kỷ. Đó là người đọc biết tìm ra chìa khóa để đi vào thế giới của sách. Đọc thơ không giống đọc truyện, đọc lịch sử không như đọc toán. Không phải sách gì chúng ta cũng đều đọc. Nhà văn Nga Macxim Gorki nói ông không thích đọc tiểu thuyết của Vích-to Huy-gô nhưng lại rất thích tác phẩm của Stăngđan, Bandắc, Pholoobe. Các em thì thích đọc truyện cổ tích, truyện phiêu lưu, như truyện Tây Du Ký, Rôbinxon một mình trên đảo hoang.

Học sinh thường chọn sách theo thị hiếu tuổi trẻ của mình. Đối với các em học sinh sách triết học nom như cụ già râu tóc bạc phơ khó tính, khó hiểu. Sách nghiên cứu như những nhà bác học nghiêm nghị. Các em thích những sách phổ cập, vừa sức, vừa thú vị như khoa học vui, truyện lịch sử như “Những vì sao đất nước”. Những em không biết chọn bạn, tìm đọc sách những vụ án, những sách bạo lực và thiếu lành mạnh, kể những tội ác với một thái độ dửng dưng, kể những chuyện an chơi một cách khinh bạc, anh chị những “yêng hùng” phá quây, những mối tình mùi mẫn, rẻ tiền. Như những người bạn xấu, những sách ấy không những làm ta mất thì giờ một cách vô ích, mà còn có thể đầu độc tâm hồn trẻ thơ trong trắng của các bạn. Khi người ta lớn hơn, thị hiếu đối với sách cũng thay đổi.

Dù như thế nào thì sách cũng là bạn của con người. Nhà văn Nga Sêkhốp kể một câu chuyện như sau: có một nhà buôn giàu sụ đánh cuộc hai triệu rúp cho ai tự giam mình đọc sách 15 năm không đi ra khỏi nhà. Muốn đọc sách gì ông sẽ cung cấp. Một thanh niên chấp nhận cuộc chơi. Anh bắt đầu đọc sách văn nghệ, rồi đến sách lịch sử, sách khoa học, đọc hết loại này đến loại khác. Gần 15 năm nhà buôn kia phá sản, định lên vào nhà kia thủ tiêu người chấp nhận đánh cuộc để khỏi mất hai triệu rúp. Khi vào nhà thì người kia đã bỏ đi rồi, để lại mảnh giấy, cho biết anh ta không cần nhận tiền, anh ta đi để tìm cuộc sống đáng sống. Sách đã làm thay đổi con người.

Con người muốn nắm bắt được tri thức cuộc sống, muốn làm chủ được vũ trụ rộng lớn thì phải chăm đọc sách, quý trọng sách. Ngày nay nhiều người vì điều kiện công việc người ta mất dần đi thói quen đọc

sách, đó là một điều không nên. Chúng ta nên rèn luyện thói quen đọc sách hàng ngày và chọn lọc những trang sách phù hợp với mục đích để nhanh chóng thực hiện được mục đích của mình.

Cuốn “Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ” là quyển sách hay và thú vị từ nhà văn Nguyễn Nhật Ánh. Với “Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ”, chúng ta sẽ phải ôm bụng cười lẫn với văn phong, với cách viết và những tình huống đầy dí dỏm mà Nguyễn Nhật Ánh đã thổi hồn vào các nhân vật xuyên suốt trong câu chuyện của mình. Từ cậu cu Mùi muốn tập tành làm “nhà cách mạng tí hon”, với trí tưởng tượng phong phú luôn muốn thay đổi những điều tất yếu và nhàm chán trong cuộc sống thường ngày, đến những triết lí có lúc ngô nghê, lúc lại đầy sâu sắc của những đứa trẻ chưa đi hết một phần tám cuộc đời. Thông qua những tình huống đầy gay cấn, thú vị và hài hước, tác giả cũng muốn gửi gắm vào quyển sách này những tình cảm, niềm nhung nhớ cho một thời tuổi thơ và những câu chuyện đầy sâu sắc, ý nghĩa trong cuộc sống gia đình và bạn bè. Chưa có một quyển sách nào mà hai thế hệ người già và người trẻ lại gần nhau đến thế, đọc “Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ” để nhật lại ký ức, nhật lại những kỷ niệm của một thời tuổi thơ đã xa rồi, đọc để trải nghiệm cái cảm giác ôm bụng cười mà trong lòng thấy tâm đắc, rung rung!.

Văn hóa đọc sách ngày nay của các bạn trẻ đã được hỗ trợ rất nhiều, không chỉ đọc qua mạng Internet mà đọc sách trong thư viện cũng là một cách tiếp thu kiến thức hiệu quả. Thật vậy, tất cả các trường học hiện nay đều có thư viện với nhiều phòng đọc rộng lớn, tiện nghi cho việc phục vụ các bạn học sinh, sinh viên đọc sách. Nhiều bộ bàn ghế được trang trí với bình hoa trong một không gian yên tĩnh của thư viện chính là một nơi lý tưởng để cho ta ngâm cứu và thư giãn cùng với sách. Ngày nay, các thư viện cũng được trang bị ngày càng nhiều sách hơn với số lượng lên đến con số khổng lồ. Không chỉ là các đầu sách sẵn có trên các kệ sách mà còn là một thư viện số trên mạng với các loại ebook. Ngoài ra, thư viện có rất nhiều hoạt động hỗ trợ sinh viên đọc sách: số hóa tài liệu, tổ chức các quầy sách giảm giá, thiết kế không gian đọc sách thân thiện, tặng sách ebook... nhằm nâng cao việc đọc sách cho giới trẻ - các bạn học sinh, sinh viên trong trường hiện nay.

Cuối cùng tôi chỉ muốn khẳng định, sách thực sự là người bạn lớn và là một người thầy giỏi của con người. Trong thời đại ngày nay, sách không chỉ là phương tiện duy nhất để con người giải trí, học hỏi, nhưng sách mãi mãi là người bạn cần thiết của chúng ta. Do đó, ta phải yêu sách như yêu bạn, biết giữ gìn sách như giữ gìn bạn. Chúc các bạn ngày càng có thêm nhiều “người bạn lớn”.

SÁCH - ĐIỀU KỲ DIỆU CỦA CUỘC SỐNG

Lê Hoàng Tuấn

13950102@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Sách là một người thầy giỏi. Thật vậy! Sách chứa đầy những kiến thức, những điều hay lẽ phải mà ở đó người đọc được truyền đạt những tinh hoa của thế giới. Sách đưa đến cho người đọc những hiểu biết mới mẻ về thế giới xung quanh, về vũ trụ bao la, về những đất nước và những dân tộc xa xôi. Những quyển sách khoa học có thể giúp người đọc khám phá ra vũ trụ vô tận với những quy luật của nó, hiểu được trái đất tròn trên mình nó có bao nhiêu đất nước khác nhau với những thiên nhiên khác nhau. Những quyển sách xã hội lại giúp ta hiểu biết về đời sống con người trên các phần đất khác nhau đó với những đặc điểm về kinh tế, lịch sử, văn hóa, những truyền thống, những khát vọng. Sách, đặc biệt là những cuốn sách văn học giúp ta hiểu biết về đời sống bên trong của con người, qua các thời kỳ khác nhau, ở những dân tộc khác nhau, những niềm vui và nỗi buồn, hạnh phúc và đau khổ, những khát vọng và đấu tranh của họ. Bởi lẽ đó, ta có thể thấy được sách như một người thầy, người thầy dạy cho ta thật chi tiết để ta biết được những kiến thức quý giá ở mọi lĩnh vực. Và ngoài ra sách còn là một người thầy hết sức yêu thương học sinh, dạy cho học sinh biết cách làm người, biết cách đối nhân xử thế. Nhờ có sách mà con người thật sự có tình người hơn. Sách cho ta những tri thức cần thiết trong học tập, trong công việc và trong đời sống. Dù với bất cứ lợi ích gì, sách cũng đều giúp con người trưởng thành trong nhận thức, sâu sắc hơn trong tư tưởng và chín chắn hơn trong suy nghĩ.

Với tôi sách là một sản phẩm của xã hội, được tập hợp bởi những trang giấy tổng hợp nhằm giúp con người ta có thể thỏa mãn nhu cầu hưởng thụ và phát triển tâm hồn, trí tuệ. Vì vậy, câu nói “Một cuốn sách hay là một người bạn tốt” cũng đủ để cho ta thấy một cuốn sách hay là cuốn sách giúp ta mở mang trí tuệ và cung cấp những điều hay bổ ích, thế nhưng cuốn sách lại được so sánh với một người bạn tốt, người bạn luôn ở cạnh ta, giúp ta rèn luyện phẩm chất và bản thân, bản lĩnh trong

cuộc sống, hiểu thế nào là giá trị của cuộc đời. Sách cũng vậy, sách cho tôi kỹ năng sống với người với đời, sách giúp ta học tập, rèn luyện hằng ngày, có thể cho ta biết về cả vũ trụ bao la và đôi khi có thể thư giãn cùng sách. Với bản thân tôi, cuốn sách mà tôi tâm đắc nhất là “Tuổi Thơ Dữ Dội” của Phùng Quán. Có lẽ vì nội dung cuốn sách đã quá hấp dẫn và lôi cuốn, với một cuốn tiểu thuyết khá dài gần 800 trang, nhưng không vì thế mà khiến người đọc phải nản. Sách cho tôi thấy thế nào là gian khổ, cho tôi biết mình vẫn còn rất may mắn so với những bạn trẻ thời cách mạng ở Huế. Và nhiều lắm, cuốn sách ấy nâng cao nhận thức cho tôi và thấy được nỗi đau của dân tộc ta trong những năm kháng chiến. Vai trò của sách hết như vai trò của một người bạn tốt, luôn luôn hướng tâm hồn ta đến những điều hay lẽ phải. Thế nhưng, cái gì cũng có hai mặt, sách luôn tốt với ta nhưng nếu bản thân ta không biết tận dụng, suy ngẫm, chọn lọc thì hẳn có ngày ta sẽ bị sách phản ngược tác dụng đấy, như câu nói của Rorept: “Ta không bao giờ trở nên thông thái nếu chỉ chịu đọc hay đọc những gì mình thích mà thôi”. Vậy nên, muốn đọc sách có hiệu quả thì đòi hỏi ta phải biết cách đọc, biết chọn lọc thế nào là cuốn sách hay, sách tốt ta cần phải đọc. Khi cầm trên tay quyển sách, thì bắt buộc người đọc phải vừa đọc vừa hiểu để có thể nhớ lâu mà áp dụng cho đời sống chứ nên chỉ đọc để lấy thành tích mà hãy suy ngẫm.

Nói tóm lại, sách đóng vai trò khá quan trọng trong đời sống hiện nay, như chúng ta sống ở đời ai cũng mong có một người bạn thân, bạn tốt, sách cũng vậy. Với xã hội ngày càng tăng tiến đòi hỏi mỗi người chúng ta phải tự giác tìm những cuốn sách hay mà đọc, nâng cao tri thức, nhất là học sinh như chúng ta đây, phải biết tìm tòi và cố gắng rèn luyện phẩm chất qua những trang sách để sau này còn giúp sức và tài cho nước nhà.

SÁCH TRONG TÔI

Dương Thị Mỹ Hằng

01673050510

14116052@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141161B

Khoa Công nghệ hóa học và thực phẩm

Mười chín tuổi, tôi đã là cô sinh viên năm nhất. Để có thể làm được điều ấy, tôi đã trải qua sự khổ luyện. Mười hai năm đèn sách, đến trường tích lũy đủ về lượng để thực hiện bước nhảy về chất. Chất mới, chất sinh viên thay thế cho học sinh. Tôi nhìn lại mọi thứ, nhìn lên cái bàn học của mình. Rất nhiều sách ôn thi đại học và bên cạnh vẫn có vài cuốn truyện, vài tập báo để thư giãn mỗi khi tôi cảm thấy căng thẳng.

Từ hồi còn bé, mẹ vẫn hay mua cho tôi những cuốn truyện cổ tích đầy hình ảnh. Tôi thích thú ngắm nhìn chúng, đương nhiên là chẳng đọc được chữ nào. Mẹ ngồi cạnh kể tôi nghe mỗi tối, tôi chìm dần vào giấc ngủ, trong mơ như được lạc vào thế giới cổ tích ấy. Cũng vì vậy, mà tôi nâng niu những cuốn truyện ấy, chẳng ai có thể động vào chúng của tôi. Lớn một chút, tôi bắt đầu được đi học. Những cuốn truyện ấy được tôi cất kỹ. Lớp một, chưa vào năm học mẹ đã mua cho tôi bộ sách giáo khoa mới tinh. Tôi ê a đọc bảng chữ cái mà khi còn học mầm non được cô dạy. Sách có cái gì đó làm tôi cuốn hút, nó lôi cuốn tôi theo từng trang, theo từng bài học. Đến lớp, bạn ngồi bên cạnh tôi dùng bộ sách cũ kỹ đã mục nát. Tôi chê trách nó chẳng giữ gìn sách cẩn thận. Mãi sau tôi mới biết, thì ra là do hoàn cảnh, bạn ấy phải học sách cũ. Tôi càng trân trọng cuốn sách của mình hơn. Tôi lưu giữ lại bộ sách của mình sạch đẹp và trao tặng nó lại cho các em học sau có hoàn cảnh khó khăn. Không chỉ là sách của bản thân, mà tôi còn đi xin của nhiều bạn khác nữa...

Cấp hai, tôi bắt đầu mơ mộng, bên cạnh những cuốn sách giáo khoa đã có thêm vài tập truyện san. Tôi thả hồn vào vài câu chuyện ngắn ý nghĩa, cất những hình ảnh đẹp trong đó dán đầy tường của phòng mình. Tôi cho nó là teen, mà đúng là teen thiệt, tường phòng tôi đầy rẫy hình thần tượng. Vài câu chuyện cảm động làm tôi khóc, tôi đồng cảm với những nhân vật ấy. Đôi lúc suy nghĩ vẩn vơ rồi đặt mình vào các nhân

vật, suy diễn đủ thứ linh tinh. Cứ thế tôi lớn dần lên bên những cuốn sách.

Cấp ba, tôi phải học nhiều hơn, vậy nên số sách tham khảo cũng tăng theo năm tháng. Bài tập hay làm tôi hứng thú, cả vài bài tập khó đánh đố tôi cả tuần mới ra. Tự bao giờ tôi được mọi người đặt cho cái biệt danh một sách, vì hề thấy tôi, chúng bạn sẽ thấy tôi cầm theo cuốn sách. Chúng ít thấy tôi chơi đùa cùng chúng. Thời gian rảnh việc tôi làm là lên thư viện tìm cho mình một góc riêng, ở đấy và bắt đầu ngấu ngiến những cuốn sách. Đối với tôi, nó là một thú vui. Tôi không thấy chán khi đọc đi đọc lại một cuốn sách mà tôi tâm đắc. Tôi say xưa trong những bài tập, bài giảng trong những cuốn tham khảo. Và đương nhiên tôi thuộc lòng từng trang trong bộ sách giáo khoa mà không trừ bất cứ môn nào từ sử, địa tới toán, hóa. Chúng có sức hấp dẫn đối với tôi rất lớn. Ngoài những sách và truyện, tôi còn thích rất nhiều thể loại nhưng thiên văn học, mật ngữ chòm sao cả khoa học viễn tưởng nữa... Tôi không biết tại sao mình lại có đề găm nhấm chúng mà không chán. Tôi ngồi hàng giờ chẳng thấy mệt hay buồn ngủ, thậm chí có đứa bảo tôi còn không chớp mắt. Cái biệt danh tụi nó đặt cho tôi như vậy cũng phải. Nhiều lúc tôi cười trừ rồi bảo với chúng: “tôi yêu sách”. Nó như thể ngấm vào tư tưởng, rồi trở thành thói quen đọc, đọc và cứ đọc.

Tôi thấy có nhiều bạn cũng có cùng sở thích với tôi, nhưng bạn ấy chẳng có điều kiện để có nhiều sách như tôi, và tôi chia sẻ sách của mình với bạn ấy. Cùng đọc rồi bình luận cái hay dở, cái độc đáo của tác giả, cái nội dung làm tôi càng thêm mê mết vào những cuốn sách ấy. Đôi lúc, tôi thấy vài cái không hay, vài cái không phù hợp. Tôi cau mày rửa thầm nhà xuất bản đó. Việc đó làm tôi bức mình, vì với tôi sách là vật quý báu. Nếu như nội dung không phù hợp sẽ làm ảnh hưởng rất nhiều thứ. Sách đưa đến cho ta tri thức, mà tri thức ấy sai lệch, không phù hợp thì thiết nghĩ cái hậu quả nó như thế nào tôi cũng không lường trước được nữa.

Có vẻ như ai yêu sách họ cũng nghĩ đến những buổi chiều đầy gió hay những ngày mưa buồn ta cùng nhâm nhi những tách cà phê, đang đưa theo tiếng nhạc dịu êm rồi thả hồn trong những dòng thơ, những câu văn đầy ướm át hay những triết lý ân tình. Một khoảng không gian thật là lý tưởng để ta tìm về với ngày xưa, ngày cấp xách đến trường, nhớ đến những điệu hò chân chất, thật thà của những người mẹ đang ru con ầu ơ dí dầu. Một khoảng không gian để ta thả mình trong gió mặt kệ cuộc sống có tấp nập hối hả như thế nào, mặc kệ dòng đời đổi thay ra sao, mặc kệ mọi thứ... Có vẻ trong cuộc sống không có ai giống nhau cả, cũng như không có ai là người hoàn hảo cả, nên mỗi người đều có một cảm nhận khác nhau về sách, về mọi thứ xung quanh, cũng như là cách thư

giản của họ, nhưng đối với tôi cách thư giản tốt nhất để giảm bớt mọi căng thẳng là đọc sách.

Sách như là một thế giới mở, nơi mà ai cũng có thể đến để tìm thấy những điều mình muốn và có thể đi bất cứ lúc nào. Sách như là một thế giới mở, nơi mà ai cũng có thể đến để tìm thấy những điều mình muốn và có thể đi bất cứ lúc nào. Sách mang cho tôi cảm giác nhẹ nhàng, đôi lúc lại gay cấn, lúc thăng trầm, lúc sục sôi làm tôi nghiện sách. Đọc sách giúp tôi có thêm tri thức, mở mang được rất nhiều kiến thức. Đọc sách cho tâm hồn tôi được bay bổng. Đọc sách tôi thấy mình trở nên thanh cao hơn... Và đọc sách giúp tôi lớn thành người.

CÙNG ĐỌC SÁCH, CÙNG HƯỚNG TỚI KHO TÀNG TRI THỨC CỦA NHÂN LOẠI

Dương Thanh Nga

01658098464

12742128@student.hcmute.edu.vn

Lớp 127422A

Trung Tâm Việt - Đức

Sách là một kho tàng về tri thức. Trải qua hàng trăm năm con người đã biết ghi chép lại những hình ảnh, sự việc, vấn đề cần tích lũy, ghi nhớ và dạy dỗ con người. Nó thể hiện những sự kiện lịch sử quan trọng, những vùng miền đất mới, những công trình kiến trúc khoa học, văn hóa nghệ thuật, hay những phát minh khoa học, những công thức toán học. Đã từ lâu sách đã đi vào cuộc sống của mỗi con người, khuyên răn, chỉ bảo con người thêm hiểu biết và như người bạn thân song hành. Khi chưa biết, sách là người thầy của chúng ta, khi căng thẳng, sách là nguồn động viên an ủi giúp ta tiến bước. Khi buồn bã, giận hờn thì sách là liều thuốc xoa dịu vết thương. Sách gọi lại cho chúng ta những kỷ niệm đáng nhớ, liên tưởng cho chúng ta về một thế giới tưởng chừng vô hình trừu tượng mà lại hiển hiện trong cuộc sống. Sách còn là nguồn thông tin, trao đổi kiến thức, giao lưu giữa hàng nghìn vùng miền xa lạ, kho tàng kiến thức cho nhân loại. Có thể chứng minh rằng ý nghĩa to lớn của sách dành cho chúng ta là rất lớn. Nó tái hiện lại trạng thái, sự sống, hoạt động của con người. Nó chỉ ra một tương lai mới, hay quay về quá khứ để lấy lại những kinh nghiệm. Những trang sách thuần túy ấy đã đi vào trong cả nền giáo dục mỗi con người. Sách không chỉ là hành trang của con người trong trường học, mà còn là hành trang của con người trong đời thường, cuộc sống, xã hội. Sách mở rộng tầm nhìn cho chúng ta về cuộc đời, chỉ bảo, thâm nhập vào tâm hồn của cuộc sống. Thế giới có sách vở là thế giới giàu tri thức, nhiều công nghệ. Thế giới không có sách là thế giới nghèo nàn lạc hậu.

Một cuốn sách hay sẽ đem lại cho con người một tư tưởng, một định hướng có lợi nhất định, đọc sách không chỉ là tu dưỡng kiến thức mà còn là mở ra một con đường, một lối mở dẫn đến thành đạt. Có thể

nói sách chính là phương tiện để chúng ta học tập, là nguồn động lực để chúng ta vươn xa.

Đời sống ngày một nâng cao, yêu cầu về học thức của mỗi con người ngày càng cần thiết. Phương tiện để học hữu hiệu, đạt kết quả tốt nhất đó chính là sách. Chính vì vậy chúng ta có thể khẳng định sách là người thầy giỏi, người bạn tốt.

Sách là gì ? Ban đầu sách chỉ được coi là một thiết bị/công cụ để lưu trữ thông tin. Rất lâu sau đó, sách mới được coi là công cụ để truyền tải và thể hiện ý tưởng của loài người. Yếu tố đầu tiên cần quan tâm về lịch sử của sách đó chính là động lực nào đã dẫn đến sự ra đời và phát triển của sách ? Một quy luật chung được tìm thấy cho những cột mốc phát minh trong lịch sử của sách nói chung và các phát minh ở mọi lĩnh vực khác nói riêng là nó đều được khởi tạo và thúc đẩy bởi nhu cầu xã hội. Việc thay đổi lớn trong cơ cấu xã hội, kinh tế dẫn đến một cách sống mới, một xã hội với những vấn đề mới về quản trị, thương mại và sản xuất mới là động lực chính dẫn đến việc lưu trữ thông tin một cách có ý thức và hệ thống. Sách ra đời nhằm mục đích đáp ứng nhu cầu đó.

Những ký hiệu, nét vẽ đầu tiên được tìm thấy trong lịch sử loài người là một di chỉ trên đá có niên đại vào khoảng 75,000 năm TCN. Những hình vẽ như vậy trong các hang động, trên xương động vật hay trên đá được tìm thấy tương đối phổ biến cho đến tận khoảng năm 10,000 TCN. Khoảng 8,500 năm TCN đã xuất hiện những bộ lạc từ bỏ lối sống du canh du cư và định cư làm nông nghiệp; hình thành nên các nền văn minh sơ khai đầu tiên ở dọc những lưu vực sông lớn và gần xích đạo. Nổi tiếng nhất là những nền văn minh ở lưu vực sông Nile ở Ai Cập; Lưỡng Hà ở Ả Rập, sông Hằng ở Ấn Độ và Hoàng Hà/Trường Giang ở Trung Quốc.

Có bảy cột mốc lớn trong lịch sử phát triển của các thiết bị lưu trữ thông tin. Thiết bị lưu trữ thông tin đầu tiên được sử dụng là tablet làm bằng đất sét ra đời vào khoảng 2,500 TCN ở vùng Lưỡng Hà.

Trong khi đó ở Ai Cập, người Ai Cập lại sử dụng cuộn giấy papyrus, tên một loại cây chỉ tồn tại ở dọc bờ sông Nile của Ai Cập, làm thiết bị để viết.

Đột phá lớn thứ ba đó là sự ra đời của sách ở dạng lật trang như thời hiện đại thay vì là một cuộn giấy dài.

Sau đó là sự ra đời của máy in sử dụng khuôn là các chữ cái Latin bằng kim loại do Gutenberg một kỹ sư lành nghề và nhà phát minh xuất chúng người Châu Âu phát minh vào năm 1450. Ông có ba đóng góp lớn, đó là việc phát minh ra khuôn in các chữ cái bằng kim loại; phát hiện và sử dụng mực gốc dầu để thay mực gốc nước vốn được sử dụng hơn

3,000 năm nhưng lại vô tác dụng trong việc bám lên bề mặt kim loại, và thiết kế ra một chiếc máy sắp chữ hoàn chỉnh. Tiếp đó, máy in của Gutenberg được cải tiến và sử dụng đầu máy hơi nước thay vì sức người vào năm 1800.

Hai phát minh gần đây nhất chính là kỹ thuật máy in hiện đại và sự ra đời của sách điện tử.

Trải qua thời gian, cùng với sự tìm tòi sáng tạo không ngừng của con người các hình thức tồn tại của sách không ngừng thay đổi, cải thiện hoàn chỉnh và tiện dụng hơn để việc lưu trữ và truyền tải thông tin ngày một tốt hơn. Cho thấy sự tồn tại và phát triển của sách đóng một vai trò vô cùng quan trọng đối với sự tồn tại và phát triển của xã hội loài người.

Đặc biệt, trong giai đoạn xã hội phát triển với tốc độ nhanh như hiện nay thì tri thức con người là tiền đề vô cùng quan trọng.

Với sự phát triển của công nghệ hiện tại con người có rất nhiều cách thức, phương tiện để trau dồi tri thức, nhưng dù xã hội có phát triển cực thịnh hơn nữa, kỹ thuật công nghệ có tiến xa hơn nữa thì nhân loại không thể chối bỏ vai trò cũng như sự tồn tại của sách, có chăng chỉ là sách sẽ xuất hiện ở một hình thái khác mà thôi, cũng giống như lịch sử đã trôi qua hàng ngàn năm trước, sách sẽ thay đổi hình thức tồn tại để phù hợp hơn với sự thay đổi của nhân loại chứ không hề biến mất.

Sách có sức sống phi thường vượt qua mọi giới hạn về không gian và thời gian đưa ta “trở về quá khứ”, tìm đến những biến cố lịch sử, những cuộc đấu tranh ác chiến của các triều đại xưa.

Hoặc chấp cánh cho ta tưởng tượng tới ngày mai hoặc giúp ta hiểu sâu hơn hiện tại. Sức sống bất diệt của sách không phải tự nhiên mà có, đó chính là bởi con người, sách chứa trong mình những giá trị vô giá đối với sự tồn vong của nhân loại nên dù có hàng triệu năm trôi qua con người còn tồn tại thì sách sẽ còn tồn tại. Cuộc sống hiện tại là sự tiếp nối của quá khứ và nền tảng cho tương lai, tất cả những phát minh, sáng tạo, phát triển của nhân loại ngày nay chính là nhờ những kiến thức của thế hệ đi trước tích lũy trong sách, để lớp sau kế thừa và phát triển rực rỡ hơn.

Thực tế trong những trang sử nhân loại đã chứng minh được điều đó. Nhiều nhà phát minh, Bác học trên thế giới cũng thành công qua việc tự học, tự mày mò qua sách như Êđixon, Albert Einstein,... Hay chính vị lãnh tụ vĩ đại của nước Việt Nam ta - Chủ tịch Hồ Chí Minh qua việc chịu khó đọc sách, đã phát hiện và ứng dụng chủ nghĩa Mác Lê-nin vào con đường giải phóng dân tộc, cuối cùng đã thành công, giúp dân ta thoát khỏi cảnh nô lệ.

Đó chẳng phải đều là những nhân chứng hùng hồn cho thấy sách chính là người thầy giỏi, người bạn tốt cho mỗi cá nhân.

Đọc sách không chỉ nâng cao tri thức mà còn nâng cao nhân cách , nhưng không phải ai cũng ý thức được tầm quan trọng của việc trau dồi kiến thức bằng việc đọc sách đặc biệt là thế hệ trẻ.

Đọc sách không chỉ đơn thuần là một hình thức để tiếp cận thông tin, mà còn là một trong những hoạt động văn hóa, được gọi là văn hóa đọc. Tuy nhiên, văn hóa đọc của giới trẻ hiện nay đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi sự bùng nổ thông tin - với sự xuất hiện của các loại hình đa phương tiện.

Văn hóa đọc đang đứng trước nguy cơ bị mai một bởi sự lấn át của các phương tiện nghe nhìn quá nhiều, quá hấp dẫn. Khác với vài chục năm về trước, thị trường sách hiện nay vô cùng phong phú về nội dung cũng như hình thức. Giới trẻ ngày nay lười đọc hay họ không biết chọn sách ? Có những bạn chạy theo phong trào để đọc sách chứ không xuất phát từ mục đích nâng cao tri thức , hay sở thích đam mê đọc sách . Thế là dù không thích, không hiểu nhưng các bạn trẻ vẫn chạy đi mua những cuốn sách mà mọi người vẫn đọc để mình không trở thành người lạc hậu. Đó là chưa kể tới việc hiện nay thị trường sách vô cùng phong phú về nội dung và hình thức, có nhiều sách được coi là “sách đen” vẫn được giới trẻ truyền tay nhau đọc hăng say. Thật đáng lo ngại! Rồi có những bạn trẻ lại cho rằng đọc sách là lạc hậu. Đây là thời đại công nghệ thông tin thì phải lên mạng đọc vừa nhanh, vừa dễ, vừa đỡ tốn kém. Thay vào việc ra các hiệu sách để mua sách chuyên ngành, các cuốn sách về văn hóa, giáo dục... đa số bạn trẻ dành thời gian lướt facebook, tìm kiếm thông tin, đọc sách trực tuyến. Họ sẵn sàng bỏ hàng giờ đồng hồ để ngồi bên chiếc máy tính đọc hàng chục, hàng trăm những mẫu truyện sến súa. Có rất nhiều lý do và nguyên nhân dẫn đến tình trạng thế hệ trẻ dần đánh mất thói quen đọc sách . Sách không đánh mất đi giá trị vốn có của nó chỉ là mỗi cá nhân đang đánh giá thấp giá trị mà sách có thể mang lại cho sự phát triển của bản thân.

Xã hội ngày càng đi lên , để không bị lạc hậu cách duy nhất là con người không ngừng tiến bộ , nâng cao ý thức về việc trau dồi kiến thức cho bản thân, không ai có thể ép buộc một cá nhân có thói quen đọc sách , chỉ có bản thân mỗi người ý thức được mình cần phải không ngừng trau dồi tri thức để không bị bỏ rơi . Thực tế cuộc sống, yêu cầu của việc học tập hay công việc, sự thay đổi của thế giới...tất cả những yếu tố đó sẽ tác động lên mỗi người, đưa ra những yêu cầu và đòi hỏi bắt buộc , nếu muốn tồn tại và phát triển mỗi người phải đáp ứng được những yêu cầu đó , từ đó bạn sẽ biết bạn cần phải làm gì, làm như thế nào...

Bên cạnh đó , để sách thực sự phát huy đúng vai trò , điều đó còn phụ thuộc rất nhiều vào phương pháp đọc . Có nhiều phương pháp để đọc sách. Nhưng trước tiên và cơ bản nhất là phải biết lựa chọn sách để đọc . Phải biết chọn một quyển sách hay có giá trị, nội dung bổ ích chứ không phải thấy cuốn sách nào cũng cho là hay là quý cả. Người đọc có thể lựa chọn theo mục đích của công việc, theo cái mình cần đọc cần tra cứu phục vụ cho chuyên môn, cũng có thể lựa chọn theo sở thích, theo gu, theo lứa tuổi, theo thời gian. Đối với giới trẻ hay với các em thiếu nhi , việc lựa chọn những cuốn sách để đọc , để học lại càng quan trọng hơn . Bởi lẽ, những thông tin trong đó sẽ ảnh hưởng rất lớn đến suy nghĩ và tư duy của giới trẻ.

Con đường tốt nhất, ngắn nhất để nâng cao tri thức cho chính mình là tự học, là đọc sách báo hàng ngày. Giá trị của sách trong đời sống là không thể thay thế được. Nếu các bạn muốn vui vẻ, khỏe mạnh, hãy đọc sách. Nếu muốn học giỏi, hãy nghiên cứu sách. Nếu và còn rất nhiều điều nữa, chúng ta đều tìm thấy câu trả lời trong sách. Đọc sách là nuôi dưỡng trí tuệ, “Mỗi ngày đọc vài trang sách , khi về già bạn đã có trong mình một thư viện khổng lồ”.

Sách là người thầy giỏi, người bạn tốt. Nhưng căn bản “trò” có chịu khó học thì thầy giỏi, bạn hiền mới có thể giúp đỡ cho cá nhân tiến bộ.

Sách như một món quà vô giá , nhưng nó không phải là một điều ước chỉ cần mở lời là điều bạn cần sẽ rơi từ đâu đó xuất hiện trước mặt bạn. Sách chứa đựng tất cả những thứ bạn cần, nhưng để có được những thứ bạn muốn, hãy chịu khó , và luôn nhớ hãy đầu tư thời gian , đọc sách cũng như bạn đang thưởng ngoạn một kỳ quan hãy cứ từ từ thưởng thức bạn sẽ thấy nó đẹp tuyệt vời như thế nào.

Đọc sách là một trong những cách thức giúp con người thư giãn, tích lũy kiến thức, tăng cường khả năng tư duy. Mỗi người chúng ta đều được tiếp cận với một khối lượng tri thức khổng lồ. Nhưng nó lại tiềm ẩn một nguy cơ làm mai một thói quen đọc vốn có bởi sự lấn át của các phương tiện nghe nhìn quá nhiều, quá hấp dẫn. Ai cũng biết văn hóa nghe nhìn nặng về tính thông tin và giải trí nhưng nhẹ về tính giáo dục và tri thức. Văn hóa đọc thì ngược lại. Văn hóa nghe nhìn và văn hóa đọc bổ sung cho nhau, không loại trừ nhau. Ở các nước có một nền giáo dục lành mạnh, văn hóa đọc sẽ giành lại được vị trí của mình. Đối với một con người, sự học không chỉ dừng lại ở trường phổ thông, mà phần rất quan trọng là tự học, mà trong việc tự học thì đọc sách là quan trọng nhất. Thế nhưng ở nước ta, nền giáo dục đó đã không xây dựng được một nền văn hóa đọc cho các thế hệ học sinh , sinh viên. Văn hóa đọc sách đang trong

tình trạng báo động, thiếu nghiêm túc trong việc đọc, không thấy rõ được vai trò quan trọng của đọc sách.

Nhưng cá nhân tôi nghĩ rằng , với thể hệ trẻ năng động không ngừng tìm tòi, học hỏi thì việc hiểu đúng giá trị của sách , xây dựng cho mình một thói quen đọc sách , khả năng lựa chọn sách , và cách đọc sách phù hợp nhất với bản thân sẽ chẳng có gì là quá khó khăn . Thời đại thông tin dạy chúng ta phải biết tận dụng cơ hội và nắm bắt thời cơ.

Hãy tự tạo cho mình một thói quen đọc sách đúng đắn, và hãy cho “Sách” cơ hội trở thành người thầy giỏi người bạn tốt, như vậy bạn đang tự tạo cơ hội phát triển hoàn thiện cho chính bản thân mình.

SÁCH - NGƯỜI ĐỐI THOẠI VỚI ĐAM MÊ

Đỗ Thị Thùy Vân

0165 491 5319

14950071@student.hcmute.edu.vn

missvan.0409@gmail.com

Lớp 149500B

Khoa Ngoại ngữ

Khi tôi còn bé, cái thuở nhỏ tập tễnh cắp sách đến trường bập bẹ học đánh vần ê a, tôi may mắn được mẹ tôi là cô giáo dạy đọc, dạy viết trước so với các bạn cùng trang lứa nên mùa hè những năm lớp 1, lớp 2 của tôi không có nhiều cánh diều vi vu gió hay con chuồn chuồn bay cao bay thấp mà thay vào đó là công chúa Bạch Tuyết, quỷ thần, quái vật, nàng Tấm, bà tiên,... Tôi còn nhớ rất rõ khi tôi nằng nặc đòi mẹ lên thư viện trường tiểu học mượn truyện cổ tích về cho tôi đọc vì dường như đối với mọi đứa trẻ, kể cả tôi, đều say mê thế giới của phép màu khi được đắm chìm tâm hồn ngây thơ mơ mộng của chúng vào thế giới đó và cả thế giới mà chúng dường như tưởng tượng ra. Những nhân vật thần thoại, những câu chuyện cổ tích đã ru những giấc ngủ trưa hè của tôi vào chốn thần tiên đầy phép màu, đưa tôi đến những niềm vui, nỗi buồn, mơ ước của hơn một thế giới so với cuộc sống quanh tôi. Có một điều rằng tôi thầm cảm ơn mẹ, bà đã giúp tôi có cơ hội đi đến và sống gần như đầy đủ trọn vẹn ở thế giới kì diệu đó, ở cái thuở ngây thơ đầy ước vọng trong sáng. Và hơn cả thế, tình yêu và niềm ham mê với những trang sách dần dần được hun nóng lên từ tháng ngày mơ mộng đó. Sau này khi tình cờ bắt gặp lại cuốn truyện cổ Grim trong nhà sách tôi mới bất chợt nhận ra cội nguồn của niềm đam mê hằng ngày vẫn đang nuôi sống con người trong trong con người tôi: sách - người thầy giỏi, người bạn tốt.

Tôi muốn nói đến cuốn truyện ngắn đầu tiên tôi đọc khi tôi học lớp 5, đến giờ tôi vẫn nhớ, là cuốn “Cánh đồng bất tận” của tác giả Nguyễn Ngọc Tư. Có lẽ nó không phù hợp với lứa tuổi tôi khi đó và tôi hồi 11 tuổi cũng không nhận thức đầy đủ và đúng đắn nội dung ý nghĩa cốt lõi của cuốn truyện ấy. Nhưng kể từ đó tôi bắt đầu đọc nhiều sách văn học hơn và tất nhiên, học văn với một niềm yêu thích đầy kiên nhẫn. Có lẽ

khởi nguồn tươi mát cho sự ham mê đó là những tập truyện cổ tích tôi đọc khi mới biết, biết viết... rồi bao cuốn sách, cuốn truyện hay chỉ là những trích đoạn trong sách giáo khoa môn Ngữ văn là các nấc thang đưa tâm hồn và trí tuệ tôi đi lên, thoát khỏi sự trống rỗng và tù mù ở những năm tháng tuổi thơ không hạnh phúc... Đến bây giờ, khi đọc lại “Cánh đồng bất tận” tôi nhận ra nhiều điều về cuộc sống, về tình thương mà trước kia tâm hồn non nớt chưa đưa tôi đến với bến bờ chân thực của tác phẩm. Điều cốt lõi là việc nhận ra sự lớn lên của tâm hồn, của suy nghĩ mình qua những lần giở trang sách. Nó dạy ta suy nghĩ hai hay thậm chí là nhiều lần hơn thế; nó còn mách bảo ta, gợi cho ta sự kết nối cuộc đời trong trang sách với cuộc đời thực tại ta đang sống hay chính cuộc đời của chúng ta. Trong mỗi mỗi dây kết nối như vậy ta lại nhận thấy sự suy ngẫm của bản thân cũng đổi khác. Ví như chẳng riêng gì cuộc đời của ông Út Vồ trong “Cánh đồng bất tận” hay người đàn ông làng chài vũ phu trong “Chiếc thuyền ngoài xa” (Nguyễn Minh Châu) mà nhiều mảnh đời người đàn ông khác tôi bắt gặp trong các cuốn truyện khiến tôi suy nghĩ nhiều về cha mình, về người đàn ông tương lai của tôi... Hồi lớp 5, khi tôi đọc xong tập truyện ấy, tôi chỉ thấy căm ghét nhân vật ông Vồ và tôi ghê tởm những người đàn bà trong cuộc đời của ông. Rồi khi tôi 18 tuổi, một khoảng thời gian khá dài tôi tiếp xúc với nhiều hơn nhưng mảnh đời tương tự như vậy qua các tác phẩm khác để tôi có một cái nhìn khác hơn dành cho những điều mà tôi từng có định kiến. Tôi có thể phần nào đó cảm thông cho hoàn cảnh bất lực mà ông Vồ phải trải qua nhưng không phải hoàn toàn đồng ý cho sự ích kỷ rẻ mạt khi lấy nỗi đau người khác để chữa trị nỗi đau của mình; sự ích kỷ đó chẳng giúp ông, thậm chí nó còn quay lại chà xát vào vết thương không ngừng rỉ máu của người chồng bị vợ phụ bạc, của người đàn ông, người cha bị gánh nặng của cuộc sống rách nát cơ cực đẩy đến tối đè nặng lên đôi vai... Hình ảnh đó đem lại cho tôi cảm giác xót xa về cái thực cảnh bố tôi hần học bỏ đi trong đêm tối sau trận cãi vã nảy lửa với mẹ tôi về chuyện tiền nong, nhà cửa... Phải chăng tôi chưa đủ thấu hiểu để cảm nếm cái vị đắng cay của những gánh nặng gia đình được che phủ một cách không hoàn hảo bởi lớp màng phức hệ xã hội đã và đang hiện hình trong gia đình tôi cũng như bao gia đình khác ?

Cái nhìn hạn hẹp, định kiến hay sự suy nghĩ rộng mở, bao quát, suy cho cùng, đều do sự thay đổi của suy nghĩ sau mỗi lần ta được tiếp xúc, được gắn kết với cuộc sống sinh động trong những trang sách. Đó là việc học cách tự thay đổi nhận thức của bản thân là cách mà việc đọc sách đã giúp tôi nhận ra và thực hành nó trong quá trình tự đọc như vậy. Nói cách khác, đó chính là lối suy nghĩ đa chiều và biết cách điều chỉnh thay đổi suy nghĩ cho phù hợp với hoàn cảnh. Quả thật không sai khi nói “sách

mở ra trước mắt ta những chân trời mới”. Tất nhiên kiến thức ta thu nhận được từ sách là vô cùng phong phú bao la tựa như chân trời không có điểm kết thúc nhưng không chỉ có đem lại kiến thức mà sách còn giúp ta mở mang tâm suy nghĩ, đánh tan những định kiến hẹp hòi và khuyến khích sự tư duy tổng thể. Điều quan trọng là không phải ai cũng nhìn thấy phương diện lợi ích này của sách. Phần nhiều trong chúng ta đọc sách chỉ để thỏa mãn sự hiếu kì về những điều mình chưa biết hay chỉ để giải trí đơn thuần. Tất cả chúng là một sự thiếu sót! Cụ thể như việc đọc sách chỉ để lấy thông tin, để biết, để vận dụng mà không có phân tích, so sánh, đối chiếu, nhìn nhận thì việc “sách mở ra trước mắt ta những chân trời mới” đã mất đi phần nhiều ý nghĩa của nó. Tư duy ta một chiều, thông tin ta lấy được bằng một cách đơn lẻ thì làm sao ta thấy hết được chân trời rộng mở của nội dung mà người viết muốn truyền tải qua sách ?

Có một sự thật mà không nhiều người thấy là người viết sách tinh anh sẽ không bao giờ viết hết trọn ý một câu. Tác giả sẽ chỉ rẽ những lối đi để người đọc tự tìm đến chân trời mà họ mong muốn. Một cuốn sách hay quả thực là cuốn sách gợi mở cho ta nhiều suy nghĩ, liên tưởng tiếp nối hay lợi ngược dòng suy nghĩ của tác giả cũng như học sinh luôn thấy thú vị với một thầy giáo chỉ gợi mở những hướng suy nghĩ để học sinh tự do phát triển ý tưởng hơn là một thầy giáo thao thao bất tuyệt trên bục giảng. Bởi vậy, sách không chỉ là nơi ta đi tìm kiến thức mà còn là người đối thoại, chất vấn với ta. Mỗi cuốn sách ẩn chứa nhiều gương mặt khác nhau, những gương mặt đó có thể là một người thầy, một người bạn, một người tri kỷ mà ta hoài đi tìm hay thậm chí là những kẻ chống đối. Tuy nhiên, trước hết, ta cần đặt mình vào quan điểm của tác giả để nhìn nhận vấn đề theo một hướng nhất định, để có một cái nhìn sơ lược về ý kiến của người viết. Nếu ta đọc ngay chương đầu tiên mà đã vội có định kiến với tác giả thì sự định kiến đó sẽ chi phối toàn bộ quan điểm của ta về nội dung cuốn sách. Chẳng phải như vậy ta đã vô tình buộc chặt tư duy trên những khuôn khổ cố định ngay từ đầu để suy nghĩ của ta không có con đường “đến với những chân trời mới” sao ? Sau khi nắm bắt được duy ý của người viết, ta nên có quan điểm của riêng mình. Nói cách khác, tức là ta xây dựng cách nhìn nhận đối với quan điểm của tác giả dựa trên những trải nghiệm hay liên tưởng của bản thân. Có thể ta sẽ đồng ý nhưng có bổ sung, điều chỉnh cho phù hợp với bản thân và hoàn cảnh hiện tại, có thể ta phản đối, phản biện hoặc có thể ta bênh vực tác giả,... Tất cả quá trình đó là cuộc đối thoại với những “nhân vật ẩn hình” trong cuốn sách, đối thoại để thu nhận ý kiến của người khác, để ta rèn luyện óc phân tích, nhận xét và còn để nhận ra chính mình trong quan điểm của người khác. Đó là một cách hay để ta có thể có cái nhìn trực diện khách quan về các mặt của một vấn đề được thể hiện trong cuốn sách, tiếp theo là xây dựng

cho ta tư duy đa chiều nhưng có lập trường vững chắc. Có thể so sánh không khập khiễng rằng sách dạy ta như một người thầy gợi ý hướng giải bài toán khó cho học sinh hơn là chỉ giáo nhiệt thành từng bước một. Vì vậy, tôi gọi đó là người thầy kỹ năng ẩn mình một nửa trong trang sách và một nửa trong tư duy người đọc.

Hơn nữa, một cuốn sách gây hứng thú cho ta ắt hẳn sẽ đặt ra không ít vấn đề có liên quan đến cuộc sống của chính ta. Hãy liên tưởng, kết nối nhân vật, sự kiện của sách với bản thân ta, những người bên ta, sự việc xảy ra quanh ta để thế giới trong sách có thể bước ra thế giới thực tại trong suy nghĩ và hành động của ta. Nếu nghĩ đơn giản đọc sách chỉ để thỏa cái thú muốn biết cái kết cục một câu chuyện như thế nào thì dù ta có đọc hàng chục cuốn cũng chỉ thu lại được những cái kết. Ngược lại, việc đọc và suy ngẫm nội dung câu chuyện của một quyển sách một cách thấu đáo là cả quá trình đi tìm kiếm bản thân trong sự vỡ lẽ của chính mình. Mỗi trang sách là một mảnh gương nhỏ phản chiếu một phần con người chúng ta. Không bất ngờ gì nếu ta tình cờ thốt lên rằng nếp suy nghĩ của nhân vật này sao giống mình đã từng nghĩ đến thế. Nó gọi lên cho ta sự tò mò có nhận thức đối với bản thân mình. Ta sẽ nhận thấy bóng dáng của ta trong một nhân vật nào đó trong sách. Ta sẽ sống cùng với nỗi niềm của con người trong tác phẩm khi ta có cái nhìn đồng cảm với họ và với chính mình. Nói thì rất dễ rằng cuộc đời bước vào trang sách nhưng việc đi từ trang sách ra cuộc đời quả thật không phải người đọc sách nào cũng làm được. Họa chăng đó là mối giao cảm, sự đồng điệu hay thậm chí là sự mâu thuẫn giữa thế giới trong trang sách và thế giới thực tại trong liên tưởng, suy ngẫm của người đọc ?

Tôi đã từng thấy mối đồng cảm đó với nhân vật Susan trong tiểu thuyết khá nổi tiếng “Em ở đâu ?” (Marc Levy - nhà văn lãng mạn hàng đầu của Pháp trong những năm gần đây) khi cô bị dày vò bởi nỗi sợ hãi, bởi sự mất mát thời tuổi thơ dù luôn có người bạn, người yêu từ thuở bé bên cạnh hết lòng san sẻ. Và rồi khi nỗi cô đơn hay tổn thương quá lớn mà ngay cả tình cảm chân thành của Phillip cũng không bù đắp nổi đã khiến cô ra đi tìm cho mình một vùng đất mới, một khoảng trời mới mà cô gọi đó là thứ cô cần để lấp đầy nỗi cô đơn hoang hoải của cô, là mơ ước cả đời người dành cho việc từ thiện: xoa dịu nỗi đau của những người có hoàn cảnh tương tự như cô ở vùng Trung Mỹ đầy thiên tai. Cô được gì ? Giải phóng tâm hồn tù túng ư ? Chữa lành vết thương lòng ư ? Lòng nhân hậu và sự khoáng đạt của cô đã thấp búng lên ngọn lửa cho việc đốt cháy những bức màng bao vây tâm hồn nhỏ hẹp của tôi để rồi tôi phải ngấn nước mắt nhìn tàn tro của chúng lơ lửng trước bầu trời rộng mở nhưng tràn ngập cô đơn. Cô càng cô đơn khi đối chính mình, đối Phillip về cuộc sống mà cô cho là có thể chữa lành vết thương lòng của

cô nhưng sự thật chỉ tồn tại một nửa... Susan đau khổ hơn khi những mất mát của con người nơi cô đang hy sinh tuổi thanh xuân của mình lại một lần nữa chà xát lên nỗi đau ngự hăng trên trái tim cô, trái tim đã đánh đổi tình yêu hạnh phúc hiển hiện hữu hình bên Phillip để rồi tình yêu giữa hai người chỉ còn hiển hiện trên những lá thư, trong vài giờ ngắn ngủi gặp nhau trên sân bay... Nhưng có một điều tôi khâm phục trái tim cố gắng gượng dậy dù đã có lúc nó muốn tan vỡ để sống với niềm khao khát của cả linh hồn và khối óc: sự tự do và tình thương. Để rồi cô đánh mất Phillip khi anh kết hôn với Mary sau nhiều năm xa cách cô nhưng tình yêu chưa bao giờ kết thúc giữa hai con người mà số phận đã trêu đùa họ như vậy. Phillip kết hôn nhưng anh chưa bao giờ hết mong chờ người yêu từ thời thơ ấu. Tuy vậy, anh cũng không hề gian dối Mary - người phụ nữ giàu lòng nhân hậu đáng được Phillip yêu hết mình. Anh là một người chồng tốt, một người cha tốt, với cả con ruột mình và con hoang của Susan nhưng trong anh tồn tại một nỗi đau luôn được che giấu đến khi được tin Susan qua đời và anh nhận nuôi đứa con hoang của cô. Rồi khi sự thật vỡ lẽ, khi anh gặp lại Susan sau mấy mươi năm chia xén tình cảm, vẫn một tình cảm trọn vẹn như thuở thiếu thời dành cho cô và vẫn là vài giờ gặp gỡ ngắn ngủi, vẫn là chuyến bay vội vã, khoảng trời rộng lớn phía trước vẫn đang chờ đợi Susan đến để xoa dịu vết thương, trách nhiệm và tình thương gia đình vẫn đang chờ bàn tay Phillip che chở và đứa con gái của Susan đang tiếp tục nghiên cứu về những thiên tai hoành hành nơi Susan làm việc... Tôi tự hỏi giá trị của sự tự giải phóng tâm hồn thực sự nằm ở đâu giữa cái được và mất của Susan, giữa nỗi đau và hạnh phúc của Phillip. Nếu Susan không ra đi thì liệu cô có hạnh phúc bên Phillip khi tình yêu anh không thể băng bó cho vết thương đang rỉ máu của cô ? Nếu Susan không ra đi thì Phillip có gặp và kết hôn với Mary để anh nhận ra giá trị của hạnh phúc gia đình là làm người mình yêu và người yêu mình hạnh phúc chứ không phải là dùng tình yêu để xây nổi cô đơn thêm cao cho người mình yêu. Mất Phillip nhưng Susan luôn có niềm tin đầy ám ảnh vào tình yêu của hai người để cô vững bước trên con đường cô đi. Đó phải chăng là sức mạnh lớn lao nhất của tình yêu ? Và phải chăng chỉ có tình yêu và mối bận tâm xót xa cho những mảnh đời tuổi thơ ngây dại là hai đứa con của Mary, Phillip và Susan mới giúp họ vượt qua nỗi đau để cùng nhau tiến bước về tương lai phía trước ?

Dù sao đi nữa tôi luôn dành sự ngưỡng mộ đặc biệt cho Susan, cho sự mạnh mẽ cả quyết dù tâm hồn cô là những mảnh đứt gãy mỏng manh. Tôi mơ ước về những khoảng trời mà cô đã dùng cảm đi đến để tìm ra chính mình. Tôi khát khao cái cảm giác tâm hồn được phóng thích ra khỏi những ngột ngạt tù túng khi tôi phải đối mặt với những việc xảy ra

trong cuộc đời một sinh viên trẻ có thể khiến tôi ngã quỵ nếu không đủ sự rắn rỏi cho tâm hồn. Cô cho tôi niềm tin vào điều mình mơ ước nhưng cô cũng khiến tôi hoang mang trước sự được mất trong tình yêu khi con người ta phải đánh đổi quá nhiều thứ. Tôi muốn kể đến cả sự nhân hậu cao cả của Mary, đó đích thực là sự hy sinh, và niềm đồng cảm tha thiết tôi dành cho người phụ nữ này bất chợt làm tôi nghi hoặc về sức mạnh của tình yêu đẩy hy sinh này trên cái ranh giới của sự ích kỷ và lòng vị tha. Phải là tình yêu như thế nào thì con người ta mới vượt qua cái ranh giới đó khi Mary có quyền không chấp nhận hy sinh tình yêu để bảo vệ gia đình nhỏ của mình nếu tình tiết truyện được biến tấu theo kiểu khác ? Thật sự tiểu thuyết “Em ở đâu ?” của Marc Levy đã khiến tôi suy nghĩ nhiều về những giá trị đích thực của tình yêu, tình bạn, tình gia đình và tôi chắc rằng tôi sẽ còn phải đi tìm nó trong suốt cuộc hành trình đi dọc cuộc đời này. Trên chuyến hành trình đó tôi sẽ có những người bạn, những người để tôi đối thoại để tôi nhận thức chính mình. Không ai khác là những cuốn sách đã đang và sẽ luôn thêm vị, hương, sắc cho cuộc sống của tôi.

Thiết nghĩ rằng, việc tận tâm đọc một cuốn sách mà mình cho là hay và phù hợp với mình cũng như hằng ngày ta chăm bón cho cây tâm hồn của ta. Gốc rễ của nó là lượng kiến thức vững chắc ta thu được, và từ cái nền tảng đó ta xây dựng nên suy nghĩ, cảm thức của mình. Mỗi ngày ta tưới lên nó những dòng suy nghĩ chân thực, xúc cảm hồn nhiên và cắt tía những lá cành thiên kiến để từng giờ, từng phút nó lớn lên và tỏa bóng mát che chở cho ta trong suốt cuộc hành trình dài trong cuộc đời này. Tôi tin chắc rằng, nếu ai đó có niềm đam mê mãnh liệt với việc đọc sách thì sách là một “người” không thể thiếu trong cuộc sống của họ; một người thầy giỏi, một người bạn tốt hay người đồng hành, người trợ thủ đắc lực đều là những nhân vật đặc biệt mà gương mặt họ hiện hữu trên từng trang sách để đối thoại với ta một cách chân thực nhất. Và với tôi, họ sẽ luôn là những người giúp tôi sống đầy đủ nhất với con - người - bên - trong con người tôi.

RỪNG NA UY VÀ NHỮNG BẢN NGÃ CỦA TÔI

Cao Thị Hào

0969962537

14116046@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141162A

Khoa Công nghệ Hóa học và Thực phẩm

Tôi ngồi lì trên cái giường chật hẹp của Ký túc xá suốt cả chiều, mặt nắng vàng rơi vương vãi ngoài sân; hủy thêm vài cuộc hẹn với bạn bè, tắt điện thoại và ôm ly cà phê nguội ngắt, quánh đặc. Tôi không ngủ được suốt mấy ngày nay, có chăng cũng chỉ là những cơn mộng mị đầy mỗi mết và những phút giật mình giữa đêm; hoàn toàn kiệt sức, như một cái giẻ lau bị vắt kiệt, hay một cỗ máy đời cũ đã đến lúc cần bỏ đi. Tôi thực sự muốn viết một cái gì đó, mà thực ra cũng chẳng là gì; chỉ đơn giản là muốn viết ra cảm xúc của mình. Nhưng lại không thể viết được một câu nào cả. Vì tôi có quá nhiều cảm xúc, quá nhiều nỗi buồn và nỗi nhớ, quá nhiều sự tức giận và thất vọng; mà không thể sắp xếp hay liên kết chúng với nhau. Tôi thấy mình, như Naoko, kìm nén quá nhiều và quá lâu tất cả mọi cảm xúc, đè nén tới ngạt thở, nhưng lại cũng không thể thả lỏng bản thân mình. Nếu tôi bỏ chúng ra, một chút thôi, thì chúng sẽ tuôn trào không dứt, như cốc nước cố đổ đầy cho tới khi trào ra ngoài chỉ vì thêm vào một giọt. Và tôi, cũng sẽ vỡ vụn, tan biến. Những suy nghĩ như thế trôi qua đầu tôi, tôi đưa tay với lấy cuốn Rừng Na Uy của Haruki Murakami trên đồng sách công kênh, như mọi lần.

Tôi mở sách, chọn một đoạn bất kì. Đó là thói quen của tôi. Giống Toru Watanabe vậy. Đôi khi tôi ngạc nhiên, sao tôi có những phản tính cách hay thói quen giống với các nhân vật trong Rừng Na Uy tới vậy. Và tôi cũng chỉ bật cười “Có lẽ Haruki biết mình ấy nhỉ ?” Tôi vẫn nhớ lần đầu tôi gặp nó - cuốn sách ấy mà, đó là một tiệm sách cũ gần trường cấp 3. Lần đó là lần đầu tiên và duy nhất tôi vào đó. Chỉ là lang thang sau khi cúp tiết mà chẳng biết đi đâu. Tôi tìm kiếm, lướt qua những chồng sách cao ngất như sắp đổ vào người tôi, lướt qua dãy truyện lậu mới tinh gọn gàng. Nó nằm khiêm tốn dưới đồng truyện tranh mà tụi cấp 2 hay ghé thuê. Tôi từng nghe về nó vài lần nên khá ngỡ ngàng khi nó lại nằm đó,

cũ mềm, nhếch nhác và đầy bụi. Như một đứa trẻ co ro trong đêm. "Không ai thuê nó sao ? Nó nổi tiếng thế cơ mà ?" Tôi lấy nó lên, và cầm, như cầm chính bản ngã của mình. Già nua, cũ kĩ, nhếch nhác, nhúng đầy bụi thời gian, giữa những tháng năm tuổi trẻ. Tôi mua nó. Chỉ có 20 nghìn. Bác chủ tiệm nói nó đã nằm đó, cả mấy năm nay, vì bây giờ bọn trẻ chẳng ai đọc sách ấy nữa.

Tôi đọc nó, và quên đi thời gian đang trôi. Quên đi năm học cuối cấp của mình. Suốt vài tháng tôi gặm nhấm những trang sách và gặm cả nỗi buồn của nó. Tôi đọc đi đọc lại vài lần cho tới khi không chịu nổi nỗi buồn của những trang sách và cả nỗi buồn trào dâng trong lồng ngực mình. Tôi phải cất nó đi. Thật sâu dưới những quyển sách khác. Có lẽ nó (hay tôi) đang cần nơi để những cơn sóng lòng dịu lại. Tôi đọc những cuốn sách khác. Triệu phú khu ổ chuột; Chuyện con mèo dạy hải âu bay; Một lít nước mắt... hay cả những cuốn sách như Đắc nhân tâm hay Đừng bao giờ đi ăn một mình. Nhưng dù chúng có hay tới đâu tôi cũng không thể nguôi ngoai được nỗi buồn của Rừng Na Uy. Nỗi buồn của tuổi trẻ lạc lõng và sa ngã; nỗi buồn của tình yêu, tình dục; hay nỗi buồn của đất nước Nhật Bản đang đánh mất cả một thế hệ trẻ. Và cả nỗi buồn của tôi.

Lúc này đây, tôi cũng đang thực sự buồn và mệt mỏi. Vì học hành, vì những người bạn cùng phòng kí túc xá, vì cuộc tình chóng vánh của cô bạn và vết dài nó để lại cho những người trong cuộc và cả mớ khúc mắc tình cảm của tôi. Tôi lấy nó ra, để trút sang nó nỗi buồn của mình và hy vọng những vết ố thời gian sẽ làm ố cả nỗi buồn của tôi. Tôi mở vào ngay đoạn Toru Watanabe tới nhà Midori lần đầu. Và họ đang ngồi trên sân thượng ngó qua vụ cháy của nhà gần đó. Midori ấy mà, đó là nhân vật tôi yêu thích nhất, mặc dù tôi chẳng thích màu xanh lá chút nào. Cô ấy tính cách giống như tôi bên ngoài vậy. Mạnh mẽ, sôi nổi, đầy nhiệt huyết và thẳng thắn. Còn Naoko lại giống phần tính cách bên trong của tôi -ủ rũ và tăm tối. Nhưng chính Midori cũng có phần ảm khuất đau buồn. Như gia đình cô ấy. Còn vết sẹo của tôi là gia đình tôi. Vết sẹo ấy, tôi sợ, nếu chỉ chạm vào nó thôi thì nó cũng sẽ toạc rộng ra, máu sẽ không ngừng tuôn, cho tới khi tôi hoàn toàn kiệt dòng nước đỏ ấy và chết.

Khi học lớp 12, sau vụ tai nạn giao thông, tôi trở nên lầm lì và khó tính hơn. Tôi dần thu về góc của riêng mình, một thế giới của tôi. Tôi căm ghét bất cứ ai xâm nhập vào đó, kể cả bạn thân hay gia đình. Sẵn sàng xù gai nhọn đề đâm vào bất cứ ai. Lúc ấy tôi đang ôn thi cho đội tuyển thi tỉnh môn Sinh học của trường. Và tất cả mọi người đều đang lao đầu như điên để thi đại học. Bố mẹ đang kỳ vọng vào tôi quá nhiều, còn sức học của tôi thì đang giảm một cách tồi tệ. Tôi biết, nhưng chẳng biết phải làm gì ngoài gồng mình chống đỡ từng giờ học. Lần thi thử đại học đầu tiên,

tôi nhớ như in kết quả ấy. Thấp điểm nhất lớp. Khối A hay B đều chưa vượt được con số 12. Tôi khổ sở khi bố mẹ hỏi điểm và sau cuộc họp phụ huynh tất cả trở thành thảm họa. Trong cuộc kiểm tra định kỳ đánh giá chất lượng ôn thi của đội tuyển tôi chỉ đạt 4/20. Cô giáo nhìn tôi thất vọng và tôi chỉ muốn chết ngay. Tôi cúp học lần đầu và cũng lần đầu đọc Rừng Na Uy. Cảm thấy thật sự bế tắc như Naoko hay Reiko. Một sự bế tắc kinh khủng khiến người ta phát điên. Tôi cũng thấy tôi giống Kizuki hay chị gái của Naoko, bề ngoài đầy hoàn hảo với mọi người xung quanh nhưng luôn cảm thấy là kẻ thiếu kém đủ điều. Tôi khép mình suốt 2 tuần. im lặng, dường như không còn nghe gì hay thấy ai cả, tới mức cô giáo phải gọi điện cho bố mẹ tôi. Họ nhìn tôi, bất lực. Tôi vẫn như thế, cho tới khi giọt nước mắt của mẹ lăn dài trên má. Tôi giật mình, đi ra khỏi thế giới của tôi. Tôi nhìn lại gia đình mình sau những tháng ngày quên lãng. Và thấy tóc bố tôi đã bạc trắng, mẹ tôi gầy ốm và đầy bệnh tật sau những tháng ngày vất vả. Hơn hết, tôi thấy anh trai tôi với nửa người bên phải kém phát triển, di chứng của căn bệnh quái ác cùng mong muốn được tới trường, vẫn mỉm cười ủng hộ, cổ vũ cho tôi. Tôi thấy mình thật ích kỉ quá chừng. Và tôi khóc. Sau những ngày im lặng. Naoko cũng khóc, trong buổi tối hôm ấy sinh nhật cô ấy.

Tôi đọc Rừng Na Uy thêm một lần nữa vào buổi tối hôm ấy. Suốt đêm. Thấy những cái chết của các nhân vật trẻ tuổi. Cái chết của Kizuki, chị gái Naoko, hay chính Naoko như hiện hữu trước mắt mình. Tôi nắm được chúng và cảm nhận nỗi đau của cuốn sách. Nỗi đau của sự suy thoái cả một giai đoạn, một thế hệ của đất nước Nhật Bản. Nỗi đau ấy hiện thực quá. Vì Haruki để nó như vốn có. Giản dị và chân thật. Không lãng mạn hóa nỗi đau ấy.

Trịnh Lữ đã viết trong lời giới thiệu cuốn sách: “Rừng Na Uy là một câu chuyện tình yêu giản dị

Giản dị như sự thật

Như bốn mùa

Như sống chết”.

Đúng thế. Tất cả mọi thứ trong Rừng Na Uy đều thật giản dị, thuần khiết và trong sáng. Kể cả tình dục. Nhiều người nhận xét rằng Rừng Na Uy như một cuốn truyện sex dễ dãi và thậm chí là kinh khủng. Nhưng tôi chỉ thấy nỗi buồn và cả niềm đam mê trong đó. Sex trong truyện là sự thức tỉnh nhân cách con người, đồng thời cũng là lối thoát cho những nỗi đau tinh thần của nhân vật. Sự buông thả trong lối sống tình dục của Nagasawa hay Watanabe (hay là của những chàng trai trong khu học xá) chỉ là lối thoát cho sự bế tắc trong thời đại của họ, giữa cuộc sống bức

bồi của Tokyo ngày đó. Nagasawa, một kẻ sinh ra trong gia đình giàu có, luôn muốn vào làm ở bộ Ngoại giao, cũng cảm thấy sự tha hóa của thể hệ trẻ đất nước Nhật; Và hẳn, con người đó, giữa sự thay đổi của thời cuộc, lại muốn trở thành “một quân tử”. Đọc đến đó, tôi đã bật cười, nhưng cũng giật mình. Nagasawa còn có mong ước làm quân tử.

Vậy tôi muốn làm gì ?

Ngay sau ngày đó, tôi quyết định rời khỏi đội tuyển, nghỉ thêm những lớp học thêm chán ngắt. Tôi xin đi học cùng những giáo viên mà tôi thấy thích, thay vì học những giáo viên dạy tôi trên lớp. Tôi nhận lại sự trách mắng của giáo viên, ánh mắt kỳ thị và lạ lẫm của bạn bè. Nhưng bù lại tôi thấy thoải mái hơn rất nhiều. Rừng Na Uy đã giúp tôi nhiều hơn tôi tưởng. Những trang sách không chỉ lấy đi nỗi buồn mà cả sự sợ hãi cũng như ý nghĩ về cái chết trong tôi. Rằng “Cái chết không phải là đối nghịch của sự sống. Sống tức là nuôi dưỡng Chết. Sự chết không phải là chấm hết, cũng không phải là bắt đầu”. Những nhân vật trẻ trong Rừng Na Uy chết vì họ không đủ kiên nhẫn để nuôi dưỡng cái chết tự nhiên nhất cho họ, nhưng tôi tin tôi có thể.

Càng về cuối mùa ôn thi mọi người hình như đều căng thẳng hơn. Và báo đài càng thêm nhiều tin tức về những vụ tự tử hơn. Rồi sau mỗi mùa thi, như mọi năm, hàng loạt những cái chết bi thảm của các sĩ tử được nói đến. Với tôi, đó như hồi chuông cảnh báo cho xã hội Việt Nam. Bây giờ, hằng ngày, trên thế giới, đều có những vụ tự tử như thế. Vì công việc, cuộc sống; vì học hành, thi cử; vì gia đình, tình yêu. Tất cả, đều thật ngốc nghếch và đáng thương. Cả một thể hệ trẻ Việt Nam đang rơi vào dòng xoáy của thời đại, của sự thay đổi xã hội khi nền kinh tế thay đổi. Như Nhật Bản thời kì đó. Khi sức mạnh của sự tính toán và đồng tiền đè bẹp những niềm tin văn hóa dân tộc, biến giới trẻ - bộ phận dễ tiếp nhận và cũng dễ tổn thương - trở nên cuồng nộ, bởi vật chất và những thứ phi văn hóa, bởi tình dục phóng túng và các tệ nạn xã hội. Họ chìm trong bóng đêm và nỗi cô đơn của thời đại, tự nhốt mình vào những mơ mộng của thế giới ảo tưởng, quên mất sự sống bên ngoài. Và tôi, có lẽ sẽ như vậy, hay đã như vậy, nếu như không đọc Rừng Na Uy.

Trong suốt thời gian còn lại của lớp 12 ấy, tôi bắt đầu viết. Về những cảm xúc của mình. Như những bức thư giữa Naoko và Toru. Họ viết cho nhau, chia sẻ những câu chuyện, cảm nhận nỗi đau và niềm vui của nhau. Tôi viết để cảm nhận sâu hơn nỗi buồn, nỗi đau của chính tôi. Và cũng là giải phóng chúng khỏi tâm trí tôi. Ban đầu tôi thật sự lúng túng và khó khăn khi phải viết chúng ra. Tôi không biết phải viết như thế nào. Giống như Naoko ấy. Cô cũng khó khăn khi phải viết những dòng thư cho Toru. Nhưng tôi quen dần và viết nhiều hơn. Tôi viết mỗi tối. Và

viết nhiều khi có chuyện gì đó buồn. Cứ thế, tôi viết suốt lớp 12, để gửi cho chính tôi. Và tôi thấy mình như một con người khác trong những trang giấy, tôi cởi mở và chân thành, nói lên quan điểm, suy nghĩ và cảm xúc của chính tôi - thứ mà chưa bao giờ tôi dám thừa nhận là của mình trước đó. Tôi đọc lại những gì tôi viết, khoảng vài lần. Và tôi nhận thấy sự thay đổi đầy tích cực của tôi. Ban đầu, chỉ toàn là lời than trách, những nỗi buồn, sự tức giận của tôi. Những lời lẽ cay độc nguyên rủa bất kỳ ai tôi thấy không thích. Nhưng càng về sau thì những cảm xúc của tôi trở nên tích cực hơn. Ít những cảm xúc buồn phiền và tức giận. Có những dòng cảm xúc yêu thương. Tôi trải lòng mình ra hết. Tình yêu với bố mẹ tôi, chút tình cảm với cậu bạn cùng lớp. Và còn nhiều hơn thế nữa.

Tôi cũng trở nên thoải mái và thật thà hơn nhiều. Nếu trước đây tôi giấu tịt những bài kiểm tra bị điểm kém thì bây giờ, tôi chẳng cần phải khổ sở như thế nữa. Tôi nói với bố mẹ về những kỳ thi của tôi. Tôi nói về điểm số thấp, nói về việc tôi bỏ ôn thi học sinh giỏi. Tôi nói về lần tôi cãi lại giáo viên vì cô cứ bắt tôi phải quay lại cái lớp học thêm của cô... Và tôi thấy bố mẹ tôi không còn quá thất vọng về tôi khi đi họp phụ huynh về nữa. Chắc chắn là thế. Và cả việc bố bảo cô giáo cứ nói cần phải bảo tôi trở về lớp học thêm như thế nào. Cả nhà tôi lúc ấy, mới thật sự vui vẻ. Và tôi thấy rằng mình đã làm đúng. Tôi thấy lại sự hy vọng ngập trong ánh mắt bố mẹ tôi - một niềm hi vọng khác.

Nhưng tôi cũng gặp những vấn đề tồi tệ trong việc học. Những ngày tháng ôn thi đội tuyển lấy tất cả thời gian của tôi. Và bây giờ sức học của tôi quá yếu. Mất căn bản. Hay quên bài. Và không vận dụng được lý thuyết. Đó chính xác là tình trạng của tôi khi ấy. Tôi lại rơi vào trạng thái chán nản và chẳng biết phải làm gì cả. Tôi lại đọc Rừng Na Uy với hy vọng nó sẽ giúp tôi lần nữa. Nhưng tất cả giải pháp trong đó chỉ là tình dục và tự tử. Hay tôi sẽ bỏ đi đâu đó thật xa một thời gian, lang thang như Toru sau cái chết của Naoko nhỉ ? Không! Tôi không còn thời gian nữa! Tôi cắt nó lại chồng sách. Và ngồi suốt đêm một mình. Ngày hôm sau đó, tôi đã bắt đầu khác đi mọi ngày. Tôi tìm tới thầy giáo của tôi và nói tới những sự khó khăn của tôi. Và thầy bảo sẽ dạy cho tôi từ đầu. Những bài căn bản nhất, những lý thuyết mà tôi không học trước kia. Trong khi tất cả mọi người trong lớp giải đề thi đại học, thì tôi tách ra một góc và học lý thuyết, giải bài tập căn bản. Cứ thế suốt hơn ba tháng tôi mới trở lại với xấp đề đại học.

Sau khi thi đại học về tôi lại lấy nó ra. Dường như là một bài học nữa với tôi. Rằng tôi không thể trông chờ mãi vào một thứ. Mà tôi phải tự tìm cách thức, đường đi cho mình. Tôi đọc nó lần nữa. Từng trang một, từng chữ một, suốt cả kỳ nghỉ trước khi lên đường, bắt đầu một

cuộc sống mới. Nó ở lại đó. Căn phòng tôi đã ngồi, đã khóc. Ở lại trên chồng sách cồng kềnh mà chưa bao giờ tôi có ý định dọn dẹp nó lại. Vì với tôi, cuộc đời mỗi con người, cũng như chồng sách của tôi, có thể đổ sập bất cứ lúc nào. Tôi đã mang theo nó sau lần về nhà đầu tiên. Vì cuộc sống thành phố khó thở quá. Và tôi cần nó thật nhiều. Hôm nay cũng thế. Tôi buồn. Và lại đọc Rừng Na Uy. Nhưng không phải để tìm cái gì trong đó nữa. Mà là để chúng tôi hòa vào nhau, cảm nhận nỗi đau của nhau. Tìm chút bình yên giữa Sài Gòn ồn ào. Cảm ơn nhiều lắm, Rừng Na Uy!

SÁCH - HỌ SĨ CHO TÂM HỒN

Trần Thị Thanh Diệu

01654514503

13950022@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502

Khoa Ngoại ngữ

Những nét vẽ bắt đầu tô lên cái “tờ giấy tâm hồn” của nhỏ... Từ cái thưở còn bé xíu xiu, lúc nhỏ chỉ vừa mới biết đọc chữ ê a, còn vấp vấp tới lui, nhỏ đã thích thú với những trang giấy có hình, có chữ, có cảm xúc, tâm hồn, có những câu chuyện thần tiên kỳ diệu, cái mà cha nhỏ cho nhỏ biết là Sách.

Nhỏ cũng lạ lắm, không giống những đứa bạn “nhí nhảnh” cùng trang lứa chơi đồ hàng, búp bê, xúng xính váy đầm, nhỏ chỉ ở nhà ru rú như một ẩn sĩ, rồi ôm lấy cái đồng truyện chữ, sách đủ thể loại mà cha nhỏ hay mua cho nhỏ mỗi lần đi công tác về, sung sướng mà ngẫm từng chữ. Cũng bởi tuổi thơ có đôi chút khác lạ mà tính cách, tâm hồn nhỏ được thứ mà nhỏ đã đọc về nên. Nhỏ cũng biết mộng mơ như bao cô gái khi ở tuổi thiếu niên, cái mà nhỏ mơ về không chỉ đơn thuần là những thứ xinh đẹp, một tình yêu lãng mạn mà nhỏ còn có cả một thế giới riêng cho mình, một thế giới mà ở đó tâm hồn nhỏ trải rộng khắp, bao trùm và kiểm soát tất cả cùng với những trang sách.

Nhớ có lần, nhỏ bị bạn chọc ghẹo, xa lánh vì nhỏ là con gái mà sao không thùy mị, nữ tính mà cứ lăm lũi, xuề xòa, mạnh mẽ như một thằng con trai với bộ óc chỉ có chữ và chữ, chẳng chơi với ai. Ngày hôm đó nhỏ buồn, nhỏ chỉ muốn khóc cho nhẹ lòng nhưng sách dạy nhỏ “nước mắt của nàng công chúa thực sự chỉ rơi vì hạnh phúc thực sự, không phải vì những thứ tầm thường”, vậy là nhỏ không khóc, nhưng khuôn mặt u sầu lại làm cha nhỏ thắc mắc. Cha nhỏ hỏi nhỏ và cứ thế dòng tâm sự vỡ òa, vậy là cha nhỏ dắt nhỏ đi nhà sách và mua cho nhỏ một thứ mà cha gọi “bí kíp võ công”, quyển sách “Đắc nhân tâm”. Nhỏ cũng chỉ mới học những năm cuối cấp 2 thôi mà, sao lại có thể hiểu được những thứ cao siêu như vậy nhỉ, nhỏ cũng tự hỏi khi cha đưa nhỏ sách. Cha dường như hiểu được điều đó, cha chỉ dặn nhỏ “hãy đặt vị trí của con vào những

điều sách nói như con vẫn thường làm”, nhỏ cũng ngỡ ngợ gật đầu và rồi cứ thế mỗi thứ dần thay đổi. Nhỏ đã có bạn để chơi cùng, bạn bè không còn chọc ghẹo hay xa lánh nhỏ nữa, nhỏ đã hòa đồng và vui hơn, nhỏ có nhớ hai câu sách đã kể: “Món quà có ý nghĩa nhất bạn có thể dành cho người khác là sự dễ chịu” (John C.Maxwell)” và “Tốt bụng là thứ ngôn ngữ mà ai cũng có thể nói được, và người điếc có thể thấu hiểu” (Christan Bavee). Có thể nói nhờ hai câu đó, nét vẽ xanh dương và hồng đang là màu chủ đạo cho tâm hồn nhỏ, thay cho chút xám, tím ban đầu. Sách là nơi nhỏ trút tâm sự mình vào, nhỏ có thể thức thâu đêm suốt sáng chỉ để đọc cho xong một quyển sách dày cộm, và đến cái tuổi “trái tim thốn thức”, sách nhỏ đọc là những truyện ngắn, dài đậm chất lãng mạn, yêu thương. Marc Levy - tác giả truyện ngắn mà nhỏ thích mê, sách hay vẽ màu đỏ, hồng mỗi lần nhỏ đọc câu chuyện tình yêu lãng mạn tác giả kể. Nhỏ thích truyện của ông không phải chỉ ở khía cạnh tình yêu đôi lứa, cái nhỏ thấy được sâu trong đó là những chân lý sống, một cá tính riêng, một bức tranh đầy màu sắc, một thế giới mà nhỏ thấy mình thuộc về.

Chắc có lẽ lúc ấy nhỏ đã đắm mình trong màu đỏ, màu hồng ấy nhưng rồi cuộc sống thực tại lại thay đổi làm bức tranh của nhỏ đang điểm tô bởi sách với những tông màu tươi sáng nhất, bỗng tối đen lại, nguệch ngoạc bởi biến cố. Cha nhỏ không còn ở gần nhỏ nữa, cái gia đình nho nhỏ thân thương mà nhỏ thường chọn là nơi thả hồn trong sách đã không còn. Người truyền cho nhỏ tình yêu với sách cũng đã rời xa nhỏ, tan vỡ lọ màu đen, hồn nhỏ nhuộm màu bi lụy. Và ở cái khoảnh khắc tưởng chừng nhỏ mất hết tất cả, con bạn thân nhất của nhỏ lại tặng nhỏ một thứ cũng giống như cha nhỏ từng làm - sách. Và người thầy, bậc thầy họa sĩ lần này là “Vượt lên số phận”, tại sao vậy, nhỏ thấy mình may mắn biết chừng nào. Nếu thứ nhỏ hay đọc lúc còn bé và là số nhiều trong kho sách của nhỏ chỉ là sách về thế giới xung quanh, bách khoa toàn thư, kiến thức phổ thông, truyện thiếu nhi thì tại các cột mốc quan trọng này, những cuốn sách “bậc thầy” đã làm thay đổi nhỏ, giúp nhỏ có đủ nghị lực mà sống tốt. “Con đường nào cũng có những chông gai, thử thách. Hãy biến những điều đó thành yếu tố tích cực để hành động, để tạo nên những biến chuyển tốt đẹp cho cuộc đời mình: Sau cơn mưa, trời lại sáng”, và bức tranh của nhỏ lại được điểm tô bằng màu xanh hy vọng, màu cam nhiệt huyết, nhỏ đã vượt qua cái đau thương, biến cố để mà trưởng thành hơn, mạnh mẽ hơn.

Sách nâng đỡ nhỏ không phải bằng cách kéo nhỏ dậy bằng tay, mà sách dạy cho nhỏ phải tự đứng lên bằng chính sức lực của mình, vững bước đi hơn trước, hướng về cái gọi là tương lai tươi sáng. Cái thói quen đọc sách ấy giúp cho nhỏ rất nhiều trong cuộc sống, sách dạy nhỏ, đồng hành cùng nhỏ trong suốt thời gian nhỏ bước vào đời, không kêu ca hay

cảm thấy phiền hà, sách vẫn luôn bên nhỏ. Người họa sĩ này vẽ nên cho nhỏ muôn vàn bức tranh đẹp có, buồn có, và rồi để nhỏ có thể tự vẽ nên con đường tươi sáng của mình.

Đêm về sách lại dẫn nhỏ đến với lớp học, với những câu chuyện... Gió vẫn thổi lá vẫn bay nghiêng ngả, cảm ơn đời cho ta gặp được nhau !!!

SÁCH TRONG TÔI

Nguyễn Thị Bảo Xuyên

0967084064

14124099@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141240A

Khoa Kinh Tế

Xã hội ngày càng phát triển, kéo theo đó vấn đề học vấn rất cần thiết cho con người ngày nay. Trước hết muốn có học vấn thì chúng ta phải đọc sách, và đã có câu “Sách: Người thầy giỏi - Người bạn tốt”. Không phải đơn giản mà người ta gọi sách như vậy. Vì thực sự sách đã mang lại cho ta rất nhiều lợi ích “Sách là kho tàng quý báu của di sản tinh thần nhân loại”.

Sách đã có từ rất lâu, để ghi chép lại cuộc sống, sinh hoạt, lịch sử... của ông cha ta ngày xưa. Trước kia muốn ghi chép lại người xưa đã ghi vào cái thẻ tre và nối chúng lại với nhau thành sách. Còn ngày nay với xã hội hiện đại sách được cải tiến rất nhiều về mẫu mã, cách trang trí, hình ảnh... rất đẹp mắt, làm cho ta yêu thích sách hơn.

Yêu sách chỉ một phần là do sách đẹp làm ta phấn khích khi cầm nó. Nhưng thực sự yêu sách thì ta yêu ở nội dung cuốn sách. Mỗi cuốn sách đều mang một thông điệp, một kiến thức riêng cho ta, đó chính là nghĩa vụ của sách. Từ nhỏ chúng ta đã được bố mẹ cho đến trường, bập bẹ các con chữ, sau này lớn dần lên thì sách cũng theo ta, theo ta từng chặng đường chúng trở nên quen thuộc như một phần không thể thiếu.

Mỗi ngày đều đặn chúng ta đến trường, học những điều mà thầy cô truyền dạy. Nhưng không ai là giỏi hoàn hảo chỉ nghe thầy cô giảng bài mà thông suốt. Vì thế muốn hiểu tốt hơn chúng ta phải đọc sách. Bản thân tôi - tuổi thơ tôi gắn liền với sách. Sáng ngồi trên ghế nhà trường nghe những lời thầy cô dạy, thế vẫn chưa đủ và muốn hiểu thông suốt hơn thì tối về tôi phải đọc thêm sách. Sách như người thầy của tôi, giúp tôi giải quyết những thắc mắc và kèm theo đó nó còn mang cho tôi sự hiểu biết về những kinh nghiệm, bài học của người đi trước. Nhà bác học Lê Quý Đôn: “mắt không rời sách, tay không rời cuốn sách”. Họ là những người rất giỏi nhưng họ vẫn đọc sách như một phần không thể

thiếu vì sách đã mang đến kiến thức cho họ. Vậy tại sao chúng ta lại không đọc sách ?. Trong khi sách là người thầy giỏi.

Sách không chỉ là người thầy giỏi mà sách còn là một người bạn. Một người bạn gắn bó với ta từ lúc chập chững biết đi cho đến khi ta đã biết thế nào là cuộc đời. Lúc còn nhỏ ta không khó bắt gặp bố mẹ dạy cho con các đồ vật, con vật xung quanh với những hình ảnh trong sách thiếu nhi. Từ đó, ta đã làm quen với sách, lớn dần lên học các cấp học thì sách cũng không thể thiếu. Chúng như người bạn tốt của ta, cho ta kiến thức, dạy ta được nhiều điều, ta đọc sách và hiểu sách như đang hiểu chính người bạn của mình vậy. Còn với riêng tôi sách đã gắn bó với tôi một quãng đường dài. Những lúc cùng tắm mưa, với những cơn mưa bất chợt, những lúc tôi buồn thì sách san sẻ cùng tôi. Đời học sinh mấy ai không ngủ gật, mượn trang sách mỏng ngủ trưa hè. Sách dạy tôi những gì tôi không biết, cho tôi kiến thức qua từng cấp học của tôi, đặc biệt hơn sách đã cho tôi thực hiện được ước mơ của mình là vào được trường đại học.

Nhưng không phải sách nào cũng là sách ta nên đọc. Bởi vì, hiện nay có quá nhiều sách. Nên không thể kiểm soát về chất lượng lẫn nội dung. Hay những nội dung khác nhau chúng ta không thể tổng hợp được kiến thức, rất khó cho người đọc. Không những thế còn có nhiều sách với nội dung không phù hợp, ảnh hưởng đến lớp trẻ. Vì thế, chúng ta nên chọn kỹ sách trước khi chọn nó làm người thầy giỏi cũng như người bạn tốt của mình. Với tình trạng số lượng sách hiện nay thì thay vì ta đọc nhiều sách ta nên đọc ít sách lại, đọc nhiều lần, để không chỉ biết mà ta còn nên hiểu nó. Đọc nghiền ngẫm ta sẽ biết thêm sau những lần suy nghĩ. Đọc một cuốn sách mười lần còn hơn ta đọc mười cuốn sách.

Bản thân tôi thì đọc không quá nhiều sách, riêng tôi thì tôi chỉ thích đọc những quyển sách nói về khoa học, thiên nhiên xung quanh, hay những cuốn đưa ra các bài học về cuộc sống... Một cuốn sách làm tôi tâm đắc nhất, nó làm thay đổi cách nghĩ trong tôi. Nó có tên “Đừng bao giờ từ bỏ ước mơ”. Cuốn sách đưa ra những câu chuyện về những người dũng cảm đối đầu với thử thách, nghịch cảnh cuộc sống và quyết không từ bỏ ước mơ, cuối cùng họ đã vượt qua và bay xa hơn với ước mơ của họ. Nên tôi nghĩ, vậy tại sao hoàn cảnh tôi đang cho phép mà tôi lại không có ước mơ để vươn lên. Hay không cố gắng đạt được ước mơ của mình. Tôi để cuốn sách vào đầu giường nơi tôi ngủ, để có thể đọc lúc nào khi tôi muốn, nó đã quá quen thuộc với tôi như “người thầy giỏi - người bạn tốt” của tôi vậy.

Đối với tôi sách quan trọng, là thầy là bạn lúc tôi biết bập bẹ chữ A, B. Tôi thiết nghĩ nếu một ngày không có sách thì sẽ như thế nào. Một khi không hiểu một vấn đề gì thì tôi tìm ở đâu. Tuy biết rằng xã hội ngày

càng hiện đại, mạng thông tin rất tiện ích nhưng chúng ta đâu phải, ở đâu, lúc nào cũng sử dụng máy tính. Nếu ta tiếp xúc nhiều với trang mạng máy tính thì cũng kéo theo nhiều hệ lụy như bị cận thị, hay những trang mạng xấu... Còn khi đọc sách giúp ta tĩnh tâm hơn và đọc nghiền ngẫm nhiều lần. Đó là đối với đọc giả, nhưng đối với những nhà khoa học thì lại càng nguy hại hơn nữa. Sách có thể lưu lại những sáng kiến phát minh có lợi cho xã hội, lưu truyền những kinh nghiệm sống, lịch sử - Sách là người thầy của thế hệ, nếu không có sách thì con người ta sẽ đi giạt lùi với trình độ.

Hiều được tầm quan trọng của sách nên ngày nay sách càng được bảo quản tốt hơn. Chúng được bảo quản ở thư viện và thư viện thì ngày càng cải tiến hơn. Mọc lên ngày càng nhiều các nhà sách để bày bán. Sách được sắp xếp gọn gàng, trang trí đẹp càng thể hiện được tầm quan trọng của sách.

Sách có mặt ở tất cả mọi nơi, trên tay của những cậu bé, cô bé, hay những cụ già nheo mắt đọc sách vì sách là người thầy giỏi của tất cả mọi người, không những thế sách còn là người bạn tốt, mang đến những điều tốt đẹp cho ta và theo ta trên quãng đường dài. Vậy tại sao chúng ta lại không đọc sách và gìn giữ sách cơ chứ.

SÀI GÒN YÊN VÀ YÊU

Bùi Tấn Hiển

01697977737

13110051@student.hcmute.edu.vn

ozilboyshort@gmail.com

Lớp 131103A

Khoa Công nghệ thông tin

Ai trong mỗi chúng ta đều có những xúc cảm nhất định về nơi mà mình vừa đặt chân đến, có thể buột miệng thốt lên rằng “Thành phố này sao mà tấp nập quá”, “Thành phố này cũng có vài khoảng lặng cho mình!”, hay “Miền quê này bình yên và thân thuộc quá!”. Với tôi, khi vừa đặt chân đến Sài Gòn trong kỳ thi Đại học hai năm ngoái, tôi đã tự dặn mình phải bắt đầu tìm hiểu và làm quen với Sài Gòn một cách nhanh nhất có thể. Và sách là phương tiện đầu tiên để tôi tìm hiểu.

Có rất nhiều bài viết nói về Sài Gòn, chỉ với vài thao tác đơn giản thì Google đã có thể tìm cho bạn hàng trăm nghìn kết quả, vấn đề là bạn có đủ kiên nhẫn để đọc hết hay không thôi. Nhưng cho đến khi tôi tranh thủ vài ngày nghỉ hiếm hoi sau kỳ thi Đại học đợt một, tôi lang thang vào nhà sách và ngay khi nhìn thấy cuốn sách “Sài Gòn yên và yêu” của tác giả Minh Đức, tôi hoàn toàn bị ấn tượng ngay, cứ như là cuốn sách ấy biết thôi miên hoặc tác giả Minh Đức đã phù phép vào đó vậy.

Tựa “Sài gòn yên và yêu” gọi cho bạn những gì ? Với tôi là một Sài Gòn luôn vận động và quay nhanh mỗi ngày, mỗi giờ nhưng cũng có một Sài Gòn rất khác, một Sài Gòn yên bình, luôn mang cho người ta một cảm giác gì đó nhẹ nhàng mỗi khi nghĩ về. Sài Gòn trong mắt những người trẻ và đam mê viết lách là một cô người yêu luôn gắn bó cùng để thực hiện ước mơ, để định hướng một con đường riêng cho bản thân. Nếu bạn không có dịp đến Sài Gòn, cuốn sách này sẽ giúp bạn khóa lấp nỗi niềm khao khát, còn nếu bạn quyết định chọn Sài Gòn làm điểm dừng chân tiếp theo trong cuộc hành trình của mình, cuốn sách này sẽ giúp bạn khám phá ra rất nhiều mặt của Sài Gòn.

Cùng với đó là một cái bìa đơn giản, như tranh cắt dán giấy của các em bé tiểu học nhưng có đầy đủ những gì mà Sài Gòn có. Là chợ Bến Thành lung linh trong nắng, là nhà thờ thấp thoáng vài cánh bồ câu và vài hạt mưa rào, là tòa nhà Bitexco và những tòa nhà cao tầng hiên ngang như muốn khẳng định rằng Sài Gòn rất phát triển, là khoảng xanh rì rào trút lá vào những ngày mưa và dịu mát tâm hồn người ta vào những ngày nắng. Cũng không thể kể đến những khoảng lặng của Sài Gòn, như cái cách mà chiếc xe đạp cũ kĩ nằm im lìm một góc nhỏ hay cái dòng sông êm đềm trải quanh thành phố. Đó cũng là đôi lời mà tác giả Minh Đức muốn nhắn nhủ đến chúng ta trong cuốn sách này.

Sài Gòn luôn chân thành và dang rộng vào tay chào đón những ai đến học tập, làm việc hoặc mưu sinh. Và có lẽ cảm giác đầu tiên khi đặt chân đến Sài Gòn luôn là một trong những cảm giác không thể nào quên trong mỗi con người. Với tác giả Minh Đức là cảm giác “Lạ lẫm và tươi mới. Thích thú và e ngại...” Tôi cũng vậy và tôi tin rằng ai cũng thế. Vì tác giả đã trải qua nhiều năm ở Sài Gòn, tác giả được Sài Gòn bao bọc, che chở hàng mấy năm trời thế nên việc đúc kết ra một câu giới thiệu ngắn gọn nhưng đầy đủ ý nghĩa không phải là chuyện khó. Sài Gòn như một cô gái duyên dáng dễ thương nhưng cũng có phần đỏng dảnh và lạnh lùng khiến bao người chết mê chết mệt. Và khi bắt đầu yêu cô gái ấy rồi, ta sẽ tìm thấy nhiều nét tươi mới nhưng rất lạ lẫm với những cô gái khác, ta cũng sẽ có cái cảm giác thích thú khi sánh bước đi cùng cô gái ấy và ngượng ngùng e ngại khi trao một cái nắm tay tình tứ mà có nhiều người dán mắt vào.

Đọc “Sài Gòn yên và yêu”, tôi bắt gặp hình ảnh mình ở đâu đó. Gã sinh viên năm nhất vừa chân ướt chân ráo lên Sài Gòn, gắn bó với Sài Gòn, nằm trong vòng tay của Sài Gòn mỗi ngày mà cứ nhớ nhớ thương thương về quê hương dấu yêu. Đã có lúc, tôi thốt lên rằng “Sao anh Đức viết giống cảm xúc mình quá!”, câu cảm thán có phần thừa thãi của kẻ khù khờ. Sao lại là cảm xúc của riêng tôi khi đó cũng là cảm xúc của bất cứ ai khi đặt chân đến Sài Gòn ? Tôi ích kỷ quá chăng ? Với Người quê ở phố, sẽ không khó để nhận ra một Sài Gòn hào nhoáng với dãy nhà cao tầng, với nhà hàng ăn uống sang trọng, với đường phố đèn sáng huy hoàng mỗi đêm để rồi bất chợt nhận ra Sài Gòn hiện đại là vậy nhưng cũng không bằng quê mình, nhớ lại cái thời bình dị của mình hồi còn ở quê, là đứng xem người ta đánh cá trước nhà, là sống vô tư mà không trăn trở nhiều.

Rồi những gánh hàng trong Người gánh từng góc quê luôn là những món ăn vật ngon không thể chối từ và cũng ở đó, ta sẽ thấy cuộc sống rất bình yên, là khi thấy niềm vui của người bán hàng khi gửi tiền về quê cho đứa cháu, là khi bán đắt hơn thường lệ, là khi họ gánh từng

món quà của quê không dễ gì có được đi khắp thành phố. Những quán Cà phê nằm bên lề phố luôn là một đặc trưng rất riêng của Sài Gòn, là những buổi sáng vội đi làm ghé vào quán cà phê nằm bên vỉa hè cho kịp, là khi muốn kiếm tìm cho mình một vài khoảnh khắc yên tĩnh, là khi thâm trầm nhớ thương chị chủ quán để rồi bàng hoàng khi thấy chị có người yêu hay đơn giản chỉ là vài lần lạc đường và rồi tạm ghé vào một góc nhỏ nào đó. Mùa mưa đang đến sẽ giúp chúng ta nhớ về thời tuổi thơ cời trần tắm mưa, tung tăng với đám bạn, lớn lên một chút là cảm giác e thẹn khi trời bất chợt đổ mưa và tạm nép mình vào góc hiên nhỏ cùng một cô gái. Và nếu thường xuyên ghé vào công viên ở khu trung tâm thành phố, bạn sẽ bắt gặp rất nhiều các câu lạc bộ tình nguyện kêu gọi bảo vệ màu xanh Trái Đất, cũng giống như khi đọc cuốn sách này, chợt nhận ra ta cũng có thể góp một phần nhỏ trong Hành trình trở thành những công dân xanh. Là câu chuyện cảm động của một chú bé tên Thiện lớp 2B ở mái ấm Ánh Sáng gửi đến các anh chị tình nguyện viên được tác giả ghi chép lại trong Thư gửi siêu nhân xanh. Hay cái cảm giác học giáo dục quốc phòng ở trung tâm quân sự kéo dài một tháng với biết bao kỷ niệm cùng biết bao người - lạ - thành - quen khác.

Bạn sẽ nghĩ thế nào khi bất chợt mở Facebook, vào danh sách mời kết bạn và thấy ba mình ở đó. Ba muốn kết bạn với tui sẽ giúp bạn thấy rõ hơn về tình cảm giữa hai người đàn ông với nhau trong gia đình, ở đó, người ba còn là một người bạn của chúng ta nữa. Còn đó những câu chuyện yêu đương của các bạn trẻ giữa đất Sài Gòn trong Thư mục “Kỷ niệm”, Nụ cười ấy sẽ trở lại, hay những lần Bàn thần giữa chợ, cảm xúc Ở thành phố nhộn nhịp, một góc nhìn khác về Sài Gòn khi tác giả đi qua nghĩa trang thành phố... Và còn rất nhiều tâm sự khác chúng ta nhận ra có mình ở đó mà “Sài Gòn yên và yêu” mang lại, chắc chắn bạn sẽ không phí thời gian đâu. Và đặc biệt cuốn sách này rất thích hợp với các bạn tân sinh viên, như chính tác giả đã viết: “Những cảm xúc vắn vơ trong tập sách này chắc sẽ không hợp để dành cho những tâm hồn đã thấm đẫm chất Sài Gòn trong máu thịt. Tôi muốn tặng cuốn sách này cho những ai vừa đặt chân đến Sài Gòn một tuần, một tháng, một năm... hoặc những người đang gần bó tuổi đôi mươi với nơi đây. Lúc mà cảm xúc dành cho thành phố này mới chỉ ở mức “tìm hiểu - làm quen”.

TRONG TÔI, SÁCH LÀ ĐỘC NHẤT

Nguyễn Thùy Vy

01698735937

13950109@hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa ngoại ngữ

Một lần, khi ngâm nga đọc một cuốn sách cụ thể có thể gọi đó là tản văn, ở đó có một câu làm tôi mãi khắc cốt ghi tâm, luôn nhắc nhở tôi mỗi lần cân nhắc giữa việc làm đẹp bên ngoài và tâm trạng tâm hồn bên trong. “Bỏ 500 ngàn mua chiếc đầm bây giờ là chuyện đơn giản với nhiều người, nhưng cầm một cuốn sách 100 ngàn thì chê đắt. Chuyện ăn ngon, mặc đẹp vẫn quan trọng hơn việc trông nom trí óc và tinh thần ? Rất nhiều người sau khi tốt nghiệp, ra trường đi làm thì mất thói quen đọc sách. Đọc sách là cách để thấu hiểu bản thân. Tinh thần khỏe khoắn thì con người sẽ sống và hiểu đời một cách khoáng đạt, bao dung”. Tôi - một đứa con gái, hẳn tôi cũng muốn diện cho mình những bộ cánh đẹp nhất, bắt mắt và thu hút mọi người. Tuy nhiên, đó không phải là niềm đam mê của tôi, “Sách” mới là thần tượng mãi mãi. Sách bên tôi mãi mãi, trường tồn bên tôi, tôi không vứt bỏ nó, nó vẫn bên tôi, sách là một người bạn trung thành, một người thầy tốt.

Cho dù xã hội ngày nay càng phát triển cao hơn, con người có thể tìm kiếm khai thác thông tin, kiến thức trong thư viện điện tử hay qua mạng Internet; thì sách vẫn không thể mất đi giá trị truyền thống lâu đời vốn có của nó, gắn bó với con người trong hàng ngàn năm lịch sử. Và cho đến tận hôm nay, sách vẫn là nguồn sống quý giá nhất mà không có món ăn tinh thần nào có thể sánh được. Sự thật rằng được cầm trên tay cuốn sách mình thích, được hít hà mùi thơm của giấy, được tỉ mỉ ngồi bao lại từng cuốn sách, vuốt ve để sách không bị cong, tìm mọi cách để nó không bị ố hay tránh xa các loại mọt, ắt hẳn là niềm yêu thích vô bờ bến, tôi có thể dành hàng giờ chỉ để xếp và ngắm những quyển sách mà tôi đang sở hữu cũng vẫn không cảm thấy nhàm chán. Sách bên tôi yên bình qua mọi ngày, như một người bạn đồng cảm và sẽ chia cảm xúc. Buồn tôi lấy nó ra đọc, lật đi lật lại, nghiền ngẫm mỗi câu nói, mỗi con

chữ. Thậm chí, tôi có thể cảm giác rằng lúc đó nó muốn nói với tôi rằng “Bạn của tôi ơi, bạn nhìn tôi đừng nhìn say đắm như vậy được không, như thế tôi sẽ không cầm lòng được khi bạn xa tôi đâu”. Khi ấy tôi lại vui, tự cười một mình rằng bạn mình sao mà dễ thương đến vậy, có thể nở lòng mà xa bạn sao. Thể loại sách mà tôi nguyện lòng đọc không bao giờ chán chính là tiểu thuyết, ngôn tình. Có thể nhiều người nói rằng tôi ngốc, tại sao không đọc những loại sách về kinh tế, sách kỹ năng, nghệ thuật sống, sách chuyên ngành, sách quản trị, lãnh đạo hay đại loại là sách về các doanh nhân nổi tiếng để qua đó mà học hỏi, làm giàu cho bản thân. Có thể tôi không thích đọc chứ không hẳn tôi ngốc. Đọc sách cũng cần có niềm cảm hứng, liệu những sách bạn không thích bạn đọc rồi bạn sẽ hiểu hay tiếp thu được bao nhiêu phần, có lãnh hội được một chút khái niệm mà những cuốn sách ấy đưa ra. Đối với tôi, sách là bạn mà bạn cần phải hợp nhau, tìm ở nhau được điểm chung, có cảm hứng cùng nhau, ấy mới thực sự là bạn. Sách kinh tế không phù hợp, bởi ngành tôi đang theo đuổi chẳng cần những khái niệm về kinh tế sâu xa ấy, sách kỹ năng dạy tôi như thế này, thế kia nhưng kỹ năng cần thực nghiệm, bạn chỉ đọc nhưng không vận dụng, há chẳng phải nó vẫn chỉ là con chữ trên trang giấy. Không nên quá tôn thờ sách về chuyện đời của danh nhân hay các tỷ phú, hãy đọc như đọc tiểu thuyết. Họ sống vào một thời kỳ khác, trong môi trường văn hóa/ kinh tế/ xã hội khác. Mỗi cuộc đời có những bài học riêng, rất khó mà áp dụng qua lại. Vì vậy, rập khuôn y như cách mà họ đã thành danh không đảm bảo 100% thành công mà có khi còn thành kịch cớm. Nhìn xem, bao nhiêu người cũng đọc sách về họ mà có mấy người thực sự ghi dấu ? Điều duy nhất có thể học từ những cuốn sách ấy chính là cách họ giữ vững ý chí trong suốt chặng đường. Ở đây tôi không nâng cao quá về thể loại sách tôi yêu thích, mà tôi chú trọng vào cách đọc sách sao cho tốt nhất, phù hợp nhất để lĩnh hội những kiến thức, những tâm tư mà sách truyền qua ta. Ngôn tình, tiểu thuyết dạy tôi như thế nào là cười thật to khi vui, khóc thoải mái khi buồn, biết những tâm tình, những hi vọng ái ố. Biết hòa mình vào nỗi lòng người khác, biết dạy tôi đang đây cảm xúc trong tim như thế nào, cho tôi hiểu thế nào là hiểu tâm tư một người, có thể an ủi, sẻ chia cùng nhau ra sao. Có thể nói một cách vui vẻ rằng nó giúp tôi có trang bị tốt nhất khi yêu, là vũ khí ngầm của tôi. Đó là cách mà người thầy ấy đã dạy cho tôi. Và cái gì cũng có hai mặt của nó, ngôn tình cũng vậy nếu bạn quá chìm đắm vào thế giới đó, quay mặt lại thì chẳng có ai bên cạnh bởi bạn luôn lấy tiêu chuẩn trong ấy để làm thước đo cho ngoài đời thật, và chuyện hư cấu thì sẽ khác rất nhiều. Vì thế đọc để lấy cốt yếu của nó, cách đối nhân xử thế trong đó chứ không phải chìm đắm mê muội trong cảm xúc ảo ấy. Và chính tôi đã làm được điều đó, thoát ra và trở về với thực tại sau khi gấp trang sách lại. Bên cạnh đó, các thể loại khác được cập nhật thường xuyên, tôi nhận ra rằng người

“Thầy tốt” của tôi ngoài dạy cho tôi những cảm xúc bên trong, vẫn phải bảo tôi nhận thức về kiến thức xung quanh. “ Sách mở rộng trước mắt ta những chân trời mới” - đúng vậy, mở rộng cả về tâm hồn và trí óc, không chỉ mãi trau chuốt một phần mà lãng quên đi nửa kia.

Hiện nay, tôi và bạn đang bị “mạng hóa” bởi thời đại thông tin đại chúng quá phát triển rầm rộ. Tôi cũng vậy, chỉ cần một cái điện thoại có thể tải ebook vừa thuận tiện lại không nặng nề là lựa chọn hàng đầu của tôi cũng như bất kỳ ai. Mạng Internet, bạn muốn tìm gì, đọc gì, xem hình ảnh như thế nào đều được mô tả trực quan trên đó, bạn chẳng phải mất công nghĩ ngợi hay tưởng tượng làm gì cho đầu đầu giống như sách. Tuy nhiên, liệu bạn có hiểu được tác hại của nó đang làm ảnh hưởng tới bạn, tôi và mọi người hiện nay. Nếu xét ví dụ, một quán cà phê sách chỉ có sách và một quán cà phê có wifi, chắc chắn rằng quán có wifi sẽ đông khách, ở đó mọi người cứ điện thoại mà bấm thôi. Biết rằng cái gì thuận tiện thì người ta sẽ ưa dùng, nhưng bạn hãy thử cảm giác trên tay nâng một quyển sách còn thơm mùi giấy mới, hít hà mùi ấy chắc hẳn sẽ thơm gấp vạn lần mùi của điện thoại với đầy mùi mồ hôi. Thêm vào đó, đọc sách giúp nâng cao năng lực ngôn ngữ, khả năng trau dồi vốn từ, biết sắp xếp và biểu đạt ý muốn một cách trôi chảy và nhuần nhuyễn nhất. Ở sách dạy bạn biết cách hình dung, giúp trí tưởng tượng phát triển, giải phóng trí óc khỏi những khuôn phép đã định sẵn. Không sách cũng giống như không ngôn ngữ vậy.

Tuy nhiên, đọc sách phải biết chọn lọc, không phải cái gì cũng vor vào mà đọc hết. Đọc kèm theo là suy nghĩ và hành động thực tế sẽ giúp bạn và tôi thêm thành công hơn, vững chãi hơn, không bấp bênh, biết khoan dung, cảm thông, tha thứ.

Sách lớn lên bên tôi, chỉ bảo tôi, khoan dung và sưởi ấm trái tim tôi. Đứng trước hàng ngàn đầu sách ở hội sách tôi chỉ có mong ước rằng có thể đem tất cả về làm thầy, làm bạn với tôi mãi mãi và mãi mãi.

LÝ DO TA CHỌN NGÀY SÁCH VIỆT NAM

Vũ Thị Cẩm Nhung
13950065@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại ngữ

Từ nhiều năm nay, chuyện người Việt ngày càng lười đọc sách là một thực tế không thể phủ nhận. Khi có ai hỏi một năm trung bình bạn đọc khoảng bao nhiêu quyển sách, mọi người thường ngập ngừng trong câu trả lời vì số lượng họ đọc quá ít, hoặc đọc chưa hết đã thôi nên khó mà ước lượng được. Vì thực trạng này, “Ngày sách Việt Nam” đã ra đời như một giải pháp cho việc đọc sách của nước ta vào ngày 21 tháng 4 hàng năm. Có lẽ đây là một tin vui đối với nhiều người ham đọc sách, cũng chính là cơ hội mới để nâng cao tầm văn hóa của các bạn vẫn còn thiếu tâm huyết với sách và việc đọc sách.

Sự thiếu nghiêm túc trong việc đọc sách đã làm cho nhiều người không thấy được ý nghĩa tồn tại của nguồn tri thức đáng quý này. Sách là nguồn kiến thức vô giá của nền văn minh nhân loại. Đồng thời sách cũng là kho tàng chứa đựng hàng ngàn năm lịch sử nước nhà, cũng như là phương tiện chuyển tải và đưa ta đến nền văn minh, lịch sử thế giới nhanh nhất. Chính vì lý do đó, ta có thể gọi sách là người thầy giỏi. Nhờ có sách mà con người có thể biết đến văn hóa, phong tục tập quán và quá trình phát triển của các dân tộc, các quốc gia từ thời cổ đại đến với xã hội văn minh hiện nay. Đúng là có thể việc đọc sách chưa đến mức báo động đỏ nhưng hiện trạng lười đọc sách là một thể vàng ở Việt Nam đặc biệt là giới trẻ, học sinh, sinh viên. Do xu hướng công nghệ hóa con người đã quá lạm dụng Internet để truy cứu những gì mình cần biết một cách nhanh nhất mà không cần tiền đề của nó. Thay vào đó, nếu mọi người đọc sách, ta không chỉ tìm ra câu trả lời cho mình mà còn có hướng nhìn nhận vấn đề bao quát hơn. Theo xu hướng ngày nay, ngoài hình thức sách in truyền thống để đáp ứng sự tiện lợi cho con người, các phương tiện sách điện tử đã ra đời và được mở rộng hơn. Đó cũng là những cơ hội vô cùng thuận lợi để mỗi người được tiếp cận với khối lượng tri thức khổng lồ ngày càng phong phú và nhanh chóng hơn. Nhiều người vẫn còn nghĩ việc đọc sách là một việc chán ngắt. Vậy tại sao họ không tự tìm cho mình một thể loại phù hợp với sở thích thì thường thức chúng

một lần. Giả dụ, con người sẽ thấy vui khi đọc truyện cười. Truyện cười cũng chính là một thể loại sách vì sau nụ cười tác giả thường ẩn ý một sự phê phán, châm biếm hay một ý nghĩa nhân văn giản nào đó. Hay khi đọc mẫu truyện như “Hạt giống tâm hồn” ta thường bắt gặp những mảnh đời bất hạnh nhưng cũng chính là những tấm gương bởi cách vượt qua rào cản cuộc sống. Như một hạt giống nhỏ nhoi nhưng vượt qua thời tiết, qua cơn trùng và vươn mình nảy lộc. Những bài học đó chính là kiến thức mà người thầy “sách” đã mang đến cho ta. Nếu con người có cơ hội đến trường, có thầy cô tận tình chỉ bảo là một điều quá tốt và cuộc sống còn tuyệt vời hơn biết mấy nếu ta có hẳn nhiều người thầy luôn ở quanh ta, luôn luôn cho ta tri thức khi ta sẵn sàng tìm hiểu họ. Có một câu nói rất hay từ một nhà văn Nga M. Gorki: “Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên, tôi tách khỏi con thú và đến tới gần con người, tới gần quan niệm về cuộc sống tốt đẹp nhất và về sự thèm khát cuộc sống”. Đối với M. Gorki, ông không học nhiều trường lớp nhưng lại có cái nhìn đa dạng và tinh tế về cuộc đời con người và những tác phẩm của ông lại được đưa vào nền giáo dục xưa và nay. Chính có lẽ vì tâm hồn ông quá giàu có, ông chính là nhân chứng sống cho người thầy “sách” vô tận của nhân loại.

Có vô vàn danh ngôn nổi tiếng về nguồn kiến thức rộng lớn của con người, nhưng tôi vẫn ấn tượng nhất là câu “Không có cách giải trí nào rẻ hơn đọc sách, cũng không có sự thú vị nào bền lâu hơn đọc sách” (M. Mông-tê-guy). Ngay bên bạn, sách không chỉ là người thầy giỏi mà còn là người bạn tốt của mọi người.

Gọi nó là người bạn vì nó có thể chia ngọt sẻ bùi, gắn bó với chúng ta ở mọi lúc mọi nơi và mua vui giải trí những khi rảnh rỗi. Khi buồn, bạn bè bạn rộn ai sẽ ở chơi với ta. Thay vì chọn những game điện tử, sao giới trẻ không chọn cho mình một quyển sách để chia sẻ. Sách sẽ đưa ta đến với toán học, văn học, đến cả giới thiên văn hay địa lý. Sách như cỗ máy thời gian của Đô-rê-mon đưa ta về lịch sử xa xưa và gọi mở những chân trời mới. Sách chở ta đến ghé thăm mọi miền đất nước, hết mảnh đất hình chữ S sách lại bay vòng quanh thế giới cùng ta, làm hướng dẫn viên du lịch với những địa danh ta chưa biết tới. Cũng giống như muốn có một người bạn thân, ta phải bỏ thời gian tìm hiểu và vui chơi cùng nhau, sách sẽ là người bạn thân cởi mở của những người chăm chỉ, vì không ai lại làm tri kỷ với những người thờ ơ với mình. Học sinh, sinh viên thường chọn sách theo thị hiếu tuổi trẻ thay vì những quyển sách triết lý thì vẫn gọi là tốt bởi vì mỗi người có một góc suy nghĩ khác nhau nên ta không nên phán xét sở thích của người khác. Tuy nhiên, có những người lại chọn sai bạn cho mình, đó là những sách bạo lực, nội dung không lành mạnh, rẻ mạt làm tha hóa chính mình, đó là điều đáng tiếc và

không nên. Con người muốn nắm bắt được tri thức cuộc sống thì phải biết quý trọng và chăm đọc sách. Chúng ta không những nên rèn luyện thói quen đọc sách hàng ngày để trau dồi tâm hồn mà còn phải chọn lọc những trang sách thích hợp với mục đích của bản thân.

Sách - người thầy giỏi, người bạn tốt - chính là yếu tố cốt lõi để hoàn thiện mỗi cá nhân. Vì vậy, việc đọc sách càng trở nên quan trọng. Thói quen tốt đẹp đó không chỉ nhằm nâng cao nhận thức về ý nghĩa to lớn và tầm quan trọng của việc đọc sách đối với phát triển kiến thức, kỹ năng và phát triển tư duy nhân loại. Vậy tại sao ta không cùng bắt đầu từ “Ngày Sách Việt Nam”, mỗi chúng ta hãy cùng chung tay vào việc kêu gọi, phục hồi và nâng tầm “văn hóa đọc” trong cộng đồng.

TÔI CHỌN SÁCH

Nguyễn Yến Nhi

01262885939

14124051@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141240C

Khoa Kinh Tế

“Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui
Chọn những bông hoa và những nụ cười
Tôi nhặt gió trời mời em giữ lấy
Để mắt em cười tựa lá bay”

Lời bài hát “Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui” của cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn bất chợt vang lên nơi căn gác trống của tôi. Tôi chợt nghĩ, vậy niềm vui của mình là gì nhỉ...? Tiếng thờ dài chợt thoát nhanh khi tôi tự đặt ra câu hỏi này. Ngày nào cũng thế, trên mảnh đất Sài Thành này cuộc sống của tôi vô vị như một chiếc cỗ máy. Ra khỏi nhà khi trời tờ mờ sáng và trở về khi trời đã sắp tối. Liệu rằng những ngày tháng sắp tới tôi cứ phải sống trong cảnh bận bịu, lo toan học tập rồi chuyện cơm áo gạo tiền như thế sao? Nhìn mấy nhỏ bạn chung phòng, tụi nó cũng như mình thôi! Nhưng may thay, trong tụi nó còn tìm được tí niềm vui từ cái laptop rồi facebook,... có đưa siêng tí nữa thì đi trà sữa hay shopping.

Đang suy nghĩ vẩn vơ, bỗng một tiếng “rầm” thật mạnh làm tôi giật mình. Ôi!! hình như chiếc giá sách đầu giường đã bị sập, nó đã quá cũ kỹ rồi, mà sách thì lại chất đầy trên đó gần chục cuốn. Lại thêm một tiếng thờ dài, thế là tối này mình lại có việc để làm rồi. Ngồi sắp xếp lại đồng sách... lặng thinh hồi lâu... tâm hồn của tôi bỗng nhảy lên vui sướng làm sao. Tôi đã tìm ra niềm vui cho mình rồi, từ đồng sách cũ cuốn “Đóa hồng tặng mẹ” cuốn sách mà tôi rất yêu thích từ năm lớp tám, tôi có thể đọc nó mãi mà không biết chán, tiếp tục sắp xếp tôi thấy thêm cuốn “Học tập cũng cần có chiến lược do một người chị năm cuối tặng, khi tôi là người có bài thuyết trình hay nhất về đề tài “Ước mơ của bạn trong tương

lai”. Rồi hàng loạt các tập truyện “Hạt giống tâm hồn”. Tôi cảm thấy mình thật hạnh phúc và may mắn khi tìm ra được thứ thú vui này, đó chính là sách chứ không phải những thứ xa xỉ mà mấy nhỏ trong phòng không thể thiếu.

Và hôm nay, điều mà tôi muốn chia sẻ chắc hẳn bạn cũng đã biết. Đối với tôi, Sách “Người thầy giỏi - Người bạn tốt”. Sách là niềm đam mê của tôi khi còn nhỏ, chúng tôi là đôi bạn thân không bao giờ tách rời nhau, tôi yêu đọc sách, thích trang trí kệ sách của mình, đặc biệt cứ mỗi ngày chủ nhật tôi lại vùi ba chỏ đến hiệu sách để chọn cho mình những cuốn truyện tranh thú vị nhất. Sau này khi lớn lên, một ít thay đổi về thể xác và tâm hồn cũng khiến cho sở thích chọn sách của tôi cũng thay đổi theo, tôi bắt đầu chọn cho mình những cuốn sách về cuộc sống, những câu chuyện mang tính nhân văn và nơi đây tôi nhìn ngắm cuộc đời mình qua những câu chuyện trải đời thật ý nghĩa. Lớn thêm tí nữa tôi trang bị cho mình những cuốn sách về các danh nhân nổi tiếng để học hỏi ở họ những kinh nghiệm thành công trong nhiều lĩnh vực như: Nick Vujicic là một nhà diễn thuyết truyền động lực người Úc gốc Serbia, khi sinh ra đã không có đủ tứ chi, nhưng vẫn thành công, sống vui, sống khỏe, hay là Steven Job một doanh nhân nổi tiếng của hãng Apple, Giáo sư Ngô Bảo Châu một nhà toán học đã nhận giải Nobel. Thật tuyệt vời những cuốn sách đó đã làm thay đổi tư duy của tôi, tôi biết đặt ra cho mình những mục tiêu lớn và phải hành động như thế nào để đạt được nó.

Nhưng có lẽ, mọi sự trong tương lai ít khi êm đềm như tôi mong muốn, thời gian cứ thế vô tình qua đi và cho đến bây giờ. Khi tôi phải rời xa quê hương đến với mảnh đất Sài Gòn nhộn nhịp này, dường như tôi đã bỏ quên người bạn sách nơi đâu đó trong ký ức.

Samuel Jonhson nói rằng : “Sách cũng giống như bạn hữu, nên ít và nên được lựa chọn kỹ”.

Đúng vậy, tôi đã tìm được bạn kể từ buổi tối dọn sách hôm đó, mọi thứ bắt đầu thay đổi và tôi tìm về ký ức cùng người bạn ngày xưa, nơi quê hương sông nước lại vỗ về bên tôi, không ồn ào, không đông đúc, không lung linh, không lo toan chuyện cơm áo gạo tiền. Còn nhớ khi xưa, mình thật vô tư, ngày nào cũng quần quýt trong vòng tay âu yếm của mẹ. Như cuốn “Đóa hồng tặng mẹ” của nhà xuất bản Trẻ, đã cho tôi thấy bóng dáng người mẹ ngày xưa. Lật từng trang sách, dáng mẹ dần hiện lên trước mắt tôi với chiếc áo vá đơn sơ, chiếc nón lá cùng với đôi quang gánh nặng trĩu trên vai, nổi cực nhọc như hằn lên khuôn mặt nhỏ bé của người mẹ Việt Nam, thế nhưng mẹ vẫn hạnh phúc bên những đứa

con của mẹ. Tuy mệt lắm nhưng mẹ vẫn luôn mỉm cười và bảo “Con của mẹ ngày mai muốn ăn gì nào?”.

Bên cạnh đó mỗi mẩu chuyện là một bức tranh mới lạ trong cuộc đời đầy ắp những cung bậc cảm xúc. Đọc “Đóa hồng tặng mẹ” tôi bắt gặp những cảnh đời, ôi sao thật bất hạnh khiến tôi đau lòng và đồng cảm với họ. Tôi trải lòng mình hóa thân vào những nhân vật trong chuyện, tôi chợt nhận ra rằng những trái tim đau khổ kia càng làm tôi thêm yêu cuộc đời, tôi muốn chia sẻ hơn, muốn cho đi mà đâu chỉ nhận riêng mình.

Sách thật là người bạn đồng hành cùng tôi, sẵn sàng bên tôi đau vui hay buồn và sau một ngày làm việc căng thẳng mệt mỏi. Sách không bao giờ biết bỏ rơi bất cứ ai thậm chí còn đem lại cho tôi cảm giác an toàn và bình yên mà không nơi nào có thể đáp ứng được. Thật vậy, trong thời đại công nghệ này nhiều bạn chọn cho mình những trò chơi điện tử xa xỉ, liệu chúng có đem lại cho bạn sự bình yên thoải mái hay không? Và lại còn ảnh hưởng đến suy nghĩ và sức khỏe của bạn. Những bạn khác thì chọn cho mình một thế giới ảo qua mạng internet liệu chúng có theo bạn đến suốt cuộc đời.

G. Fielding đã có câu nói rất hay: “Sách là người bạn tốt nhất của tuổi già, đồng thời cũng là người chỉ dẫn tốt nhất của tuổi trẻ”.

Thật vậy, khi về già thứ thú vui hòa nhã bổ ích nhất mà bạn chọn, đó chỉ có thể là sách, khi đó sách sẽ giúp bạn không còn cảm thấy cô đơn, trống vắng ở tuổi già nữa. Và sách còn là người chỉ dẫn tốt nhất của tuổi trẻ, vậy người chỉ dẫn là ai, đó là thầy và thầy cũng chính là sách.

Trên đời này có ba nơi cho bạn chọn để học đó là trường lớp, gia đình và xã hội. Thế nhưng tôi vừa mới nhận ra một nơi còn tốt hơn và tốt nhất để bạn học, nơi này đảm nhiệm được cả ba môi trường trên. Đó là sách, còn nhớ những ngày tháng đầu tiên khi mới bước chân lên Sài Gòn, tiếp xúc với môi trường mới tôi thấy mình thật nhỏ bé, tôi ngỡ ngàng như lão nông dân lên thành phố, tiếp xúc với những con người mới, cách học tập mới, phương tiện mới... thật sự tôi cần một chiếc phao cứu trợ, ai sẽ giúp tôi đây? Tôi nghĩ mình nên tìm đến người bạn sách thân yêu. Bất giác tôi nhận ra sách cũng giống như thầy vậy. Nói đến đây, mình xin gọi sách là thầy nha. Trong cuốn “Học tập cũng cần có chiến lược” của Joe Landsberger, thầy đã chỉ cho tôi cách tự học hiệu quả nhất, làm thế nào để có tinh thần trong học tập và làm sao để đạt được thành tích tốt trong môi trường Đại Học. Rồi cuốn sách “Làm chủ tư duy thay đổi vận mệnh” của tác giả Adam Khoo, thầy chỉ cho tôi cách thích nghi với cuộc sống mới, thầy đã củng cố tinh thần cho tôi rằng học trò của thầy hãy dũng cảm, tự tin và sáng tạo con sẽ đạt được những gì con mơ ước, thầy dạy

tôi làm sao có thể đứng lên và đứng thật vững khi lỡ vấp ngã trong cuộc sống. Ngoài ra nếu có thể, bạn hãy thử hỏi mấy tay học hành giỏi có tiếng trong trường xem. Làm sao nó có thể giải quyết cả đồng bài tập khó kinh điển mà tui sinh viên phải khiếp sợ ? Làm sao nó có thể đạt được điểm cao trong các kỳ kiểm tra ? Rồi tại sao suốt ngày nó cứ nhốt mình trong thư viện nhỉ ? Và chỉ có một câu trả lời duy nhất, rằng nó đang đọc và học những gì thầy dạy.

Nhưng thật đáng tiếc còn nhiều người đặc biệt là sinh viên hầu như đã lãng quên sách, họ không sao tìm được niềm vui từ sách, họ không đam mê sách thậm chí nhiều người còn quên đi sự tồn tại của sách. Nghĩ đến đây, tôi liếc nhìn sang mấy đứa bạn, đứa thì đang mãi mê trò chuyện với bạn bè trên facebook, đứa thì đang vò đầu bứt tóc do giải hoài một bài toán mà không ra, tệ hơn nữa có đứa vì chán quá đã đi ngủ từ rất sớm.

Tôi nghĩ mình phải hành động thôi, phải truyền ngọn lửa đam mê sách cho mấy nhỏ mới được. Ngày mai, tôi quyết định dậy thật sớm, chạy đến nhà sách tìm một cuốn có nội dung về truyền động lực đọc sách được mô tả một cách sinh động để tặng cho mấy nhỏ trong phòng. Và niềm hy vọng lớn nhất rằng tôi mong một ngày nào đó các bạn sẽ biết đến bài viết này, đọc được những tâm tư, hy vọng của tôi và các bạn sẽ quyết định chọn sách làm người bạn đồng hành trên chặng đường đời từ hiện tại cho đến mãi về sau.

Bỗng tiếng nhạc Trịnh vang lên trong căn phòng ấm áp của tôi một lần nữa.

“Mỗi ngày tôi chọn ngồi thật yên
Nhìn rõ quê hương ngồi nghĩ lại mình
Tôi chợt biết rằng vì sao tôi sống
Vì đất nước cần một trái tim”. Và Tôi chọn Sách.

CHUYỆN CON MÈO DẠY HẢI ÂU BAY (Luis Sepúlveda)

Nguyễn Thị Phúc

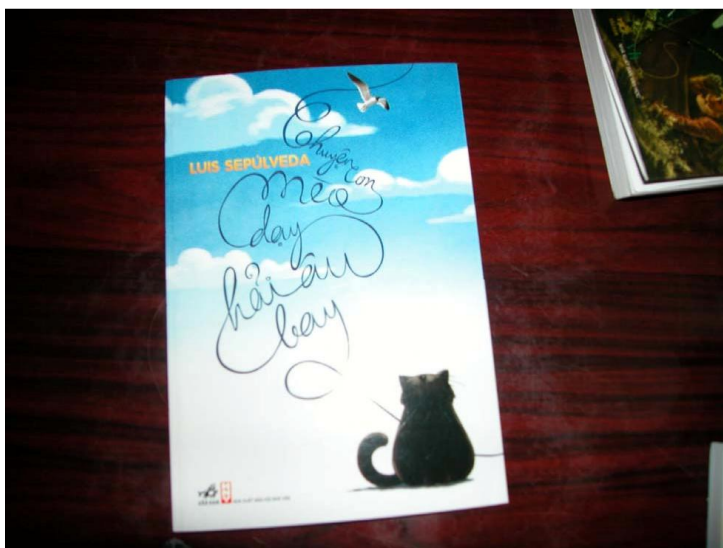
0963244651

12148032@student.hcmute.edu.vn

kimphuc512@gmail.com

Lớp 121482A

Khoa In & Truyền Thông

Sài Gòn 2015

Gửi em thân yêu,

Xin hãy luôn nhớ lời chị: **“Một cuốn sách hay trên giá sách là một người bạn, dù quay lưng lại nhưng vẫn là bạn tốt”.**

Bộn bề cuộc sống khiến đôi lúc chị quên đi những điều tươi đẹp quanh mình để rồi khi một mình ngồi đây, bên ly trà thơm mát và làn gió

từng trang sách, trái tim chị lại được một lần rộn lên những nhịp đập yêu thương.

“Chuyện con mèo dạy hải âu bay” - Ngay khi bắt gặp, cái tựa của truyện đã gây cho chị cảm giác tò mò muốn lần giở ngay từng trang sách để tìm nguyên nhân của nghịch lý “mèo dạy hải âu bay” và rồi chị bị cuốn ngay vào câu chuyện như bị cuốn vào một luồng lốc xoáy, không thể nào cưỡng lại được.

Trong hành trình trở về phương Bắc, cô hải âu Kengah bị nhấn chìm trong váng dầu - thứ chất thải nguy hiểm mà những con người bí mật xấu xa đã đổ ra đại dương. Con người chúng ta có lỗi khi đang dần huỷ hoại chính môi trường sống của mình và phải chịu trách nhiệm về hành động đó em ạ. Với nỗ lực đầy tuyệt vọng, cô bay vào cảng biển Hamburg và rơi xuống ban công nhà con mèo mun to đùng, mập ú, Zorba.

Trong giây phút cuối cùng của cuộc đời, cô sinh ra một quả trứng và yêu cầu con mèo mun thực hiện ba lời hứa tưởng chừng như không thể đối với loài mèo: *“Không ăn quả trứng. Chăm sóc cho tới khi nó nở. Dạy cho con hải âu bay”*.

Thật tuyệt vời, lời hứa của Zorba trở thành trách nhiệm của toàn bộ loài mèo trên bến cảng; bạn bè của Zorba bao gồm ngài mèo Đại Tá đầy uy tín, mèo Secretario nhanh nhẩu, mèo Einstein uyên bác, mèo Bốn Biển đầy kinh nghiệm đã chung sức giúp nó chăm sóc Lucky - con chim hải âu non.

Chị rất thích câu nói này của Zorba: *“...Chúng ta chưa từng phủ nhận khi nghe con nói con là mèo, bởi điều đó an ủi chúng ta rằng con muốn giống chúng ta, nhưng con khác với chúng ta và chúng ta vui với sự khác biệt đó.*

...

Thật dễ dàng để chấp nhận và yêu thương một kẻ nào đó giống mình, nhưng để yêu thương ai đó khác mình thực sự rất khó khăn, và con đã giúp chúng ta làm được điều đó. Con là chim hải âu, và con phải sống cuộc đời của một con hải âu. Con phải bay...”

Lúc Zorba nói với Lucky câu này, chị thấy nó thật là oách, thật xứng đáng là “má vĩ đại” của con hải âu non. Zorba nói không sai. Đây thực sự là một triết lý ấy chứ. Và chị thấy khâm phục chú, khi đã chấp nhận yêu thương một kẻ khác giống loài mà không đòi hỏi nó phải thay đổi giống mình. Tình yêu thương ấy thật trong trẻo, chỉ đơn giản là chấp nhận và trao đi.

Có một nghịch lý là lời hứa rất dễ để thốt ra, nhưng lại rất khó để thực hiện. Hãy tìm đọc câu chuyện này em thân yêu của chị nhé. Đọc xong nó không biết liệu em có cân nhắc hơn trước khi mở miệng ra hứa một điều gì đó không ? Và một khi đã hứa thì em sẽ dùng bao nhiêu phần trăm khả năng của mình để biến chúng thành sự thực ? Bản thân chị thì mong rằng trong tương lai, mỗi khi hứa với ai điều gì, chị sẽ nghĩ về Zorba - về con mèo mun to đùng, mập ú cùng sự tận tâm và lòng nhiệt tình của nó khi dạy cho chú chim nhỏ tập bay...

Dù thế giới ngoài kia có biết bao nguy hiểm rình rập đe dọa hay những nỗi sợ thất bại, thì em hãy can đảm bay lên vì trong cuộc đời “*sẽ có rất nhiều lý do để hạnh phúc. Một trong những thứ đó là nước, thứ khác là gió, thứ khác nữa là mặt trời, và đó luôn là món quà đến sau những cơn mưa*”. Mèo Zorba đã nói như vậy để trấn an hải âu con khi nó oà lên khóc sợ hãi trước cơn mưa bão. Zorba có được những cảm nhận đó vì nó từng trải qua những nỗi sợ hãi khi lén bò ra khỏi cái giỏ an toàn hồi còn nhỏ, can đảm khám phá cuộc sống đầy rẫy thử thách bên ngoài để cuối cùng nghiệm ra một điều quý giá “*Chỉ những kẻ thực sự dám thì mới có thể bay*”.

Và em của chị có tin câu chuyện cảm động đầy tính nhân văn giữa cộng đồng mèo, hải âu và con người này sẽ giúp trái tim dù băng giá đến đâu cũng bị tan chảy bởi tia sáng và sự ấm áp của tình người không ?...

SÁCH - NGUỒN TÀI NGUYÊN VÔ TẬN

Nguyễn Thị Nguyệt Linh

0968493022

13950048@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại ngữ

Từ bao đời nay chúng ta vẫn thường biết đến sách như là một kho tàng kiến thức của nhân loại, là nơi mà ông bà ta tích lũy biết bao kinh nghiệm cho thế hệ đời sau, chính vì thế mà việc đọc sách thực sự có ích cho mỗi người, nó chính là người thầy của nhân loại, đồng thời cũng là người bạn gần gũi của chúng ta sau những giờ làm việc căng thẳng. Hiểu được tầm quan trọng của việc đọc sách, ngày hội sách Việt Nam 21/04 đã ra đời để khuyến khích nhiều người đọc sách hơn.

Sách chính là nơi ghi lại, lưu trữ những hiểu biết đồng thời cũng là nơi chứa đựng bao suy nghĩ trong tâm hồn con người. Là nguồn kiến thức vô tận của nhân loại. M. Gorki đã từng nói: “Hãy yêu quý sách vì đó là nguồn gốc của mọi tri thức.” Người thầy giỏi tức là người truyền đạt kiến thức, dạy ta nhiều điều hay lẽ phải. Bạn tốt chính là những người luôn bên ta mỗi khi vui buồn cùng chia sẻ bao nỗi niềm tâm sự. Ta không thể phủ nhận tầm quan trọng của sách đối với cuộc sống hàng ngày của con người, nó chính là thức ăn tinh thần của nhân loại, là nguồn sống nuôi dưỡng tâm hồn mỗi người.

Ta vẫn biết đạo lý tôn sư trọng đạo của người Việt Nam, chính vì thế sách cũng được con người Việt Nam tôn trọng hơn cả. Ta có thể học ở trường bởi các thầy cô qua những kinh nghiệm họ đã trải qua trên giảng đường cũng như là kiến thức chuyên môn của họ, thế nhưng những kiến thức đó ở đâu ra, không đâu khác chính là từ những quyển sách quý. Con người có thể tìm hiểu vạn vật thông qua những trang sách nơi đúc kết bao kinh nghiệm ngàn đời. Từ bao đời nay muốn mở mang kiến thức con người ta thường kiếm tìm đến sách - nguồn đáng tin cậy nhất. Chính nhờ sách mà giúp chúng ta hiểu biết hơn về nhiều các lĩnh vực chẳng hạn như vì sao Trái Đất quay, các hiện tượng nhật thực, nguyệt thực, biết về thời kỳ đấu tranh gian khổ của quân và dân ta, các tác phẩm văn học vĩ đại

của đại thi hào Nguyễn Du, hay là các công trình vĩ đại của thế giới như Vạn lý trường thành,... Là một sinh viên việc tìm kiếm các tài liệu trên những quyển sách thật sự rất cần thiết cho mỗi người trong các công trình nghiên cứu khoa học, giảng viên là người hướng dẫn cho ta nhưng trên tất cả chúng ta vẫn rất cần đến “sư phụ” đó chính là những quyển sách. Việc tìm kiếm nguồn sách đáng tin cậy để đọc không phải là một điều dễ dàng đối với mỗi một sinh viên, thư viện là một trong những kho tàng chất chứa nhiều trong những quyển sách hay nhất đòi hỏi mọi người cần phải có thời gian khai thác tận dụng tối đa nhất có thể.

Không chỉ là một người thầy giỏi, sách còn là một trong những món ăn tinh thần của nhiều người sau những giờ làm việc căng thẳng, đây cũng là nơi gửi gắm những tâm tư tình cảm chia sẻ với mọi người đâu đó để có thể gặp được sự đồng cảm sẻ chia, chẳng hạn như những cuốn sách “Hạt giống cho tâm hồn”, hay là những thể loại mang lại tiếng cười như là những quyển truyện tiểu lâm, những cuốn truyện cổ tích thú vị, cái thể loại mà khiến tôi phải mê tít từ lúc mới biết đọc chữ. Ngoài ra, sách đồng thời cũng là nguồn động lực giúp ta vươn lên trong cuộc sống hay, những trải nghiệm của cuộc đời một người được gửi gắm vào đó giúp ta hiểu hơn thế nào là cuộc sống, hoặc giúp ta tìm ra được những phương pháp học tập thế nào cho đúng đắn. “Tôi tài giỏi bạn cũng thế” của Adam Khoo là một cuốn sách cực kỳ hữu ích cho những ai chưa tìm ra được phương pháp học tập cho mình cũng như là một nguồn động lực giúp cho các bạn vươn lên trong học tập.

Sách chính là dòng sông bù đắp phù sa cho tâm hồn mỗi người, thế nhưng trên thị trường hiện nay xuất hiện không ít những cuốn sách xấu, tức là những cuốn sách chứa nội dung dung tục, tầm thường, không chính xác, xuyên tạc các sự việc không đúng với bản chất của nó, không phù hợp với thuần phong mỹ tục của cuộc sống con người, chính vì thế việc đọc những cuốn sách này có thể khiến ta có những suy nghĩ lệch lạc về cuộc sống từ đó có những hành động không đúng đắn, thế nên mỗi người cần kiểm cho mình những cuốn sách tốt, tìm hiểu thật kỹ trước khi lựa chọn một cuốn sách để đọc.

Việc đọc sách có vai trò rất quan trọng trong cuộc sống con người, với sự phát triển của xã hội ngày nay đòi hỏi mỗi người phải không ngừng đọc sách, trao dồi kiến thức xã hội lẫn chuyên môn đặc biệt là thế hệ trẻ, thế hệ đang nắm giữ tương lai vận mệnh đất nước. Hãy tìm đến sách - nguồn tài nguyên vô tận.

SÁCH - MỘT CHÂN TRỜI RỘNG MỞ

Nguyễn Hồng Linh

13950045@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Nhắc đến sách ta có thể nghĩ ngay đến tri thức. Quả thật, sách là một kho tàng tri thức vô tận của nhân loại. Một cuốn sách hay không những đem lại cho ta kiến thức mới mà còn hun đúc nơi tâm hồn ta một nhân cách sống cao đẹp. Với mục đích tôn vinh giá trị của sách và đề cao văn hóa đọc, ngày Sách Việt Nam lần I (21/4/2014) đã được tổ chức một cách thiết thực và đầy ý nghĩa trên phạm vi cả nước. Năm 2015 này, các cấp chính quyền địa phương cùng với bộ Giáo dục và Đào tạo sẽ tổ chức hàng loạt các hoạt động ý nghĩa nhằm khuyến khích và nâng cao sự nhận thức của cộng đồng về ý nghĩa và tầm quan trọng của việc đọc sách.

Thật không sai lắm với những ai đã quyết định chọn sách là người bạn tri âm tri kỷ. Nhịp sống hối hả ngày nay đã đẩy chúng ta vào biết bao bộn bề, toan tính. Có những lúc ta dường như ngã quỵ và bị bóp nghẹt bởi sự đố kỵ, ganh đua, nhỏ nhen, ích kỷ. Cuộc sống vật chất là thế đó, nó khiến tâm hồn con người ta dễ dàng trở nên khô cứng, héo úa. Những lúc thế này, một quyển sách nhẹ nhàng hay một cuốn tiểu thuyết lãng mạn, với những tình tiết rất đời thường sẽ tâm sự cùng ta, đồng cảm và xoa dịu những nỗi đau dày xéo trong lòng. Những lúc cảm thấy cô đơn, tuyệt vọng, tôi thường tìm đến với “Hạt giống tâm hồn”, nơi tôi tìm thấy những câu chuyện rất đời bình dị nhưng chân thật và đầy nghị lực của những vĩ nhân cũng như những mảnh đời thầm lặng. Khi ấy, tôi như tìm thấy chính cuộc đời tôi, tìm thấy những động lực thúc tôi sống và mạnh mẽ tiếp tục hành trình trên những lối đi mới.

Sách còn được công nhận là một bậc thầy thông thái, uyên bác và đầy kiên nhẫn. Một người thầy giỏi là một người biết học viên của mình cần gì và nên cần gì. Chúng ta có thể học được rất nhiều điều bổ ích qua những va chạm thực tế. Cuộc sống thực tế có thể dạy cho ta biết đứng lên sau những lần vấp ngã, nhưng một cuốn sách hay còn có thể dạy ta làm thế nào để đi mà không ngã hoặc ngã mà không đau, bởi lẽ sách là kết

tin những bài học giá trị của cuộc sống. Hơn thế nữa, sách còn cung cấp cho chúng ta một lượng kiến thức vững vàng làm hành trang bước vào đời. Thật vậy, có những người không cần qua một trường lớp nào, họ chỉ tự học, tự mày mò nghiên cứu cùng những cuốn sách bổ ích, thế nhưng lại rất thành công trong cuộc sống, thành công cả về vật chất lẫn tinh thần. Sách là công cụ hữu hiệu để phổ biến và lưu truyền tri thức. Mặc dù ngày nay những phương tiện hiện đại và công nghệ thông tin phát triển mạnh mẽ, thế nhưng vị trí vẫn được khẳng định và sách vẫn đóng một vai trò vô cùng quan trọng trong cuộc sống của chúng ta.

Thế nhưng giữa một thế giới sách bao la ấy, ta phải biết xác định và tìm cho mình những quyển sách thật giá trị, thật phù hợp với bản thân, bởi vì không phải sách nào cũng mang những nội dung tốt. Chính vì thế mà việc chọn lọc sách cũng là một khâu cực kỳ quan trọng. Chúng ta có thể tìm và đọc sách của những tác giả uy tín, hoặc đơn giản hơn có thể vào thư viện địa phương hoặc trường học để tìm cho mình những “người bạn”, “người thầy” thật sự tốt.

Theo thông tin hiện nay, thư viện trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh đã và đang tổ chức các hoạt động bổ ích dành cho cán bộ viên chức, các sinh viên, học viên đang theo học tại trường. Thư viện có một kho tài liệu số trên website của thư viện giúp các bạn sinh viên dễ dàng tìm kiếm tư liệu tham khảo, tài liệu, giáo trình học tập. Ngoài ra, thư viện còn thường xuyên tổ chức các quầy sách giảm giá, chương trình trao đổi sách, tạo điều kiện thuận lợi nhằm khuyến khích phong trào đọc sách cho sinh viên toàn trường. Và gần đây nhất, thư viện đã phối hợp với các bộ phận, phòng ban của trường thiết kế không gian đọc sách thân thiện, thoáng mát dành riêng cho các bạn học sinh, sinh viên. Công trình này tạo điều kiện thuận lợi, tạo môi trường tốt để các bạn sinh viên phát huy tối đa khả năng tự học, năng lực làm việc nhóm.

Sự phát triển ngày càng cao của xã hội hiện nay đòi hỏi mỗi người phải tự nỗ lực nâng cao năng lực của bản thân. Sách chính là công cụ hữu hiệu nhất, sách hỗ trợ và khơi nguồn cảm hứng nơi mỗi chúng ta, giúp chúng ta mở mang kiến thức và hoàn thiện nhân cách. Nếu như mỗi chúng ta biết tự tạo cho bản thân mình thói quen đọc sách, biết lựa chọn sách phù hợp thì không chỉ nâng cao năng lực cá nhân mà chúng ta còn đang góp phần rất lớn trong công cuộc xây dựng và đổi mới đất nước, vì một dân tộc muốn lớn mạnh phải lấy tri thức làm nền tảng.

SÁCH CHO TÔI NHỮNG ƯỚC MƠ

Huỳnh Thị Nhung

01635294044

14116113@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141161C

Khoa Công nghệ Hóa học Và Thực phẩm

Như chúng ta đã biết sách là một nhu cầu không thể thiếu đối với đời sống ngày nay, đặc biệt là trong thời kỳ thế giới đang phát triển về công nghệ thông tin thì việc đọc sách là một khái niệm đang ngày càng bị quên đi. Và lợi ích từ việc đọc sách rất to lớn, nó không chỉ mang đến cho chúng ta một kho báu kiến thức quý giá mà còn mang lại rất nhiều lợi ích khác không chỉ về vật chất lẫn tinh thần. Vậy bạn có cảm nhận như thế nào về việc đọc sách. Sau đây hãy chia sẻ vài phút của bạn cho tôi để cùng tôi đi đến những cảm nhận về việc đọc sách của riêng tôi nha các bạn!

“Sách” khi nghe tới nó tôi có thể quên đi tất cả mọi sự cực nhọc, khó khăn trong cuộc sống. Bởi vì ngay từ nhỏ tôi đã có một tuổi thơ của một đứa con miền quê nên hình ảnh sách làm một thứ gì đó không thể thiếu trong tuổi thơ tôi, cũng như hiện tại. Nó đã trở thành một thói quen, từ khi nào nó đã nuôi lớn tâm hồn tôi, giúp tôi vượt qua khó khăn, vất vả trong cuộc sống. Tôi biết đến sách từ những văng a do bà kể tôi nghe, những bài thơ dân gian lưu truyền lại của ông cha ta bao đời nay mà mẹ ru tôi ngủ, cũng chính vì vậy mà tôi rất thích đọc sách của chú Nguyễn Nhật Ánh, một nhà văn đã nuôi lớn biết bao tâm hồn những đứa trẻ mới lớn, sắp bước vào cuộc đời chông chênh, lạc lõng kia. Chú Ánh chuyên viết về truyện tuổi thơ, miền quê nghèo mà mang đầy chất, ý vị trong cuộc sống. Chẳng hạn, khi bạn cầm trên tay cuốn truyện “Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh” bạn sẽ bị lạc vào một thế giới của tình yêu trong sáng của những đứa trẻ mới lớn và đâu đó tôi có thể bắt gặp lại hình ảnh mình qua đó, quay về tuổi thơ của mình để đâu đó tôi còn có một phút mà ngẫm lại cái tuổi thơ đã trôi qua của mình, để bây giờ qua những trang sách ấy tôi có thể tìm lại mình, tìm lại cái tuổi thơ cũng lợi suất, cũng ngấm hoa, mơ màng như bao đứa trẻ khác rồi mai đây lớn lên khi nghĩ về

tuổi thơ đó, nghĩ lại mình cũng có một thời đẹp, mơ mộng về một tương lai như thế nào ? Suýt quên đi, nhưng sách đã làm tôi chợt nhớ rồi in trong tâm trí tôi “màu vàng của mây đầy, tuổi thơ vàng của mây đầy” các bạn à. Hạnh phúc lắm khi cầm trên tay những cuốn truyện mới toanh mà mãi nuôi heo mãi mới mua được, rồi từng ngày những cuốn truyện ấy đã làm tôi có một sở thích đọc sách từ bao giờ mà tôi không hề hay biết. Không chỉ là đơn giản đọc sách mà qua mỗi quyển sách tôi còn học được biết bao nhiêu điều mà tôi nghĩ cho dù có bỏ ra bao nhiêu tiền chưa chắc tôi có thể mua được nó. Bạn có biết không, khi mà lúc tôi gặp khó khăn nhất thì chính những cuốn sách đã cứu tôi, “Đời ngắn đừng ngủ dài” của Robin Sharma đã giúp một đứa sinh viên năm nhất, mới bước vào ngưỡng cửa đại học còn xa lạ biết bao nhiêu điều suýt bị đánh mất đi cái gọi là đam mê, tâm huyết mà nó đã nuôi, ấp ủ trong mười hai năm đèn sách rằng nó sẽ thành công sẽ kiếm được nhiều tiền để giúp cha mẹ nó bớt khó khăn trong cuộc sống, một đứa luôn mong mỗi được về nhà, được ăn cơm quê đầy mùi “khét” do mẹ nó nấu trên củi hồng mà từng chiều mẹ nó đốn củi về và nó đã hoảng hốt nhận thấy mình trong đó rằng những ngày tháng vừa qua nó đã đánh mất quá nhiều thời gian phung phí để thực hiện ước muốn ấy. “Đời ngắn đừng ngủ dài” là một cuốn sách viết về nhiều bài học trong cuộc sống, nếu bạn biết suy ngẫm và vận dụng tốt những điều trong đó nói và tôi tin chắc bạn sẽ thành công trong cuộc sống, bởi vì nó quá hay, quá gần gũi trong cuộc sống chúng ta về những con người muốn thành công, những con người muốn sống cuộc sống khác với những người còn lại và theo thống kê thì những người như vậy chỉ chiếm khoảng năm phần trăm. Thật vậy, đời ngắn lắm đừng có ngủ dài nha mọi người, bạn chỉ sống có một lần vậy thì hãy sống sao cho đúng nghĩa được gọi là sống, hãy luôn là chính mình như tác giả Robin nói đến “Thế thì hôm nay bạn có là chính mình ? Hãy tự hỏi. Bởi vì, không còn lúc nào thể hiện chính mình tốt hơn lúc này. Tôi nhớ đến lời của triết gia Herodotus: “Thà chấp nhận rủi ro phải gánh chịu một nửa chuyện xấu mà ta từng dự đoán trước, còn hơn giữ mãi sự vô danh hèn nhát vì sợ những điều xấu có thể xảy ra” nhờ đọc được câu nói đó nó đã giúp tôi có thêm động lực để chinh phục mọi điều trong cuộc sống hơn đó các bạn ạ. Không chỉ dừng lại ở đây, khi bạn đọc tới những trang tiếp theo thì sách như mở ra cho bạn một tương lai tươi sáng hơn, về một kho báu bí quyết thành công được tác giả gửi lại trong sách về cách đón nhận khó khăn để chào một ngày mới trở thành một người lãnh đạo tốt. Và biết đâu sau này nhờ những cuốn sách như vậy mà những con người chúng ta có thể tìm đường hướng đi cho chính mình hơn thì sao. Vậy thì bây giờ tại sao các bạn không đứng dậy và tìm cho chính mình một cuốn sách hay để đọc, hãy đi đến những hội sách để chớp lấy thời cơ đang đặt trên những kệ sách “vàng”, thành công và những cơ hội đang đợi bạn ở đó,

hãy tạo cho mình một thói quen đọc sách, bởi vì việc đọc sách không bao giờ là thừa cho mỗi con người muốn hội nhập vào cuộc sống năng động như ngày nay, hãy mở lòng mình ra và để sách là người bạn dẫn bạn đi đến những thú vị mới mà chỉ sách mới có, bởi vì sách: “Người thầy giỏi - người bạn tốt” của mọi người chúng ta.

HÃY CHĂM SÓC MẸ

Huỳnh Ngọc Vân

0937532508

huynhngocvan1702@gmail.com

Lớp 13BM2

Trung tâm Hợp tác Đào tạo Quốc tế

Trong rất nhiều áng văn viết về gia đình từng đọc qua, tôi cảm động tới ám ảnh với cuốn sách *Hãy chăm sóc mẹ* của Shin Kyung-sook, nữ văn gia Đại Hàn.

Trong bối cảnh xã hội Hàn Quốc có sự chuyển dịch từ nông thôn ra thành thị, một câu chuyện huyền hoặc của những đứa con đi tìm người mẹ bị lạc nơi ga tàu điện đã diễn ra, dẫn dắt đến một cuộc hành trình kếp cho anh em nhà *Hong* với nhiều thôi thúc, pháp phông qua từng ngày đi cùng khắp những con đường tìm mẹ. Song song đó là chuyến du hành trong tâm thức, làm sống dậy những mảng ký ức riêng tư về mẹ của từng người con. Để rồi một dòng chảy đã chọn rợn hình thành đan xen giữa quá khứ và thực tại, bóng hình người mẹ ẩn hiện trong dòng hồi ức ấy với tất cả chân phương, dung dị, cả đời bà là một sự quên mình, cho tới ngày lạc khỏi cái nắm tay của chồng ở sân ga...

“*Hãy chăm sóc mẹ*” đã khắc họa lại cuộc sống gia đình với những nếp sinh hoạt gắn liền với phong tục tập quán lâu đời của một nền văn hóa xa xôi. Xuôi dòng thời gian, tuổi thơ người mẹ không được đi học, và cũng không biết đọc, đến khi lập gia đình, bà phải gánh chịu những thành kiến của người chị dâu, chồng ngoại tình và từng một mình vượt cạn... Cuộc đời đi qua bề dẫu với một chuỗi tháng ngày cam chịu lầm lũi, thế nhưng trái tim người mẹ chưa bao giờ tàn lụi, bà yêu từng đứa trẻ của mình theo những cách rất riêng. Trong những mảnh ký ức được chấp vá, bà là người mẹ có phần thiên vị, cục cằn và khó chịu, nhưng cũng chính bà là người miệt mài dõi theo cuộc đời của từng đứa con khi trưởng thành với tất cả dịu dàng và bao dung.

Người mẹ không hề được ca tụng như một vị thiên sứ toàn thiện, bà chỉ là một người bình thường, với những cung bậc cảm xúc rất người,

như có một ngày, bà đập hết tất cả chén bát trong bếp chỉ vì thấy cuộc đời mình đơn điệu và bế tắc, bà cũng giữ cho mình những riêng tư bí mật, những khát khao thầm kín len lỏi, ẩn chứa dưới những tầng sâu nhất của tâm hồn, nhưng rốt lại, vì chưa bao giờ sống cho riêng mình, nên dù có ngàn nào áp lực chẳng nữa, bà cũng không buông bỏ trách nhiệm với gia đình. Người mẹ ấy không hoàn hảo, nhưng tuyệt đối không yếu đuối và tầm thường, bà trở nên vĩ đại trong chính câu chuyện của đời mình.

Hành trình những con người loay hoay tìm lại mẹ mang theo những day dứt, xốn xang, không biết bắt đầu đi từ đâu giữa đô thị phù hoa để nơi đâu tìm thấy mẹ. Trên khắp các chặng đường rong ruổi kiếm tìm, cứ mỗi bước đi, những người con như mới vỡ ra mình chưa bao giờ thật sự hiểu thấu đáo mẹ, để rồi lơ lửng ở đó là những ước nguyện cháy bỏng về một sự tương ngộ thần kì, nhưng có còn kịp chăng ?

Thiên truyện về sau, độc giả cũng ngỡ ra, người mẹ không bao giờ quay về nữa, rồi cuối cùng, bà hóa kiếp thành một con cú dũi theo không ngừng về cuộc đời những đứa con là tất cả lẽ sống của mình... Câu chuyện là một nỗi buồn man mác, nhiều xót xa, ân hận muộn màng. Không có một thông điệp nào được gởi đi rằng “hãy chăm sóc mẹ”, thế nhưng những rung động mà áng văn tạo ra đã tác động đến những góc khuất lấp nhất của trái tim, khơi dậy những xúc cảm mãnh liệt về mẹ trong tôi.

“*Hãy chăm sóc mẹ*” là cuốn sách giàu sức gợi cảm và nao lòng như một người bạn trung thực phản chiếu chính tôi ở đó với ít nhiều vô tâm với mẹ của tôi khi tôi đọc về những con người vồn vã tìm lại mẹ của họ. Duy chỉ có điều, hành trình của họ tàn lụi trong vô vọng và mãi mãi nằm lại trong trang sách, còn tôi, để mẹ tôi được hạnh phúc, điều đó chỉ vừa bắt đầu và vẫn còn đang tiếp diễn.

Ôi yêu thương, chừng nào còn có thể yêu thương (Franz Liszt).

SÁCH – MÓN ĂN TINH THẦN KHÔNG THỂ THAY THẾ

Trần Hồng Thắm

01646352126

13950083@student.hcmute.edu.vn

Chi Đoàn 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Với sự phát triển như vũ bão hiện nay, các trang mạng và video clip dần dần thay thế vị trí độc tôn của sách. Thế nhưng, sách vẫn luôn có một chỗ đứng nhất định trong lòng mỗi chúng ta. Bởi sách không chỉ là người thầy giỏi, mà còn là một người bạn hiền, luôn gắn bó với tất cả mọi người.

Hằng năm, ngày hội sách được diễn ra khắp mọi miền thế giới, và Việt Nam ta không phải là một ngoại lệ. Ngày hội văn học, cũng gọi là ngày hội sách hoặc ngày hội các nhà văn, là một cuộc tập hợp các nhà văn và các độc giả. Ngày hội này có thể kéo dài một số ngày và thường được tổ chức hàng năm tại một thành phố nào đó. Trong ngày hội này, các nhà văn và các độc giả có dịp tiếp xúc, trao đổi quan điểm với nhau; đồng thời cũng là dịp để các nhà văn giới thiệu các tác phẩm (mới) của mình với các độc giả.

Người thầy giỏi, là người có thể truyền cho ta kiến thức ở tất cả lĩnh vực, và bất kỳ lúc nào chúng ta cần. Và không gì có thể thay thế sách. Bởi mỗi người giáo viên, dù giỏi đến đâu, thì họ cũng chỉ am hiểu về một phạm trù nhất định nào đó thôi. Vì vậy, họ không thể cung cấp cho chúng ta một lượng kiến thức toàn vẹn bằng việc đọc sách. Người thầy ấy luôn ở bên đìu dắt chúng ta, dù sớm tối, dù nắng gió, dù ở mọi hoàn cảnh.

Và khi đã gắn bó thân thiết, nó không chỉ là thầy, mà trở thành một người bạn tri kỷ với mỗi người, nó như một món ăn tinh thần, chia sẻ những buồn vui, nỗi buồn trong cuộc sống, nó như một nghị lực, giúp ta vượt qua những khó khăn. Với nhiều người, một ngày của họ dường như là vô nghĩa nếu không đọc được ít nhất vài trang sách.

Nhưng đọc sách thế nào mới hiệu quả ? Đầu tiên, bạn phải có một sự đam mê, một niềm trân trọng đối với sách, hơn thế nữa, ta cần biết rõ tầm quan trọng của sách, đối với mỗi con người. Đối với những người khiếm thị, hay mù chữ, việc không thể đọc sách là một thiệt thòi lớn của đời họ, mà không có gì bù đắp được. Bên cạnh đó, việc chọn sách đọc như thế nào là phù hợp cũng là một điều cấp bách. Ngoài những cuốn sách hay và bổ ích, có không ít sách lậu, bên ngoài là nhãn mác hân hoi, nhưng bên trong nội dung thì rỗng tếch hoặc hoàn toàn sao chép. Vì vậy, ta nên chọn những sách từ các nhà xuất bản uy tín. Việc chọn sách phù hợp với nhu cầu cần đọc cũng ảnh hưởng rất lớn. Và nguy hiểm nhất, trên thị trường hiện nay không thiếu những cuốn sách với nội dung đồi trụy và việc đọc sách này ảnh hưởng một phần quan trọng đến tính cách, cũng như nhân phẩm mỗi con người.

Tóm gọn, sách là một món ăn tinh thần không thể thay thế được, bên cạnh việc yêu quý và trân trọng sách, chúng ta phải biết cách chọn lọc sách phù hợp nhất.

VAI TRÒ TO LỚN CỦA SÁCH TRONG ĐỜI SỐNG

Trần Lê Yến Nhi

13950062@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Trong mỗi chúng ta, ai cũng ít nhất một lần cầm trên tay quyển sách. Dù là dày hay mỏng, đắt hay rẻ, thì đó vẫn là một sự đúc kết trí tuệ mà tác giả muốn truyền lại cho người yêu sách. Như M. Gorki từng nói: “Hãy yêu sách, nó là nguồn kiến thức, chỉ có kiến thức mới là con đường sống” hay theo E. Bur-ke cũng đã nói: “Đọc cuốn sách hay cũng như được trò chuyện với người thông minh”. Những câu nói trên cũng đã giúp ta một phần nào khẳng định vai trò thiết yếu của cuốn sách với cuộc sống.

Vậy tại sao chỉ một cuốn sách bé nhỏ như vậy lại được ưu ái cho cái tên “Người thầy giỏi, người bạn tốt” ? Tại sao từ những nhà hiền triết như Khổng Tử, Gia Cát Lượng cho đến các bậc lãnh tụ vĩ đại như Lê-nin hay chủ tịch Hồ Chí Minh đều đề cao giá trị của sách đến như vậy ? Chính là vì sách chứa đựng một kho tàng kiến thức của nhân loại theo bề dày lịch sử. Sách đưa ta vào một thế giới của những tâm hồn con người đủ các thời đại để ta thông cảm với những cuộc đời, chia sẻ những niềm vui, nỗi đau dân tộc và nhân loại. Sách không chỉ giúp mở mang kiến thức mà còn đem đến nguồn hạnh phúc, sự thanh thản cho tâm hồn. Chính nhờ có sách mà đôi khi, con người ta khám phá ra sức mạnh của bản thân, tìm ra chân lý thiết thực cho con đường đời của chính mình, mở rộng thêm tầm hiểu biết về thế giới xung quanh. Vì lẽ đó, sách đã trở thành “Người thầy giỏi, người bạn tốt” của mỗi người.

Hằng ngày, vẫn luôn có những con người thầm lặng giữ gìn tri thức cho xã hội. Từ những cô, thầy thủ thư ngày đêm bảo quản sách cho đến những người giáo viên truyền lửa, cho đến ông cụ với tiệm sách cũ cho tri thức nghèo, tất cả họ với tâm hồn yêu sách và hoài bão cống hiến cho đời, đã và đang cố gắng để giữ và truyền tri thức lại cho thế hệ mai sau bằng cả nhiệt huyết và trái tim của mình. Thế nhưng có phải ai cũng nhận

ra được sự hi sinh thầm lặng của họ. Thế hệ học sinh, sinh viên ngày nay không ít người đã không ngại ngần vô lễ với giáo viên, xem thường những người thủ thư, chê bai những người bán sách cũ. Đối với chúng, sách chỉ là công cụ mỗi khi khó chịu có thể đem ra vứt bừa bãi, là vũ khí để ném khi có ai đó khiến chúng tức giận.

Được tin tưởng như trụ cột nước nhà, là sinh viên, chúng ta hãy ý thức hơn về hành động của mình, hãy biết tôn trọng sách, tôn trọng những người giữ và truyền tri thức cho nhân loại. Để chúng ta có thể tự hào nói với các bạn ngoại quốc: “Tôi, người sinh viên Việt Nam”.

SÁCH - NGUỒN TRI THỨC QUÝ GIÁ

Nguyễn Thị Thùy Vi

01202694898

13950106@student.hcmute.edu.vn

Chi đoàn: 139502

Khoa Ngoại Ngữ

Xung quanh thế giới chúng ta, kiến thức là vô hạn và học là vĩnh cửu. Thật vậy, có vô các cách để ta có thể tiếp nhận thông tin như xem tin tức, học trên trường lớp, học qua bạn bè, thầy cô... Tuy nhiên, trong số đó, không thể không nhắc tới sách. Khoa học đã chứng minh rằng sách là một công cụ học tập tuyệt vời mang lại hiệu quả tối ưu, giúp con người tăng cao khả năng tư duy mà những hình thức khác khó có thể sánh bằng. Có câu: “Sách là người thầy giỏi, người bạn tốt”. Vì thế càng chứng tỏ quan niệm trên là đúng đắn.

Vậy tại sao lại nói sách là người thầy giỏi ? Người thầy, hay còn gọi là tiên bối, luôn đi trước chúng ta, có nhiều kinh nghiệm hơn ta, dạy cho ta những điều hay lẽ phải trong cuộc sống, không những dạy những kiến thức về văn hóa, mà còn dạy ta cách làm người, dạy ta đạo đức, cư xử một cách đúng mực. Người thầy ấy cũng giống cuốn sách dạy cho ta vậy. Đó là những bài học, những điều hay lẽ phải, những kinh nghiệm được đúc kết qua nhiều thế hệ, truyền từ đời này sang đời khác, để mang lại một sản phẩm cực kỳ hoàn hảo, một nguồn kiến thức vô giá mà không gì có thể so sánh được. Có người thậm chí đã đổ mồ hôi và công sức, biết bao năm học tập để viết ra được một cuốn sách, một kho báu kiến thức khiến cho những ai nhận ra được giá trị của nó đều phải thèm muốn. Người thầy ấy thật giỏi vì những gì thầy dạy thật ngắn gọn nhưng hay. Với vô hạn kiến thức khác nhau và nhiều đề tài khác nhau, chúng ta có thể dễ dàng lựa chọn cho mình được một cuốn sách khá ưng ý. Nhiều người vì quá trân trọng và thèm muốn “người thầy” của mình, đã “ngấu nghiến” cuốn sách không kể ngày đêm. Qua mỗi cuốn sách, ta lại học được bài học nào đó thật thú vị và giá trị. Đó có thể là một đề tài khoa học lịch sử, một cấu trúc và cách vận hành của máy móc, hay cách để giao tiếp với người khác sao cho hiệu quả... vô hạn kiến thức mà ta

không thể đếm được, thậm chí, nhiều kiến thức ta không thể học qua trường lớp, thầy cô, hay bạn bè, mà lại nhờ vào chính cuốn sách gần gũi, thân thương, phát hiện thêm một điều mới, ta lại càng thấy cuộc sống thú vị biết bao.

Bên cạnh đó, người bạn tốt luôn bên cạnh chúng ta đó chính là sách. Bất kể khi ta vui hay ta buồn, ta hứng khởi hay sầu muộn, thì sách luôn bên cạnh và không lìa xa ta. Có câu “Học thầy không tày học bạn”, thế nhưng sách lại vừa là người thầy giỏi, vừa là người bạn tuyệt vời. Bạn bè là những người chia sẻ cùng ta, ở bên ta những lúc vui và kể cả khi ta buồn. Khi ta vui, ta có thể đọc sách để thư giãn, giải trí sau những giờ học căng thẳng mệt mỏi, đồng thời khám phá thêm nhiều điều, khi ta buồn, ta có thể đọc sách để giải khuây, vừa kiếm được kiến thức mới, vừa đánh tan đi lo âu, phiền muộn. Người bạn này thật trung thành và sẽ không bao giờ rời xa ta. Nó là một món quà tinh thần, giúp ta có nghị lực để vươn lên trong cuộc sống tấp nập, xô bồ này. Người bạn này là một tài sản quý giá mà ai ai cũng cần phải giữ gìn. Các nhà khoa học chứng minh được rằng người có thói quen đọc sách hàng ngày có tỉ lệ thành công cao hơn nhiều so với những người không đọc sách. Hơn nữa, người bạn này còn giúp ta tăng khả năng tư duy, am hiểu và sử dụng từ vựng một cách phong phú.

Vậy tại sao vẫn còn rất nhiều bạn không đọc sách và xem nó là một thứ vô bổ và nhàm chán ? Có lẽ các bạn đã chưa nhận ra được giá trị sâu thẳm bên trong của nó hay các bạn không đủ thời gian cho việc đọc sách, nhiều bạn than rằng đi học cả ngày rồi đi học thêm, làm thêm, đến tối mới về thì lấy đâu ra thời gian để đọc sách, các bạn chỉ ước một ngày có hơn hai bốn giờ để hưởng thụ thêm cuộc sống. Nhưng chúng ta cũng cần biết nhiều người bạn hơn chúng ta không kém, những tổng giám đốc của công ty lớn, các nhà tỷ phú của thế giới, họ vẫn có đủ thời gian để đọc sách hay chí ít là báo chí. Điều quan trọng là chúng ta cần quản lý thời gian của mình một cách thật hợp lý và tận dụng tất cả những lúc có thể để đọc sách. Chẳng hạn như các bạn đi học bằng xe buýt, các bạn có thể tận dụng mười lăm phút ít ỏi trên xe để hưởng thụ cuốn sách mà mình thích. Nếu một ngày bạn đi học hai lần, tính cả đi lẫn về, thì tổng thời gian đọc sách hàng ngày là một tiếng đồng hồ, con số này khá đáng kể phải không nào ? Ngoài ra, bạn còn có thể đọc sách những phút giải lao trên trường, hay trước khi đi ngủ chỉ cần đọc khoảng mười đến mười lăm phút. Như vậy việc đọc sách trở nên thật thuận tiện và dễ dàng.

Là một sinh viên Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh, em nhận thấy được việc đọc sách có tầm quan trọng như thế nào. Chính vì thế, nhà trường đã tạo mọi điều kiện cho các bạn để đọc sách

mọi lúc mọi nơi. Ta có thể xem sách ở những hàng ghế đá với cây xanh tươi mát, hay có thể vào thư viện trường với quạt trần mát mẻ, không khí thật yên tĩnh, là một nơi lý tưởng để đọc sách. Bên cạnh đó, nhà trường còn khuyến khích các bạn đọc sách bằng cách giảm giá các loại sách, thiết kế không gian đọc sách sao cho hiệu quả và thân thiện nhất.

Với vô vàn lợi ích đã đề cập ở trên, vậy tại sao bạn lại không mua ngay cho mình một cuốn sách phù hợp rồi “ngấu nghiến” nó. Với lượng kiến thức khổng lồ, bạn sẽ thấy bản thân thay đổi như thế nào qua từng cuốn sách mà cái cách tác giả của nó truyền đạt lại thật tinh tế. Vậy mới nói, sách luôn là người thầy giỏi, và người bạn tốt trong lòng mỗi người chúng ta. Nó sẽ đồng hành cùng chúng ta trên con đường thành công trong sự nghiệp và trong cuộc sống. Trên con đường thành công, không có dấu chân của kẻ lười biếng.

SÁCH LỢI ÍCH VÀ ĐAM MÊ

Lê Huyền Trân

01647570211

14124082@student.hcmute.edu.vn

Lớp 141240A

Khoa Kinh tế

Trong cuộc sống hiện đại khi các phương tiện truyền thông, các thiết bị công nghệ thông minh phát triển nhanh đến chóng mặt thì sách đang dần bị lãng quên hay văn hóa đọc đang dần được thay thế bởi những cái lướt nhẹ nhàng. Đã đến lúc chúng ta, thế hệ trẻ nói riêng cũng như toàn thể những ai đang theo nghiệp học nói chung nhìn lại những giá trị đích thực của sách, những giá trị trường tồn mãi cùng thời gian của nó.

Từ nhỏ chúng ta đã được học rất nhiều về giá trị mà sách mang lại, tôi chắc hẳn các bạn không ai không biết điều này. Sách là kho tàng lưu giữ tri thức của nhân loại, sách đưa ta đến những vùng đất mới, những chân trời mới, sách đưa ta về lại quá khứ hay khám phá những điều huyền bí trong tương lai,...và đặc biệt hơn hết sách giúp chúng ta hoàn thiện nhân cách, phát triển bản thân thông qua những bài học được đúc kết từ xương máu của các thế hệ đi trước. Cũng như M.Gorki đối với ông: *“Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên, tôi tách khỏi con thú và đến tới gần con người, tôi gần quan niệm về cuộc sống tốt đẹp nhất và về sự thềm khác cuộc sống”*.

Vậy lợi ích của việc đọc sách là gì ? Liệu ai trong chúng ta có thể cho một câu trả lời đầy đủ nhất!

Vâng, mỗi người ở mỗi lĩnh vực khác nhau sẽ tìm đến sách với những mục đích khác nhau, nhưng chung một điểm đến đó là nâng cao sự hiểu biết. Chúng ta có thể say sưa nghiên ngẫm, ngấu ngiến quyền sách yêu thích của mình, tha hồ khám phá những bí mật chưa từng bật mí trong nó đến một lúc nào đó bạn cảm thấy không thể thoát khỏi sự hấp dẫn tiềm ẩn của nó, lúc đó bạn mới biết hết được quyền lực của sách. Những gì mà tôi vừa kể trên là sự tăng khả năng tập trung mà việc đọc sách đem lại. Bạn sẽ không thể nào phát hiện được hết cái hay của sách khi vừa đọc vừa suy nghĩ đến chuyện khác, vừa đọc sách vừa xem phim,

hay vừa đọc sách vừa ăn snack,... Sự tập trung sẽ giúp não bạn làm việc một cách hiệu quả và kiến thức bạn thu lượm được từ việc đọc sách sẽ được tích lũy ngày càng nhiều.

Bạn cũng có thể tăng cường khả năng giao tiếp cũng như khả năng sử dụng ngôn ngữ thông qua việc đọc sách, càng đọc nhiều sách thì bạn tiếp thu, tích lũy được những tinh hoa trong ngôn từ cũng như có được phong thái giao tiếp chuyên nghiệp. Tôi dám khẳng định rằng không ai có thể sử dụng những mĩ từ, những câu văn trau chuốt, hay lối nói chuyện khôn ngoan mà không từng đọc qua sách vở.

Khả năng tưởng tượng ư ? *“Không có cách giải trí nào rẻ hơn đọc sách, cũng không có sự thú vị nào bền lâu hơn đọc sách”* (M.Mông-tê-guy) Đọc sách làm được điều đó tốt hơn ai hết. Hãy nghĩ đến lúc bạn học môn hình học không gian, cầm quyển sách trong tay với những ký hiệu và điều kiện cho trước bạn có thể hình dung ra vô vàng trường hợp có thể xảy ra. Hay là đọc truyện, sẽ thú vị hơn xem phim gấp nhiều lần khi tự bạn hình dung ra những tình tiết ly kỳ hay gây cười rồi một mình bạn sợ hãi hay cười phá lên một cách thích thú. Bạn có thể tạo cho mình một không gian riêng chỉ mình ta với sách, không biết các bạn thấy sao chứ tôi thật sự mê những anh chàng thư sinh, ôm sách bên mình và đọc ở bất cứ đâu trong khuôn viên trường mình thôi cũng đủ làm cho ai đó say đắm.

Đọc sách không những để nâng cao trí thức mà còn nâng cao nhân cách (Dr.Gúerin). Đúng vậy, khi ta đọc truyện cười ta thấy vui, đọc những câu chuyện “Hạt giống tâm hồn” ta thấy xúc động, đọc đến các mảnh đời bất hạnh ta thấy xót xa... Khi ấy sách là bạn cùng ta chia sẻ các cảm xúc của cuộc sống. Nó dạy ta biết cách thương yêu, biết cách đối nhân xử thế và hơn thế nữa hiện vật bậc thầy này còn giúp tâm hồn ta thanh thản, thư giãn cùng muôn vàng cái đẹp, cái tuyệt vời trên thế giới này.

Như vậy, có thể nói rằng sách là một người thầy tốt, bởi nó mang đến biết bao điều bổ ích, thú vị, dạy ta bao điều hay lẽ phải, hướng dẫn ta nên đối mặt hay bỏ cuộc trước những khó khăn thử thách trong cuộc sống. Do đó cần có thái độ tôn trọng sách, một kiệt tác của trí thức như tôn trọng một người thầy vậy!.

“Sách hay, cũng như bạn tốt, ít và được chọn lựa; chọn lựa càng nhiều, thưởng thức càng nhiều” (Louisa May Alcott). Tại sao gọi là bạn tốt, hãy cùng xem thử nó có những tiêu chuẩn gì để trở thành bạn của bạn nhé! Thật vậy! sách luôn bên bạn, sách cho bạn lời khuyên, bạn có thể quay lưng với nó nhưng nó không bao giờ quay lưng lại với bạn. Sách cùng bạn trải qua những giờ phút căng thẳng hay thanh thoi, nó có thể thức hàng giờ để phục vụ nhu cầu của bạn, sách có thể đi vào giấc ngủ

của bạn hay đơn giản bạn có thể ôm hay gối đầu chúng trong lúc đi ngủ. Và bạn tìm đến sách trong một tình cảm trong sáng còn gì ?

Có thể thấy ngày nay khi các loại hình giải trí đang lấn át, thời gian rảnh rỗi của mọi người cũng đang dần bị rút ngắn lại, thì hình ảnh những cô cậu học sinh, sinh viên đọc sách cũng dần ít đi. Hầu như khi nghĩ đến việc đọc sách ai cũng hình dung đến một ông lão, đeo kính, ngồi nghiền cứu sách. Và khi được hỏi là bạn thường làm gì trong thời gian rảnh thì ít câu trả lời nhắc đến việc đọc sách. Vấn đề là làm thế nào để thế hệ trẻ có đam mê với đọc sách ? trong khi thị trường sách vẫn có không ít những bất cập, việc quan tâm của nhà trường trong việc nâng cao kỹ năng đọc trong học sinh, và cả xã hội khi phim, game, ca nhạc ngày càng được ưa chuộng bởi ma lực của nó.

Để có đam mê đọc sách đầu tiên bạn phải xác định mục tiêu đọc sách của bạn là gì, nếu đã xác định được mục tiêu thì vấn đề của bạn chỉ là thời gian thôi. Đầu tiên khi tiếp cận với một cuốn sách bạn nên bỏ chút thời gian đọc phần lời nói đầu và phần mục lục, tuy nó chiếm dung lượng không nhiều nhưng rất quan trọng trong việc hình thành thói quen và khả năng bao quát nội dung của bạn. Tiếp đó bạn hãy thật sự tập trung, tư duy có hệ thống các kiến thức mà bạn vừa mới thu thập sau đó đánh dấu, ghi chú những ý quan trọng. Và sau cùng chỉ cần chút kỹ thuật đọc nữa thôi là đủ. Cách tốt nhất là đọc bằng mắt, khi đọc càng nhiều bạn sẽ tăng tốc độ đọc và khả năng bao quát trang sách của mình. Từ đó kỹ năng đọc của bạn được nâng cao, niềm đam mê của bạn với sách ngày càng lớn do đó khao khát chinh phục sách của bạn ngày càng mãnh liệt. Và tôi hy vọng văn hóa đọc trong giới trẻ sẽ ngày càng được cải thiện, các bạn tự trang bị cho mình một quyển sách tâm đắc nhất, “người thầy tốt - người bạn tốt” cho mình. Tôi thật sự cảm kích khi ngôi trường Đại học mà tôi đang theo học đã làm được điều này, một không gian đọc lành mạnh thân thiện đã được hình thành ngay trong khu vực thư viện trường và phản ứng của sinh viên cũng rất tốt.

Một lần nữa tôi muốn nhấn mạnh lợi ích to lớn của việc đọc sách, dù cho các bạn đọc sách bằng bất cứ hình thức nào thì miễn các bạn cho chút đam mê của mình vào đó thì chắc hẳn bạn sẽ thành công. Và nếu có cơ hội tôi muốn quảng bá mô hình đọc sách của trường tôi đến với các bạn sinh viên của trường khác với hy vọng nhằm khơi dậy phần nào đam mê đọc sách sẵn có trong các bạn. “*Thích đọc sách tức là biết đánh đổi những giờ phút buồn tẻ không thể tránh được trong cuộc đời lấy những giờ phút lý thú*” (Môngtexkiơ), và hãy luôn xem sách là “Người thầy giỏi - người bạn tốt” của mình.

VAI TRÒ CỦA SÁCH

Trương Quang Nhật

0909472644

13950061@student.hcmute.edu.vn

quangnhat511@gmail.com

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

Sách là một người thầy giỏi. Thật vậy! Sách chứa đầy những kiến thức, những điều hay lẽ phải mà ở đó người đọc được truyền đạt những tinh hoa của thế giới. Sách đưa đến cho người đọc những hiểu biết mới mẻ về thế giới xung quanh, về vũ trụ bao la, về những đất nước và những dân tộc xa xôi. Những quyển sách khoa học có thể giúp người đọc khám phá ra vũ trụ vô tận với những quy luật của nó, hiểu được Trái đất tròn trên mình nó có bao nhiêu đất nước khác nhau với những thiên nhiên khác nhau. Những quyển sách xã hội lại giúp ta hiểu biết về đời sống con người trên các phần đất khác nhau đó với những đặc điểm về kinh tế, lịch sử, văn hóa, những truyền thống, những khát vọng. Sách, đặc biệt là những cuốn sách văn học giúp ta hiểu biết về đời sống bên trong của con người, qua các thời kỳ khác nhau, ở những dân tộc khác nhau, những niềm vui và nỗi buồn, hạnh phúc và đau khổ, những khát vọng và đấu tranh của họ. Bởi lẽ đó, ta có thể thấy được sách như một người thầy, người thầy dạy cho ta thật chi tiết để ta biết được những kiến thức quý giá ở mọi lĩnh vực. Và ngoài ra sách còn là một người thầy hết sức yêu thương học sinh, dạy cho học sinh biết cách làm người, biết cách đối nhân xử thế. Nhờ có sách mà con người thật sự có tình người hơn. Sách cho ta những tri thức cần thiết trong học tập, trong công việc và trong đời sống. Dù với bất cứ lợi ích gì, sách cũng đều giúp con người trưởng thành trong nhận thức, sâu sắc hơn trong tư tưởng và chín chắn hơn trong suy nghĩ.

Với tôi sách là một sản phẩm của xã hội, được tập hợp bởi những trang giấy tổng hợp nhằm giúp con người ta có thể thỏa mãn nhu cầu hưởng thụ và phát triển tâm hồn, trí tuệ. Vì vậy, câu nói “Một cuốn sách hay là một người bạn tốt” cũng đủ để cho ta thấy một cuốn sách hay là

cuốn sách giúp ta mở mang trí tuệ và cung cấp những điều hay bổ ích, thế nhưng cuốn sách lại được so sánh với một người bạn tốt, người bạn luôn ở cạnh ta, giúp ta rèn luyện phẩm chất và bản thân, bản lĩnh trong cuộc sống, hiểu thế nào là giá trị của cuộc đời. Sách cũng vậy, sách cho tôi kỹ năng sống với người với đời, sách giúp ta học tập, rèn luyện hằng ngày, có thể cho ta biết về cả vũ trụ bao la và đôi khi có thể thư giãn cùng sách. với bản thân tôi, cuốn sách mà tôi tâm đắc nhất, là “Tuổi Thơ Dữ Dội” của Phùng Quán. có lẽ vì nội dung cuốn sách đã quá hấp dẫn và lôi cuốn, với một cuốn tiểu thuyết khá dài gần 800 trang, nhưng không vì thế mà khiến người đọc phải nản. Sách cho tôi thấy thế nào là gian khổ, cho tôi biết mình vẫn còn rất may mắn so với những bạn trẻ thời cách mạng ở Huế. Và nhiều lắm, cuốn sách ấy nâng cao nhận thức cho tôi và thấy được nỗi đau dân tộc ta trong những năm kháng chiến. Vai trò của sách hết như vai trò của một người bạn tốt, luôn luôn hướng tâm hồn ta đến những điều hay lẽ phải. Thế nhưng, cái gì cũng có hai mặt, sách luôn tốt với ta nhưng nếu bản thân ta không biết tận dụng, suy ngẫm, chọn lọc thì hẳn có ngày ta sẽ bị sách phản ngược tác dụng đấy, như câu nói của Rorept: “Ta không bao giờ trở nên thông thái nếu chỉ chịu đọc hay đọc những gì mình thích mà thôi”. Vậy nên, muốn đọc sách có hiệu quả thì đòi hỏi ta phải biết cách đọc, biết chọn lọc thế nào là cuốn sách hay, sách tốt ta cần phải đọc. Khi cầm trên tay quyển sách, thì bắt buộc người đọc phải vừa đọc vừa hiểu để có thể nhớ lâu mà áp dụng cho đời sống chứ nên chỉ đọc để lấy thành tích mà hãy suy ngẫm.

Nói tóm lại, sách đóng vai trò khá quan trọng trong đời sống hiện nay, như chúng ta sống ở đời ai cũng mong có một người bạn thân, bạn tốt, sách cũng vậy. Với xã hội ngày càng tăng tiến đòi hỏi mỗi người chúng ta phải tự giác tìm những cuốn sách hay mà đọc, nâng cao tri thức, nhất là học sinh như chúng ta đây, phải biết tìm tòi và cố gắng rèn luyện phẩm chất qua những trang sách để mai này còn giúp sức và tài cho nước nhà.

SÁCH - SẢN PHẨM CỦA TRÍ TUỆ

Nguyễn Kiều Thúy Hằng

01285042979

13950034@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại Ngữ

“Việc đọc sách sẽ làm sâu sắc sự suy nghĩ, thôi thúc đầu óc tìm tòi và phân tích các hiện tượng”(Ka-li-nin).

Có thể nói rằng, sách là một kho tàng vô giá mà nhân loại đã ban tặng cho chúng ta. Mỗi loại sách đều mang một nét thẩm mỹ riêng và mang một ý nghĩa riêng. Tìm đến với sách, đọc sách và hiểu sách là cách tốt nhất, nhanh nhất để chúng ta có thể tiếp cận với thế giới xung quanh. “Ngày sách Việt Nam” là một ngày đặt biệt để tôn vinh nét đẹp của sách cũng như là dịp để chúng ta cùng ôn lại, trải nghiệm và đồng hành cùng những giá trị mà sách mang lại cho chúng ta.

Nói “sách là người thầy giỏi” quả thật không sai. Chúng ta dùng sách để học tập, nghiên cứu. Từ sách giáo khoa để chúng ta theo dõi trên lớp đến những sách nghiên cứu khoa học, đó là cả một quá trình nghiên cứu dài lâu của nhân loại. Nó giúp ích cho chúng ta rất nhiều trong việc học, cũng như mọi lĩnh vực trong cuộc sống. Không chỉ đơn thuần là những kiến thức khô khan mà sách còn chứa đựng nhiều điều hay về cuộc sống. Khi chúng ta thất vọng hay tuyệt vọng. Sách sẵn sàng mang đến những lời khuyên, an ủi, động viên chúng ta. Đó là những quyển sách về cuộc sống, dạy ta cách làm người, cách đứng lên. Sách chứa đựng rất nhiều điều hay và quý giá. Điều chúng ta cần làm chỉ là mở ra và khám phá mà thôi. “Hạt giống tâm hồn” và “Chicken soup” là hai quyển sách mà tôi tâm đắc nhất. Mỗi câu chuyện mà tôi đọc, tôi cảm nhận là biết bao điều hay cũng như những cách ứng phó với những gì xảy ra xung quanh. Đó như là một hành trang không thể thiếu đối với tôi và tôi hy vọng rằng các bạn trẻ sẽ tìm đọc và khám phá nó.

Nói đến việc đọc sách thì không thể không nói đến thư viện. Trường Đại học Sư phạm Kỹ Thuật TP. Hồ Chí Minh trong những năm gần đây đang tiến hành chương trình đổi mới giáo dục từ mục tiêu, nội

dung chương trình, phương pháp nghiên cứu khoa học đến đội ngũ giảng viên, phương tiện giảng dạy... Trong chương trình đổi mới ấy, việc hoàn thiện hệ thống thông tin thư viện nhằm phục vụ hiệu quả mục tiêu đào tạo và nghiên cứu khoa học chất lượng cao, góp phần đổi mới phương pháp dạy - học được đặc biệt chú trọng. Thư viện Trường Đại học Sư phạm Kỹ Thuật TP. Hồ Chí Minh đã được đầu tư khá tốt về cơ sở vật chất, nâng cấp hạ tầng cơ sở, kết nối hệ thống mạng, trang bị máy móc thiết bị hiện đại... Trong quá trình đổi mới, Thư viện đã đạt được nhiều kết quả đáng kể, góp phần không nhỏ trong việc nâng cao chất lượng đào tạo và nghiên cứu khoa học trong nhà trường, cung cấp được một số dịch vụ thông tin cơ bản cho bạn đọc. Thư viện đã liên tục tổ chức nhiều buổi giới thiệu sách mới, tài liệu mới để kích thích, động viên sự tìm tòi học hỏi của sinh viên. Bên cạnh đó, với nhiều hoạt động hỗ trợ sinh viên đọc sách: số hóa tài liệu, tổ chức các quầy sách giảm giá, thiết kế không gian đọc sách thân thiện, tặng sách ebook... Thư viện đã trở thành người bạn đắc lực của sinh viên, tiếp sức cùng sinh viên trên con đường học vấn. Kết quả là đã tạo điều kiện cho sinh viên hiểu, gắn bó và quen thuộc hơn với cách tìm kiếm thông tin, khai thác thông tin, thảo luận, làm việc theo nhóm... để thu được những kiến thức mới và có những đánh giá, nhận xét của riêng mình. Từ đó, sinh viên hình thành thói quen học tập chủ động, sáng tạo hơn.

Với những giá trị quý giá mà sách mang lại. Hy vọng mỗi chúng ta sẽ tìm đọc sách và trân quý sách nhé. Hãy cùng sách mở ra cánh cửa tri thức các bạn nhé!

LỢI ÍCH CỦA VIỆC ĐỌC SÁCH

Nguyễn Khánh Linh

13950046@student.hcmute.edu.vn

Lớp 139502B

Khoa Ngoại ngữ

Nhà văn M.Gorki có câu: “Hãy yêu quý sách vì đó là nguồn gốc của mọi tri thức” M. Gorki không được học qua trường lớp, nhưng ông tự học bằng việc đọc sách, từ đó cho ra đời nhiều tác phẩm hay và nổi tiếng với những cái nhìn tinh tế về cuộc sống mà ông học được qua từng trang sách. Ông không chỉ là người duy nhất thành công qua việc tự học (cụ thể là việc đọc sách), Ê-đi-xon cũng là một nhà khoa học nổi tiếng với nhiều phát minh vĩ đại nhờ việc tự học, tự mày mò qua sách... Thật vậy, nói sách là “người thầy giỏi” quả không sai. Bởi qua sách, con người có thể đến những chân trời mới mà mình chưa bao giờ đặt chân đến, có thể tiếp cận nền văn hoá khác nhau của các dân tộc trên thế giới, hay những sự kiện đã xảy ra từ rất lâu trong lịch sử,... Hơn thế, sách còn dạy ta nhiều điều hay lẽ phải, giúp ta hoàn thiện hơn về nhân phẩm, đạo đức. “Đọc sách không những để nâng cao trí thức mà còn nâng cao nhân cách” (Dr.Gúerin). Những điều đó, cũng giống như những điều mà thầy cô dạy chúng ta từ thuở nhỏ. Chỉ là, sách không trực tiếp truyền đạt những điều đó mà con người cần phải tự nghiên ngẫm để hiểu được những gì ghi chép trong sách. Ngoài ra, sách còn là một người bạn tốt giúp ta cảm thấy bình yên, hạnh phúc hơn trong tâm hồn. Ta sẽ tìm thấy được sự đồng cảm giữa những mảnh đời, hay những rung động trong tình yêu qua những tác phẩm văn học. Đến với sách, ta có thể sẻ chia những phiền muộn, giải toả mọi sự mệt mỏi hằng ngày. Sách cũng giống như một người bạn để chúng ta tìm đến mỗi khi vui buồn. Khi đó, sách là một người bạn thầm lặng bởi lẽ nó không thể nói, nhưng ta có thể đọc được những gì sách nói qua từng câu chữ. Quả thật, có một người thầy giỏi, người bạn tốt khiến cuộc sống của ta tốt hơn, phong phú và bớt nhàm chán hơn. Ta có thể học qua thầy, nhưng thầy sẽ không ở bên ta mãi, bạn bè cũng vậy, họ sẽ không thể mãi bên ta mỗi khi ta cần. Vậy thì hãy đến với sách. Ta có thể mang nó đến bất cứ đâu ta muốn và đọc ở bất kỳ nơi đâu. Hãy lựa chọn những cuốn sách có nội dung hay, phù hợp với sở

thích của ta để đọc. Khi ấy, sách sẽ khơi nguồn cảm hứng của ta trong học tập, làm việc cũng như đời sống hằng ngày.

SÁCH - BẠN CỦA MỌI NHÀ

Nguyễn Ngọc Mỹ Linh

01692558411

nguyennngocmylinh1995@gmail.com

Khoa Ngoại ngữ

Sách - nguồn tri thức vô hạn đối với loài người. Từ thời xưa, sách đã xuất hiện để truyền lại những chiêm ngôn sống của ông cha ta ngày xưa. Bây giờ, sách thì được dùng cho rất nhiều mục đích, từ học tập, nghiên cứu cho đến vui chơi. Sách trở thành người bạn đồng hành, người bạn tốt, người thầy giỏi của mỗi chúng ta.

Sách là một công cụ để tích lũy, truyền bá tri thức từ thế hệ này sang thế hệ khác. Sách chứa đựng các giá trị văn hóa tinh thần được ghi lại dưới các dạng ngôn ngữ khác nhau (chữ viết, hình ảnh, âm thanh, ký hiệu,...) của các dân tộc khác nhau nhằm để lưu trữ, tích lũy, truyền bá trong xã hội. Sách gần gũi với tất cả mọi người. Những đứa trẻ nhỏ thì được ba mẹ dùng sách để kể lại những câu chuyện cổ tích dân gian hay về phẩm chất của con người. Lớn hơn một chút nữa, khi đi học thì sách truyền lại những kiến thức đã được con người nghiên cứu, chứng minh kỹ càng. Sau đó, khi sách đã phổ biến rồi thì sách trở thành những cuốn tiểu thuyết hay và lãng mạn. Sách trở thành một người bạn luôn theo ta mọi lúc mọi nơi, dù là ở công viên, quán café hay trên xe buýt. Đối với chúng ta, những sinh viên, đọc sách là một thói quen tốt, không bị sa ngã vào những trò chơi hay mạng xã hội. Đọc sách giúp tâm hồn ta bay bổng hơn, cùng với đó là có kiến thức xã hội hơn. Qua bao đời nay, sách vẫn giữ được nguyên giá trị của nó. Sách truyền lại nguồn tri thức vô hạn từ thế hệ này sang thế hệ khác. Từ những cuốn sách cổ từ thời trung cổ cho tới những cuốn sách hiện nay với vẻ ngoài cuốn hút và bắt mắt. Giá trị của sách thì không ai phủ nhận được, A.U-Pít đã có câu: “Sách là cây đèn thần soi sáng cho con người trên những nẻo đường xa xôi nhất và tăm tối nhất của cuộc đời”. Tuy nhiên, chất lượng mỗi sách là khác nhau, do vậy đọc sách cần phải lựa chọn kỹ càng từng loại sách, chất lượng sách nếu không tốt sẽ tốn một phần lớn thời gian và sức lực của ta mà chẳng đem lại một kiến thức bổ ích gì. Và ngoài ra, Nguồn tri thức mà sách cung cấp có đến được với người đọc hay không và còn tùy thuộc vào phương thức đọc sách: đọc nhiều mà chỉ lướt qua thì chẳng đọng lại bao nhiêu. Do đó đọc cần phải đọc kỹ, biết suy ngẫm và tiếp thu. Như

vậy việc đọc sách còn rèn luyện cho ta kỹ năng nghiên ngẫm, phân tích tức là ta được tiếp thu kiến thức một cách trực tiếp, tự mình cảm nhận, không phải qua người trung gian. Với những giá trị thực tiễn mà sách mang lại, tại sao chúng ta lại không đọc sách. Đọc sách còn rèn cho chúng ta rất nhiều kỹ năng như là kỹ năng sống với ví dụ điển hình là sách *“Hạt Giống cho tâm hồn”* rất phổ biến với giới trẻ. Khi đọc sách không chỉ mang lại khả năng cho chính mình mà còn giúp nâng cao tâm hồn, được giải trí, sống một cách tự tin bản lĩnh hơn... Mỗi cuốn sách với nguồn kiến thức mà nó mang lại như là một người thầy đang truyền cho chúng ta kiến thức. Hiểu được giá trị của mỗi cuốn sách giúp ta có thể nâng niu, lưu truyền chúng lại cho con cháu chúng ta có thể học. Kiến thức trong những cuốn sách đó còn có thể phục vụ cho việc làm trong tương lai mỗi người, ta có nhiều kiến thức xã hội, nâng cao khả năng giải quyết vấn đề trong khi phỏng vấn hay là lúc đã được nhận vào làm. Sách luôn là hành trang mà mỗi người cần phải có.

Tóm lại, sách chứa đựng trong nó một nguồn kiến thức vô tận mà bất cứ ai đều có thể tiếp xúc với nó. Nguồn kiến thức là không có giới hạn. Vì vậy, chúng ta có thể đọc sách đến cuối cuộc đời. Sách như một người bạn đi theo ta trên mọi nẻo đường, một người thầy cho ta kiến thức để có thể vững bước vào tương lai. Hãy tận dụng thời gian và sức lực vào việc đọc sách trước khi quá muộn.

SÁCH - NGƯỜI THẦY GIỎI, NGƯỜI BẠN TỐT

Chi đoàn 139502

Khoa Ngoại ngữ

Trong thời đại công nghệ thông tin, sự phát triển của Internet ngày càng lấn áp các phương tiện lưu giữ kiến thức truyền thống: Sách, câu đối, giấy tờ văn kiện hoặc các di chỉ khảo cổ, truyền miệng... thế giới internet là vô tận về giới hạn và không đáy về dung lượng. Sách truyền đạt nghệ thuật dùng người: kể mỹ nhân, chiến lược tồn tại và phát triển. Người thầy bất tử đã chỉ ra thời đại công nghệ thông tin sau khi sách đã mở ra và chấm dứt thời đại đồ đồng và đồ sắt.

Sách điện tử - bước chuyển quan trọng trong quá trình đào tạo. Người thầy hiện nay cũng đã thay đổi cách thức đào tạo, người học đã thay đổi cách thức đọc sách thay về đọc trên thẻ tre, vải lụa, giấy theo cách truyền thống. Công ơn của người thầy bất tử trong việc thay đổi cách đào tạo và thay đổi thế giới hiện đại là vô cùng to lớn. Những bí ẩn xuyên thế kỷ theo đó được truyền lại để tiếp tục khám phá và lý giải. Nền văn minh Mycenae, nền văn hóa Hi Lạp bị hủy diệt như thế nào ? Bí mật trên trống đồng Đông Sơn ? Tượng nữ thần Venus Milo bị gãy hai cánh tay là vì sao ? Bí ẩn nghệ thuật tượng Champa ? Di chỉ cuộc chiến tranh Troy (trong sử thi Homer) nằm tại đâu ?... Người thầy bất tử sẽ giải thích cho tất cả hoặc đưa ra cái nhìn đúng đắn nhất khoa học nhất.

Người bạn vĩ đại của chúng ta luôn hiện diện trong cuộc sống trên tất cả các lĩnh vực và luận giải các bí ẩn: truyền thuyết tục lệ, bí ẩn doanh nhân, bí ẩn văn tự điển tích và dân tộc tôn giáo... và đặc biệt là trong tình yêu. Sách là điểm đến chung của con người. Mà tình yêu khiến con người đến với nhau, làm nên thế giới hơn bảy tỉ người với vô số các loại sách mang nhiều nội dung khác nhau. Người bạn của chúng ta đem đến kiến thức làm thay đổi kiến thức theo chiều hướng tích cực hơn, giúp giải thích chính chúng ta đem đến ánh sáng, hạnh phúc.

Người thầy và người bạn trong mối quan hệ xã hội hiện đại ảnh hưởng lớn đến cái nhìn của xã hội, sự phát triển của tri thức. Bạn có biết dân tộc nào chế tạo ra thủy tinh cho thế giới ? Sách - người bạn của bạn sẽ đem đến cho bạn câu trả lời: cư dân văn hóa sa huỳnh vào khoảng 500 năm trước công nguyên đến cuối thế kỷ thứ 2, điều này do nhà khảo cổ học người Pháp khám phá năm 1909 tại Sa huỳnh Quảng Ngãi. Bạn đã

biết chưa: ở những mộ táng của văn hóa Sa Huỳnh hơn 8,600 hạt cườm bằng thủy tinh màu xanh... đây là những giá trị truyền thống làm nên xã hội hiện đại, người thầy và người bạn của chúng ta luôn có mặt để truyền đạt những điều đó dù là sách điện tử hay sách in truyền thống.

Về mặt khoa học kỹ thuật, người thầy hướng dẫn và người bạn đồng hành luôn là cần thiết với bao thế hệ sinh viên muốn làm giàu, muốn tìm kiếm cuộc sống tốt đẹp hơn. Với các môn anh văn chuyên ngành và các kiến thức công nghệ mới được truyền đạt bằng ngoại ngữ. Sách trở thành nền tảng tạo dựng một kiến thức sát thực tế, phần nào đáp ứng được những yêu cầu của doanh nghiệp. Người thầy và người bạn đặc biệt này là cánh cửa mở toang những bí ẩn mới về khoa học công nghệ.

Sách - người Thầy bất tử với những bí ẩn xuyên thế kỷ trong thời đại công nghệ thông tin, chỉ với một cú click chuột kiến thức có thể đi vòng quanh thế giới. Phòng dạy học kỹ thuật số mới khánh thành tại trường ta có thể kết nối và đem bài giảng của người thầy đến bất kỳ đâu. Theo đó những bí ẩn xuyên thế kỷ sẽ được giải đáp khoa học công nghệ càng trở nên thân quen hơn với xã hội.

Sứ
Nhiệm
Một
Trăm
Năm
Cây
Trồng
Vạn
Gốc

Công
Trình
Năm
Chục
Tuổi
Sách
Chất
Ngân
Pho

